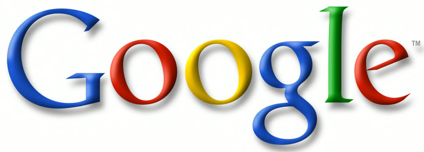

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Digitized by Google

Digitized by Google

Jo. Jesu Ant. D. P.

IN

Q. CALABRI,

SEV

COINTI SMYRNÆI

PARALIPOMENΩN

Libros XIV.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

Item in

TRYPHIODORVM, ET

COLVTHVM.

Prostat FRANCOFVRTI in officina AVBRIANA.

M. DC. XIV.

Digitized by Google

Digitized by Google

INTEGERRIMO VIRO DOMINO CAROLO DE PAR

ABBÆ SANCTAMANDI SV-
spirato Sereno Hilario Alypio
εὐδαιμονεῖν εὐπράττειν.

Vò te QVINCTE *rapis? quò te*
iubet impetus ire?
Arma crepas, lituos, vulnera,
bella, neces.
Bella vel Inachiis ad nos redeuntia
seclis:
Quæ periere diu, tu rediuiua canis.
CAROLVS *hic artes, meditatur, & otia pacis:*
Ipse sibi blandus, blandus & ipse aliis.
Anne quòd & clemens, & blandus, & otia Musis
Grata colit, vatem diliget, atque colet?
Inclemens dominus Cambyses: at patris instar
Cyrus amabilior: Cyrus hic alter adest.
Corrugesque sinus discludit amabile frontis

† 2

Aequor: progenitor talis AMANDVS *erat.*
Mitis ab ingenio aeternum exambibat honorem,
Mandraram per iter quò sibi strauit iter.
Vidimus in tenero tenerascere corpore mentem:
Vt creuit: pietas creuit & ipsa simul.
Nec tarda incrementa: Deo duce, & auspice A-
MANDO,
Heu! quoties multa nox vigilata prece est?
Tandem pro meritis apicato vertice Papa
Conspicuum esse dedit, cœnobii, & regimen.
Vertice sub tanto haut trepidant discordia mem-
bra,
Non sine amore metus: non amor absq; metu.
Fratres vt frater iuuat auxiliaribus actis,
Et prece, & exemplis, consiliisq; catis.
Monstra secat cupidis animi, ceu nescia falcis
Sylua cupit cerni sub breuiore coma.
Impercussa gregis vitalia seruat, & exit,
Dentato insidias quas struit ore draco.
Cœnobii facinus nullum est deforme sub illo:
Quamlibet oblatret ter Pharisaa cohors.
Imperium perferre suum sat doctus, habenas
Vt prosit, non vt præsit, habere tulit.
Tanto in honore, viri rara est moderatio tanta!
Nec vis erectum derigit vlla animum.
Aude QVINTE *virum, quo non clementior alter*
Affari

Digitized by Google

Asseri, & paci promtianata doce.
Ne, si CAROLVS, *aut vitiis indicia* AMANDVS
Bella, time: Virius suggerit arma tibi.
Vt quas ipse canis pugnas, sunt semina pacis:
Dum quærunt Monachi prœlia, pace inhiant.
Exstat Amandinis affabrè intersita septis
Bibliotheca: quies hîc placeat placida.
Inuenies nidum, quo delectabere presso,
Non minùs, ac toto si vagus orbe suas.
CAROLE, *se* QVINTVS *tibi dedicat; ipsa recessus*
Des operam, oppandat bibliotheca suos.

Amplitudini tuæ venerandæ addictissimus

CL. DAVSQVEIVS
Sanctomarius.

Digitized by Google

Humano Lectori.

QVI peculiari studiorum genere attinentur, plerumque semper nihil sequendum putāt, nisi quod prçiuerint ipsi, aut se vtcunq; delectatos senserint. Ita fit, vt animi sui sententiæ vniuersi iudicium improbè, & cum ὑπερβαλλούσῃ φιλαυτίᾳ postferant. Scio illos naturæ suæ sequi semina (vtinam non maledicentiæ) meminerint tamen, quantum sibi, tantum alieno electui libertatis ac licentiæ permittere: vt quo ingenii cuiusq; pondus vergit, ferri sinant. Nam seu vires astrorum cōgitatione peruaseris, seu singulorum indolem, aut consuetudinis rationē, nunquam post natos homines cuncti in eandem studiorum orbitam se redegerunt. Apposite Poeta noster:

Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργοις
Στρωφῶνθ' ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κοινὰ φέριστον
Ἔργον, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσιν ἐπισσάμενος πονέηται.

Desinant ergo nonnulli malè feriati per iner-

inertiam, ac secordiam meliores literas allatrare, atque Philologiæ laudem futilibus verbis deterere: desinant aliorum occupationes depretiare, dum maximarũ quarumcunque rerum aut studiorum vmbras iactantiùs personant. Et nos vtrum Theosophiæ latifundia coluerimus, prolata benigna messe olim aperiemus. Tantisper pusilla ex aduersariis nostris legimus, scribimus, recentamus, & qualiacunque sint, Philologis obiicimus:

Paruaq; cœlestes pacauit mica, nec illis Tib. l. 4.
Semper inaurato taurus cadit hostia cornu.

Adnotamenta igitur, *Humane Lector*, in Q. Calabrum scripsi, non in ipsum Interpretem, quem curiosè cum Græcis versibus, & anxiè componere consilium non fuit: tali namq; πολυπραγμοσύνη nihil exhausti satis sit. Vix vno, alterove loco Interpretamentis abstrusę veritatis acumen admoui, idq; ad imperium magistræ necessitatis; & tunc ex senticeto emersum me cum cuperem, in aculeos Interpretis altiùs ne induerer, prouisu meo caui, oculos abstinui, manumq;. In hunc item *Q. Calabrum* Brodæus edecumati iudicii vir lucu-

brationum suarum symbolas contulit: nõ-
sus que, deq; habui, comparaui cum meis,
& copulaui, quæ visa sunt potissima; nec
sine crebra, iucũda, atq; perhonorifica vi-
ri tanti recordatione. Adeo nec illi famam
inuidi, nec laboris consortium, nec *Hu-
mana Lectori* fructum, quem à me va-
lere, ac saluere iubeo. Torna-
ci M. DC. XII. X. Cal.
Decemb.

CL. DAVSQVEIVS.

Iudicia

Digitized by Google

Iudicia VIRORVM ILLVSTRIVM DE CLAVD. DAVSQVEIO.

IVSTVS LIPSIVS

Analectis Lib. V. de Militia Romana Dialogo IX.

Fraxare, vigiliam circuire] Dubitabat Claudius Dausqueius vir vtriusq; linguæ bene sciens, an non à Græco ductum esset, περὶ τὸ φράξαι: quia sic muniuntur Vigiliæ. Prudentius ea forma ἐκ τοῦ χαράξαι fecit *Charaxare.* Idem Dausqueius suprà, vbi in Græco est πληροῦσι τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν, de Velitibus suspicabatur τηροῦσι: vti Polybius in hac ipsa re loquitur.

In S. Romano: charaxat ambas angulis scribtis genas.

IVSTVS LIPSIVS.

Tua libens vidi, libentior legi, & rumjnatus sum: sanè polita, & quibus lima mea deterere aliquid potuerit, non læuigare, aut ornare. Itaque eam insuper habui, nec

Centur. I. ad Belgas epist. LXII.

Superflua agere. Ne diuturnus sim. Fluxa.

libuit, nec mos meus est περιεργάζεσθαι. Μὴ ὠ-ραιοσιν ἴχοιμι, nisi recta hæc, nõ ἑλικτά loquar. Voluissem inquirere alibi in sententiam, fateor: sed ipsius Basilii copia mihi, aut inspectio non fuit. Quid autem opus? Te in istis ante me, & alios etiam, qui sibi proceres videntur, esse, liquidò scio. Sume fiduciam ex merito, sed non superbiam, quæ nec in ingenium tuum, nec vitæ genus cadit. Seriùs tua scripta accepi, id est, ante dies IX. aut X. ne tarditatem accuses. Epigrammation habes, quod tuis præscripsi.

IN

DIVI BASILII SELEVCENSIS ORATIONES VERSAS À CLAVD. DAVSQVEIO

I. LIPSI

Epigrammation.

GRæca vertere vertit in frequentem
Vsum nunc hodie, sed anne laudem?
Non hercle: neque versio omnis audit
Fida sensibus aut polita verbis.

Quod

Quod qui præstitit, ille laudis omne
Punctum, iudice me tulit: tulisti
Omni iudice tu erudite DAVSQVEI,
Qui sacrum BASILII, *& elegantem*
Librum veste decenter induisti
Romana: atque adeo decenter, inquam,
Vt iam pallia spernat, & Seleuci
Vrbem præ Latiare mutet orbe.

IVSTVS LIPSIVS
CL. DAVSQVEIO.

MAnum tuam agnoui, & libens vidi: quòd si non illam, stilus tamen prodebat. Quàm pauci enim sic scribant (neminem dicere religio sit) inter meos Belgas? Sed domum te redisse, & placere eam, hoc placet: quod idem mihi. Ego cursu vorsoriam cepi, nec vela, aut remi faciebãt satis: adeo fugiebam istos amicos quidem, sed qui εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε οἴνοπα οἶνον.

Centu. 5. Miscell. Postuma epist. 4.

Corpusculum meum, & viriculæ, vt sic loquar, non subsistunt nunc istis. Sermones alioqui capiũt, & illa comitas Antuerpiensium propria: sed huic quoque melli fel suum, & natali sorte nostra

Cõuiuantur, & intemperanter pocula Bacchi.

—Nunquam hominum infelicia secla. Gaudia libamus plena & solida.

—— οὔπω τι φῦλα δυσπαθέων ἀνθρώπων —
Τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί ——

Ego pedem struxi, & redii. Apud me nunc sum, sed nondum ille, qui Italo respondi. Tunc θυμός, καὶ αἷμα, vt ais: nunc intentum nihil, aut feruens, sed πάρεσις, καὶ χάλασμα, καὶ ψυχρότης. Agnosco imbecillum illud, καὶ ἀκατάστατον hominis, & vitam hanc fluxum, & refluxum vel Euripi illius esse. De Basilio tuo, puto ex illo promisso publico te posse in vtramque aurem. Nam de nomine tuo omittendo, & de tam insigni plagio, qui possit? Æuum ad omnia praua fateor: sed nondum, opinor, ἀναιδὴς εἴη οὕτως ἀχάλινος. Si erit, nos in gyrum reducemus, vel publico scripto. nam mihi hæc pernota. Ad Silium, quod attinet, nihil te moretur, si decreuisti. Amicus ille ab Antuerpia μεγαλοπράγμων magis, quàm πράκτης: nec vltra verba, aut promissa res ibit. Imparem etiam puto, vt rem dicam. Περὶ τοῦ Δουκὸς puta ab Alexandro mihi impressam σφραγῖδα σιωπῆς. Sed neq; suadeam ad illum, ob causas, quas coràm mallem. Vale V. R. & animo huic care. Louanii v. Idus Iunias ∞.IↃ CII.

Spiritus, & sanguis.

Et instabile.

Impudentia sic sit effrena.

Magna iactitans.

Actor.

De Duce.

Sigillum silentii.

Ex literis

FEDERICI IAMOTII AD CLAVD. DAVSQVEIVM.

LEgi, Vir doctissime & diligenter expendi Latinam tuam Interpretationẽ: ex eiusq; cùm Græcis Basilii collatione insignem quandam, plenamq; vtilitatis cepi voluptatem. Animaduerti enim tuis in scriptis expressas quasdam excellentis doctrinæ, & ingenii notas, & tot vbiq; aspersa verborum, & sententiarum lumina, vt ex his paucis facile perspicere liceat, quid reliquo toto opere præstare potueris. Quamobrem partim tuorum scriptorum elegantia permotus, partim publica vtilitate, quæ ex istis libris percipietur, adductus, te vehementer etiam, atq; etiam hortor, vt primo quoq; tempore hæc in publicum proferas, fructumque laboris tui cum cæteris, antiqua illa naturæ, atque humanitatis lege communices: magnam à studiosis omnib. gratiam initurus.

FRONTO DVCÆVS

In Tractatum XI. S. Chrysostomi.

Dum fodiendo venas] τὰς φλέβας κατασκυλεύοντες habuit manuscriptus codex, *Venas spoliantes, vel denudantes*: aptior tamen erit lectio διακοκαλεύοντες, vt legendum coniecit Cl. DAVSQVEIVS, *dum fodiendo venas aperiunt.*

PETRVS RIBADENEIRA

Catalogo Illustrium Scriptorum.

Edito anno M. D. CVIII.

CLAVDIVS DAVSQVEIVS natione Belga, patria Andomaropolitanus Theologus rara Græcarum literarum peritia, vertit è Græco sermone *Basilii Seleucensis Episc. Homilias XLIV.* Notisq; eruditis illustrauit. Expectantur eiusdem Notæ in *Q. Calabri* παραλειπόμενα, & in *Silium Italicum* de Bello Punico Secundo.

CLARVS BONARSCIVS (Scribanius)

Lib. II. Amphitheatri cap. XIII.

IAm illud altum in te, in magno *Turriano, Peltano, Pisano, Dausqueio, Bronwero, Pontano, Radero*

dero Græcarum literarum, qua *bolide pertentabit? inuadosum est hoc pelagus Gebennensi scholæ.

Ibidem.

Neque ego diutius *Dausqueium* premo. Vide quàm denso pede non iam semitas, sed impleat iugera, quoties Latios prosciderit campos nobilioris calami vomere!

Quotiesq; verba Græca carminauerit, à quacunque doctiore mente iudicabitur

Tenuisse celsa iunctus Pindaro,
Montemq; victor isse per biuerticem
Nulli secundus inter astra Delphica.

Quantum rerum, quantum sententiarũ, quantum antiquitatis in vno pectore! qui, quidquid in annalib. fidele, quidquid apud Grammaticos eruditum, quidquid in Poetis varium, vnus hausisti iustus hæres veterum literarum.

In Claud. Dausqueii versiones Græcas & commentationes,

IANVS GRVTERVS.

In Latium Argolicam, Dausquei, tua dextera gazam
Dum transfert, plaudit Græca Latina Charis.
Illam at vbi vberius commendas flumine lingua;
Illico submittit Gratia terna caput:
Perque suam iurat Venerem, Venerisq; puellos,
Quos colit & flexo Musa & Apollo genu;
Aut Dausqueii, inquit, latitat sub imagine Suada
Romula, cui Peitho Dorica fida comes:
Aut aliquid Dausqueius est, cui Suada Quiritum,
Græcaq; cui Pallas, se neget esse parem.

Digitized by Google

BREVIARIVM LIBRORVM Q. CALABRI.

Libro I.

Tersites cecidit, formosaque Penthesilea.

II.

Occidit Antilochus: virtus quoq; Memnonis atri.

III.

Tandem indefessi vis exanimatur Achillis.

IV.

Funus Achilleum vario certamine honestant.

V.

Aiax dementit, ferroq; incumbit acuto.

VI.

Eurypyli ferro Mireus cadit, atque Machaon.

VII.

Pyrrhus bellaces animos in Troas obarmat.

VIII.

Instat vi patria Pyrrhus: vita Eurypylum orbat.

IX.

Deterso pædore venit Pæcintius heros.

X.

Nota Philoctetæ virtus: Paris occidit, ardet.
Ardet & Oenone; vetus vt recruduit ardor.

XI.

Pugna de varia varius successus, & anceps.

XII.

Dii bellantur: equi moles operosa triumphat.

XIII.

Ilios insidiis, ferro euastatur, & igni.

XIV.

Tempestas Graios lacerat: pessundatur Aiax.

IN. Q.

IN
Q. CALABRI
SEV
COINTI SMYRNÆI
Paralipomenων Libb. XIV.
Cl. DAVSQVEII
Adnotamenta.

Q. Calabri] Veterum Scriptorum nomina nothis expungere, ecquid aliud est, per Deum immortalem, quàm vita functorum vmbras stylo persequi, quando eas ferro diuerberare non licet? Gellium, Florum, Fenestellam nullum nobis reliquum fecit scripturientium prurigo. Mittamus hos: de *Q. Calabro* indicio experiamur. Q. Calabrum eliminant: *Cointum Smyrnæum* inliminant. Quo consilio? quibus indiciis? qua veterum fide? Ad Smyrnam pauit oues, clamant, & hoc ipsius versus clamant. Ita Parrhasius, Rhodomanus, alii. Quid postea? Nemo igitur homo alibi natus Smyrnæ pascere potuit, aut etiam, si diis placet, æuum agere? Alemanni quotquot in Belgio bellabantur olim,

Digitized by Google

Belgæ erant? Macedones in Illyria fuere Illyrii? in Thracia Thraces? in Perside Persæ? in India Indi, Macedones? Pari ergo delirio quisquis ab Africa Romam venit, Romanus fuit; Afer non fuit. Vna, eademq; ratione consulatus Q. Balbo mandatus est, non Gaditano, non extraneo; sed viro Romano, sed Italo: Romæ namque id honoris gessit. Dicant, & doceant eadem opera Calabro nulli visam Smyrnam, aut Smyrnæ pascuales agros. Sed quid si contra pertendero rusticanæ rei peritissimos fuisse Calabros, & inuulgata peritiæ opinione, accitos è Calabria, qui ad Smyrnam rurarentur, & pascerent, vt olim è Syris, & Getis lecti sunt serui? Hoc esse potuit: illud fuit. Silius Italicus:

Cum Calabros vrunt ad pinguia pabula saltus.

Flaccus Argon. Venusinus vates *Calabri hospitis pyra* commemorando laudat, lib.3. — *Calabris redit armentarius aruis.* Horat. lib.1. Od.31. *Non æstuosæ grata Calabriæ Armenta* —— Idem Ven. Columella oues numerat generis eximii *Milesias, Calabras, Appulasq́;.* Quid tandem vetat poetam nostrum *Q. Calabrum* esse, ac dici; esto, ad Smyrnam oues pauerit? Sed Smyrnæus esto, Asianus esto, Græcus esto: vnde illi prænomen è Latio petitum? Hoc vt ἐπροσδοξοιῶντις obtegant, *Cointum* volunt, *Quintum* scribi grauantur. Bellissime nugantur. Q. Flaminium Plutarchus Κόιντον Φλαμίνιον scribit, nec vsquam aliter: Appianus in Ciuilibus Κόιντου Οὐαλέριον, Κόιντον Κεπίωνα, vulgo *Quintum* Valerium, *Quintum* Cepiona, aut pro eodem literam Q. ponunt. Κόιντον Græci in omni historia Romana reposuerũt, vbi

Libr.7.c.2. de re rustic.

vbi Latini *Quintum* posuerant. Inane vt sit tam diuturno vsu corroboratam scribendi rationem conuellere, & Latinis auribus K*öintum* insolenter obtrudere. à me est doctissimus vir Pierius in septimam Æneadem. Verum καινοτομοῦσι κενεμβατεῖν solenne est. Ex iis non nemo tamen blandiloquentia futili mundo molitur imposturam facere. Reiicere se aut damnare vulgatam *Calabri* appellationem negitat, & suppositiam vociferatur. Euge verò. Suppositia est appellatio: reiicere igitur, aut ὀβελίζειν quid trepidas, ô iste, quisquis es? Non animaduertis secum valide pugnare, suppositiam appellationem, &, non reiiciendam, neque damnandam? Damno, & reiicio, quæ suppositicia duco, & mecum alii: tu quid?

Paralipomenων] *prætermissorum*, ab Homero videlicet. *Paralipomena* non inconcinnè *Restantia* dixeris. Cum Homerus *pertinacem* Achillis *iram* duntaxat eo dicere animo imbibisset, & quantæ per illam heroum animæ terram subissent: Ilii vastationem non est exsecutus. Quam belli Troiani catastrophen hianti cupiditate scribendi cecinere alii. Ex Latio *Macer* teste Ouid. de Ponto lib. 2. Eleg. 10. Μῆνιν.

Tu canis æterno quicquid restabat Homero:
Ne careant summa Troica bella manu.

Camerinus eiusdem fide libro 4. de Ponto Elegia vltima:

Quiq; canit domito Camerinus ab Hectore Troiā.

Plures omnino videntur exscidium Troiæ, quàm obsidium scripsisse. Obsidium lenta res, & fastidiosa: obsidium Græcorum artes, & furores continet;

Digitized by Google

eſtque χρῆμα τραγικώτερον, vel Neronis opinione. Generatim igitur de exſcidio Cor. Seuerus in Ætna:

Quis non Argolico defleuit Pergamon igni
Impoſitum, & triſtem natorum funere matrem?

E Græcia Leſcheos Troiæ direptionem ſcriptis contexuit verſibus. Pauſanias Phocicis: Καθὰ δὴ καὶ Λέσχεως ὁ Αἰσχυλίνου Πυῤῥαῖος ἐν Ἰλίου περσίδι ἐποίησε. Aliàs πέρσι. Ibidem, quod notes: Γελαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις. Item Steſichorus. Ibidem: Κλυμένην μὲν οὖν Στησίχορος ἐν Ἰλίου περσίδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖς αἰχμαλώτοις. Iteratò: Εἰς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου περσίδι ἐποίησεν, ἐς Αυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι. Neque tamen ſi Homerus Pentheſileæ, Memnoniſque vires ſocias Troianis additas non cecinit, ſi prætermiſit Eurypyli cædem, aut accitum Philoctetam, aliaque nonnulla, iure propterea culpatur à Dione Chryſoſtomo: neque enim, vti prodiximus, aliud quàm Achillis implacabiles iras ſcribere illi placitum fuit: intra cancellos, quos ſibi præfiniuit, ſe tenuit. Imperat ſophiſta demortuo; odioſe facit. Etſi verò Homerus inculpatus: tamen Q. Calabri Spicilegium vt nobile, ita perquam ſanè laudabile.

——— Πηλείωνι δάμη θ. Ἕκτωρ.] Vide ſis Ilia. X.

Καὶ ἑ πυρὶ κατέδαψε, ἐν ὀστέα πάντα κέκαυται] Intecta igitur Achillis oſſa ſine honore iacebant? Scio lectos cineres. Ouid. Metam.

—De tam magno reſtat Achille
Neſcio quid, paruam quod non bene cõpleat vrnam.

Lectio cinerum fuerit, non oſſium etiam, aut oſſilegium?

legium? — *Quis enim rogus abstulit ossa?* Lucanus. *Lecta* Achillis *ossa*, immò & *tecta*, vt quæ Corynæus legerat, Æneid. 6. Ad eundem plane modum Homeri verbis Iliad. Ω.

Ὀστέα πάντα λέγοντο κασίγνητοί θ', ἕταροί τε,

Καὶ τάγε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες.

Excusa pronuper versio Q. Calabri veterum rituum intelligenti obstrepit: *Et omnia eius ossa in cineres consederant*, cum de cineribus ne γρῦ quidem Calaber. Dictum oportuit *Et omnia ossa vsta*: vnde *Vstrina* huic supremo officio: non absumpta, non in cinerem versa, quæ passim legi, condique sueta. Quare lubens volensq; reposuerim:

——— Ὀστέα πάντα κήκευθε, secutus anteriore loco Iliadem Ω. Calaber met lib. 7. de Machaonis ossibus scribit:

—Σῶμα δέ ἀίνυθεν

Πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, τὰ ὀστέα δέξατο γαῖα.

κήκευθε verò παθητικῶς vsu venire indubitatum est. Sophocles Antigone: Μηδὲν δὲ ἐν Ἅιδου, τὰ πατρὸς κεκευθόσιν. Nec alienum à Calabro, lib. 12. —γνῶναι, ὅ τι κέκευθε, *Si quid lateat*. Eodem loco: —Ὃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν, vt Virgilio *latet error*: ita hîc *noxa*. Eapropter κέκαυτο pro κέκαυται reponi, per mihi ridiculum videtur.

Αἰθίοπες μένος ἠῢ θρασύφρονος Αἰακίδαο] Homerus:

Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

Οἴχνεσκον ———   Metam. lib. 13.

Post acies primas vrbis se mœnibus hostes

Continuere diu: nec aperti copia Martis

Vlla fuit: decimo demum pugnauimus anno.

Digitized by Google

Ἰλαδὸν πλώεσκον καὶ ἀρωπήϊα πυκνά] Καὶ rescindo, vt additamentum otiosum. Scribe Ἰληδὸν ex lib. 2.

Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηϊόωντα.

Ἰλαδὸν mediam contrahitur Homero, & infrà Calabro:

Ἰλαδὸν, ἠύτε μῆλα περὶ κλῦτον ———

Ὄμβριμον ἄνδρα ——— Eustathium vide ibi: Ἄνδρά μοι ἔν.

Ἠδ' ὅσσους —— κ. Ἠδὲ ὅσσους, vel, Ἠδ' ὅσσους.

——— Ἠμάθρευσε πολήων] Euersas ab Achille ciuitates loquitur per oras Troados bilustri mora. Id porro est *ciuitatium diem trahere*, seu, *contrahere*, vtpote quæ fatis sinentibus diutius absque vi, absque iniuria superstites fuissent. Ita notant de fato vrbis Censorinus libr. de die natali, M. Tullius libr. 2. de diuinat. qui Tarutium Firmanum refert vrbis Romæ fata canere non dubitasse. Nec causæ satis est, cur suam exosculetur correctionem Rhodomanus: Ἠμαύρωσε πόληας. Ciuitates autem intereadum ab Achille vastatas ponit è veterib. Brodæus Pyrrham, Hierapolim, Lyrnessum, Pedasum, & Eustathius in Iliad. Σ. Pedasi meminit ab Achille desperabundo, & abitum moliente hac fortuita machinatione captæ. Virgo ciuis obstupuit Achillis facie, armisque regalibus, capitur, inscribit pomo:

Μηδὲ σπεῦδε, Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μουνηνίαν ἕλοις,
Ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι διψῶσι κακῶς.

Seneca Troade:

Cecidere Thebæ, vidit Ection capi
Sua regna victus: clade subuersa est pari
Apposita celso parua Lyrnessos iugo;

Captaq;

Captaq; tellus nobilis Briseide,
Et causa litis regibus Cryse iacet,
Et nota fama Tenedos: & quæ pascuo
Fœcunda pingui Thracios nutrit greges
Et sacra Phœbo Cilla, &
Sparsæ tot vrbes turbinis vasti modo
Alterius esset gloria, ac summum decus:
Iter est Achillis ———

Ipsemet Achilles de se Iliad. Ι'ῶτα, Homer. in Catal. Calaber lib. 14. Ouid. Metam. 3. pulcherrime.

Πένθος αἰπεινόν — Explet Brodæus: Μέγ' ὀρώρει, λάβε πάντας. Rhodomanus: Μάλ' ὀρώρει, vel, Πεπότηο. Ego ne sim asymbolos: Τότ' ὀρώρει; pulcherrime enim connectitur:

Ὡς ἤδη συνοέντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης] Cui non absimilia Æneid. 4.

———*Haud aliter, quàm si immissis ruat omnis*
Cartago, aut antiqua Tyros, flammæq; furentes
Culmina perq; hominum voluantur, perq; deorum.

Homer. Iliad. X. ——— Ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' ἄκρης.

———Ἐελδομένη πολέμοιο] Hoc ab ingenio bellaci: Αἰδομένη φήμην additum ab honesti studio. Notauit hunc morem Eustath. Iliad. Ι'ῶτα: Ἰστέον δὲ, ὅτι ἔθος παλαιὸν ἦν φονευθέντος τινος ποινὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου δίδωσθαι τοῖς συγγενέσιν, εἴπερ ἐθέλοιεν, καὶ τὸν φονέα οὕτω μένειν αὐτοῦ ἐν τῷ δήμῳ, χρήματα τὸ φεύγειν ὠνησάμενον. Ἄλλως δὲ ἔφυγεν ὁ φονεὺς, οὐ πλεῖον ὡς τὰ πολλὰ ἐνιαυτοῦ. Vides fugam istam voluntariam nummaria pœna redimi potuisse, nec vltra annum extrahi suetam. Vnde ἀπενιαυτισμοῦ nomenclatio, & Polluci lib. 1. c. 1. Ἀπενιαυτίσαι δὲ, τὸ φυγεῖν ἔτος.

Digitized by Google

Eadem fuit causa fugiendi, fugæ, & exilii nomen bello commutandi Tlepolemo Iliad.β. Peleo Met. libr.11. Ouid.Metamorphosi 37. Ant. Liberalis Apollodori lib.3. Patroclo, Iasoni, Tydeo apud Ouid. lib.1. de Ponto Eleg.4. Euandro lib.1. Fastorum, & Cadmo. Oxylo apud Pausaniam Eliacis. Id exilii subiit, qui per imprudentiam cædem commisisset Exodi c.19. Disertim Calaber de Penthesilea: Οὐ μὰ δὴ πογ' ἑκοῦσα. Vide Didymum in Iliad.Π. locis compluribus. Alia quæ ritum hunc copiosius clarant, suppeditatus est Budæus Annotationibus alteris in Pandectas.

Ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο] Eustath. in Iliad.Χ. scribit sanguinem cędibus eiusmodi fuisse piamentum: Ὅτι δὲ καὶ δι' αἵματος ἦν κάθαρσις, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν, ὁποῖα ἦσαν οἱ τῶν φονέων, οἳ αἵματι νιπτόμενοι καθάρσιον εἶχον αὐτό. Apollonii Scholiastes in lib.4. enecti porcelli sanguinem adhibet: Λυτήριον δὲ, καθάρσιον λέγει. ὃ ἐστι χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τῶν ἁγνιζομένων τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν. Suem quoq; lustramenti vicem fuisse scribit Eustath.in Iliad.& Odyss. Huic vsui vulgo fuit aqua singularis: etiam iusto in prælio cæde admissa Æneid. 2. & apud Philonem Iudæum libr.de vita Mosis: Καὶ γὰρ εἰ νόμιμαι αἱ κατ' ἐχθρῶν σφαγαὶ, ἀλλ' ὅγε κτείνων ἄνθρωπον, εἰ καὶ δικαίως, καὶ ἀμυνόμενος, καὶ βιασθεὶς, ὑπαίτιος εἶναι δοκεῖ κατὰ τὴν αἰτίαν, καὶ κοινὴν συγγένειαν, οὗ χάριν καθαρσίων ἔδει τοῖς κτείνασι πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ νομισθέντος ἄγους γενέσθαι. Eundem Philonem vide περὶ τῶν ἐν εἴδει νόμων pag.145. Ouid. 2.Fast. *Ah nimium faciles*, &c. — Catull.ad Gelliũ tangit, & Tullius: *Non sic in flumen abiicere ne cum*

delati

delati essent in mare, ipsum polluerent, quo cætera, quæ violata sunt, expiari putantur.

Οὐδέ νύ ἐστι θεᾶς ἀλιτρόν τ' ὑπαλύξαι] Perspicue Rhodomanus, Ἀλιτόντα ὑπαλύξαι. Nec disconueniat Ἀλιτρὸν ὑπ'.

Σὺν δέ οἱ ἄλλοι δυώδεκα —— Hoc, similiue supplemento versui succurrendum: Ἄλλαι ἔπειται, vel, Ἄλλαι ἕποντο.

Μεθ' Ἀρμοθόην κυδώπις] γρ. Μετὰ δ' Ἀρμ. vel, Μετὰ δὲ Ἀρμ.

Τόσσαι δ' ἄρ ἀμφιέποντο —— Tolle ἄρ: licet obstrepitent Grammaticorum περίεργα γλῶσσαι.

—— Κατέρχεται ἀπ' οὐλύμποιο] γρ. Κατέρχετ' ἀπ' οὐλ.

Ἠὼς μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις] Μαρμαρέοις, *Albis, Candidis, Marmoreis*, cuius vsum in consimili ad Silium attulimus. Sic *Aurora* dicitur à Thryphiodoro λευκάμπυξ, Theocrito Idyll. 14. λεύκιππος, Eurypid. in Iphigenia λευκόπωλος ἡμέρα. Origenes Philocalia: Ἥλιος λευκὸς, ὁ λαμπρὸς ὢν δοκεῖ. Catull. *Æthera album* dixit, Virgil. *Albescere lucem*, Lucanus *Albam lucem*. Vide Macrob. lib. 1. Saturn. c. 17. Auroræ autem siue equi, siue pulli nominat Homerus Iliad. ψ.

Λάμπον, καὶ Φαέθοντ', οἵ τ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσιν.

Ὡράων μετ' εὐπλοκάμων —— *Cum Horis deabus*, de quibus Iliad. ε & θ.

Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας Οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε.

Tres autem sunt. Pausanias Bœoticis: Τὸ γὰρ τῆς Καρπους ἐστὶν, οὐ Χάριτος, ἀλλὰ Ὥρας ὄνομα. τῇ δὲ ἑτέρᾳ τῶν Ὡρῶν νέμουσιν ὁμοῦ τῇ Πανδρόσῳ τιμὰς οἱ Ἀθηναῖοι, Θαλλὼ τὴν θεὸν

ὀνειμάζοντες. Aliter Diodorus lib. 5. Bibliothecæ: Τὰς προσαγορευομένας Ὥρας Εὐνομίαν τε, καὶ Δίκην, ἔτι δὲ Εἰρήνην. Sunt & *Horæ* Anni filiæ seu partes. Metamor. lib. 2.

A dextra, læuaq; Dies, & Mensis, & Annus,
Seculaq;, & positæ spatiis æqualibus Horæ.

Atque inibi iungunt Solis equos, vt hîc Auroræ.

Ἄρεος ἀκερσεκόμοιο βαθυκνημῖδα θύγατρα] Redditur Æneid. 1.

Purpureoq; altè suras vincire cothurno.

De cætero Amazonum siue ornatu siue armatu lege Virgil. Æneid. 1. Claudian. libr. 3. de laud. Stilis. Nonnum l. 20. Senecam Agamem. Apollon. lib. 2. Argon. Silium Ital. lib. 2. Herod. Melpomene, Isocratem Orat. ad Philippum, Archidamó, & Panathenaïca, Iustin. lib. 2. Curtium lib. 6. Præter hos vt verè exstiterint Amazones; docebunt Vopiscus in Aureliano, Suet. Iulii c. 21. Zacharias in Idyll. 4. Theocriti. Diodorus Siculus lib. 4. Bibliothecæ.

——Ἀμφὶ προσώπῳ] Rectius tertio casu προσώπῳ.

Ἄμφω σμερδαλέον τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔχουσα] Rara pulcritudinis, & virium concordia. Nireus quidem

κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα,
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην——— In Achillem ipsum vtrumque conuenit Homeri, atque Philostrati fide. In Bellerophontem Iliad. Z.

Τῷ δὲ Θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
Ὤπασαν —— In Asterium Nonni lib. 13. Bassaricon:

Ἀστερι

Ἀστέρος φαιδροτάτου ἔχων δέμας, ἀμφότερον δὲ
Ὅσσον ἔην ἐρόεις, τόσον ἄλκιμος —— In Cephalum Metamorphosi 41. apud Antoninũ Liberalem : Ἦν δὲ Κέφαλος νέος, καὶ καλὸς, καὶ ἀνδρεῖος. Visum id & Liuio memorabile lib. 4. *Cornelius Cossus eximia pulcritudine corporis, animo, ac viribus par*; isque obtruncato Tolumnio spolia opima retulit in triũpho pompa, vel dictatore triumphante spectabilior.

Ὀφθαλμοὶ μαρμαίρουσ' ἀλίγκιοι ἀκτίνεσσιν] De Augia Solis filio Apollonii Scholiastes in lib. 1. Ἐδόκουν δὲ ἀκτῖνες ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν. Ad Silium nostrum plura.

Ἶρειν ἀνεχομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης] Brod. Nam e mari, aut flumine videtur humorem hausisse, quem illico effundat. Plutarch. Καὶ ἐμυθεύσαντό τινες αὐτὴν ταυροκέφαλον ἔχουσαν ἀναρροφεῖν τοὺς ποταμούς. Seneca : *Et bibit ingens arcus, vt ait Virgilius noster* (Georg. 1.) *cum aduentat imber : sed non easdem vndecunque apparuerit, minas affert. A meridie ortus magnam vim aquarum vehet. Si circa occasum refulsit, rorabit, & leniter impluet. Si ab ortu circave surrexerit, serena promittit.* Ob id Plinius ne pluuios quidem, aut serenos dies cum fide portendere arcus cælestes tradit. Vulgi autem opinionem sequuntur poetæ.

Ἤδη ἀφαυαίνονται —— Certo certius ita scribendum tum ob illud firme cohærens εἰσαδόμεναι Διὸς ὕδωρ : tum quia ἀπαυαίνονται nec satis vsu receptum, nec cum versu congruens est.

Οὐ μὲν δὴ ψακάδεσσι —— Nihil muto : mox enim additur : —— Καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος : ergo pluuia nondum erat, licet in procliui. Aliter Brodæus, qui re-

ponit; Ἐπαχλώθη, *Cælum densis nubibus, inquit, atque imbrem ferentibus obductum est.*

——Ἠὲ θανέεσθαι] γρ. θανεῖσθαι, vel quod malim, ἢ θανέεσθαι.

Ἠ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῖο

Ὄμματ' ἀπαχλύσαντος ἴδῃ φάος ἠελίοιο] Philosophiæ magiſtri cæcum recurandi, & reluminandi medicis facultatem adimunt, quod à priuatione ad habitum non ſit regreſſus. Confirmant idem ſancta Euangelia. Quid ergo facias hiſtoriæ Taciti libro extremo, vbi Veſpaſiani miniſterio *cæco reluxit dies?* Aio non cæcum prorſus extitiſſe, è Tacito: *Medici variè diſſerere. Huic non exeſam vim luminis, & redituram, ſi pellantur obſtantia.* At, inquis, cœcum reluminari oris excremento, vel attactu manus, id miraculi ſpeciem habet, quod à Veſpaſiano factum, & inſcriptio reperta eſt in inſula Tiberina: ΑΥΤΑΙϹ. ΤΑΙϹ. ΗΜΕΡΑΙϹ. ΓΑΙΩ. ΤΙΝΙ. ΤΥΦΛΩ. ΕΧΡΗΜΑΤΙϹΕΝ. ΕΛΘΕΙΝ. ΕΠ. ΑΡΙϹΤΕΡΟΝ. ΒΗΜΑ. ΚΑΙ. ΠΡΟϹΚΥΝΗϹΑΙ. ΕΝΑ. ΑΡΟΤΟΝΑΕΞΙΟΝ. ΕΛΘΕΙΝ. ΕΠΙ. ΤΟ. ΑΡΙϹΤΕΡΟΝ. ΚΑΙ. ΘΕΙΝΑΙ. ΤΟΥϹ. ΠΕΝΤΕ. ΔΑΚΤΥΛΟΥϹ. ΕΠΑΝΩ. ΤΟΥ. ΒΗΜΑΤΟϹ. ΚΑΙ. ΑΡΑΙ. ΤΗΝ. ΧΕΙΡΑ. ΚΑΙ. ΕΠΙΘΕΙΝΑΙ. ΕΠΙ. ΤΟΥϹ. ΙΔΙΟΥϹ. ΟΦΘΑΛΜΟΥϹ. ΚΑΙ. ΟΡΘΟΝ. ΑΝΕΒΛΕΨΕ. ΤΟΥ. ΔΗΜΟΥ. ΠΑΡΕϹΤωΤΟϹ. ΚΑΙ. ϹΥΝΧΑΙΡΟΜΕΝΟΥ. ΟΤΙ. ΖωϹΑΙ. ΑΡΕΤΑΙ. ΕΓΕΝΟΝΤΟ. ΕΠΙ. ΤΟΥ. ϹΕΒΑϹΤΟΥ. ΗΜΩΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. Reſpondeo factum ab aliquo Sanctorum miraculum, & vana adulatione Imperatori tributum à planis. Inſcriptio autem illa facti tacet autorem. Sed forte melius dæ-

monibus

Digitized by Google

monibus adſcribemus; qui, vt loquitur Tertullianus Apologetico contra Gentes, *deſinunt lædere, & curaſſe creduntur.* Quid Platoni viſum in Phædro de Steſichoro? Ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην παλινῳδίαν, παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. Non & Platoni Conon ſubſcribit octauo decimoque narratu? Reſpondeo cum Ptolomæo Hephæſtione: ψευδῆ τὸν περὶ πηρώσεως [Steſichon] εἶναι λόγον. Porro Q. Calaber immane quantum Deum magnificet, dum cæcitatem ab eo auerti poſſe non diffitetur. Sic & Homerus de ſummo, veroque Deo, reſurrectionis autore dixit, vt Iuſtinus Martyr in Apologia interpretatur:

Οὐδ' εἰ κἄν μοι ὑποσταίη Θεὸς αὐτὸν
Γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα.

Ἄχνυτ' ἀπεκταμένων —— Rhod. Ἀποκταμένων. Vtrumque potuit eſſe. Ἀπεκταμένων verò παρωχηκὸς à κτείνω eſt *Proſtratorum, Externatorum*: vnde loco deiici ſe non patietur.

4 —— Ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα] Fraxinus haſtæ accommoda. Ouid.

—— *fraxinus vtilis haſtis.* Statius:

—— *Infandos belli potura cruores*
Fraxinus ——

Philoſtratus Heroicis Achilli haſtam dat e *fraxino*, admodum adhuc puero μικρὰν μελίαν; at bellatori longitudinis modo maiore ſupra cæteras haſtas; lignum erat adeo rectum, firmumque, frangi vt minime poſſet. Fingunt Pelei, & Thetidos nuptias in monte Pelio, quo dii, deæque inuitati ſingulatim Peleo dona contulerunt. Chiron frondoſam fraxinum in eo monte deſectam, ex qua haſta fabrica-

Digitized by Google

ta. Calaber libro hoc: Λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν. Vides discrimen μακρῦ δόρατος, & μικρᾶς μελίας. Hanc Minerua expoliuit, Vulcanus absoluit. Acies fuit ex adamante, eodem Philostrato teste. Quo respexit Horat. lib. 4. Od. 6.

Filius quamuis Thetidos marinæ
Dardanas turres quateret tremenda
Cuspide pugnax.

Nam obuia quæque perrumpebat. Tamen Iliad. X. ex ære, ferrove cuspis Achilleæ hastæ fuit:

Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.

Eam autem hastam Chironis donum Peleus portauit prior, pòst Achilles. Tandem Mineruæ in templo fuit pro donario, vt in Laconicis autor est Pausanias. Achilleæ hastæ materiam, & montem, vnde lecta, adscribit poeta l. π.

Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον [Patrocles] ἀμύμονος Αἰακίδαο
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.

Ἦ νύ τοι ——— defuit ἄγχι, vel ἀγχοῦ. Firmat subiecto versu Brod. ——— Ἀπορτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
Εἱστήκει θανάτοιο τέλος ——— Ita namque legendum: non Ἕστηκε.

——— Ἠδ' ἀντιθέοις ἐνέεσσιν] γρ. ἰσ. Ἀντίθεος hîc Deo par. Adi, si lubentia est, Notas nostras in Basilium Seleucensem.

——— Ὀϊζυρὸς ἐπάθρησα] γρ. Ὀϊζυρῶς.
Ἀργαλέως Ἀχιλῆος ——— E Poetis cognitissima res. Philostratus in Heroicis barbaricum facinus

appellat;

appellat; ſed quia id amicitiæ datum, leuius putat.

——— Μάλα γὰρ πένθος ἀέξει] Brod. Μάλα γὰρ δὴ π. Alter non infeliciori coniectura: Μάλα γὰρ μέγα π.

——— Ἄνυτο δ' ἠώς] Non refutat lectionem hanc Homerus: tamen Iliad. Κ. ſcripſit: Μάλα γὰρ νὺξ οἴχεται, ἔγρηγορθεν δ' ἠώς, quod valet τελευτᾷ, finitur. Circumſpecte verò Calabér poſt occaſum Solem finiri diem (id enim ἠὼς hoc loco ſonat, vt Iliad. φ.

——— Ἠὼς δέ μοί ἐστι

Ἣ δε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

& lib. 7. Calaber:

Μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, αὐτὰρ δ' Ἠὼς

Ἀμβροσίη ——— Et in exitu lib. 8.) ſcribit. Strab. lib. 3. Λέγειν γὰρ δή φησι Ποσειδώνιος τοὺς πολλοὺς μείζω δύνειν τὸν Ἥλιον ἐν τῇ παρωκεανίτιδι μετὰ ψόφου παραπλησίως ὡσανεὶ σίζοντος τοῦ πελάγους κατὰ σβέσιν αὐτοῦ διὰ τὸ ἐμπίπτειν εἰς τὸν βυθὸν (βαθὺν ῥόον Calabro) ψεῦδος δ' εἶναι καὶ τὸ παραχρῆμα νύκτα ἀκολουθεῖν μετὰ τὴν δύσιν· οὐ γὰρ παραχρῆμα, μικρὸν δ' ὕστερον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πελάγεσι τοῖς μεγάλοις.

——— Ποδάρκεος αἶτ' Ἀχιλῆος] Iliad. Ζ. & Β. ——— Ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Ea cauſa cur Poetarum Phœbus Homerus toties illud inculcet: Πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Euripides ob pernicitatem λαιψηρόδρομον vocat, & ἰσάνεμον. Catullus Argonauticis de Achille:

Qui perſæpe vago victor certamine curſus
Flammea præuertet celeris veſtigia ceruæ.

Ipſe ſemet apud Stathium hiſce coloribus expingit:

Vix mihi biſſenos annorum torſerat orbes
Vita rudis, volucres cum iam præuertere ceruos
Et Lapithas cogebat equo (Chiron, qui ad curſuram Achillem exercebat, autore Theone) *præmiſſaq; curſu*

Tela sequi: sæpe ipse gradu me præpete Chiron, &c.
Sæpe etiam fluuii primo torpore iubebat
Ire super, glaciemq; leui non frangere planta.
Hoc puerile decus! ———.

Dionysius;

Ταῦροι δ', οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν
Στεινὸν ὁμοῦ, δολιχόν τε ———

Quo de spatio ab Achille decurso præclara Eustathius, & Mela lib. 2. c. 1. Homerus Iliad. X. non ire facit Achillem, non currere; sed volare:

Ὥς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο ——— Et Iliad. Γ. de eius equis: ——— Τὼ ἅμα ποίησι πετέσθην.

Eius quoque hasta ἰθυπτίων rectà volans. Sed ne cursura dumtaxat præstitisse autumes Seneca Agamemnone *celerem saltu* vocat, quod in terram Troiam de naue cæteris celerior desiluerit, aut quod aliis eo in genere palmam præripuerit. Hinc *pedes Achillei* pro velocissimis vsitati Martiali lib. 2 Ep. 14. Nec sine piaculo omitti potest Achillem dictum *Podarcem.* Ptolomæus Hephæstio lib. 6. Φασὶ δὲ Ποδάρκην αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεσθαι, ὅτι φασὶ τῆς Ἄρκης τὰ πτερὰ τὴν Θέτιν περιθεῖναι τῷ παιδὶ γεννηθέντι, καὶ εἶναι τὸ Ποδάρκης αὐτοῦ ὁ ἐν τοῖς ποσὶ τὰ τῆς Ἄρκης πτερὰ ἔχων. Quæ autem Arce fuerit, ibi videre est; item fabellam alteram pernicitatis tantæ causam, vt Chiron dereptum e Damysi cadauere talum (fuit is gigantum celerissimus) medicamentorum copia pedi Achillis inoleuerit, atq; exinde illi pernicitas. Insuetum tamē Homero Podarcæ nomen singularium ponere: fortequia & Priamus ipse prius *Podarces* dictus Didymo teste, & nescio

Digitized by Google

& nescio quem alium Græcos inter legimus lib. 1. apud Calabrum.

——Ἤ δ᾽ ἀΐσσουσα] Rescribo: Ἀΐουσα.

——Ὀνείρῳ Ἑσπερίῳ——Brod. *Vespertino*: cui fides adhibenda non sit, sed matutino. Ouid.

Namq; sub aurora iam dormitante lucerna,
Tempore quo cerni somnia vera solent.

Θέλγει ἐν λεχέεσσιν ἄδην—— Rhod. Ἐοῖς.

Ὅς μιν ἄρ᾽ ἐξαπάφησεν ἐποτρύνων ἀπονέεσθαι] Non probatur ἀπονέεσθαι, quod Brod. sed πονέεσθαι: est enim vox hæc præliis conueniens. Homerus Iliad. Υ. Τόσσης ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο. Calaber lib. 2. ab hac mente: Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ πονεώμεθα—— dicant nostri: *Sa sa besoignons*. Calaber lib. 6.

Εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔχοιτο
Δῆιος ἐνὶ μέσσοισιν——

——Τά οἱ Θεὸς ὤπασεν Ἄρης] Ita sane rectius, quàm θοός, vt diuinitatis ingesta mentione donum sit commendabilius.

Κνημῖδας χρυσείας, αἵ οἱ ἔσαν—— Non solet Quintus πλατυάζειν: eò aptius fuerit: Χρυσείας κνημῖδας α. Nam vltimam contrahi in Χρυσείας Dorum est.

Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοις Θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος—— Huiuscemodi gladii gestatio principalis est. Poeta de Agamemnone Iliad. β.

Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.

Hinc irrepserat in Calabri carmen ὤμοισιν.

Κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι᾽ ἀργύρου, ἠδ᾽ ἐλέφαντος] Vaginam totam opinor ex ebore fuisse: at eboris laminas coisse morsu argenti, in anulos, & fibulas, similesve iuncturas fabrefacti. Fuerunt etiam adapertiles e-

Digitized by Google

iusmodi eboraceæ vaginæ, præsertim Numidarum vsibus. Silius Italicus lib. 17.

——*Solos sibi cepit vterque*
Quos cohibebat ebur vaginæ sectilis enses.

—Ἀσπίδα δ' αἰ ἀλίγκιον αὔτυγι μήνης,
Ἤ δ'... Ἥμισυ πιπληθυῖα——

Nonnus præter morem tenuiter satis:

——Ὑπὲρ ὤμων
Βάρβαρον ἡμιτέλεστον ἐλαφρίζουσι βοείην.

Maro *lunatas peltas* dixit. Ergo καταχρηστικῶς *pelta* Calabro vocatur ἀσπίς: ἀσπίδος namque orbis plenus est, quod Eustathii ex etymo innotuit: peltæ Amazonicæ semiplenus. Ideoque considerate Arrianus lib. 7. Amazonibus tribuit πελέκεις ἀντὶ δοράτων, καὶ ἀντὶ ἀσπίδων πέλτας. Plin. lib. 12. c. 5. de ficus foliis: *Foliorum latitudo peltæ effigiem Amazonicæ habet.* Isidorus clarius: *Pelta scutum breuissimum in modum lunæ mediæ.*

Θῆκε κόρυθα κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσέῃσι] Homerus Iliad. T. vbi Achillis galeam suis explet partibus:

——Περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν, ἡ δ' ἀστὴρ ὣς ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.

Tentabo tenuis grandia:

——*Capitiq; grauem, quam sustulit altè*
Imposuit galeam: velut astra, refulsit equina
Horrificante iuba: sed præradiantibus aureis
Crinibus, hinc illinc quas ars Vulcania crebros
Sparserat, enituit magis——

—Ἀνέμοιο ἀλήκτου ἰωήν] Græci, & Latini passim produ-

producunt Ἀληκτῶ, & Psalmi noni paraphrasis apud Apollinarem:

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ πὸν αἰνινάεισω. Hom. Il. β.
Καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.

Nazianzenus ἐν ὑποθήκαις, & κτ' σαρκός. Nihilominus vel his etiam in locis tutius congeminabit λλ. Sic Langianum Apollonii exemplar pluribus locis præfert, vnum dabo: —— Ἀνέμων ἄλληκτον ἰωλῶ. Rationem adstruit Theodorus Gaza libr. 4. τὸ στερητικὸν α βραχύ. Nam productio in ἀκάματος, & ἀθάνατος licentior putatur. Libro verò Calabri altero, qui scribunt: ——γόος δ' ἄληκτος ὀρώρει, pro γ. δ' ἄλλ. Bombaliones Germanos agunt. Estque εὐφωνότερον aliquanto geminans consona. Itaque recte scriptum est Calabri lib. 5. ——Κεραυνοὶ

Ἄλληκτοι νεφέεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο.

Ἀμφίτυπον βουπλῆγα—— Securim ancipitem dicit. Post de Penthesilea:

Ἄλλοτε μὲν βουπλῆγα βαθυστόμω, ἄλλοτε δ' αὖτε
Γάλλους ὀξυὼ ἄκοντα——

Idem lib. 10.

Πουλυδάμας δ' ἐπάραξε σάκος, πλεμῶσα δαΐξας
Βουπλῆγι σιδαρῷ——

Silius lib. 2. de Hasbyte: —— *Sæuamq; bipennem*
Perlibrans media fronti ——

Brod. Strabo: Οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἀμφιστόμοις πελέκεσιν ἐχρῶντο. Fuit autem securis Amazonum propria, & ab hac Penthesilea (si quæ Plinio fides inuenta) Ouid. in Metamorph.

Thermodontiaca malles cecidisse bipenni.

Et in Heroid. Epist.

Digitized by Google

Prima securigeras inter virtute puellas.

Tranquillus in Nerone Claudio: *Securibus, peltisque Amazonicis instructi.*

Θυμοβόρου πολέμοιο —— Belli tristis, in quo cor adeditur, & animus cruciatur. Nec temere legero Δημοβόρου, vt passim Mars audit βροτολοιγός.

—— Γάρος Θρηΐκηνδε κιοῦσα] Brod. Orithyiam Erechthei regis Athenarum filiam rapuit Boreas, raptam tulit in Thraciam, & ex ea Zeten & Calaim suscepit, Homeri Scholiastes ad calcem Odyss. Ξ.

—— Ἵππω Καλῶ τ', ὠκυτάτω τε, τοὺς οἱ ἄλοχος Βορέαο Ὤπασεν Ὠρείθυια —— Æneid. lib. 12. equos,

Pilumno quos ipsa decus dedit Orithyea

Qui candore niues [καλῶ] *anteirent cursibus auras* [ὠκυτάτω]

Ἠδ' εἶν Τριτωνίς —— Cur ita Pallas indigitata 7 alii aliter docent. Nonnus Bassaricis:

Τειπλοον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνὶς Ἀθήνη.

Pallas allegorice est prudentia, quæ tria complectitur boni genera ab Eustathio relata in Iliad. H. Τριτογένεια δὲ ἀλληγορικῶς ἡ φρόνησις, ἐπεὶ κατὰ Δημόκριτον τρία γίνεται ταῦτα ἐξ αὐτῆς, τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ λέγειν καλῶς τὸ νοηθὲν, καὶ τὸ ὀρθῶς πράττειν αὐτό. Τελείας γὰρ ὄντως φρονήσεως τὸ νοῆσαι, τὸ εἰπεῖν, τὸ ποιῆσαι τὰ πάντα. Festus: *Tritonia Minerua à ripa Tritonis fluminis dicta, quod ibi primitus sit visa.* Diodorus lib. 3. Μικρὸν [illegible] τούτων τῶν χρόνων γενηθῆναι φανερῶς ἐπὶ τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ, διὸ καὶ Τριτωνίδα προσαγορευθῆναι. Plin. lib. 5. c. 4. Non procul à continente palus vasta ad amnem Tritonem, nomenque ab eo accepit Pallantias ab eo appellata Callimacho. Scholiastes in Apollonii libr. 1. scribit tres lacus vocari Tritonas

Bœo-

Bœotiæ, Theſſaliæ, Libyæ, & propter Libycum genitam facit Palladem. Apponamus ſuper hoc ipſius Apollonii verba lib. 4.

Ἡρῶσσαι Λιβύης τιμήοροι, αἵ ποτ' Ἀθήνην,
Ἦμος, ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
Ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.

Silius lib. 3.

Hinc qui ſtagna colunt Tritonidos alta paludis,
Qua virgo, vt fama, eſt bellatrix edita lympha
Inuento primam Libyen perfudit oliuo. Iteratò l. 9.
Et Pallas Libycis Tritonidos edita lymphis.

Lucan. lib. 9.

Hanc & Pallas amat, patrioq; è vertice nata
Terrarum primam Libyen, nam proxima cœlo eſt,
Vt probat ipſe calor, tetigit: ſtagniq; quieta
Vultus vidit aqua, poſuitq; in margine plantas,
Et ſe dilecta Tritonida dixit ab vnda.

Homero paſſim Τριτογένεια. Vide D. Auguſt. lib. 18. de Ciuitate c. 8. Feſto, ac Plinio conſentientem. Apollod. lib. 1. Pomponium Melam lib. 1. c. 7.

——— Ἀρηΐδος βασιλείης] Scriptum oportuit: Ἀρηϊάδος. Hoc eodem lib. de eadem:

Ὡς ἔτυμος Δαναοῖσιν Ἀρηϊὰς ἔνθορε κούρη.

Puella Martia, quæ Marti genus inſcribebat, Iuſtinus, Theano Calabri verbis:

Τὴν δὲ φάτις τὸν Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα.

Ipſaq; de ſe: ——— Οὐδέ με θνητὸς
Γείνατ' ἀνήρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης ———

——— Στόμα δηϊοτῆτος] Homer. Il. τ.

Γέλυ πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.

Vbi Euſtath. Καινὸν δὲ οὐδὲν, εἰ στόμα λέγει πολέμου τὸ τοὺς μα-

χομένους ἀπεδίον. Ὡς γὰρ οὐραγὰ στρατοῦ τὸ ἔπιδεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐραγεῖν, καὶ ὁ οὐραγός. οὕτω καὶ στόμα, ἐν ᾧ οἱ πρόμαχοι ἵσανται. Iliad.Υ. Τόσσης ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο. Iterum Calaber lib.11. — Ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δ. Tullius pro Archia: *Ex omni impetu regio, ac totius belli ore, ac faucibus ereptam esse, atq; conseruatam.*

Ἐκπάγλως δή σεῖο Θεοῦ γένος ἔστι γενέθλης] Brod. θεοῦ pro θείου abs te diuinum genus trahit. Rhodom. Dispice num rectius: Ἦ σου θεῖον γένος. Sed nondum, inquit, hoc mihi enodatum est. Mihi nodus prope enodis sic explicanti verbatim: Profecto genus est [Penthesilea] stirpis Dei [Martis] tui, hoc est, qui Mars tuus est, & ex te progenitus. Nonnihil tamen oratio perplexabilis est.

Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε θάμβεον — γρ. ἀπάνευθεν ἐθάμβεον.

Ποίμνης εἰροπόκοισι πόνον στονόεντα φέρουσι] Rhodom. φόνον. Ego πόνον φέρουσι expono *Negotium facessunt*, vti anterius πονῆσθαι *depræliari* sum interpretatus: aut *dolorem, malumq; inferunt.* Hesychius: πόνος, ἄλγος, ἀνέργημα ὀδύνης. Item: Πονεῖν, ποιεῖν, ἀσκεῖν, κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν. 8

——Φαεινὰ* περὶ πύχεα θεῖναι] Iniice: Περὶ χροΐ, quam correctionem illo Homeri fulsit Brod. Il.Η.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη.

——Θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν] Magis efferant animos alimenta cruda. Gnarum id Homero Il.Η.

— Λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν.

Pausaniæ in Bœoticis: Ἐπίδοι καὶ ἀνδρὸς ἀκούσας οἶδα Φοίνικος, ὡς ἐν τῇ ἠπείρῳ τῆς Φοινίκης ἀγελαιοτέρους τοὺς ἔχεις ποιοῦσιν αἱ ῥίζαι.

——Διὰ φλέβας] Carmen attegro: Διὰ δ' φλ. 9

—Τάς δ'

Digitized by Google

—— Τὰς δ' ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ]. Αἰὼν nequaquam substituendum: nam ἦτορ λίπε est λειποθυμίας descriptio, atq; adeo animæ defectæ, & mortuæ, non morientis dumtaxat; hoc equidem loco.

—— Ἀπεπλάγχθη γὰρ οἰστὸς

Ἄλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον] De Paridis telo sermo est, & Maro Æn. 6.

Dardana qui Paridis direxti tela, manusq;
Corpus in Æacidæ ——

—— Εὐήνορα χαλκεομίτρην] Μίτρα hîc baltheus est. Sic Il. δ. Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες. Sic Nonnus κούρῃ ἀμιτροχίτωνι non semel *recinctum* intellexit, & Scholiastes Callimachi ἀμίτροις exponit ἀζώνοις. Idem Nonnus lib. λη'. —— Οὔ ποτε μίτρῃ

Κούρης στέρνα κάλυπτε ——

ne de sola militari zona μίτρην capi posse putes.

—— Παῖς Φυλῆος ἀγαυός] Meges. In Catalogo:

Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
Ὅς ποτε Δυλίχιονδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς.

Item Apollodorus in tertio. Idem Meges Pedæum cominus sustulit Iliados libr. 5. Alterum Megetem leges Dymantis filium, Peribœæ cõiugem, Celti, & Eubœi parentem Calabri lib. 7.

Οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο —— Mendum congeminat. Rescribendum: Οἳ Μυκάλην ἔνεμον, Τιτάνοιό τε λ. καρ. qui Mycalen possidebant, qui Mycales domini erant. Sic in Paulo Æmilio Plut. Μίαν ἑστίαν νέμοντες μετὰ παίδων, καὶ γυναικῶν. Altera correctio liquet è Catalogo: —— Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,

Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος, καὶ Νάστης ἡγησάσθην.

Quem locũ animo præsentem contuebatur Quintus hæc scribens. Vnde etiam rescribendum versu antecedente: Ἀμφιμάχῳ, non Ἀγχιμάχῳ.

Βράγχου τ' ἄγκεα μακρὰ — Brod. Et valles Branchi, parui opidi Curtio, vici Straboni, in quo oraculum Branchidarum appellatum, nunc *Didymæi Apollinis* ait recte Plinius, non *Dindymæi*, vt scribit Alexander Neapolitanus. Boccatius, plerique alii Branchi pueri, & Apollinis libidines commemorãt. Meminisse animaduerto Sibyllæ, quæ apud Branchidas oracula panderet, Iamblychum. I ad Pliniũ lib. 5. c. 29. Strab. lib. 9. p. 290. Curtium lib. 7. Melam lib. 1. c. 17.

Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυρρόου — De hoc fluuio pernimium mirum memorat Tyrius Maximus: Θύουσι Φρύγες τοῖς ποταμοῖς οἱ μὲν ἀμφοτέροις, οἱ δὲ Μαιάνδρῳ, οἱ δὲ τῷ Μαρσύᾳ, καὶ ἐμβάλλουσι τὰ μνεῖα εἰς τὰς πηγὰς ἐπιφημίσαντες τὸ ὄνομα τοῦ ποταμοῦ, ὁποτέρῳ ἔθυσαν. Ἀπενεχθέντα δὲ ἐπὶ τὸ ὄρος, καὶ ὑποδύντα τῷ ὕδατι, οὔτ' αὖ ἐπὶ τὸν Μαρσύαν ἐκδοθείη τὰ Μαιάνδρου, οὔτ' ἐπὶ τὸν Μαίανδρον τὰ Μαρσύου. εἰ δὲ ἀμφοῖν εἴη, διαιροῦνται τὸ δῶρον. Credite posteri.

Ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια]

Ὄφρα γε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦτορ ἐφείη] Eius iniecerat pectori constantiam Pallas, vt in hostem perniciabile cor [suum, seu animum infensissimum] inferret. Pari venere venatori pugnanti postea tribuet ὀλέθρι[illegible]τορ, quo ille tunc indubie vtitur, alioqui non ἀπεργοδιονύσως reponi potuit ὀλέθριον οἶτον.

— Ἀρηΐφιλος Πολυποίτης] Homer. Il. β.

——— Μενεπτόλεμος Πολυποίτης
Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

Aliter

Aliter Scholia minora in Homerum, vbi Polypoctæ parens Pirithous, Melanippe mater. An illa πολυώνυμος, cum in adsignando patre consensus sit veterum?

— Υ᾽παὶ Σιπύλῳ νιφόεντι] Solin. c. 53. *Caput Maoniæ Sipylus excipit, Tantalis antea dicta, & in illam vocabuli memoriam orbitatibus data Niobe.*

Ηἶχι Θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν ——— Dictio lecta ex Il. β. vbi de dracone portentifico: Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. & Il. ω. dicitur in consimili re λίθους θέσαν. Ouidius fabellam pertexuit Metam. lib. 6. vbi inter alia:

——— Intra quoque viscera saxum est.

— Ηἶς ἔτι δάκρυ] Niobes lacrymas in fabulam vertit Pausanias Arcadicis: Νιόβην λέγουσιν ἐν Σιπύλῳ τῷ ὄρει θέρους ὥρᾳ κλαίειν.

Καὶ οἱ σὺν σονάχουσι ——— Malim Στενάχουσι, vel στενάχουσι.

Ε᾽χθρῇ μηλονόμοισιν ἀεὶ ἐπελήλαθ᾽ ὁμίχλη] Odoratur Homeri vestigia Il. γ. ——— Ο᾽μίχλην

Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω.

Furum est nocti, & tenebris insidiari. In Hymno dicitur Mercurio furaci: ——— Μελαίνης νυκτὸς ἐπαῖρε, furuæ assecla noctis.

——— Μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσι] Brod. legendum παρ᾽ ἐσσομένοισι βρ. hominum posteritati. Adserenda tamen prior lectio παρεσσυμένοισι, hoc est, *prætereuntibus*; vel aduentoribus, vti hoc ipso libro

— Ε᾽πεσσύμενον βαρὺ πῆμα aduenientem, vel irruentem noxam grauem licet interpretari.

Μύρεται ἐν πέτρῃσιν ——— Hoc est, ipsa iam rupes

Digitized by Google

ſtupida gemit triſti adſimilis. *Petram* vocem Latii iure donauit Curtius lib. 3. *Circumiecta nemora, petraq́ue,* i. rupes. Ibidem: *Non in præruptis petris Illyriorum, & Thraciæ ſaxis.*

Ὦ κύνες —— Pondus huius probri expendimus Notis ad Baſilium Seleucenſem, paſſimq́ue iacitur mordacius. Infrà Aiax occiſo ariete ratus inimicum Vlyſſem interfectum: Κεῖσο κύον ——

Χάρμα φίλοις τεκέεσσι, καὶ υἱάσιν —— Corrigo Τοκέεσσι, καὶ υἱάσιν. Alterum enim eſt ac ſi dicas *Natis, & filiis.*

— Οἱ δὲ κόνιν δραγμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον] Δραγμοὶ 12
pugilli, manus. Quemadmodum Il. λ.

—— Ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ, vola terram apprehendit: itidem hîc. Nequicquam ſunt, quibus non intellecta voce parum obuia, ſedit reponere γναθμοῖσι, vel φλυύεσσι.

Ἄντλον, ὅπως στείβεσκον ὁμῶς κταμένοισι πεσόντες] Brod. Eos ſanguine, qui adhuc ſupereſſe poterat, prementes exinanibant. Vellem duo euiciſſet prius, Ἄντλον pro Ἤντλεον probæ notæ vocem eſſe, deinde huius loci peculium. Sic inducto otioſo commate interpretor: Equi incidentes ſimul cum mortuis cumulum velut manipulorum [cadauera ipſa] calcabant. Heſych. Ἄντλον, κάδον, αἰτλητήελον· τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. Secundum Suidam ἄντλον eſt ἡ συγκ[illegible]ὴ τῶν ἀσταχύων ἐν τῇ ἅλῳ. Nec admittenda reſcriptio Rhodom. Πεσόντας. Alii namq́ue hîc οἱ κταμένοι, alii οἱ πεσόντες: hoc de equis dictum, illud de cæſis cadaueribus. Pari prope ſententia lib. 5.

—— Περικτείνοντο δὲ λαοὶ Μίγδα ἑοῖς ἵπποισι ——

Sic. Æneid. 11.

Tum

Tu verò & gemitus morientûm, & sanguine in alto
Armaq; , corporaq; , & permisti cæde virorum
Semianimes voluuntur equi ———

Πολλὰ κακὰ φέροντες] Ordine reddito: ——— Κακὰ πολλά.

Ἥ σφιν ἐπαίοντος κακὰ μήδετο ——— Locus affectus, neque præpositura carentia medicabilis: ἀΐοντω namq; primam longat. Datiuus etiam σφὶν non patitur eam diuelli. Audenter rescribo:

Ἥ σφιν ἐπαίοντων ——— quod de bellatrice mascula dictum oportuit. Gell. lib. 13. c. 19. vbi ex Ennio attulit *rectos cupressos*, exponit consilii rationem: *firmior ei credo, & viridior sonus esse vocis visus est rectos dicere cupressos, quàm rectas.* Resistis fortasse, & adiectiuis id euenire concedis; de participiis abnuis, durum censes. Verum si de poetis bene sentis, aliter censebis. Poetarum & elegantiarum regula Hom.

Ἥτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν ——— pro ἀκέουσα, quod participium agnoscit Eustath. aduersus Aristonicum. Sophocles: Ἀχέων Ἠλέκτρα. Plutarchus huic coniecturæ facem prætulit lib. de Homeri poesi: Συνήθεις γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς κρείττοσι, καὶ δυνατωτέροις. Perueni ad Parerga in lib. 7.

——— Καὶ οἱ ἄεξεν
Ἀλκὴν ὁμῶς, καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴν
Μαψιδίην ποτ' ἴθυνεν ——— Brod. Ἀλκήν. Ego rectis omnia verto:

Ἀλκὴ ὁμοῦ, καὶ θάρσος ἐπιπλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴ
Μαψιδίη ποτὶ θῦνεν ———

Si tollas τὸ ποτὶ, tunc τὸ ἴθυνεν significabit *dirigeba-*

tur, cuius vsum desidero. Neque verò tolli patiuntur sequentia:

——Ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δαΐζε
Φευγόντων, ἢ στέρνα καταντίον ἀϊσσόντων.

Præterea tunc particula οἱ vix erit, ne superuacua sit. Illud autem fuerit: Neque frustra illi vnquam hasta furebat. Rebus verò minime sentientibus furorem attribui passim obuium, vt amni spumeo Æneid. 1.

——Κάματος δ' οὐ κάμνατο θυμόν] Rhodom. Οὐ δάμνατο. At Calaber hac ipsa pagina κῆρ' ἐλῳ δάμνεσθαι παθητικῶς dixit, crebriusque ea vox παθητικὴ est, & Homerus Odyss. α. 14

——Δάμνησι σίχας ἀνδρῶν. Possit tamen vsus ille alter Atticis adscribi. Mallem ego:

——Καμάτῳ δ' οὐ κάμνετο θυμόν,

Ob laborem non animo fatiscebat Penthesilea.

Sic Euripidi εὐκάματος κάματος.

Ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος —— Statius 1. Syluarum:

——*Duro nec enim ex adamante creati.*

Dionysius Halicar. lib. 7. Ὁμολογίας ἀδαμαντίνοις δεσμοῖς ἠσφαλισμένας. Meritissimo Athanasius tot victoriarum, tot gloriarum miles à Photio c. 258. dicitur Ὁ τῆς ὑπομονῆς ἀδάμας. Hesiodus:

——Ἀδάμαντος ἔχει κρατερόφρονα θυμόν.

Pindar. Πυθ. Δ. Ἀδαμάντινον ἄροτρον.

Valer. Flaccus lib. 3.

——*Fractoq; trahens adamante catenas.*

Manil. lib. 1.

Atq; adamanteis discordia vincta catenis.

Maro-

Digitized by Google

Maronem, Horat. alios prætermittam addito ex Metam. 9. Apuleii loco: *Soleant adamantinæ etiam perfringi fores.*

Ὣ ἔτι γὰρ μοῖρα ποτὶ κλεινὸν ὄβριμον ὦρσ' Ἀχιλῆα] Duriuscule rescribitur κλεινόν. Κλυτὸν præfuisse suspicio est, & synonymam vocem ex ora libri eius sibi locum per imprudentiam vendicasse. Rescribo etiam Ὀβρίμη, claudoque versum notis παρενθέσεω, atque his verto: *Adhuc enim ei*

(Quoniam Parca aduersus nobilem impellebat Achillem)

Parca funesta gloriam dabat ——— Nec vice simplici peccat Rhodomanus quoties περικλυτὸς exturbat è Calabro; refutat hoc Hesichius voce sua in serie composita: Περικλυτὸς, ἔνδοξος, περιφανὴς, ἢ λίαν ὠνομασμένος διὰ τὴν τέχνην. Anterius: Περικλυτῷ, ἄγαν ἐνδόξῳ.

Ὕστατα κυδαίνουσα, ἰδ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν] Fortè:

Ὕστατα κυδαίνουσ', ἡ δ' ἄλλοθεν α. ε. Κυδαίνουσα Parca. Ἡ δ' ἔναιρεν Pentesilea, funera funeribus cumulans.

Ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν νῆας ἐπεσσυμένη ——— Campestris hæc agitur pugna, naumachia non est. Prætulerim: Ἀχαιῶν ἴλας, sequitur:

Τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε. Item comparatio bouis lasciuibundæ & herbida pascentis, atque calcantis propior est pugnæ pedestri, quàm nauali.

——— Ἔγειρε δ' οἱ θάρσος ἀλκήν] Θέρσος scriptu necessarium est.

15 Ἠ οὐχ ὁρόωτε γυναῖκα ——— Rectissime ad exemplum poetæ termaximi Odyss. β. Ilia. γ. creberrimè. Iul. Scaliger ἑαυτὸν τιμωρούμενον agit, dum de re tritissi-

Digitized by Google

ma Græcos insectatur. Absq; causa etiam Rhodomanus expungit τὸ Η'.

——— Ἐσσυμένως δ' ὑπὲρ ἔγχεος ὡρμαίνεσκον] Troades, dum Amazonum gloria, velut thyrsus, agit earum cor. De Lacænis, & ipsis ἀντιανείραις Cicero lib. 2. Tuscul. *Iucundissimum est videre Lacænas virgines, quibus magis palæstra, sol, puluis, labor, ac militia in studio est, quàm fertilitas barbara.* Plato lib. 7. de legib. testatur in Ponto Sauromatidas esse, quibus non equorum modo, sed & armorum æqualis cum viris cura erat, & exercitatio. Sauromatidas easdem cum Amazonibus putat Eustathius in Dionysium. Item Pomponius Mela lib. 3. c. 5. Vide Iustin. lib. 2. Curtium lib. 7. de Thalæstri regina, quæ tercentum ancillis comitata regem Alexandrum inuisit, dignamque se professa est ex qua regni hæredes susciperet. Diodorum Siculum lib. 3. de Tarina Sacarũ regina. Antonius Diogenes lib. de Thule insula: Ὡς ἐν Ἀρτάβροις ἤχθη, οὗ γυναῖκες μὲν πολεμοῦσιν, ἄνδρες δ' οἰκουροῦσι, καὶ τὰ γυναικῶν ἐπιμελοῦνται. Ctesias: Σπαρέθρη τριάκοντα μυριάδας ἀνδρῶν, εἴκοσι δὲ γυναικῶν armauit in Cyrum, & vicit. Thomyris, & Bonduica nobilissima nomina sunt, item Artemisia, Cleopatra, Rhodogune, Arganthone.

Ὡς ἄρα Τρωϊάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσι] Considerate: namq; φύλοπις μάχη, ἀπὸ τοῦ κατὰ φῦλα μάχεσθαι συνερχομένους, minora Scholia in Il. Ζ. Tacitus lib. 3. Hist. *Cæsa quadam fœmina studio partium ad prælium progressa,* non ad spectaculum modò. Pomponius Mela de Iaxamathis libr. 1. c. 21. *Apud eos easdem artes fœminæ quas viri exercent, adeo vt ne militia quidem vacent.*

vacent. Viri pedibus inhærent, sagittisq; depugnant, illæ equestre prælium ineunt. Nec ferro dimicant; sed quos laqueis intercepere, trahendo conficiunt. Nubunt tamen: verum vt nubiles habeantur, non in ætate modus est: nisi quæ hostem interemere, virgines manent. Item lib. 3. c. 3. de Sarmatis.

16 ——— Γύναι φρον' ἐοῦσα Θεανώ] Ipsa illa, quæ Palladis antistita acceptum ab Hecuba peplum diuæ obtulit Iliad. Ζ.

vbi poeta: ——— Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,

Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρηος

Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο.

Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν.

Τίπτε κλόνον αἰνόν ——— Explebo numerum: Τίπτε ποτὶ κλόνον κλ. vel Τίπτε μάτην κλ.α. Cur temere in pugnam ruitis?

Ἱστὸν ἐπιντιμῶσθαι ἑῶν ἔνδοθι μελάθρων] Ἑῶν, pro Vestris, quod & in Apollonii Argonauticis legi. Apud Homerum Hector pariter bellicam rem laudemq; sibi sumens, vxorem iubet accurare ἱστόν τ', ἠλακάτην τε. Hypermnestra Lino:

Quid mihi cum ferro? quid bellica tela puellæ?
Aptior est digitis lana, colusq; meis.

Hisce muliebribus officiis Pallas præsidére credita est, quæ abs re Ἱστοπόνια dicitur à Nonno, ab aliis Ἐργάνη, item Ὀργάνη Hesychio teste.

17 ——— Ὑπὸ βλοσυροῖσι] Γένυσι, vel Γενύεσσι Rhodomanus, frustra. Nam & Nonnus lib. β. Ἰοβόλοι ῥαχίγγες ἐπροσαίνοντο γενύων, & υ in ἰλιος modo corripi, modo produci autor mihi Scholiastes in Il. φ. Nec muto principio libri quinti verba eadem.

Digitized by Google

—Ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν

ὑψόθεν——— Anno mundi λυθρωτῆνδς ∞DCIII. non procul Insulis Flandrorum spectaui arborem, quam venti furor per medium ita secuit, pars vt superior auulsa cum tota ramorum vmbra viæ incideret arboris instar, quæ illic creuisset.

Αἰσχύνεις πατέρων ἱερὸν γένος — Dedecorare.

— Διὸς μεγάλου γεγαῶτας] Ita ποιητικώτερον, quàm Μεγάλοιο γεγῶτας. Aiacem, & Achillem intellige. Apollodorus lib. 3. de Ioue, & Ægina: Γεννᾷ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἴακον; item de Aiaco: Αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεύς τε, καὶ Τελαμών: Telamone autem satus Aiax, Peleo Achilles. Metam. 12. de se Aiax:

— Telamone creatus
Mœnia qui forti Troiana sub Hercule cepit:
Aiacus huic pater est, &c.
Aiacon agnouit summus, prolemque fatetur
Iupiter esse suam: sic ab Ioue tertius Aiax.

Eadem cum Apollodoro Isocrates in Euagora. Metamorph. 13. Aiax cum Teucro referuntur Achillis patrueles. Didymus in Iliada π. Diodorus lib. 5.

Τρώων ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἰσχείησι

Τοπρὶν, ἅμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι Λαομέδοντος] Troia ter capta. Horat. lib. 3. Od. 3.

Ter si resurgat murus aheneus
Autore Phœbo: ter pereat meis
Excisus Argiuis: ter vxor
Capta virum, pueros que ploret.

Theocritus τευκρίδα βίπορθον appellauit. Primum Laomedonte imperium tenente, cum ob Hesionen à marina bellua liberatam Herculi σῶστρα negauit, à

uit, à quo ea expugnata Telamonis subsidio. Ouid. Metamorph. 11.

——— Quam dura ad saxa reuinctam
Vindicat Alcides, promissaque munera dictos
Poscit equos: tantique operis mercede negata
Bis periura rapit superata mœnia Troiæ.
Nec pars militiæ Telamon sine honore recessit,
Hesioneque data potitur ———

Vides hinc cur ista protulerit Aiax ad Achillem: Αἰχμῶειν πατέρων ἱερὸν γένος. Primæ istius vastationis memoria consignata est Æneide octaua, & nona, Calabri lib. 4. Iliade quinta, Punicorum Silii primo, vbi Annibal Herculem inuocans:

Et Troiæ quondam primis memorate ruinis
Dexter ades, Phrygiæ delenti stirpis alumnos.

Iterum capta ab Amazonibus, Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι Iliad. γ. Tertium ab Atridis, res cognitissima.

——— Ἄμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι Λαομέδοντος] Deesse versum, cui adhæreat vox Λαομέδοντος, suspicio est: nam ἐπὶ Λαομέδοντος vti politissimè diceretur; ita præpositio fœdissimè detraheretur, & induceret tenebras.

18 Καὶ τὰ μὲν ἑσταμένοι κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου] Rhodomanus reponit ἧσαν vocem exoletam, aut certe minus poetico genio congruentem, vel ἷξαν. Prætulerim Ἔσταν, vocem pugnaturientibus peramicam, poetisque sollemni. Sed & hæc tertia fuit Rhodomani coniectatio.

18 ——— Παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο] Ponit eos Odyss. λ. Homerus

Digitized by Google

Ω᾽ του δὴ αἰπὺ θεον, τηλέκλειτόν τ᾽ Ε᾽φιάλτην.

——Πυεὶ δάσκιος ὕλη

Ο῎υρεος ἐν ξυλόχοισιν ἐπαιγίσι χυθεὶς ἀήτῃ] Placuit & hęc ignis fortuiti causa Philosopho lib 2. de cœlo : Η᾽ δὲ θερμότης ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ τὸ φῶς γίγνεται παρεκτειβομένου τοῦ ἀέρος ὑπὸ τῆς ἐκείνων φορᾶς· πέφυκε γὰρ ἡ κίνησις ἐκπυροῦν καὶ ξύλα, καὶ λίθους, καὶ σίδηρον. Thucydidi quoque lib. 2. belli Peloponnesiaci: Η῎δη γὰρ ἐν ὄρεσιν ὕλη τριφθεῖσα ὑπ᾽ ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταὐτομάτου πῦρ, καὶ φλόγα ἀπ᾽ αὐτοῦ ἀνῆκε. Iliad Λ. 19

Ω῾ς δ᾽ ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
Πάντῃ τ᾽ εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ.

——Η᾽ ὑπὸ

Πόρδαλις ἐν ξυλόχοισι—— Lacunula impleri posse videbatur e Nazianzeno sic : Η᾽ ὑπὸ σικτῇ τε. Sed commodius insulciam λυγρή, ex ipsomet Calabro lib. 5.

Α᾽μφὶ περιστήσονται ἀνὰ πόλιν ἤυτε λυγραὶ

Πορδάλιες——

Quid si tamē Calabro variantia quæsita est? Rhod. Δεινή, vel Α᾽ναιδής.

—— Περὶ δέ σφισι χαλκό.—— Exple : Ε῎λαμψε, ἄστραπτε. Rhod. ἔβραχε χαλκός, conuenientius voci sequenti: κινυμένων.

——Τὸ δ᾽ σάκος Αἰακίδαο] Rectius : Τὸ δ᾽ ἐς σάκος Α᾽. Ι῎ξεν· ἀπεπλάγχθη δὲ διατριφὲν εὖτ᾽—— Ex Iliad. γ. scribo Διατρυφέν: ibi in re consimili: Τριχθά δὲ, καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός. Reliquum sic explet Rhodom. Εὖτ᾽ ἐπέλασσεν. Possit & sic : Οὔ τ᾽ ἐπόρησε : hasta diffracta est, nec penetrauit. Sic Iliad. φ. Hom. in re consimili:

simili: ——— Πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε

Βλημένος, οὐδ' ἐπέρησε· Θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα. Vel: Αὐτομετόπισθε iuncto verbo: Ἀπεπλάγχθη. Aut cum eodem: Αὐτὴκ' ὀπίσσω. Forte plura desunt, quæ hanc similemve sententiam claudant:

——— Ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης,

Ἄκμονος ἢ στερεοῦ ἀκτὶς ὑάλοιο ῥαγεῖσα.

Cui iuste respondeat:

Τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.

Sic Æneid. 12.

— *Postquam arma dei ad Vulcania ventum*

Mortalis mucro glacies ceu futilis ictu

Dissiluit ———

Aut paucissimis: Εὖθ' ὑαλῖτις, scilicet μάχαιρα, vt machera vitrea. Ita Strabo libr. 16. φέρων τὴν ὑαλῖτιν ἄμμον. Æque paucis: Εὖτε κρύσταλλος. quod manus aliqua metuentior & religione primæ syllabæ impedita non adscripsit. Quis vero poetarum non talia breuiat?

Ἢ δ' ἕτερον μετὰ φρεσὶ πιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα] Prætulerim χερσὶ, subaudito ὄντα, iaculū quod manu tenebat.

— Ἀμφοτέροις ἀπείλει] γρ. Ἀμφοτέροισιν, vel, Ἀμφοτέροις ἐπαπείλει. Posterius namq; Ἐπηπείλησαν ὄλεθρον.

——— Ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσι.] Iliad. ἅλιον ἔπος.

10 Αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν

Οὔτασε δεξιτεροῖο — Non ergo mamma exsecta? Affirmat sane Strabo lib. 11. Ἁπάσας δ' ἐπικεκαῦσθαι τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκ νηπίων, ὥστε εὐπετῶς χρῆσθαι τῷ βραχίονι πρὸς ἑκάστην χρείαν. ἐν δὲ τοῖς πρῶτοις πρὸς ἀκοντισμόν. Apollodorus lib. 2. Eustath. in Dionys. At Calaber vestigiū dexteræ mammillæ intellexerit, ipsam non.

Digitized by Google

—— Κ' εἰ μάλα τις θρασὺς εἴη] Placet: Εἰ καὶ μ. 21
Ευσταλέως ἐελπῦσα κατ' οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
Ἤισχυνεν δέμας ἠΰ —— Ea quoque cura morienti Iulio Cæsari decori fuit. Suet. c. 82. *Vtque animaduertit vndiq; se strictis pugionib. peti, toga caput obuoluit: simul sinistra manu sinum ad ima crura deduxit, quo honestius caderet, etiam inferiore corporis parte velata.* Ouid. Metam. 13. de Polyxena:

Tunc quoque cura fuit partes velare tegendas,
Cum caderet; castiq; decus seruare pudoris.

Θηητὴρ τῶν ἔησα —— Penthesilea moriens spectator 22
erit, aut admirator? Immò: Θηητή π. *spectata*, quæve sui admirationem conciuerat.

—— Καπκλάσθη δέ οἱ αἰχμή] Brod. malit Ἀκμή, vigor ille singularis, inquit, Κακῶς.

Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο δαΐκταμένην ἐνὶ χάρμῃ] Δαΐκταμένην. Lib. 3. δαϊκταμένων Ἡρώων, sæpiusq; augmēto deraso. Nota ex Ptolomæo Hephæstione l. 6. Ὡς Ἀχιλλεὺς ὑπὸ Πενθεσιλείας ἀναιρεθεὶς, δεηθείσης αὐτοῦ τῆς μητρὸς, Θέτιδος ἀναβιοῖ, καὶ ἀνελὼν Πενθεσίλειαν εἰς ᾅδου πάλιν ὑποστρέφει: vt Achilles à Penthesilea sublatus prece matris Thetidis reuixit, Penthesileam sustulit, atq; ad inferos reuertit.

Ἄσπετ' ἀχηχήμενοι μεγάλως] γρ. ex poeta principe Ἀκηχέμενοι.

—— Τετρυμένοι ἄψα πάντες] γρ. Ἄψια.

—— Ἐπεί νύ σε κῆρες ἐρυμναί] γρ. Ἐπεί. Calabri manes etiam reposcunt Κῆρες ἐρεμναί. Similiter peccatur lib. 3. errore manifesto:

Δῶσαν ἐπεσσυμένως θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς.

Rectè l. 2. —— Ἐκ δ' ἄπερ θεσπαρέσαν Κῆρες ἐρεμναί ——

Apetit

Aperit Scholiastes in Apollonii lib. I. Ἐρεμναὶ δὲ ἤτοι κατὰ συγκοπὴν, ἐρεβενναὶ, τουτέστι καταπληκτικαὶ, σκοτειναὶ κυρίως, ἐξ οὗ μελαίνας. In Dionysii verba: ——Νωείκελ' ἄστε ἐρυμνά commentarius est Eustathii: Τὸ δὲ ἐρυμνὰ τινὲς ἐρεμνὰ γράφουσιν, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κατάκλειστα, ὅθεν καὶ φαίνονται μέλανα διὰ τὸ πολὺ τῆς σκιᾶς.

23 ——Ὑφ' ἐν δορὶ δηωθέντες] Ὑφ' ἑνὶ δορὶ modus carminis non patitur. Scribo ergo: Ὑφ' ἓν δόρυ. Alioqui scimus eum datiuum vsitatum Nonno: Σὺν δορὶ, σὺν θώρηκι, σὺν ὁλκάδι, σὺν Διονύσῳ. Et Calabro lib. 8.

——Μεγάλῳ δορὶ θαρσυνέεσκε.

Ὄφρα καὶ τοι Πηλῆος —— ᾗ. Ὄφρα κέ τοι π.

Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο—— Quarta syllaba esto longa: Εὐχετόωντο.

Τοίης ἀλόχοιο παραὶ λεχέεσσιν —— Brod. Καὶ τοίης. Rhod. Τοίης τε. Ambo ἔτυχον. Quid si legas Ὀθνείης ἀλόχοιο, externæ coniugis? Nolint externam, optēt tamen tam formosam. Cui cōiecturæ præstructum illud videtur:

Αὐτὴ γάρ μιν ἔπνευσε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐϋστέφανος κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος:

Cum mortuos fœdet plurimum facies lurida, & cadauerosa.

Φθίην ἐς εὔπωλον—— Thessalia olim equorum ferax, & altrix audiit. Equos autē protulit bello, vel magnificentiæ, atq; ornamento. Bello Lucani iudicio: *Thessalicus sonipes bellis feralibus omen.* Tradit & Herodotus Polyhymnia Xerxis, ac vulgi opinione equas Thessalicas cæteræ Græciæ præferendas equis. Vnde vulgatum referente Zacharia in Theocritum aliisq; Ἵππον Θεσσαλικόν, Λακεδαιμονίην

Digitized by Google

τὶ γυναῖκα. Quod & Paulus Orosius insinuat lib. 3. c. 12. Ornamento fuere equi Thessali bigis & quadrigis. Theocritus Idyllio 8. Ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι Θέσσαλος ἵππος. Quæsita & in equis Thessalicis à vario colore commendatio descriptaque Nonni penicillo lib. 33.

Δευτέρῳ αἰολόδειρον ἐθήκατο Θέσσαλον ἵππον.

Propterea passim Ἄργος ἱππόβοτον Homero dicitur, hoc est Thessalia: Pthia verò Thessaliæ pars geographis.

Φόβησεν . . . κεραυνοῖς] Quia terret, & homines à proposito fulminibus retorquet Iupiter, Τερπικέραυνος audiit, quasi τρεπικέραυνος. Scholia in Hom. 24

Τερπικέραυνος ὁ τρέπων τοὺς ἐναντίους κεραυνοῖς.

Sic Annibalem deiecit ab vrbis Romæ mœnibus apud Silium, & Historicos.

Δεινὸν ἀπαιθομένοιο ——— Brod. Scribendum: Ἀπαιθομένης, aut ἀπαιθόμενον, ἀήλικος, virili pro fœminino genere vsurpato, coruscationib. inflammatum. Quidam illud Ἀπαιθομένου ad Martem referunt.

——— Ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος] Vnde illi cognomentum Ὄμβριος. Strabo lib. 15. Σέβονται μὲν τὸν Ὄμβριον Δία οἱ Ἰνδοί. Item Arriani lib. 1. c. 19. Ἰκμαῖος Nonni lib. 5. Apollon. lib. 2. Præterea Ὑέτιος Nonni lib. 8. Hinc Ennius in Epicharmo:

Isteic is est Iupiter, quem dico: Græcei vocant
Aëra, quiq; ventus est, & Nubes, Imber postea;
Atq; ex Imbre Frigus, Ventus post fit, Aer denuo.

Venus in Epithalamio Stellæ apud Statium libr. 1. Syluarum argutatur:

——— *Ipsum in connubia terræ*
Æthera, cum pluuiis rarescunt nubila, soluo.

Tibullus:

Digitized by Google

Tibullus:

Arida nec Pluuio supplicat herba Ioui.

Iouis Ὑέτιυ, seu *Pluuii* aram Pausanias in Corinthiacis, & Bœoticis meminit, & aram Iouis Ὀμβρίυ in Atticis, & Icmæi Iouis templum Cos habet enarrante Scholiaste Apollonii suprà.

25 Ὡς ὄφελον ——— . γρ. ὄφελεν. Vtinam, inquit sycophanta Thersites, illa te, cui mulieres cordi, occupasset.

— Πειρχώσατο θυμῷ Πηλείδης ἐέλδυμος ———

Ita præcipit Horat.

Scriptor, honoratum si fortè reponis Achillem
Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Iura neget sibi data — Lib. 2. Ἀμείλικτος dicitur, cui par esse potest τὸ *Inexorabilis*. Iracundum testatur & Plin. lib. 35. c. 10.

26 ——— Τίνυται ἄτη] Duplex esto liquida: τίννυται.

Κεῖσο νέκυς ἐν κονίῃσι λελασμένος ἀφροσυνάων] Homeri parodema:

Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων.

Ὅς καὶ πυ περ πάροιθεν Ὀδυσσῆος — Iliad. β.

27 — Ὅππη ἄσυ φέρειν ἐελκυδέος Ἴλυ] Conon narratu 12. Ἶλος δὲ, ὃς κτίζει τὸ Ἴλιον. Apollod. l. 3. Δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος ἐν ᾧπερ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἵπετο τῇ βοΐ. Ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον κλίνεται. Ἔνθα πόλιν κτίσας Ἶλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. Strabo lib. 13. Eustat. in Il. φ. Diodorus lib. 6. Vide Coruinum Messalam.

Οὐδ' ἄρ ἀμφὶ τύμβοιο ——— Τὸ Ἄρ superfluit. Forte: Οὐδ' ἄρ ἑοὶ τ. non ei sepulcrum lacrymabile inuiderunt. Vel, quò propendeo: Οὐδ' ἄρα σφιν τύμβοιο,

Digitized by Google

Non ipsis, Penthesileæ, commilitibusq; Amazonib.

Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος——— Iliad.Z. 28

Οὐ γάρ τι φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων

Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.

Iterum Calaber lib.11. —Οὐ γάρ σφισι [mortuis] μῆνις ἐπηδεῖ. & l.9. Aristot. Rhet.β. vbi negat viuos mortuis irasci: Ὡς οὐ τιμωρούμενος, εἰ μὴ ἤσθετο, καὶ ὑφ' οὗ, καὶ ἀνθ' ὅτου. ὥστε οὐδὲ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται, οὔτε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ὡς πεπονθόσι τε τὸ ἔσχατον, καὶ οὐκ ἀλγήσουσιν, οὐδὲ αἰσθησομένοις οὗ, οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ περὶ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς παῦσαι βουλόμενος τὸν Ἀχιλλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτος.

Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

——— Θυμὸς ὄλυται] γρ. Ὄληται.

Ἀμφ' ἀγαθοῦ κείροντο Ποδάρκεος——— Aptè, inquit Rhodom. Τείροντο. Verùm hic fœtus suppositìtius, non genuinus est. Nam τὸ Κείροντο valet, *Tondebantur*, quod in gratiam demortui fieri solemne fuit opus Nonnus lib.λζ.

——— Ἀμφὶ δὲ νεκρῷ

Πενθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ.

Iniiciebant crinem sectum in mortuum:

Ἀμφὶ δέ μιν στενάχοντες ἐπίρρεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ

Νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλας σκιόωντες ἐθείρας.

Metamorph. 3.

Planxere, & sectos fratri imposuere capillos.

Calaber lib.3. Achilles rursus in funere tondet Myrmidonas:

——— Ἀμφὶ δὲ χαίτας

Μυρμιδόνες κείραντο· νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἅπαντες.

Vbi ἄπαξ eripiẽda Rhodomanno vetus lectio: subit enim de Briseide:

Κειρα-

Digitized by Google

Κειρομένη πλοκάμους τύμβῳ παρὰ δάκρυα λείβει.

Ipse Achilles attonsam sibi comam in Patroclis manibus deponit Iliad.ψ.

Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν ———

Hunc ipsum ritum πριαμωθῆναι veteres dixisse à Priamo ob cæsum Hectorem tonso autor est Eustathius in Iliad.Ω. In Euripidis funere Archelaus *Macedoniæ rex crinem tonsus est, & mœrorem, quem animo conceperat, vultu publicauit*, Solin.c.14.

———Οὐ γὰρ ἔτ᾽ ἐσθλοῦ

28 Δεύετ᾽ ἀδελφειοῖο μάχη ἐνὶ Πρωτεσιλάου] Interpretor: Nunquam enim forti fratre Protesilao deterior erat in pugna Podarces, non inferiora secutus. Podarcis laudibus caliginẽ offudit nuperus interpres, in qua detergenda Calaber paullum extra Homeri vestigia pedem posuit: namque ille in Catalogo:

Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ᾽ ἅμα πρότερος, καὶ ἀρείων
Ἥρως Πρωτεσίλαος Ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύοντ᾽ ἡγεμόνος, πόθεον δέ μιν ἐσθλὸν ἐόντα.

Βλημένος Ἀργείοισι ——— Grammaticæ scito retrahenda prosodia: Βλήμενος

Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη πρόσθεν ὑφ᾽ Ἕκτορι κεῖτο
Δαϊχθεὶς Ἥρως Πρωτεσίλαος ———

Etsi dubium à quo cæsus sit Protesilaus non finiente rem Homero in Bœotia:

—Τὸν δ᾽ ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν: tamen Oui-

dius in epistola Laodamiæ Protesilai coniugis, indicium facit Nectoris.

Hectora, nescio quem, timeo: Paris Hectora dixit
Ferrea sanguinea bella mouere manu.
Hectora quisquis is est, si sum tibi cara, caueto:
Signatum memori pectore nomen habe.
Hunc vbi vitaris, alios vitare memento:
Et multos illic Hectoras esse puta.

Apud Homerum Dardani nomen aut gentile est, aut proprium, vt Mæon, Scythes, Libys, Achæus, quæ singulis olim indita, teste Porphyrio. Palæphatus ponit eorum opinamentum, qui Protesilaum ab Ænea, aut Æneæ socio cæsum credidere. Eustathius: Τινὲς δὲ Δαρδάνιον ἄνδρα ἀκοῦσθαι τὸν Ἕκτορα νοοῦσιν, ὅπερ οἱ μὴ ἀποδεχόμενοί φασιν, ὅτι ἐὰν ὁ Ἕκτωρ ἔρριψε τὸν Πρωτεσίλαον, εἶχεν εἰπεῖν, ὅτι τὸν ἔκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ, ἢ Δαρδάνος Ἕκτωρ. Est autem ad Sigeum *turris Protesilai delubro data*, Solin. c. 15. Pomponius lib. 2. c. 2.

Περικάμβαλε πένθος] γρ. Προμάββαλε.

Τεθναώτων· κείνοιο ——— Lenius; Τεθνεώτων; itáque loquitur Aristot. Rhetor. 2.

Νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο

Θάψαντες —— Hominis insaniam detestati. Nota singularios tumulos fuisse dedecores: aliquanto etiam magis si loco ab honoratis virorum sepulcris separe quis humaretur, quod in Thersitis sepultura cautum.

IN
Q. CALABRI
Paralipomenων Libb. II.
CL. DAVSQVEII
Adnotamenta.

——— Κορυφαὶ ὀρέων ὑπερηχεόντων] Versus lapsus
19 in vocem emendabilem: Ὑπερηχηέντων. Solet enim aer impetu validissimo in montibus concrepare. Aut referes ad virgulta sonantia summis in montibus. Sic τὸ ὑπὲρ minime otiosum erit. Ea coniectura propior est vestigia vitiatæ scriptionis. Nec hæc longe erunt. Μάλα ὑψηέντων admodum editorum, voce à Sibyllis lib. 1. & 3. posita. Ὑπεραυγειόντων, valde splendentium: primo namque mane primi montes illustrantur. Ὑπεραυγῆσαι vox est Eustathii in Dionysium.

Λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ——— Tmesis est: ne cui superfluere videatur τὸ ὑπὲρ; pro ὑπερῆλθεν: Cum montes superasset lux Solis.

Ἑζόμενοι σκοπιάασκον— γρ. σκοπίαζον. Inferius:

Ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο.

—— Μετέπειτα Θυμοίτης] Hic vir hic est, qui durateam machinam primus

Duci intra muros hortatur, & arce locari. Æneid.2.]

—— Ὥς περ οἵ γε

Καὶ θεὸν αἰνὰ πάροιθε μάχῃ ἔνι δηωθῆναι] Silius

—— *Ausit certare Tonanti*

Tam latus bello est—— Annibal.

—— Ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι] Ita poetis familiare. Isocrates in Euagora: Ὥς εἴ τινες τῶν ποιητῶν περί τινος τῶν προγεγενημένων ὑπερβολαῖς κέχρηνται λέγοντες ὡς ἦν θεὸς ἐν ἀνθρώποις ἢ δαίμων, ἀλλ' οὐ θνητός.

—— Ἄγοντ' ἀπερείσια φῦλα Λαῶν—— Diodorus Siculus libr. 2. Bibliothecæ: τὸν δὲ Τεύταμον μυρίους μὲν Αἰθίοπας, ἄλλους δὲ τοσούτους Σουσιανοὺς attribuisse Memnoni stratego contra Græcos ituro narrat.

—— Οὔτι νέον γε Ἀγγελίην νενόηκα—— Nullum nouiter nuncium cognoui, seu audiui: ideoque Memnonem ipsummet iamiam aduentare spes est. Rhod. Προέηκα. Verum quæ sit ista consequentiæ ratio: Nullum præmisi nuncium Memnoni obuiam: ergo ille in proximo: nam si Memnon in via est, obuiam itum oportuit; & vicissim à Memnone ad Priamum internuncio non fuit opus: quippe qui mox ipse coram adfuturus esset,

—— Μήτι πολλὸς ἔηι ἀπὸ τῆλε φυγόντες] Pro Ἡμετέρης, quod nota dignum.

Μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν—— Pulcrè græcissant & illa Terentii Phormione: *Mansurusq; patruum*

truum pater eſt, dum huc veniat. Ibidem: *Simul autem non manebat ætas virginis Meam negligentiam.* Horatii:

Supremo te Sole domi, Torquate manebo.

31 Ὥς οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασαι] Fortè δέδασται: niſi præſtabilius eſſet Δάσαντο, vel Ἔδασαν. Tamen Il. ι.

Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται.

Brod. carmen redintegrat addito Ἄπασαν. Rhod. præfixo Δώσομεν ἕως οὐ. Mauelim ex Il. γ. Ἔχοιμεν ἕως οὐ κτ. α. φ. δάσαντο. Sic ibi Agamemno: Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ (hoc eſt Calabri verbis Ὅσσα ἀπαρτηθεν ἀνήγαγεν)

Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥν τιν' ἔοικε, m[illegible]tam iuſtā pendite. Ideoq; verſu antecedente ſcribo: Διπλάκια πάσα φέροντες —— duplum tantum offerentes: non Δηθάκι, qua ex voce ſententia poſſit extorqueri, non elici.

Ἄλλον ἄμεινον —— Τὸ Ἄμεινον aduerbium eſt; nihil vt neceſſe ſit ſcribi Ἀμείνονα.

—— Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
Ἤνεον ἐπαΐοντες ἐνὶ φρεσὶ, οὐδ' ἀναφανδὸν
Μῦθον ἔφαν ——

Dranſes idem pene concionabundus efferebat: —— *Cuncti ſe ſcire fatentur Quid fortuna ferat populi; ſed dicere muſſant.* Verum ecqui Troes Polydamantis orationem ſumma voluntate probant? Æneas, Antenor, & qui eiuſdem factionis. Liuius lib. 1. de ipſis: *Et quia pacis, reddendæq; Helenæ ſemper autores fuerant.* Tamen Aurelius Victor proditum Ilium ab Antenore, aliiſq; principibus ſecluſo Ænea ſcribit Metamor. 13. Vlyſſes:

Digitized by Google

Accusóq; Parim, prædámq; Helenámq; reposco,
Et moueo Priamum, Priamóq; Antenora iunctũ.

Ouidius in Oenones Epist.

Quæ si sit Danais reddenda, vel Hectora fratrem,
Vel cum Deiphobo Polydamanta roga.
Quid grauis Antenor, Priamus quid suadeat ipse,
Consule quis ætas longa magistra fuit.

Omnino autem scribendum: Εἰσαΐοντες. Aduersæ factionis caput Paris erat, & Antimachus, de quo Iliad. λ.

Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
Χρυ[illegible] Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
Οὐκ εἴασχ᾽ Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ.

Ἐν βουλῇ· πάντα δὲ χερείονα ——— Id non abhorret Calabri morem: etsi prætulerim πάντη. Sic lib. 13. Πάντη πῦρ ὑπόεικε— Rhod. πάντων. Nam τὸ πάντα vel aduerbium vltimam breuiat. Calaber lib. 5.

Πάντα γὰρ ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο.

Ἀλλ᾽ ἄγε σὺ μὲν αὐτὸς ——— Expleo: Ἀλλ᾽ ἄγε νῦν σύ: vel, Ἀλλ᾽ ἄγε δή, μάν, similive.

Μίμνε δ᾽ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος —— Viri probrum. Eustath. in Iliad. β. Τὸ δὲ μιμνόντεσσιν ὀνειδισμὸν ἔχει ἀργίας, καὶ δηλοῖ τὸ ἀπράκτως καθῆσθαι. Et illud Turni ab generoso profectum pectore:

———*Sedeant, spectentq; Latini.*

Videsis nostros in Silium Commentarios.

Ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον] Ἀνθρώποις pro Ἀνδράσι segnius. Est cui placuit Ἀρέσκεται, qui mihi οὐκ ἀρέσκεται. Nam Polydamas gloria generis, & vatis pollebat: at quisquis ad generis decus, aliasque glorias rei bellicæ, ac fortitudinis ornamenta contule-

contulerit, næ illi κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ τὸ ἔργον. verbo: A factis gloria crescit. Hæc mihi, hæc Calabro mens.

—— Ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα

Μαρναμένῳ ——

Non in te pugnante quidem spem pono, fiduciamque vllam colloco. Hinc Polydamantem non valde manu promptum hominem, sed cautum, timidumq; magis extitisse colligimus. Plin.lib.7.c.49. *Homerus eadem nocte natos Hectorem, & Polydamanta tradit tam diuersæ sortis viros.* Homer.Iliad.Σ.

Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, [Polydamas] ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.

Propert.lib.3. Eleg.1. vocat *Polydamanta sine armis.*

—— Ἀεσίφρων,
Ὅς φίλα μὲν σαίνησιν ἀπαπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
Πορφύρει —— 'Ad exemplum cordati Achillis apud Homer.libro Iota:

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

32 Ἀλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος —— Didymus in Iliad.E. Θάρσος οὖν ἐστι τὸ εὔλογον παράστημα ψυχῆς, θράσος δὲ τοὐναντίον. Poeta verò notat impudentiam Paridis ac temeritatem. Philo Iudæus libro Quis rerum diuinarum sit hæres: Θρασύτης μὲν γὰρ αὐθάδους, φίλου δὲ θαρραλεότης οἰκεῖον pag.329.

Χείματος ἐξ ὀλοοῖο —— *Tempestate*, quæ & *hyemis* nomine designatur Æneid.1.

Vicit hyems ——

—— Πάντες Ἄρηα μαιμώωντες] γρ. ἐπ' Ἄρεα μαιμ. vel, ἀρήϊα μ.

Digitized by Google

——— Ἐυθρόνου Ἠριγενείης] Pindarus Olymp. Oda 2. Ἀοῦς παῖδ' Αἰθίοπα, de Memnone.

Αὐαία τὸν βίον αἰὲν ——— Αὐδᾷ reponit Brod. nec sine recti imagine. Ego: Αὐαλέον, pro Αὐαία τόν. Αὐαλέος βίος fuerit in senio contabescentis, desiccati, squallore obsiti. Tithonus Memnonis parens à diis adsecutus immortalitatem, senii tamen incõmoda plurima perpetiebatur, quia eius mali deprecandi cura illi non fuerat. Narrat Didymus luculentè, quæ iuuent, & Calabrum elucident in Iliad. λ. illud explanans:

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Ὤρνυτο ——— Μυθεύεται ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος εὐπρεπέστατον τῶν κατ' αὐτὸν ἐν Ἰλίῳ γενόμενον ἐρασθεῖσα ἀνήρπασεν ἡ Ἡμέρα, καὶ τῆς τούτου μετέλαβε κοίτης. Αἰτησαμένῳ δὲ αὐτῷ παρέσχεν ἀθανασίαν. ὁ δὲ γέρων γενόμενος (διὰ γὰρ ἄγνοιαν οὐκ ἠτήσατο ἀθανασίαν σὺν ἀγηρασίᾳ) ἀχθόμενος ὡς τὴν ἐν βίῳ μεταλαμβάνειν οὐ δυνάμενος, ἐκάλεσε τὴν Θεὸν, ὅπως αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπαλλάξῃ. Ἡ δὲ οὐδὲ γὰρ ἦν δυνατὸν ἀποθανεῖν αὐτὸν, μετέβαλεν εἰς τέττιγα τὸν μουσικώτατον τῶν πτηνῶν, ὅπως καὶ διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ τέρπηται. Γίνεται δὲ ἐξ αὐτῶν παῖς Μέμνων ὁ τῶν Αἰθιόπων βασιλεύς. Neque in oratione hac est, cur laboret Brodæus: Ὀάριζον ὁ μὲν ἐνέπων, ὁ δὲ repetito ἐνέπων; non Αὐδᾷ. Nec mihi ignarus est Eustathii Commentarius in lib. 5. Odyss. alia omnia de Tithono ex aliorum fide narrantis. Ex his illustratus esto Horatius:

Longa Tithonum minuit senecta.

——— Πᾶσαν ἐπ' ὠκεανοῖο κέλευθον

Μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν ——— Memnonis expe- 33
ditio famigerata olim. Pausanias Phocicis: Ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλ' ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν, καὶ

ἀπὸ τοῦ

Digitized by Google

ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ τὰ ἔθνη πάντα, ὅσα ᾤκει μεταξὺ ὑποχείρια πεποιημένος. Φρύγες δὲ καὶ τὴν ὁδὸν ἐπιδεικνύουσι, δι' ἧς τὴν στρατιὰν ἤγαγε, τὰ ἐπίπεδα ἐκλεγόμενος τῆς χώρας· τέτμηται δὲ διὰ τῶν μενῶν ἡ ὁδός.

Ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατὸν——— Iliad. Z. de Bellerophonte:

Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι
Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.

Et mox de Isandro:

Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι.

Brod. Nescio an ad vocem ἱερὸν oculos conuertentes *Iudæorum* exercitum exponere audeamus, quos ipse quoque Homerus *Solymos* nominat. Autores Tzetzes, ac Tacitus l. 21. Eusebius Choerili poetæ testimonio Hebræos *Solymos* olim nominatos indicat. Quin & ciuitatem primum *Solyma*, deinde *Hierosolyma* dictam tradit Egesippus. An Pisidarum cum Plinio, & Stephano? an Lyciorum cum Eustathio, qui μέρος Λυκίας τοὺς Σολύμους ὑποπτεύεσθαι ostendit? An Pindari Scholiasten audientes Solymos gentem esse censebimus πρὸς τῇ Λυκίᾳ μεταξὺ Λυκίας καὶ Παμφυλίας? Herodotum in Clio, aut Strabonem citare pudet, ne rem magis implicemus. Consule & ad lib. v. Histor. Taciti Cl. V. Iusti Lipsii Notas.

Ὥς κέν μοι ἐπὶ κρήνῃσιν——— Exime vnam particularum: mallem autem κεν, eamq; transferri in sequentem versum hoc modo:

———Ὀλλυμένους κεν ἅπαντας.

Καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀπειρέσια——— Brod. vice huius, Ἀπειρέσι.

Νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν εἰλαπίνῃσιν] Reponit Brod.

Digitized by Google

Θυμὸν ἐπ' ὀλιγοπίνῃ, καὶ ἰδὼν ἧς vel, ὀλιγοπίνησιν ἴσῃς. Etiam legi queat: Θυμὸν ἐπ' ὀλιγοπίνησιν ἰαίνων.

Υἱεῖ δωσέμεναι ——— Hectorem cape nomine filii præ Paride, Deiphobo, aliisq; quamplurimis.

— Χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μαχέσασθαι

Οἶνος ἀπειρέσιος ——— Ecquis verò οἶνος ἀπειρέσιος? Homerus Odyssea 24.

——— Ὅστε καὶ ἄλλους

Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἄκοντα βιήσομαι — Ἄκων coit ex ἀέκων, 34

& priorem perpetim protrahit. Quare scribas:

Οὐ γὰρ ἐγώ σε ἀέκοντα.

——— Οὐ γὰρ ἔοικεν

Οὔτ' αἰνέοντ' ἀπὸ δίχης ἐρυκέμεν ——

Dissimile illud Homeri:

Τὸν ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

— Νῦν δὲ πατρὸς ὁμόν ὑστατίην — Quia priusquam luctum repetat, casurus est in prælio.

— Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοί εἰσι καὶ ἡμῖν] Insana religio, vt summa Deum quoque fata sint. Inde Martialis lib. 9. Epigr. 88, Siliura de *filii morte solatur*:

Numina cum videas duris obnoxia fatis.

Seneca lib. cur bonis mala: *Quidquid id est quod nos sic viuere iussit, sic mori: eadem necessitate & deos alligat; irreuocabilis humana pariter, ac diuina cursus vehit. Ipse omnium conditor, ac rector scripsit quidem fata, sed sequitur. Semper paret, semel iussit.* Alter Seneca in Oedipode:

Non illa Deo vertisse licet,
Quæ nexa suis currunt causis.

Is oui-

Digitized by Google

Is cuique ratus prece non ulla
Mobilis ordo.

Silius Italicus lib. 5.

——— *Heu fatis Superi cessisse minores!*

Lucretius lib. 5.

Nec sanctum numen fati protollere fines
Posse, nec aduersus naturæ fœdera niti.

Hinc apud Homerum, & Virgilium Sarpedonem suam progeniem fatis nequit eripere Iupiter, & risum teneamus? Temperatius T. Liuius lib. 25. *Fato, cuius lege immobilis rerum humanarum ordo seritur.* Iri potest ad Lactant. lib. 1. c. 11. Rursum Calaber lib. 13. exeunte:

——— Οὕνεκα μοίρας
Εἶχεν ὑπὲρ μεγάλοιο Διὸς υἱός ———

Μηδὲν ἐλιασσόμενος περὶ υἱέος, ἠὲ φίλοιο] Castigo: Μηδὲν ἐλισσόμενος: nequis eum deprecaturus filii, aut amici nomine. Nota ἐνεστῶτα Futuri vices explere.

55 Ὕστερος ὕπνος ἀνῆκεν ——— Rhodom. Ὕστατος. Insolentia vocis alterius ego minimè offendor: nec enim illa insolens. D. Chrys. homil. 32. vsurpauit in caussa Cananææ: Ὑστέρα ἐλθοῦσα, προτέρα θεραπευθεῖσα ἀπῆλθε. Eamq; occupauerat primore libro Calaber:

——— Εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ, *suprema dies.*

35 Ἀκρίσι προβόλοισιν ὁμαλίγκιοι, αἵτε φέρονται
Ὡς νέφος ——— ἢ Ἀκρίσι προβόλοισιν ἀλίγκιοι, vel, προβόλοις ὁμαλίγκιοι. Calaber autem προβόλοισιν intelligit aculeos, quibus herbida quæque & tenerrima stirpium ambedunt. Inde est illud Pisidæ: Πυκνὴν φάλαγγα μυελότομον ξίφος. Et ab eodem ingenio pari elegantia:

Καὶ τραυματίζει τὸ σῶμα τῶν ἐναντίων
Τοῖς αὐτοπλόξοις τῶν σκελῶν ἀκοντίοις.

Pisidæ ἀκόντια sunt Calabri πρόβολοι. Vnde imminuta forma apud Hesychium: Προβόλιον, σιβωύνη ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. Vel: Προβόλοις, id est, προμάχοις, membris in pugnam proiectis, prominentibus seu erectis. Idem Hesychius: Πρόβολος, πρόμυλος, πρόμαχος. Adeo nihil necesse hac extrita voce reponi à Rhodomano καρποβόροις. Porro locustarum nubibus, & terram, & Solem obumbrari, ac earum appulsum famem comitari variæ omniũ pene gentium loquuntur historiæ. Plin. lib. 11. c. 29. *Solemque obumbrant, solicitè suspectantibus populis, ne suas operiant terras. Sufficiunt quoque vires, & tanquam parum sit maria transisse, immensos tractus permeant, diraq; messoribus contegunt nube, multa contactu adurentes, omnia verò morsu erodentes, & fores quoque tectorum. Italiam ex Africa maximè coortæ infestant, sæpe populo ad Sibyllina coacto remedia confugere inopiæ metu.* Alia de Locustis non inscita, si lubet, vide apud Pisidam, apud Agatharcydem, vbi de Acridophagis, Strabonem lib. 16. Nota Theocritum ἀκρίδες alia protulisse quantitate Idyll. E.

Ἀκρίδες, αἳ τὸν φραγμὸν ὑπερπηδῆτε τὸν ἁμόν.

Locustæ & Πάρνοπες dicuntur, & Κάρνοπες. Strabo lib. 16. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν Παρνόπων, οὓς οἱ Οἰταῖοι Κάρνοπας λέγουσι, Καρνοπίωνα τιμᾶσθαι παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν.

Ἄπληκτοι μυριόπται ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι] Brod. Ἐμπλήκτοι, quia tanta locustarum nubes miraculo est. Tentabam etiam reponere: Ἄπληστοι, quod emaciata

ciata ista corpuscula, exsucca, & exsanguia, cum malignè ducant alimentum, nulla capiuntur satietate. Nec dissimili coniectura vsus Rhodomanus supposito: Ἄπληϛοι. Tandem sedit nihil mutare, vt ἀκρίδες ἄπληκτοι *locustæ sint impercussæ* ob ea, quæ Plinius superioribus adscribit: *In Cyrenaica regione lex est ter anno debellandi eas, primo oua obterendo, deinde fœtum, postremo adultas, desertoris pœna in eum, qui cessauerit. Et in Lemno insula certa mensura præfinita est, quam singuli enecatarum ad magistratus referant.* Nec ita multo pòst: *Necare & in Syria militari imperio coguntur.* Nec ferro tantum, sed fumo, velut in apum examina grassantur Acridophagi apud Solinum cap. 31. Agatharchidem. & Strab. lib. 16. quo ictæ, & occœcatæ labuntur: Ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβάλλοντες ὕλην καπνώδη, καὶ ὑφάψαντες μικρὸν ὑπερπετασθεισῶν αὐτῶν, εἶτα σκοτουμένων, καὶ πιπτουσῶν. Promamus hoc ipsum ex omnium scientiarum thesauro Homero Iliad. Υ.

Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ.

Eæ verò si neque ferro, neque igni, seu fumo ictæ fuerint, quandoque agminatim mortuæ computrescunt, & putrem exhalantes auram cœlum inficiunt, pestemque mortalibus proseminant. Attente igitur, & consulte demum illud attexuit Calaber:

Ἄπληκτοι μερόπεσσιν ἀεικέα λοιμὸν ἄγουσαι.

Testis locuples D. Augustinus libro 3. de Ciuitate Dei c. 31.

Digitized by Google

Locustarum etiam in Africa multitudinem prodigii similem fuisse, cum iam esset populi Romani prouincia, literis mandauerunt: consumtis enim fructibus, foliisque lignorum ingenti, atque inæstimabili nube in mare dicunt esse deiectam. Qua mortua, redditaque litoribus, atque hinc aere corrupto tantam ortam pestilentiam dicunt, vt in solo regno Masanissæ octingenta hominum millia perisse referantur, & multo amplius in terris litoribus proximis: tunc Vticæ ex triginta millibus iuniorum, quæ ibi erant, decem remansisse confirmant. Seu igitur legas λοιμὸν pestem, seu λιμὸν famem, verax est poeta.

Κυδιόων ἵπποις ——— Nam Iliad. β. Græcorum omnium longe optimi erant equi, οἳ φορέεσκον ἀμύμονα πηλείωνα; qui, vt scribitur Iliad. Γ. ——— ἅμα πνοιῇσι πετέσθην. Gloriari autem equis potuit Achilles, vt Neptuni dono. Ptolomæus Hephæstio libr. 6. refert, quæ quisque Deorum Peleo tribuerit, & à Ioue facit initium: Παραγενόμενος δὲ καὶ ἐπὶ τῷ Πηλέως, καὶ Θέτιδος γάμῳ, δῶρον τὰ πτερὰ τῇ Θέτιδι προσάγει, ὡς Πηλεῖ ἐπὶ τῷ γάμῳ φασὶ δωρήσασθαι Ἥφαιστον μὲν μάχαιραν. Ἀφροδίτην δὲ φιάλην ἐγγεγλυμμένην Ἔρωτα χρυσῆν· Ποσειδῶνα δὲ ἵππους Ξάνθον, καὶ Βάλιον. Ἥραν δὲ χλαμύδα, καὶ Ἀθηνᾶν αὐλούς, Νηρέα δὲ τοὺς θείους ἅλας καλουμένους ἐν κοιτίδι. Apollod. lib. 3. Δίδωσι Χείρων Πηλεῖ δόρυ μείλινον, Ποσειδῶν δὲ ἵππους Βάλιον, καὶ Ξάνθον.

Γηθόμεν' ἀλλήλοισι ——— Mutuo concursu læti. Qui reposuit Θιγόμενοι, nimium secutus fuit quantitatis: qui Θηγόμεν', dicat ecqui fluuii ab inuicem acuantur, quisue ita locutus? Gellius libro 12. cap. 1.

dixit

dixit *lætam arborem*, idq; rebus ab anima liberis passim tribuitur.

——— Ἔασυτ᾽ ἀϋτμή

Σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀΰτευν ἀμφοτέρωθεν] Subiecta ratio reposcit Ἀϋτή, *Clamor*. Quin & versu anteriore de fluuiis

— Παρὸς δ᾽ ἐξέασυτ᾽ ἀϋτμή idem peccatum est: non enim cum pluit vberrime, fumant fluuii: sed cum concurrunt simul, resonant, strepitantque: ideo scribendum hîc quoque ἀϋτή. Nota loquor: ne aliunde auxilia arcessamus. Ἀϋτμὴ autem *Vapor* est, *Fumus*, *Flatus*. Etsi verò ἀϋτμὴ pro *Flatu* tolerabile videri possit de fluuiis vento agitatis: tamen aptius est comparationi Quintianæ ἀϋτή, *Strepitus*.

Εὖτε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ] Coniecto: Εὖτ᾽ ἄνεμος μελάθροισιν ——— inducto τῷ γαίης, vt illius glossemate ὑποχθονίοις. Fors ad oram hæserit Ὑπὸ γαίης, & exinde in carmen irrepserit ab ignorante carminis.

Μάλα γὰρ περιτρομέει βαρὺ γαῖα] Scribo Μάλα γάρ νυ τι. vel, Μάλα γάρ τι, ῥα, aut simile. De terræ tremore vide Lucretium lib. 6. ibi:

Nunc age, quæ ratio terraï motibus exstet
Percipe ——— & Plinium: Μέλαθρα ὑποχθόνια interpretor e Lucretio

Speluncas, multoq; lacus, multasq; lacunas
In gremio terræ. Βαεέθροισιν frustrà reponatur.

37 Καπειώ, ὅ ῥα καὶ αὐτὸς ——— Commodius; Ὅς ῥα, putant Brod. & Rhodom. Ego, Ὅῤῥα. Apollon. lib. γ.

Κυπείδος, ὄῤῥα τε οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις.

Digitized by Google

Nec abhorream Ο῞ ῥα. Scholiasten audi: Ο῞ ῥα τι οἱ Α᾿ελιςάρχαιοι δι᾿ ἑνὸς ρ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν.

Η῾ρακλέων ᾗ δισὶν, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ

Τόῤῥα ποτ᾿ ἐκ χηλοῖο λαβὼν ———

Tantundem dixeris de illo Dionysii:

Ο῞ ῥά τε κικλήσκουσιν Α᾿πίννιον ———

Τῦδε δ᾿ οὔτι λύθη κέαρ ——— Emendabam auxilio Brodæi:

Τῦδε δ᾿ οὔ τις λύθη κέαρ ἔνδοθεν, οὕνεκ᾿ ἄρ᾿ αὐτοῦ.

Non caput, quia galea texit, & ictum à consauciatione prohibuit: cor interdum ictus violentia conuulsum est. Aut retenta negatione:

Τῷ δὲ μὲν οὔτι λύθη κέαρ ἔνδοθεν ——— Neq; tanto ictu fœmini cor solutum est, galea defendente vim à vitalibus. Rhod. feliciter locum hunc tetigit rescripto ὁ Καππαδοκλῶ, τῦδε δ᾿ ὁ. λ. κ. Nam Brodæi Ε῎νδοθεν quasi nugæ apparet. Posse etiam scribi:

——— Ο῾ ᾗ μιν βάλε πέτρῳ Μαρμαρέῳ· τῦδε δ᾿ οὔτι λ. Vel, Πέτρῳ Ι᾿θυτενεῖ rectà tendenti, quod apprime cohæreat. Sic denique congruentius:

——— Ο῾ ᾗ μιν βάλε πέτρῳ

Α᾿λεμάτως· τῦδε δ᾿ οὔτι λύθη κέαρ, οὕνεκ᾿ ἄρ᾿ αὐτοῦ.

Μάρνετ᾿ ἐπ᾿ Α᾿ντιλόχῳ ——— Mox etiam de eodem Antilocho:

——— Αἰχμητλὼ περ ἐόντα.

De quo Odyss. γ. Nestor;

Ε῎νθα δ᾿ ἐμὸς φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς, καὶ ἀμύμων.

Α᾿ντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής.

Cecidit hic Antilochus Memnonis dextra, casum dolet parens Nestor: Antilochus tamen in certamine

mine curruli concurrit. E'νδυπίωσιν hanc vellicat Iulius Scaliger in Critico: prauè. Gemini erant Antilochi vel eadem in domo, puta germanos fuisse fratres, aut alterum alterius filium: ita vt Iliade ψ. certet Nestoris Nepos Antilochus ex filio Antilocho susceptus, vel certè Antilochus Antilochi frater. Eadem tuendi Silii Italici ratio, apud quem Atlas cadit Appii manu lib. 5. at lib. 16. Atlas certat. Robur addo coniecturæ ex verissimis historiis. Apud Curtium interfecit Alexander M. vt norunt omnes, Clitum. Ab obitu verò Alexandri non quidem Perdicca diuidente, sed Antipatro, Lydiam sortitur Clitus apud Arrianum referente Photio c. 92. Bibliothecæ: Λυδία δὲ Κλείτῳ ἐδόθη. Dic alterius Cliti filium, aut germanum, aut cognominem commilitem. Solini c. 58. *L. Plotium fratrem L. Plotii bis consulis proscriptum à triumuiris* legimus. Quid T. Flauius Vespasianus non procreauit T. Flauium Vespasianum? Accedat minimus natu filiorum Priami Polydorus ab Achille interfectus apud Homerum, quem ex Priamo, & Laothoe susceptum putant: alter tamen fuit eiusdem ex Hecuba Polydorus Virgilio, Euripidi, Eustathio in Iliad. Υ. Politianum consuluisse cap. 76. Miscellan. operæ fuerit pretium. Sic Æneid. 9. *Numa* occidit: libr. 10. iterum est in prælio. & libr. 9. *Cortinæus* cadit: libr. 12. *Ebusum* occîdit. Cloreus in vndecimo necatur, atque in duodecimo. Plautus: *Idem est ambobus nomen geminis fratribus.*

Ἤ ὅτι παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος] Æneid. 2. Priamus Pyrrho hæc opprobrat:

——— *Qui nati coràm me cernere lethum*
Fecisti, & patrios fœdasti vulnere vultus.

Ecclesiastici cap. 34. *Quasi qui victimant filium in conspectu patris.*

Οὐδέ σοι ἐν στήθεσσι πέλει δέος, ὃ σύγ' ἐμεῖο
Υἱὸς ἔφυς ———

Iliad. Z. poeta vocat Bellerophontem:
——— Θεοῦ γόνον ἠΰν ἐόντα.

Theocritus de Tyndaridis Idyll. κγ.
Αὐτοὶ γὰρ κρατέοντι καὶ ἐκ κρατεόντων ἔφυσαν.

Tritum illud: *Fortes creantur fortibus* ———

——— Οὐδ' ἔστι Περικλυμένοιο γενέθλης
Ὅς τε βίῃ Ἡρακλῆϊ καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη] Ausus cum Hercule congredi Periclymenus fratrum Nestoris fortissimus, sed infeliciter. Apollodorus lib. 2. Pylo iam ab Hercule vastata: Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο.

——— Μέγα κάρτος ἀνάγκη] Liuius lib. 4. *Necessitate, quæ vltimum, ac maximum telum est, superiores estis.* Plato lib. 5. de legibus scribit τὴν ἀνάγκην οὐδὲ τοὺς θεοὺς βιάζεσθαι. Horat.

——— *Si figit adamantinos*
Diris verticibus summa necessitas
Clauos ———

Iterumq; Calaber lib. 4.
Αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ὑποδμώσασα ἀνάγκη.

Ὥς ποτε Μέμνων φώνεε μέγα ——— Scribo: Γάμμεγα. Cætera cum sententia constant. Nam consectarium illud ex eius inclamatione

——— Τοὶ δέ οἱ ἄγχι

Ἤλυθον ——— irritati videlicet.

Virgil.lib.12. ——— *Disiecta per agmina*

Magna voce vocat ———

Æneas. Voce namque valentiore in pugnam inardescit miles: segnis torpet. Nec nulla est Brodæi correctio:

Ὡς ποτε καὶ Μέμνων φρόνεε μέγα ——

quod interpretetur, φρονηματίας ἦν. Prætulerim tamen

Ὡς ποτε δὴ Μέμνων φονάα μέγα ——

cædem anhelabat, ferinum in morem, vrsi instar aut apri, vt habet Poeta. Quam vocem & S. Basilio Seleuzensi alibi reddimus, & Tryphiodorus vsurpauit:

Καρχαρέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀπὸ νυκτὸς
Χειμερίην φονόωντες ἀσημάντοισιν μήλοις.

——— Ἀλλά μιν οὔ τι κτανέειν ἐδύναντο] Supplementum legitur: Δύω τῶν. Vel: ——— Οὔ τι δύναντο κτανέειν, πλέονες τῶν.

Ἀπέπλαγχθεν δέ οἱ αἰχμή] γρ. ἀπεπλάγχθη. Vel quod præstabilius: ——— Ἀπέπλαγχθεν δέ οἱ αἰχμαί: sequitur enim ἀμέσως, Δοῦρα τε.

39 Αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο] Memnon obseruato Nestore triseclisene, canitiem eius reueritus est, parentis sui Tithoni pia ictus recordatione, qui in eodem erat senectæ ætatis gradu. Notum ex Horatio

Longa Tithonum minuit senecta, ante etiam illustrauimus.

39 ——— Οὔ νύ κα θυμὸς
Θαρσαλέος νέῳ ἀνδρός, ἐλαφρότερόν τε νόημα] Iliad. γ.

Digitized by Google

Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Theognis sapienter, ac verè:

> Ἥβη, καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρὸς
> Πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

Νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος [illegible] αἰνοῦ] Ælian. 40
lib. 9. de Animal. cap. 1. vetuli leonis impotentiam his describit: Ὁ λέων ἤδη πρεσβύτης τὴν ἡλικίαν, καὶ γήρᾳ βαρὺς γεγενημένος, θηρᾶν μὲν ἥκιστός ἐστιν, φωλεύεις δ' αὐλὰς αὐτὸς ται ἐν ταῖς ὑπαιθρίοις, καὶ λογμῶν ... φορμεῖς. καὶ τῶν θηρίων οὐ τοῖς ἀσθενεστάτοις ἐπιθαρρεῖ, τὸν ... τε χρόνον ὑφορώμενος, καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀνοοῦν ἐθένος. Ne me dubites eam Calabro fuisse mentem, eum consule libro septimo exeunte:

> Ὥς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ ——

Pulcerrimè Thebaidos 11.

> —— *Qualis leo rupe sub alta,*
> *Quem virides quondam syluæ, montesque tremebant,*
> *Iam piger, & longo iacet exarmatus ab æuo.*
> *Magna tamen facies, & non adeunda senectus,*
> *Etsi demissas veniat mugitus ad aures:*
> *Erigitur, meminitque sui, viresque peractas*
> *Ingemit, & campis alios errare leones.*

Pulcrè Antiphanes:

> Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
> Ποθεινόν, ὡς εὔδαιμον· εἶθ' ὅταν παρῇς
> Ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν ——

—— Πολυρρήνοιο δήρηται] γρ. δίηται. Rectè Brod. ex Hom. Iliad. ρ.

> —— Ὥστε λὶς ἠϋγένειος,

Οὐρα

Ὅν ῥα κύνες τε, καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται.

Item Iliad. H.

—— Ἑκὼν ἀέκοντα δίηται.

Iliad. X.

—— Νεβρὸν ὤρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται.

Οἷόν περ ἑταίροισιν —— Pariter dequeritur Iliad. α. β. plurieſque Neſtor, cui pugnatæ pugnæ variæ. Adi glorias ſuas buccinantem Iliados primo. Cui tamen apud poetam Diomedes libr. Θ. dolet vires attritas, & negotium illi à minoribus fieri:

Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταὶ
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.

—— Παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει] Paucis cedunt ſenectæ meæ vires. Virium autem priſtinarum reliquias infuiſſe Neſtori docere poteſt Ilias ἡ Α. vbi graue poculum quod alii non niſi labore amouiſſent, facillime ſuſtollit:

Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
Πλεῖον ἐὸν [δέπας] Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

Γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο] Pondus ſuſtinere ſe vel Ætna grauius ſollemnis eſt ſenũ querela, ex quo euadunt curui ceruici. Habes de Ægyptio Odyſſ. β.

Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην ——

Hinc ſenes audiunt τυφογέροντες, τύφοι, τυφεδανοὶ Euſtathio referente.

41 —— Ἐπιβείοσ' ἐλάφοιο] Abrade σ poſterius.

Ἰλησδὶν ἐεζομένη ... δόλον ἄχης] Mendæ per-

facile emendabiles. γρ. ἰλαδὸν, vt prius, & ὑσμῖνι.

Ὥς ποτε Μέμνων —— Vocula media superuacua est.

—— Τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς

Ὥστ' ἀπὸ πρημνοῖο βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ] Iuxta illud: *Feriunt summos fulmina montes.* Lucret. libr. 6. vide.

Τοῦ δ' αὖ ἀνὰ —— Plenius: Τοῦ δ' αὖ ἀνὰ —— Rhod. Τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ ——

—— Ἐξάλλονται ἰόντες] Brod. *Saliendo*, & currendo euitant. Hinc nata Rhodomano correctio non infausta, etsi minime necessaria: Ἐξαλέονται.

Τεθναότες .. δείδω —— γρ. Τεθνειῶτας, σαώζησι. 42

—— Φίλος, ὅστις ἑταίρου

Μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκέτ' ἐόντος] Gregorius à Nazianzo venustissime:

Πιστοῖς φίλοις γὰρ συμφοραὶ τὰ τῶν φίλων
Κακῶς πίπτοντα, καὶ φρενῶν αἰσθάνεται.

Plus aliquando dixit Demetrius apud Laertium: τοὺς φίλους ἐπὶ μὲν τὰ ἀγαθὰ παρακεκλημένους ἀπιέναι, ἐπὶ δὲ τὰς ξυμφορὰς αὐτομάτους. Nestore igitur inclamante, Achilli ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος, inquit Calaber.

Ἀμφ' ὅλῃσι φάλαγξι —— Nil muto: quædam duriuscula subinde iungit Calaber. Aliàs scribi possit? Ἀμφ' ὀλοῇσι, vel: Ἀμφὶ ὅλῃσι, cum totis phalangibus: nam omnibus valere iussis Achilles totus in vno est petendo Memnone. Tamen libr. 9. post lego:

Ἀλλὰ σφέας ἐδάιζεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι ——

Ibi Pyrrhus Troianorũ turmas alias euastabat, cum alias

aliæ Troianorum duce Deiphobo alia in parte præclare se gererent: sic modo Achilles locum loco mutat, & hostem hoste, atque adeo iam Ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι laborabat.

Τλῶρα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋσταχέος πεδίοιο] Æneid. 12.

Saxum, antiquum, ingens, campo qui forte iacebat
Limes agro positus, litem vt discerneret aruis.

Scribo οὖρον, ἰασί; non οὖρον. Vterque autem videtur ex Iliad. φ. mutuatus: vterque priscas à Numa leges de Terminis alludit, quibus vetitum mouere Terminum seu priuati iuris, seu publici, morte in legis perfractorem sancta. Terminis autem velut diis Romani liba, frugumque primitias offerebant, animantes nullas: Οὐ γὰρ ὅσιον αἱμάττειν τοὺς λίθους, inquit Dionysius Halic. lib. 2. Antiq. Rom. Poetæ igitur notant præcipitantius ruentes in hostem bellatores Terminos fecisse profanos.

Ὁ δὲ οἱ ὑπέμενος ἀταρβέϊ μαίνετο θυμῷ] χ. οὐδέ οἱ οὐτάμενός περ.

43 ——— Ὅ οἱ φερτέρα ἐστιν] Integra: Προφερεστέρα.

Νηρηΐδος, τῆς αὐτός ——— Arridet σιωπήσεις, vt Odyss. Ι'ᾶπα, in Ἠΐα.

Τῷ φέρον ἐμπλήσας, ἀσκὸν μέγαν· ἐν δ' ἄρα ᾔα
Κωρύκῳ ———

Pariter infrà. Sed admitto, Νηρεΐδος etiam Ouidii de exemplo lib. 11. Metam.

Nereis ingreditur consueta cubilia fluctu.

Silii lib. 14. Senecæ in Hippolyto. Metamorph. 14. & lib. 1. Horat. lib. 3. Od. 28. Diomedes lib. 3.

Digitized by Google

Nereides freta sic verrentes cærula verrunt
Flamine fidentes per mare veliuolum.

Laudatur & à Terentiano. Et notabis versus esse reciprocos: *Veliuolum mare*, & Martialis lib. 4.

Nympharum pariter, Nereidumq; domus.

Statius:

Fluctibus inuisis iam Nereis imperat Helle.

——— Διονύσοιο ἑοῖς ὑπεδέξατο μελάθροις] Homerus Iliad. Z.

— Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσεθ' ἁλὸς μέγα κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.

Ἡ δὲ καὶ ὣς Ἥφαιστον ——— Hom. Iliad. Σ.

Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα.

——— Ὑπερύσατο δεσμῶν] volunt Ὑπελύσατο, fauetque Ilias prima. Sed cur inuideamus Calabro Ὑπερύσατο δεσμῶν, vinculis subtraxit?

Ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν 44
Ἕσταμεν ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων; Nam *generari & nasci à principibus fortuitum, nec vltra æstimatur*, Galba Pisoni apud Tacitum lib. 17. Et vera sunt ista in Heroidum Epist.

Nam genus, & proauos, & quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco —

Ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ——— De Achillis clypeo habes Iliad. Σ.

Τεῦξε γὰρ ἀκαμάτους, καὶ μείζονας —— Μείζονας augustiores, plus vt aliquanto haberent ex magnitudine dignitatis. Silius meus sic auget Fabium:

Maioremq; dedit cerni Tirynthius heros

Fabiorum autor Hercules. Homer. de Vlysse Od. Θ.

— Τῷ

——— Τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῆ τε, καὶ ὤμοις,
Καί μιν μακρότερον, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.

——— Ὑψιλόφου τρυφαλείης] γρ. ὑψιλόφου.

——— Ὁμίχλην τε φίλην ὀλοοῖσι λύκοισι
Ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη] De lupis Æneid. 2. — *Lupi ceu*
Raptores atra in nebula ———
Vniuersim quoque de feris Psal. 103. *Posuisti tenebras, & facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ sylua: catuli leonum rugientes, vt rapiant, & quærant à Deo escam sibi.*

45 Ὁππόσον ἀμφὶ ῥοαῖς Σιμόεις ——— Pomponius lib. 1. c. 18.

45 ——— Ξάνθος ἐέργει] Brod. Ξάνθος, vt ait Homeri Scholiastes, ἐκλήθη ὅτι λυσάμεναι τοῦ ὕδατος αἱ Τρωάδες ξανθὰς κόμας ἔχον. Vitruuius lib. 8. *Igitur quondam in campis Troianis proximè flumen armenta rufa, & pecora leucophæa nascuntur: ideo id flumen Ilienses Xanthum appellauisse dicunt.* Idem sentit Plin. lib. 2. cap. 103. Ego si magnis autoribus repugnare auderem, Xanthum potius à colore aquæ flauo dictum existimarem, qui color in Tiberi cõspicitur. Vnde Horatius:

Vidimus flauum Tiberim retortis.

Nec credibile est Xanthum ante hæc ab incolis animaduersa miracula nomen nullum habuisse: nam Scamander postea vocatus est. Hæc ille. Vitruuius tamen, & Plinius Aristotelem autorẽ habent, qui lib. 3. de Histor. animal. c. 12.

Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρόβατα ποιεῖν·

διό καὶ τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀντὶ Σκαμάνδρου Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. Ibique Aristoteles fluuios testatur alibi nigra, & candida facere pecora. Sed & alii fluuii rufum inducunt bibentibus colorem. Zacharias in Theocritum: Νυμφόδωρος δὲ, καὶ Θεόφραστός φασι τὸν Κράθιδος τὸ ὕδωρ ξανθίζειν. Metamorph. 15.

Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus oris
Electro similes faciunt, auroq; capillos.

Ἴδηθεν καλίοντες ——— Mela: *Hinc ab Idæo monte demissus Scamander exit, & Simois.*

Θεσπέσιον περὶ κύκλον ——— Zodiacum pulcrè describit. Seneca in Oedipo:

Tu, tu, penes quem iura præcipitis poli,
Tuq; ô sereni maximum mundi decus,
Bis sena cursu signa qui vario regis,
Qui tarda celeri secula euoluis rota.

Nonnus lib. με΄. vocat πίρεσιν ἀμφίζωστον.

——— Τοῖσι δ' ὀπηδεύοντες] His animaduersis. 46

Quorsum τάσδε?

Τὴν ἵπποι χρεμέθοντες ——— γρ. Χρεμέθοντες.

——— Ἔσχες δ' ἴθωνος πάλαντα] Repertor huius 47 ἐννοίας Homerus.

——— Τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών] Memnon cæsus ab Achille, quod etiam innuit Martianus Capella: *Iuxta Ilium*, inquit, *Memnonis sepulcrum iacet*, ac passim Poetæ. Aliter Philostratus lib. 7. Heliodorus lib. 5. diluuio Troiano superfuisse volunt, & quietè senectam egisse in Æthiopia. Aliter Diodorus lib. 2. Bibl. Τὸ δὲ τελευταῖον ὑπὸ Θετταλῶν ἐνεδρευθέντα κατασφαγῆναι. Achilli autem paruere Thessali.

Ἠώς

Digitized by Google

45 Ἠὼς δ' ἐστονάχησε καλυψαμένη νεφέεσσιν,
Ἠ' χλωώθη δ' ἄρα γαῖα ——— Apposité profectò luget Eos filium Memnonem furuo peplo obuelata. Seneca Troadib.

——— *Memnon, cuius ob luctum parens*
Pallente mœsto protulit vultu diem.

Adsimilia scribunt Ouid. Metam. 13.

——— *Ille color, quo matutina rubescunt*
Tempora, palluerat, latuitq; in nubibus æther.

Alibi Seneca:

Raptumq; die medio Solem.

Apollon. lib. 4. Argon.

Ἠὲ καὶ Ἠέλιος μέσῳ ἄμαλι νύκτ' ἐπάγησιν
Οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἠέρος ἄστρα φαείνοι.

Similis luctus incedit Solem ob casum Phaethontis Metam. lib. 2.

At pater obductos luctu miserabilis ægro
Condiderat vultus: & si modò credimus, vnum
Isse diem sine Sole ferunt. ———

——— Ὑπὸ πτέρυξιν Ἴδης] Alii Δειράσιν. Quæ duo plurimum diuertunt, ideoq; nihil muto.

48 Παρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυῤῥόου Αἰσήποιο] Strabo l. 13. Ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσήπου σχεδὸν τι * σταδίοις κολωνός ἐστιν, ἐφ' ᾧ τάφος δείκνυται Μέμνονος τοῦ Τιθωνοῦ· πλησίον δὲ ἐστὶ καὶ ἡ τοῦ Μέμνονος κώμη. Capella: *Iuxta Ilium sepulcrum Memnonis iacet.* Brod.

49 Κοῦραι ἐϋπλόκαμοι δυώδεκα ——— γρ. Δυοκαίδεκα.
Αἰὲν ἑλισσομένου τέρμονος αἰπὰ κέλευθα] γρ. Ὑπερλόνος.
——— Ἀπ' αἰθέρος ἠερβάτοιο] γρ. Ἠλιβάτοιο.
——— Ἐς παῖδι χυθεῖσα] deest περὶ π. pro περιχυθεῖσα, circumplexa.

Digitized by Google

Ὤλεο μοι φίλον τέκνον——— Locum hunc, illumq; Homeri Iliad. X. Τῶν μνῆσαι φίλον τέκνον, ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα, imperita temeritas vitiauit manifesta ratione carminis reclamante, & Plutarcho libr. de Homerica Poesi, qui legit: φίλε τέκνον adstructa ratione: Πολλάκι γὰρ οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν. Inibi fusiora. adhuc Γραμματικῶν περίεργα γένη ῥιζώρυχα μούσης Ἀλλοτρίης ——— sanctè nobis deierant iis in versibus literam N esse deciduam? Firment inscitum hocce scitum ratione, vsu, aut priscorum Grammaticorum autoritate.

Δάκρυ . . . ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον] Ӕque audenter Statius Thebaïdos 11. de Adrasto, & Polynice collacrymantibus: 50

Ibant in lacrymas veluti cum Sole reuerso
Bistoniæ tepuere niues: summittitur ingens
Hæmus, & angustos Rhodope descendit in amnes.

——— Πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸν ἄστρα] Rescribo planissima lectione:

Πάντα κατέκρυβεν οὐρανοῦ ἄστρα, pro, κατεκρύβησαν.

——— Ἀχλῆα κυδαίνεσκον] Rectius ἐκυδαίνεσκον.

——— Ἐπὶ τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος
Ἐσσύμενοι γοόωσι κόνιν καθύπερθε χέοντες
Σήματος ———

Pausanias Phocicis: Μεμνονίδες ταῖς ὄρνισιν ἐστὶν ὄνομα· κατὰ δὲ ἔτος οἱ Ἑλλησπόντιοί φασιν αὐτὰς ἐν εἰρημέναις ἡμέραις ἰέναι τε ἐπὶ Μέμνονος τάφον, καὶ ὁπόσον τοῦ μνήματος δένδρων ἐστὶν ἢ πόας ψιλὸν, τοῦτο καὶ σαίρουσιν ὄρνιθες, καὶ ὑγροῖς τοῖς πτεροῖς τοῦ Αἰσώπου τῷ ὕδατι ῥαίνουσι. Perlege subiecta.

——— Ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμόν] Aues Memnonides. Vide Plin. l. 10. c. 26.

Ouid.

Ouid. Metamorphos. 13.

—Rostrisque, & aduncis unguibus iras
Exercent: alasq; aduersaq; pectora lassant.

Item:

Præpetibus subitis nomen facit autor: ab illo
Memnonides dictæ ——— Ad Solinum iri potest cap. 53.

51 Οὐρανὸν εἰσανόρουσ᾽ —— Attegro: Ἀνόρουσεν.

Παρφάμενοι μύθοισιν ——— γρ. παρφαμένου, Διός scil. Satis id docet verborum series.

IN Q. CALABRI *Paralipomenων Lib. III.*

CL. DAVSQVEII *Adnotamenta.*

52 ——— Μέγα στενάχοντες ἄνακτα] γρ. μεγάλα.

Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος &c.] lib. 5.

Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πόλλ᾽ ἐπιόντα
Πλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενί, μηδ᾽ ἀκάχησθαι.

Rationem do è Phocylide:

Μηδὲ παροιχομένοισι κακοῖς τρύχου τεὸν ἦτορ,

Οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ πετυγμένον ἐξ ἀπινέτων.

——— Ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Ἀϊδωνῆος] Verto ex Seneca, & Silio: *Irremeabilis Orci*.

Θαιρῶν ἐξερύσας ——— Portas è cardinibus extractas. Hesychius: Θαιρὸς, ὁ διοικῶν ἀπὸ τῆς ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας. Iterat lib. 11.

——— Πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρείσας 53

Θαιρῶν ἐξερύσας ———

——— Θεῶν ὄπα παρβήσαντα

Θεαπίλῳ ——— γρ. Θεαπείλῳ.

Ἀλλ' ἀναχάζεο τῆδε ——— Hinc facesse. Nec insolens Poetis aduerbium aduerbio commutare. Nec sperno penitus, quod reponebat Rhod. τῆλε, *procul abscede*. Mutatio Brodæo non placet, nec eius mihi displicet interpretatio: *Retrocede hac*.

Οὔτ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται ——— Non ipse Iu- 54
piter Achillem sustineat. Alludit vaticinium Protei Metamor. 11. quo prædictum prolem Thetidis patre fore potentiorem:

Namque senex Thetidi Proteus: Dea, dixerat, vnda
Concipe: mater eris iuuenis, qui fortibus armis
Acta patris vincet, maiorq; vocabitur illo.
Ergo ne quidquam mundus Ioue maius haberet,
Quamuis haut tepidos sub pectore senserat ignes,
Iupiter æquorea Thetidis connubia fugit.

Apud Lucianum tamen in deorũ dialogis Prometheus ista Ioui manticinatur. Apollod. lib. 3. Apud Lactantium Themis lib. 1. c. 11.

Ἠέρα τ' ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον] Apollo Achillis interemptor. Dabo suffragatores è campo Musarum

Digitized by Google

Musarum pro hoc Marte. Sophocles Philoctete:

Τέθνηκεν ἀνδρὸς οὐδενός, Θεοῦ δ' ὑπὸ
Τοξευθείς, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. Hor.l.2.Od.6.

Sensit [Apollinem] *& Troiæ propè victor alta*
Phthius Achilles.

Homerus Iliad. X. facit Hectorem ista ad Achillē loqui:

Φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσι

Et apud Maronem Æneid.6. Æneas Apollini:

Dardana, qui Paridis direxti tela, manusq́ue
Corpus in Aeacidæ ———

Homerus, & Maro iungunt operas Apollinis, & Paridis, vt intelligas humanas actiones ope supera niti. Eosdem sequitur Ouid.Metam.11. At Plutarchi in Sylla sunt hæc: Ὥσπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶν ὑπὸ τοῦ Πάριδος ἐν ταῖς πύλαις ἀναιρεθῆναι.

Καί ἑ θοὰς ἦτησε κατὰ σφυρὸν ——— Seruius: *Achilles à matre tinctus in Stygem paludē toto corpore innulnerabilis fuit, excepta parte, qua tentus est manu matris.* Apollod.lib.3. aliam ponit fabellam: Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύβουσα τῆς νυκτὸς, ἔφθειρεν, ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῷον [quidquid à patre mortale acceperat] μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηΐδας ᾤχετο. Didymus in Iliad.Π. Idem in Lycophronis nebula.

Ὄφρα καί οἱ μέλαν αἷμα ——— γρ. Ὄφρα καί οἱ μ.

Ἄζυμον ἦτορ ἔχησι λίθω, καὶ χάλκεος εἴη] Homerus:

——— Ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρὼς, οὐδὲ σίδηρος.

Ennius Andromacha: *Quasi ferrũ, aut lapis durat.*

Moschus: ——— Πέτρης ἄγ' ἔχει νόον, ἢ ἐ σιδήρου

Καρτερὸν ἐν στήθεσι ———

Tibull. lib. 1. Eleg. 10.

Ah! lapis est, ferrumq; suam quicunq; puellam

Verberat ———

Iobi cap. 6. *Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea ænea est.* Horat. Od. 3.

Illi robur, & æs triplex Circa pectus erat.

——— Βελέεσσιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι] Vel, ὀϊζυροῖς. Nam ὀϊζυρῶς haut satis probo, quando mortali ab immortali cædi genus est honoratum lethi, non miserabile.

Ἢ καὶ λοιγὸν ὀϊστὸν ——— Nexè, vt; vrbs Roma. Rhod. λυγρὸν ὀ. Maluissem: λοίγιον ἰὸν perniciabilem sagittam; vt lib. 6.

Κάππεσε λοίγιον ἔγχος ———

vel, λοίσθιον ὀϊστὸν sagittam supremùm Achilli tractatam.

——— Οὐ γὰρ ἐῴκει Ἄμβροτον ὂν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα] Repono ἰὸν ex subiectiore loco: 55

——— Θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα.

——— Σιοὺ δ' ἐνὶ μέσσοις Δαμνυμένος ἥρωσιν

Castiga:

Ἐν δ' ἄρ σὺ μέσσοις Δαμνυμένοις ἥρωσιν ———

——— Ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσα] Non erit hæc solicitanda lectio, sic interpretata: *Mari vastum hiatum relinquente*, vt Thetidi mare sit permeabile. Hesychius: Λαῖτμα . . . ἄλλοι τὸ διάστημα τὸ πελάγους.

γοις, ἐξ ȣ̃ τὸ μέγα, ϗ πλατύ. Id autem poſſe dici conficitur è Calabro poſtea de Nereidibus idem canente:

— Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφὶν

Νισσομένῃσι θάλασσα διίςατο· ταὶ δ᾽ ἀφέροντο.

Si mare diuerſum ſtabat illis euntibus: quanto magis Nereidum matri, & reginæ patuit? Non male tamen reponat quis: Λιπȣ̃σαι, vt Thetis, dum ducitur à Peleo, ſignificetur mare deſeruiſſe.

Quod adſtrui primum ex Apollodoro poteſt lib. 3. γαμεῖ ᾗ ἐν τῷ Πηλίῳ· κἀκεῖ Θεοὶ τὸν γάμον εὐωχȣ́μενοι καθύμνησαν. Contende hæc cum verbis Poetæ noſtri hîc, & lib. 4.

Ἀντιθέῳ Πηλῆϊ πόρες θυμήρε᾽ ἄκοιτιν

Πηλίου ἐν βήσσῃσι — Ex Statio lib. 1. Syluar. in Epithalamio:

Theſſala nec talem viderunt Pelea tempe,
Cum Thetin Hæmoniis Chiron accedere terris
Erecto proſpexit equo. —

Ex Metam. 11. ibi:

Eſt ſinus Hæmoniæ —

Claudiano Præfat. in Nuptias Honorii, & Mariæ. Quibus in locis & nuptiæ Thetidis cum Peleo agitatæ ſunt in Pelio, non in antro aliquo maritimo, & nuſquam meminerunt mare diſceſſiſſe, quod vtiq; memoratum ſplendoris multum contuliſſet nuptiis; nec Poetæ ſegnes talia perſequi: etſi non omnes eadem canant, aut omnia.

Καὶ ποταμοὶ, καὶ πᾶσα — Recipi poſſit: Καὶ ποταμοὶ πάντες, ϗ π. Rhodom. Καὶ ποταμοὶ, ϗ πᾶσα βαθύσκιος ἤλυθεν ὕλη. Sed antecedens Ἐπήϊεν huc conferri etiam poteſt. Infelicius Brod. Καὶ ποταμοὶ, ϗ δένδρεα,

Digitized by Google

πᾶσα β. υ. Cur enim bis infulta copula, tertiùm non adſumetur?

Νέκταρ ἀποσπένδων — Deſinant indubitare nectarne ſit potabile, an ambroſia? Feſt. Pompeius: *Nectar Græcè ſignificat potionem deorum*; itaq; reponitur in fragmine Feſti Farneſiano. Apollonius lib. 4. de Baccho:

Α᾽κροχάλιξ οἴνῳ, καὶ νέκταρι —

Ouid. Faſt. 2.

Iam puer Idæus media tenus eminet aluo,
Et liquidas miſto nectare fundit aquas.

Macrob. lib. 1. c. 12. in ſomnium Scipionis: *Sed altiſſima & puriſſima pars, qua vel ſuſtentantur diui, vel conſtant, Nectar vocatur, & creditur eſſe potus deorum.* Zacharias in Idyll. Z. Νέκταρ τὸ τῶν Θεῶν πόμα, ἀμβροσία δὲ ἡ τούτων τροφή. Heſychius: Νέκταρ πόμα θεῶν, ἢ βρῶμα, quod καταχρηστικῶς dictum excuſabile.

— Γ᾽κελος ἀλκὴν Πατρὶ ἑῷ — Pyrrhus 56

Apollod. lib. 3. Τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηϊδαμείᾳ μίγνυται· ὅθεν γίγνεται παῖς Πύῤῥος. Calaber lib. 7. τὸν [Α᾽χιλλεῦ] νυ σφωι τεκεν Πύῤῥον Δηϊδάμεια.

Η῎ νυ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται — Rhod. Οὔ νύ τί σοι Τρώων ἔτι μέμβλεται.

Α᾽μφ᾽ ἀρετῆς μάχηεσι — χρ. ἐμάχηεσι.

Οὐδ᾽ ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι

Βλημένου — Magnorum ducum maxima virtus iſta: Agidis Curtii lib. 4. *Vltro vocans hoſtem, ſi quis iacenti ſpolia demere auderet, nec quiſquã fuit, qui auderet cominus congredi cum Agide iam proſtrato.* Alexandri M. lib. 8. *Nam cum eminus vnũ*

tot ma-

tot manus peterent, nemo tamen audebat propiùs accedere.

57 Ἶνας ἐγκεφάλοιο —— γρ. ἐπ' ἐγκ. vel, Ἐς.

—— Ἀχιλῆος ὑποτρομέοντας ὁμοκλήν] Ex Homeri fundo:

—— Δειναὶ γὰρ ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.

58 Ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα
Μῆλα περιτρομέουσι ——

Oppianus in Cynegeticis:

Καὶ φθίμεναι γὰρ ὄϊς φθίμενον λύκον ἐρρίγασι.

Vtrum admirabilius? Calaber:

Ἀλλά ἑ ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασι.

—— Φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεον —— γρ. ἐγήθευν.

Ἄμφω περιστήσονται ἀνὰ πτόλιν —— γρ. Ἀμφιπεριστήσονται.

—— Αἱ γὰρ ἀνδρῶν] γρ. Αἱ δ' ὑπὲρ ἀνδρῶν.

59 Αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων —— Solennis stimulus irarum. Sic apud Silium Flaminius lib. 5.

—— *Meus, heu! meus acris*
Ticini frater ripis iacet, ac meus alta
Metitur stagna Eridani sine funere natus.

—— Εἴσω ποτὶ πτόλιν εἰρύσωμεν] Emendo: Εἴ ποτ' ἐπὶ πτ. εἰρ. Vt sit pro ποτὲ: Si vnquam ad ciuitatē traxerimus, aut etiam circum, si voles; quo Hectoris iniuriam redhostiamus. Aut, *In ciuitatem*: sequitur enim:

Εἴρδοιμ μεμαῶτες ἐς Ἴλιν ἱερὸν ἄστυ.

Ἀμφίβασιν ἑσσυμένους —— In prono rescribi est: Ἄμφιβαν.

Αἴθ' ἑὸν περὶ σίμβλον —— γρ. Εἰὸν Poetarum more.

—— Αἱ δ' ἐκαχόντο

Digitized by Google

Καπνῷ ὑπαὶ ῥιπῆς ——— Æneid.12.

Vestigauit apes, fumoq́; impleuit amaro.

Liuius militiæ segnes, & ignauos hac facie cum apibus componit lib. 4. *Fumone victi velut examen apum inermi cedetis hosti?* Paria scribit lib. 38. Nonnus Dionysiacis more suo peringeniosè:

Καὶ δολίῳ πνιγόεντι πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ

Σινομένην [μέλισσαι] ὀρήσιν ——— Cur vero fumum tantopere horreant apes scitè aperit Apollonii Scholiastes simili in loco libr. 2. Τὸν γὰρ καπνὸν φεύγουσιν, ὡς μέλισσαι διὰ τὸ στενόπυρον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄφεων συμβαίνει θυμιωμένου τοῦ ἐλαφείου κέρως, ὥς φησι Νίκανδρος. Claudit tamen ea ratio in serpentibus. Sunto enim sic affecti, vt angustissima sit olfaciendi via, ac ideo fumum non ferant: scitabor, ecquid adustionem ceruini cornu non ferant? An eo fit, quia spissior inde vapor meatum strictiorem serpentis pungit acriùs? an quia strictior, & subit proniùs? Verùm è succensis rebus aliis pro materiæ modo, aut qualitate, vapor cieri poterit æque spissus, aut æque tenuis cum ceruino cornu. Hactenus ergo rationem semiplenam protulit; plena vt sit, referes ad antipathiam, quæ vnde proueniat, disquirant alii: lampada trado.

——— Γειομολυτὴν τ' Ἐρύμαντα,

Ὅς Λυκίηθεν ἵκανεν ——— Ne scripseris ἀσκελυτόν: nam istud alterum priscis Poetarum non infrequens. Brod. De quo Pindari Interpres hymno Olymp. 13.

——— Ἱερὸν Ἀθλίωνς] γρ. Ἱρόν.

Ἀντ' ἐμαστικώπιο ——— Brod. Ἀντία Μαστικώπιο.

Str. lib.

Str.lib.6. Πρὸς δὲ τῷ Μασικύτῳ ὄρει πόλεις αὗται. Plin.lib. 5.c.27. *Mons Masicytes.*

— Χελιδονίης ὑπὲρ ἄκρης] Non procul à Chelidonio promontorio. Plin.lib.5.cap.27. *Taurus mons ab Eois veniens litorib. Chelidonio promontorio disterminatur.* Liuius: *Cùm Chelidonium promontorium superassent.* Sunt & Chelidoniæ insulæ ex Geographis notæ, veteres Græciæ limites: eas, quod paruæ sint admodum, Scopulos vocat Ptolomæus. Mela: *Quæ contra Tauri promontorium* (hoc ego Chelidonium appello) *importuna nauigantibus obiacent, Chelidonia nominantur.* Strabo: Λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων νήσων. Non deerunt fortasse, qui ex Stephano in voce Χελιδόνιον versus hos aliter exponant. Hęc doctissimus Brodæus.

60 —— Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πουλυβόειαν] γρ. πουλυβόειον, vt Homer.Iliad.H. ἑπταβόειον. & Ouid.Meta. 12.& lib.1. Amorum Eleg.7.

—— *Clypei dominus septemplicis Aiax.*

Homerus:

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον
Χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων &c.
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.

Postremum versum ita Maro retulit:

Transiit intextum tauris opus ——

Tauris, aggestis è pellibus, quibus iterum cōmendat Pallantis clypeum lib.10:

—— *Clypeum tot ferri terga, tot æris*
Cum pellis toties obeat circumdata tauri.

Duplex inde commodum: metalli durities cu-

Digitized by Google

spidem coniecti teli retundebat, & corii lentitudo iactum frangebat, atque ictum. Apollonius Æetæ scutum πολύρρινον σάκος dixit lib. γ. Callimachus hymno in Dianam Cyclopum lumina facit σάκει ἶσα τετραβοείῳ.

——Σοὶ δ᾽ αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα] Fortè, ἐπιφθονέουσι. primos enim quosq; afflat inuidentiæ vis.

Πηοὶ συνθανέεσθαι—— Rhod. Οἴῳ. Non placet. Eustath. in Odyss. β. Πηὸς ὁ ἐξ ἀγχιστείας προσήκων. Alias πηὸς affinem signat, quod idem docet in Il. Θ. & Odyss. Υ. quemuis de cognatione. Quæ autem Achilli cum Aiace fuerit cognatio, dicere occupauimus. Infra Aiax Telamonis Achillem πατροκασίγνητον dolet, & post paullo Achilles eius ἀνεψιὸς dicitur.

Ἄ δειλ᾽ οὔτι οἶδας—— γρ. Οὐδέ τι οἶδας, vel; Οὐκ ἔτι οἶδας.

Σοὶ δ᾽ ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον—— Tenebras cogitas, cædi vis, & mori. Hoc ipso libro:

Νῦν οἴχῃ ἀΐδος ὑπὸ ζόφον—— mortuus es. Camilla moriens ad Accam pariter eloquitur Æn. 11.

——*Tenebris horrescunt omnia circùm.*

Æn. 6. de Marcello non diu superstite futuro:

Sed nox atra caput tristi circumuolat vmbra.

Infrà de Troibus mortis metu in vrbem refugientibus:

——Ἐπεὶ ζόφος ἦλθεν ἰκάνει.

Qui aliter locũ hunc cepit Brodæus, haut placet. Lib. 12. Cassandræ vox est:

Ἄ δειλοί, νῦν ἔσεσθε ὑπὸ ζόφον—— quod expressum est illo:

——*Fui-*

—— *Fuimus Troes; fuit Ilion* —— Siue, Troia occidit.

Οὐδέ με δωπίνῃσι παραιφάμενος —— Lege Iliad. Ζ.

—— Ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλῆος ἄλλοθεν ἄλλοι] γρ. Νεκρὸν Ἀχιλλέα, vel; Νεκρὸν Ἀχιλλέος.

—— Ἴλιος ἱερὸν ἄστυ] Quod eius mœnia *diuina fabricata manu* Neptuni & Apollinis: hunc ille sic affatur Iliad. Φ.

Μούνω νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
Μισθῷ ἔπι ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν·
Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν, καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε, καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη.

Valerius Flaccus lib. 2.

—— *Neptunus muros dum iungeret astris.*

Ouidii verbis Paris ad Helenam:

Ilion aspicies, firmataq; turribus altis
Mœnia Phœbeæ structa canore lyræ.

Homerus vocat turres θεοδμήτους. Epigrammata Troiam modo θεόκτιτον, modo θεόδομον. Plautus Bacchidibus:

Priami patriam Pergamum diuina mœnitum manu.

62 Γρήνικε ποταμοῦ παρὰ ῥόον —— γρ. Ποταμοῖο παραὶ ῥόον, aut παράῤῥοον. Γρήνικος autem appellatus ille fluuius, quasi Γραικόνικος. Docet Eustathius, Comm. in Iliad. Μ. Γρήνικος ποταμὸς οἱονεὶ Γραικόνικος. Ἐν Γρανίκῳ γὰρ φασὶ συμβαλὼν Ἀλέξανδρος ἐνίκησε καὶ Δαρείου σατράπας κατὰ κράτος, καὶ ἐφάνη ὡς οἷα Γραικόνικος διὰ τὴν ἐκεῖ τῶν Γραικῶν νίκην, οἷς ἡ μὲν συνήθεια καὶ Σοφοκλῆς δέ που κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ὁ Λυκόφρων δὲ διὰ τὸ ἐν ἀρχῇ γ, ὡς ἐν παλαιοῖς εὕρηται Αι-

Digitized by Google

ξικὸς. Hesychius autem: Ῥαῖκος, Ἕλλην· Ῥωμαῖοι δὲ τὸν γ... ...δύτης χαικόν φασι. Quo dicto culpatur immerito. Vide hac de voce Aristot. lib. 1. Meteor. Gellium lib. 1. c. 18. Callimachum in Epigr.

——— Ὀρέσβιον, ὅς τε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάασκεν ὑπὸ πτύχας ———

Ἐτυμολογικὴ ἀνάπτυξις: Est enim Ida mons: Ergo qui Idam habet, in monte vitam agit.

Υἱὸς Ἀρηϊθόοιο ——— γρ. Ἀρηϊθόοιο.
Τοῦ δ' ἑτέροις ἐπόρουσε ... οὐταμένου ...

Ὀδυσσέως] Brod. Rhod. & scholæ Grammaticorum securus correctionem nullam hîc admitto, & vindicias secundum veterem lectionem è veterib. dabo. Ita lib. 3. loquitur Dionysius Halic. comtissimæ vir eloquentiæ: Ταρκυνίου δὲ τὴν ἀρχὴν παραλαβόντος τὰ Λατίνων αὖθις ἤρξατο φρονεῖν: *Tarquinio imperium suscipiente Latinis iterum fauere cœpit*, is ipse scilicet. Florus lib. 4. cap. 1. de Catilina: *Seq; palam professo incendium suum restincturum ruina minaretur*. Claudianus lib. 2. in Eutropium:

Illicitas Cæsar pœnas se consule soluit.

Ouid. lib. 2. operis sui Eleg. 12.

Me duce ad hunc veni finem, me milite veni.

In Attilianis monumentis: ATILIA L. F. FESTA ET SIBI SE VIVA FECIT.

Item alibi: M. SERVILIVS M. L. RVFVS LICTOR SE VIVO FECIT SIBI. Sallustius: *Quæ scilicet tacente ipso* [Mario] *occulta oris immutatione patefecit.* Correctionem cassa nuce non licendam moliuntur. Et præstabilius mihi: τοῦ δ' ἑτέροις.

Ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι] Calabet Smyr- 63

Smyrnæ patriç more annum ab æquinoctio autumnali auspicatur. Simplic. in l. 5. Physic. Non natura, inquit, sed positione principia sunt, quæ nos facimus anni principia à solstitio æstiuo, vt Athenienses: vel ab æquinoctio autumnali, vt qui nunc vocatam Asiam tenent: vel ab hyberno solstitio, quemadmodum Romani: aut ab æquinoctio verno, vt Arabes, & Damasceni. Hæc Brodæus.

Ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑῷ ——— More communi, Ἐκ πεδίου κομίσαντο, vel, ἐκόμισσαν, vel, πεδίοιο κόμισσαν.

64 Τοὺς δ᾽ ἔρσας ——— γρ. εἴρξας, vel, ἔλσας.

——— Καταυτόθι δράγματα κεῖται] Brod. Κατ᾽ αὐτόθι discretim: iunctim etiam apud Apoll. libr. 2. Καταυτόθι δηελυθῶσι.

65 Κεῖτο βαρυγδούποιό παρ᾽ ἠόσιν Ἑλλησπόντου] Carmen suffixum Aristæneti Epistolis:

Αἰγιαλῷ δ᾽ ἐνένευκεν, ἵνα στοναχῆσι θαλάσσης
Κυδαίνοιτο παῖς τῆς ἁλίας Θέτιδος.

Πουλυπέλυθρος ἔκειτο κατὰ χθονός ——— γρ. πουλυπέλεθρος. Odyss. λ. ——— Ὁ δ᾽ ἐννέα κεῖτο πέλεθρα. Lucret. lib. 3.

Qui non sola nouem dispersis iugera membris.

Ἀχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δ᾽ ἡ πότνια Λητώ] Τὸ Ἀχθόμενον respicit Tityum, qui animam expirans cõuitia in cœlum iecerit inaniter: vnde Latonæ risus. Quare non probo reponi ἀχθομένη. Neq; verò ferri potest ἀχθομένη, aut cum γέλασσε δ᾽ compingi: nam què Latona *ridet*, doleat, indignetur? qui pote? Neque verò cœlitibus irasci debuit, quorum nomine Apollo Latonæ vindicauit iniuriam.

66 ——— Θεοτεύκτοισι βελέμνοις] Fors Θεοκραάντοισι,

ſit vt alterum iſtud huius gloſſema: etſi non neſciam licentiùs multa id genus Poetis conceſſa.

——— Πολυαχέϊ κάββαλε πέτρῃ] γρ. Πολυαχθέϊ: nam præterquam quod iſte Doriſmus Calabro ſit inſolentior; ita planè Homerus arguit Iliad. φ. de ſaxo iſto:

——— Λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ

Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,

Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης.

Eiuſmodi termini ſaxa ſolent eſſe onerosa.

——— Περὶ νεκρὸν ἀμώμονος αἴακτος] Non incommodè recipies γόον. Brod. ἠΰν. Rhod. αἰέν.

Ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος] De pluribus in Iliade, & Odyſſea — Πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.

Πατροκασιγνήτοιο φίλων ἅμα παῖδα Brod. ſupplet: Παῖδα τοκήων. nec diſplicet. Rhod. Πατρ. φίλου θ' ἅμα παῖδα φιλήσας. Fortè legendum: Πατρ. φίλοιο μέτωπα φιλήσας, oſculatus ora chari patruelis. Oſculari enim mortuum iterumque, iterumq; mos olim increbruit. Reponi κρυβηδὸν haut poteſt: nam propalam amicum lamentari, & flere viri ipſi, & Martis alumni affectabant, idque amicitiæ ſpecimen fuit gentium conſenſu. Τὸ Κρυβηδὸν autem non patiuntur, quæ ſubeunt hoc ipſo libro:

——— Ἀμφὶ δὲ λαῶν

Μυρομένων δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,

Καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπὶ μέγα πένθος ὀρώρει.

Τὸν ποτ' ἀχέων ὀλοφύρετο——— Scriptura emendabilis: Τὸν ποτε ἀχνύμενος ὀλ.

Ἀλλ' ὅτε μὲν κλισίας ——— Necte, Ἄλλοτε, & ὅτε δέ. Vel, Ἀλλ' ὁτὲ μὲν, & ὁτὲ δ' αὖτε.

Γοῖσιν

Digitized by Google

Τοῖσιν γ' ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν] Singulis vocibus medicinam paro:

Φοῖβος σοὶ δ' ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένῳ πολεμίζει.

Sed Phœbus tibi ruenti [in hostem] eminus pugnat. Quo in versu Achillis laudem singula verba multiplicant. Queat etiam ἐπεσσύμενος legi. Quæ correctio firmamentum habet e subiectis versib.

Εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἤλυθεν, ὅς σ' ἔβαλέν περ,
Οὐκ ἂν ἀνουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.

67 Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα πως ἐμήδετο πάντ' ἀπολέσθαι] γρ. Πρόχνυ ἐμ. π. α.

Omnia molitur disperdere funditus ipse
Iupiter extemplo. —

—— Μὴν ἀπορρήξασα μέγα θυμόν] Rectius: μεγάθυμον.

[illegible] —— [illegible] possit: alterius ætatis qui sint, [illegible] nim Græcorum con[illegible] παρέχειν.

Ἀλλ' ἐν πάντα πέλουσι Θεοὶ [illegible]] [illegible] illius Homerici loco [illegible]

Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

68 —— Νηπιέῃσιν [illegible]

Στήθεα, ἠδὲ χιτῶνας —— γρ. ἐπ' ἐν. [illegible] ex Homero legatione Græcorum ad Achillem, ubi [illegible] ipse Achilli non sine pueritiæ probro opponit; quod qui ineptum censent, aut [illegible] rabile, ineptiunt ipsi.

—— Ὑπαὶ Θεὸς [illegible]] Castiga, ὑπ' ἐκ Διὸς α. α. Hom. Od. α.

—— ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν. Glossulæ [illegible] μόρον; ita nunc præter fatorum dispositionē.

quod quemadmodum intelligendum sit, indicat Gellius lib. 13. c. 1. & Lud. Cœlius lib. 11. c. 38. apud quem *Merita nec morte peribat*, non *debita* leges. Brod.

——— Οὐ γὰρ ἔοικεν 69

Αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείησι θανόντας] Proferre diem sepulturæ, & curaturæ funebris alicubi luculente monstramus honori datum. At Poeta signate Ἀκηδείησι: nam per incuriam id differri inhumanū est. Idem apud inferos Claudii Appii vmbra dequeritur Silii lib. 13. ——— *Sed lenta meorum*

Cura est, dum vanos ritus solemnia vulgi

Exsequitur ———

——— Εἵματα ἔασιν

Καλά, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ] Pur[illegible] Herculis repertum canit Nonnus lib. 40. Bassaricôn.

Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν ληΐσατο κύδεας] Strabo lib. 13. 70
Δι[illegible] εἰς δύο δυναστείας οἱ Κίλικες, καθάπερ εἴπομεν, τήν τε ὑπὸ τῷ Ἠετίωνι, καὶ τὴν ὑπὸ τῷ Μύνητι. Τοῦ μὲν οὖν Ἠετίωνος λέγει πόλιν Θήβην· Ὠιχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος. Seneca [illegible]

[illegible] Thebæ, vidit Eetion capi

[illegible] regna [illegible] ——— Brod.

——— Οὐ [illegible] χήροιο [illegible]] Expleo: [illegible] ἀγαθόν, καὶ [illegible] αὐτῆς,

Πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἠδὲ τοκήων

Ἔ[illegible] γὰρ [illegible] ———

Eadem Briseis apud Ouid. Achilli:

[illegible], tu vir, tu [illegible] frater eras.

[illegible] ἔης. Quæ voces tenerrimi, im[illegible]

simique

ſimique affectus indices ſunt, atq; eapropter formulæ inſtar. Andomacha Hectori Iliad. Z.

Ἕκτωρ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

Flaccus lib. 3. Argon.

Tu mihi, qui coniunx fueras, frater q́; parens q́;
Solus, & à prima fueras ſpes vna iuuenta.

Ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο. Martial. lib. 8. Epigram. 81. de Gelliæ vnionibus:

Hos amplectitur, hos deoſculatur,
Hos fratres vocat, & vocat ſorores,
Hos natis amat acrius duobus.

Arrian. lib. 2. c. 22. Οὐδὲν γὰρ οὕτω φιλεῖν πέφυκεν, ὡς τὸ αὐτοῦ συμφέρον· τοῦτο πατὴρ, καὶ ἀδελφὸς, καὶ συγγενὴς, καὶ πατρὶς, καὶ θεός. Vide Trebellium Pollionem in Claudio, Capitolinum in Alexandro Seuero, & M. Antonino.

71 ——— Πολυδίψιον Ἄργος] Διὰ τὸ μὴ πολύυδρον. Euſtath. in Dionyſium. Verum Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον, Poeta vetus. Vide iterum Euſtat. in Il. δ. ibi

——— Πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
——— Πολυδίψιον Ἄργος.

Καί νύ κεν ἀμφιπολεῦσα ———

Creuſa Æneæ:

Non ego Myrmidonum ſedes, Dolopumve ſuperbas
Adſpiciam, aut Graiis ſeruitum matribus ibo.

Ἐκ βλεφάρων, ὡσεί τε μέλαν ——— Iliad. Ἰῶτα:

Ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος. Et Iliad. π.

Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος.

[redacted]

Digitized by Google

[illegible] Γείτονα [illegible]. Quæ [illegible] Venus?

——— Ἐσάκυσαν θελγομένοιο] Exſarcio : γόοιο.

Ὀσσόμεναι μέγα χεῖμα ——— Refero ad grues, reſcriboq; Ὀσσομέναις : venturam namque hyemem cum proſpiciunt, terras petunt mitiori Sole afflatas. Thebaidos 12.

Ceu patrio ſuper alta grues Aquilone fugatæ
Cum videre Pharon, tunc æthera latiùs implent:
Tunc hilari clangore ſonant: iuuat orbe ſereno
Contemſiſſe niues, & frigora ſoluere Nilo.

Adi Homerum Il.γ. Ariſtot.hiſt.anim.lib.8. c.12. Senecam Oedipo, Nonnum lib.14. Virgilium, Claudianum, alios.

———Ἔβαν δ' ἄφαρ, ἧχι νέοντο] Interpretor: *Peruenerunt, quò iter intendebant.* Brod. Νοοῦντο. Fors: Ἧι καλέοντο, aut; Ἧχι ἴδοντο.

Γαῖαν κασίγνητον κρατερόφρονα κωκύουσαι] Rhod. Κασιγνήτης. Promtum mihi, vnde firmem: magis tamẽ arridet:

Γαῖαν, κάσιν [illegible] Hesychius : Κάσις, ἡλικιώτης. Ac ſi Nereides Achille puſione luſitauerint, eumq; in amoribus habuerint aliquando.

Ἄξιος εὐρέεθρος ——— Amplector. Εὐρέεθρος est 72
[illegible], vel cuius pulcra ſunt fluenta, quo nomine Calabro fluuium cantari ex Homero perſuadeor in Catalogo:

Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

Tunc ſcribes [illegible] ῥ.γ. non ἰδ.

Non tamen reiiciam, quod Brodæus reſtituit: Εὐρυρέεθρος, exq; Homero Iliad. 2. & 21. [illegible]

ſeri;

seri: —— Ἀπ' Ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Porro vtrumque fuit: Axius late fluebat, & belle: vtrum significarit Calaber e dictione censendum. Cur autem Thetis id dicat, ratio est: quia Pyræchmus Pæonum ductor cæsus ab Achille: quo Achille cæso, possit Pæonia videri lætior, quæ significatur Axii sui nobilioris fluuii nomine.

Οὔτι μοι ἥνδανεν εὐνή] Iliad. Σ.

—— Ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος ——

Ἄλλοτε μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ] Verba Thetidis procum excutientis. Apollod. lib. 3. Γενομένην δ' ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δ' ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. Ouidius Metam. 11. Adsimiles scribit Plut. in Numa, Ouid. Fastis, Arnob. contra Gentes.

Οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ —— γρ. Οὐδὲ θνητὸς ἀνήρ. vel: Οὐδέ μοι οὔτις ἀνήρ.

73 Ὣς ἔφατ' ἀνιάζουσ' ἁλίη Θέτις —— Horat.

Filius quamuis Thetidos marinæ.

—— Μῆδ' ἀλίουσα] γρ. Ἀλύουσα mœsta, Homeri voce. Iliad. Ε. de Venere:

Ὣς ἔφατ', ἡ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς.

Nec placet Brodæi lectio Ἀλίουσα; scribendum namque sit Ἀλιῶσα.

—— Οὐ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη] Apollod. lib. 1. Silius lib. 11. Ouid. lib. 11. Seneca, Apollonius, Poetæ passim.

74 —— Ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ] Nox. Themistius de Somno: Πρῶτα μὲν γὰρ αἴσθησιν ἀλγηδό-

νος πᾶσι· σβέννυσι διὰ τὴν ἡδονὴν πολλῷ τῷ οἰκείῳ κεραννυμένην· ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν κρατεῖ, κἂν ὦσι σφοδρώταται. Nazianzenus: Ὕπνος τίφυκε στώματος σωτηρία.

Ἔστη σὺν ἄθαν. ——— γρ. Ἔστο.

——— Νέκυν Πηλιάδαο] γρ. Πηληϊάδαο.

Ἀμφὶ πυρὴν πολὺ δάκρυ· ὅδ' ἔκτοθεν οὐλύμποιο] Ita corrigo versum deprauatum: 75

——— Ἐρρώσαντο

Ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυν· ὅδ' ἔκτοθεν οὐλύμποιο.

Καῖον εὔπνείουντες· ἀνὰ δ' ἔχετο πυλις] Brod. Ὁμῶς· ἀνὰ δ'. Rhod. Ἄδην. Forte: Εὐπνείουντες· ἀπαύτη δ' ἐχ.

——— Διόνυσος πόρε δῶρον] γρ. Διώνυσος. 76

Ἡφαίστου κλυτὸν δῶρον ——— γρ. quod toties cantatum: κλυτὸν ἔργον. Errant non leuiter, qui literam υ in talibus plumbeam putant, & liquescere.

——— Σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο

Ἀκτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ περὶ βένθεσιν Ἑλλησπόντου] Strabo lib. 13. Ἀχίλλειον δ' ἐστὶν ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ Ἀχιλλέως μνῆμα κατοικία μικρά. Carmen vetus:

Αἰγιαλῷ δ' ἔνευσεν, ἵνα στοναχῇσι θαλάσσης
Κυδαίνοιτο παῖς τῆς ἁλίας Θέτιδος.

Seneca Troade:

Tumulumq; Achillis: huius extremum latus
Rhœtea leni verberant fluctu vada:
Aduersa cingit campus.

Οὐδὲ . . . Μίμνον ἀδάκρυτοι ——— Achillei equi, quibus suum constat ingenium cæso Patroclo Il. P.

Ἵπποι Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο ———
Οὔδει ἐπισκήψαντε καρήατα, δάκρυα δέ σφιν.

Θερμὰ κατ' βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
Ἡνιόχοιο ποθῇ ——— Et Il. ψ. de iisdem:
Τὸν τώγ' ἑσταότες πενθείετον· οὔδεϊ δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται· τὼ δ' ἕστατον ἀχνύμενοι κῆρ.

Plin.lib.8.c.42.de equis vniuersim: *Amissos lugent dominos, lacrymasque interdum desiderio fundunt.* Solin.c.57. *Affectum equinum lacrymæ probant.*

77 ——— Ἐγείνατο δία Ποδάργη] Il. π.
Οὕς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο. Et lib. τ.
Ξάνθε τε, καὶ Βαλιὲ τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης.

——— Χάεος ἱεροῖο θύγατρες Μοῖραι ———

Apollodorus lib.1. Parcas facit Iouis ex Themide natas, Orpheus & Hesiodus Noctis.

——— Ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν] Achillis equis: Hom. Iliad. ρ.

[illegible]

Et Iliad. ψ.

Ἀθάνατοι [illegible] πόρ' αὐτός
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ· ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.

Euripid. in Rheso:

Ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες
Τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον,
Δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν ———

Brod. hoc ipsum est, quod sequitur Calaber:

Πρῶτα Ποσειδάωνι δεδμημέναι, αὐτὰρ ἔπειτα
Θαρσαλέῳ Πηλῆϊ ———

——— Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ] Æn. 2. Apollod. libr.3. natus Achilli ex Deidamia Pyrrhus, etiam Neoptolemus vocitatus est.

Digitized by Google

Καί οἱ δῶρον ἔγωγε θευδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπη Θεὸς ἔσσεται αἰὲν] Ecquæ illa? Strabo.

Solinus c.29. *Ante Borysthenem Achillis insula est cum æde sacra, quam ædem nulla ingreditur ales, & quæ fortè aduolauerint, raptim fugam properant.* Ammianus lib. 22. *In hac Taurica, insula Leuce sine habitatoribus vllis Achilli est dedicata.* Mella lib. 2. c. 7. *Leuce Borysthenis ostio obiecta parua admodum, & quod ibi Achillis situs est, Achillea cognomine.* Strabo lib. 11. Εἶτα Ἀχίλλειον κώμην ἔικοσι σάδια, ἐν ᾗ τὸ Ἀχίλλειον ἱερόν. Maxim. Tyr. Διαλέξει 27. Ἀχιλλεὺς νῆσον οἰκεῖ εὐθὺ Ἴστρου κατὰ τὴν Ποντικὴν θάλατταν, Ἀχιλλέως ναὸς καὶ βωμοὶ Ἀχιλλέως· καὶ ἑκὼν μὲν οὐκ ἄν τις προσέλθοι, ὅτι μὴ θύσων, θύσας δὲ ἐπιβαίνοι τῆς νήσου. Εἶδον ἤδη ναῦται πολλάκις ἄνδρα νέον ξανθὸν τὴν κόμην, πηδῶντα ἐν ὅπλοις, τὰ ὅπλα χρυσᾶ· οἱ δὲ εἶδον μὲν οὐδαμῶς, ἤκουσαν δὲ παιανίζοντος· οἱ δὲ, εἶδον, καὶ ἤκουσαν.

—— Τά οἱ Θεὸς ἐξετέλεσσεν] Fortè πάντα expeditius.

IN Q.

IN Q. CALABRI *Paralipomenωn* Lib. IV. CL. DAVSQVEI Adnotamenta.

79 —— Ὑπ' ἄγκεα, τῆλ' ἄντροιο] Rhod. Τηλόσε Ταύρου. Verba rei parum opportuna: nam Lyciam partim intra Taurum esse, partim extra Straboni credimus. Tamen quod antrorum caua natiua quædam videantur esse sepulcra, scribendum fortè: — Ὑπ' ἄγκεα Τηθύος ἄντρα naturæ conformiter, & Calabri narratui. Naturæ: nam caua terrarum aquarum sunt receptacula. Narratui: quia Glaucum fluuio versum insinuat Calaber. Semper autem fluuii in vallibus, aut planis. Suprà

—— Ῥοάς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Lib. 12.

—— Ὠκεανοῖο ῥοάς, καὶ Τηθύος ἄντρα. Sed hæc Thethyos antra videntur in mari esse Atlantico, & cum Oceano iuncta. Fortè:

—— Ἔνδοθι ἄχρις Χάρον ἐς ἱμερόεντα. N. L.

Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰῤῥοον —— Influit in Phasim, autor Strabo lib. 11. Meminit & Glauci amnis Plinius lib. 5. c. 31. Strabo lib. 14. Μεταξὺ δὲ [illegible]

ἀπὸ Δαιδάλων πλέουσιν ἐπὶ τὴν δύσιν ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας παραλίᾳ κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος Γλαῦκος καλούμενος. Iri poteſt ad extremam Metamorphoſim lib. 13.

Ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα —— Non cecidit Achilles Iliacos intra muros. Troiam igitur hîc de regione capio, vt Dardania ciuitas ipſa olim, totaq; poſtea regio, vt Lacedæmon, aliaq; vrbiū propria, & regionis, vel prouinciæ ſignificantia.

—— Ἐπέδραμεν Ἠριγένειαν] Potes interpre- 80
tari: Peruenit ad auroram, vixit in craſtinum. Vel, Auroram naſcentem ſibi habuit obuiam. Rhod. Ἐπέδρακεν, cui non pugno: hoc enim illuſtrius. Lib. 7. adſtruitur:

—— Ζωὸς ἔτ' Ἠριγένειαν ἰδέσθαι.

—— Ἕταροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι] Melius: Ἕταροι δ' ἐπεγήθεον α.

—— Γάμον δέ οἱ ἔπευξας] Legendum: Αὐτὸς ἔπευξας, vel οἶος ſolus, γάμον ἄμβροτον. Nota ex Catullo, Luciano, ac aliis ſexcentis fabula. Hiſtoriam adducunt Apollonii 4. Argon. & Ariſtophanis in Nebulis ſcholiaſtæ. Dictys quoque lib. 6. Nam quid Fulgentii Mythologia ineptius? Hæc Brod. Ego adſpectu fabulæ, qua Iupiter Thetide abſtinuiſſe perhibetur (præmonuimus) veritus ne ex ea potentior patre proles naſceretur, opinor commodiſſimè ſcribi poſſe: Γάμον ἄλλον ἔπευξας, ac ſi dicat Iuno: Non tibi Iupiter Thetidem adiunxiſti, verum alias paraſti nuptias, quibus Thetidem, ac Peleum cōiunxiſti. Legatur Apollodorus lib. 3. Lactantius lib. 1. c. 11. Lucian. dialogis, D. Auguſt. de Ciuit.

Οὐ γὰρ

Digitized by Google

81 Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
Λιμὸν ἀπαρτηρόν ——— Odyſſ.P.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.

Item Odyſſ.η.& θ.habes non diſparia.

Ἀλλ' εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται ——— Horatii ſunt illa pari momento rationis librata:

Deficient inopem venæ te, ni cibus atque
Ingens accedat ſtomacho fultura ruenti.

——— Πόντῳ ἀπείρεος Ἰκαρίοιο] Seneca in Hercule Oetęo:

Sed dum volucres vincere veras
Icarus audet, patriasq; puer
Deſpicit alas, Phœboq; volat
Proximus ipſi, dedit ignoto
Nomina ponto.

Νόσφ' ἄλλων Δαναῶν ——— Mihi Aiaci à cæteris ſepoſito Danais, mihi ſine teſte, mihi ſoli.

82 Καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθ' ἔοικεν] Nam Il.A.
Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.

83 Ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμός] Parodema ex Homer.Iliad.H. ex quo formam ſuam elaudanti cuidam dixit Galba c.20.apud Tranquillum:

——— Ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστι.
——— Κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ὡς ἐδάιξε

Τήλεφον ——— Telephus Myſiæ rex erat, vti mox è Seneca fides erit, & ex Apollodori lib.3. Telephus olim proiectitius, iam adultior ſcitatur oraculum ſuper genere ſuo, cuius monitu Myſium adit, & à Teuthrante Myſorum dynaſte adoptatur, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

Digitized by Google

Ἀμβροσίην ἐκέροον ἐνὶ χρυσέοις κυπέλλοισιν] Brod. ἐκέραιον. Scriptum oportuit: ἐκέραιρον. Torpuit credo typographus ad Brodæi viri mortalium longè doctissimi correctionem repræsentandam.

Καὶ Τρωΐλον θηητόν —— Forma spectabilem. Tzetzes: Νέος γὰρ ἦν ὁ Τρωΐλος, καὶ ὡραῖος, μελάγχροος τε, καὶ δασυγένειος, καὶ Ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος, eosque refellit, qui Troïli specie captum Achillem volunt: quo tamen Calabri verba inclinant infrà.

—— Ἀμύμονά τε Στεροπαῖον] Æque στεροπὴ dicitur, atque ἀστραπή, crebrius etiam, quàm ἀστεροπή: vnde ab eo duci proprium non nefas; præsertim præcinente Virgilio:

Brontesque, Steropesque —— Tamen certo certius rescribendum Ἀστεροπαῖον. Iliad. φ. Polydoro iam cæso:

Δεύτερος αὖ τ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.

Et Calaber exeunte libro hoc:

Δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βελαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου.

—— Ποταμοῖο ῥέεθρα Ξάνθου —— Iliad. φ.

Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα
Οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν.

Εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῶς περὶ ἕλκεϊ θυμόν] Iliad. β. simi- 85
li filo de Philoctete:

Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.

Ἀκέσατ' ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηϊόωντα] Propertius lib. 2.

Mysus & Hæmoniæ iuuenis qua cuspide vulnus
Senserat, hac ipsa cuspide sensit opem.

Seneca Troadibus:

Inho-

Inhoſpitalis Telephus regno impotens
Dum Myſiæ ferocis introitus negat
Rudem cruore regio dexteram imbuit,
Fortemq; eandem ſenſit, & mitem manum.

Quod abraſa de ferro ærugine vulneri facta ſit medicina. Ouid.lib.1.de Remedio:

Vulnus, Achilleo quæ quondam fecerat hoſti,
Vulneris auxilium Pelias haſta tulit.

Et libr. 1. Triſt. Eleg. 1. Medicinam fecit Chiron. Norat ære detritam æruginem eò valere. Et Ariſtoteles probl. 35. 36. docet vulnera æreis inflicta enſibus, & armis minus habere doloris, ocyuſque ob ſiccam de ære exhalationem in vulnere derelictam curari. Achilleæ verò haſtæ cuſpis ex ære de Homeri, & vulgi ſentẽtia diſſentiente Philoſtrato.

——— Δεκάτησι δ᾽ πάσης] Rhod. Δέκα· τῇσι δὲ πάσης: aptiſſime. Nec tamen diſconueniet prior lectio, ſi τὸ Δεκάτησι verſo numeri officio accipias pro Δέκα. Suffragatur ratio: nam vbicunq; decimus, ibi decem.

Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσίν] Dionyſ. Hal.lib.7. Antiq.Rom. mirifice Calabri dicta elucidat. Scribit primum in Olympicis nudum decertaſſe Acãthum Lacedæmonium Olympiade 15. (Homeri, ac Thucydidis ſcholiaſtæ Orippum nominant) olim autem heroum tempeſtate puditum eſſe Græcos in certamen nudos prodire vel Homeri teſtimonio: Ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ μαρτύρων ἀξιοπιστότερός τι, καὶ ἀρχαιότατος ὢν ζωννυμένους τοὺς Ἥρωας ποιῶν. Τὴν γοῦν Αἴαντος, καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενός φησιν.

Τῷ δ' ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα. Iliad. ψ.

Καὶ ἔτι σαφέστερον ἐν Ὀδυσσεία τοῦτο ποιεῖ φανερὸν ἐπὶ

Τῆς Ἴρου, & Ὀδυσσέως πυγμῆς ἐν τοῖσδε ἔπεσι·

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δὲ μηροὺς

Καλούς τε, μεγάλους τε· φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,

Στήθεά τε, στιβαροί τε βραχίονες ———

Τὸν δὲ πτωχὸν οὐκέτι βουλόμενον μάχεσθαι, ἀλλ' ἀποδειλιῶντα εἰσάγων τάδε εἴρηκεν·

Ὡς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός·

Ἀλλὰ & ὣς μνηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ

Δειδιότα ———

Tum addit hunc cingendi morem Græcis desitum à Romanis retineri.

Αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος περὶ γούνοισιν

Ἄμας τ' εἰνδλίας ———

Brod. ridiculum id retur: nam si, inquit, nullæ illic mulieres affuissent, campestria nihilominus pro illius ætatis consuetudine sumsissent. Scitor ego ex te literatorum Alpha Brodæe, cur inducta campestria? pudoris causa dices, & honesti. Pudor ergo quæritur, vbi virorum duntaxat conuentus est: at quanto magis si & mulieres conuenerint? Id verò castissimus Poeta voluit.

Δή ποτε Τευκροιομένος ——— Resarcio: Δή ποτε δὴ τ. μ. aut: Δή ποτε καὶ τ. μ. cum aliis.

Τῷ δ' ἄρ' ἐγχειφθείς ——— γρ. τῷ δ' ἄρα ἐγ. Rhod. Ἐνιχειφθείς.

——— Ἐφύπερθε μοτάων

Εἶρα συνδεύσαντες ——— Μοτή vox non passim obuia, vulgo μότος dicitur; nisi & hinc sit ille genitiuus

tiuus de Callimachi exemplo, qui Νησαίαν extulit à Νῆσος.

—— Ἀμφὶ δὲ μίτρην Δήσαντ' ἐνδυκέως ——

Vulnus iam medicatum fascia studiosè obligant.

Μίτρα generatim ligamen, & fascia, vbiubi apposita. Pharetræ vinculum Apollonii lib. 3.

Αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσῇ περικάτθετο μίτρῃ.

Capitis vitta, Photii c. 241. Μίτραν δὲ ἀναδοῦνται λευκήν.

Fascia pectoris muliebris Apollon. l. 3.

Πρόσθε δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
Φάρμακον ——

Interpres: Ἀφεῖλεν ἐκ τῆς στηθοδεσμίδος.

Cingulum, Nonni lib. 48.

—— Σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης
Στήθεα γυμνωθέντα, καὶ ἀσκεπέος πτύχα μηροῦ.

Apoll. lib. 1.

Μίτρην πρῶτον ἔλυσα, καὶ ὕστατον —— Hinc Venerem passas ἀμίτρους appellat Callimachus hymno in Dianam, quas Nonnus ἀμιτροχίτωνας *incincta veste*, & Apollon. lib. 4. similiter:

—— Ἔτι μοι μίτρη μένει ὡς ἐνὶ πατρὸς
Δώμασιν, ἄχραντος, καὶ ἀκήρατος ——

87 —— Εἰς ἓν ἴκωνται] Tauri simul coiuerunt. Virg. Ecl. 7.

Compulerantque greges Corydon, & Thyrsis in vnum. Inferius:

Αὐτὸς ἐγώ, καὶ Ἄκαστος ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες.

Lib. 7. peruenustè, & peruerè:

Θάρσος ὁμοῦ, καὶ κάρτος, ἅτ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα
Τεύχουσι μέγα κῦδος ——

Theocritus Id. κβ.

——— Γέρας εἰς ἐν ξωνιόντας.

——— Οὕνεκα πασάων] γρ. πάσιν. 88

——— Ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς Ἀνίστατ' ἐκ Λέσβοιο ——— Hom.Il.9.de Achille:

Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,

Φόρβαντος θυγάτηρ ——— Ouid.

Quodq; super uacuum est, forma præstante puellæ Lesbides euersa corpora capta domo. Brod.

——— Σθένος Ἰδομενῆος] Periphrasis hæc quidem, sed non abs re. Nam Idomeneus etsi ἀπαρτιπόλιος, siue Homeri voce μεσαιπόλιος, crudus erat senex, deque illo Iliad. N.

Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,

Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε σῦς ἐν οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς.

Αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν] Homerus supra de Idomeneo:

Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐών ——— Hinc reuerentia. Et post paullo ipse Idomeneus pubentis ætatis florem, à qua robur præcipuum perpendit in Ænea, sibi dereptum insinuat. Datum quoq; reor venerandæ eius senectæ, Græcorum vt spolia singulatim partiretur, quod Callimachi scholiastes commeminit. Supra hæc decem ab eo conditas ciuitates post bellum Troianum memorat Eustathius ad Iliad. T. quarundam meminit Strabo non vno loco, Virgiliusq; Æn. 3. quod Idomeneum magno natu fuisse argumento est.

——— Δαημόνας ἰθύνοντες] γρ. δαήμονας. 89

Ἀγκαῖος δάμνησι ——— Occidit hic in venatu apri Calydonii. Seneca Medea:

Strauit Ancaeum violentus ictu

Setiger ——— Pausa-

Pausanias in Arcadicis. Apollod. lib. 1. Metam. 8.

—— Οἷσιν ἔοικ' ἄεθλια χερσὶ φέρεσθαι] γρ. ἔοικεν.

90 —— Ἀντιθέου Πανοπῆος] Epeus illi filius. Il. ψ.

Εἰδὼς πυγμαχίης υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός.

—— Βοὸς ἶφι δαμέντος] Vi cæsi. Hom. Iliad. γ.

Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Enarrator: Ἶφι κταμένοιο, ἰσχυρῶς, καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τουτέστι σφαγέντος. Τὰ γὰρ τῶν θνησιμαίων ζώων δέρματα ἀσθενῆ ἐστιν, ὡς ἂν προδιαφθαρέντα ὑπὸ τῆς νόσου. Hesiodus:

Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο.

Moscopulus: Βόες ἶφι κταθέντες, ἤγουν κραταιῶς, καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ σφαγέντος, ἀλλ' οὐκ αὐτομάτως ἀποθανόντος ἀπὸ νόσου δηλονότι, ἢ γήρως, οὗ τὸ δέρμα ἀνίσχυρον γίνεται. Brod.

91 —— Οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς Λῆσεν —— Brod. Λῆξεν. Sed & λῆσεν mihi probatur hac mente: Non est Epeus oblitus sui, vel artis, vti de Vlysse Æn. 2.

Oblitusve sui est Ithacus discrimine tanto.

Χεῖρας ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος —— γρ. ἐς ὀφρῦς.

92 Μίνωος κούρην ἐΰκνυδέα —— Itaque recte Brodæus explosit: Μίκωνος Homerum secutus Odyss. λ.

—— Καλήν τ' Ἀριάδνην

Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς

Ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων

Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα

Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ —— Item ex Hesiodi Theogonia. Adi, si vacat, Apollonium lib. 3. Argon. Ouid. Metam. 8. & Ariadnes Epist. Plut. in Theseo.

Κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περικλύστῳ ἐνὶ Δίῃ] γρ. οὐκ ἐθέλοντι: soluit enim e Naxo Bacchi iussu. Sic Æneas suæ:

Inuitus regina tuo de littore cessi.

Dia autem est Naxus. Callimachus:

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ.

Herodot.lib.5. Ὡς Νάξος εἴη νῆσος μεγάθεϊ μὲν οὐ μεγάλη, ἄλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθὴ, καὶ ἀγχοῦ Ἰωνίης. Ionio ergo mari cingitur Naxus. Ac mihi vide: Μεγάθεϊ μὲν οὐ μεγάλη, & *Breuis*. Ouidio:

Quæ breuis æquoreis Dia feritur aquis.

Senecæ Oedipus:

Naxos Aegæo redimita ponto.

Nec diuersa sentiũt Seneca, & Herodotus: nam bimaris fuit, eoq; Calaber respexit περίκλυστον appellans, & Apollon.lib.4. Arg. ἀμφίδυον.

——— Ὧ πάσιν Ὑψιπυλείη

Γομοῖς σὺν κτείνασι Θόας—— —— Dum cæteræ Lemniæ virosq; patresq; interimunt, Μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα, &c. Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας Εὔνηον, καὶ Νεβροφόνον. Apollod.lib.1. Apud Ouid.ipsamet per Epistolam:

Si te nobilitas, generosaq; nomina tangunt:
En ego Minoo nata Thoante feror.
Bacchus auus, Bacchi coniux redimita corona
Præradiat stellis signa minora suis. post:
Felix in numero quoq; sum: prolemq; gemellam
Pignora Lucina bina fauente dedi.

Ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης Τεῦκρος ——— Nam sagittandi peritia nobilis erat. Iliad.Θ. ipse de se:

Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας [Cal. Ὀξὺν χαλκόν] ὀϊστούς
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν.

Ibidem mox plures icit. Quæ Homeri verba modice deflexa Æaco tribuit Non.lib.22.

Ἐννέα

Ἐννέα μὲν προέηκε τανυγλώχινας ὀϊστοὺς
Ἐννέα δ' ἄνδρας ἔπεφνεν, ἕνα δέ τις ἴσος ἀριθμὸς
Πεμπομένοις βελέεσσι, καὶ ὀλλυμένοισι μαχηταῖς.

92 — Μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ] Satagens. Apollon.lib.δ.

— Τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν. Cal.lib.7.

— Πόδες δὲ οἱ ἐγκονέεσκον. Ipsa vox pulverulenti nescio quid adsonat, quod plerunq; cum labore graui connexum est.

93 Αὐτίκα δ' αὐτὴ στόλον — Apollon.lib.4.
Τοὺς δ' εὗρε προτὶ νηῒ σόλῳ, ῥιπῇσι δ' ὀϊστῶν
Τερπομένους — Vtitur ea voce & lib.3. Calaber eum cudit ex ære — Χερὸς ἐξεποτήθη Χαλκός — Eustathius e ferro, alii ex lapide.

Ὄζον ἀπαυαθέντα — γρ. ἀπαυανθέντα ν. inserto.

94

95 — Ὑπὸ δουρὶ Μύνητα] Correctio est à Brodæo (præfuerat Μένητα) ex Iliad.β.
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης
Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν — Eustath. Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς ἐν τούτοις Μύνης ἀνὴρ ἦν τῆς Βρισηΐδος. Strabo lib. 13. Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων πόλιν θείοιο Μύνητος, ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον.

95 Ὦ φίλοι, ἄλλον — Nihil iuuant, qui labantem, vti rentur, versum iniecta syllaba fulcire adnituntur. Eodem mensu vsus est Homerus Il.ε.
Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.

96 Καρπαλίμως δ' εὔληρα βάλε — Hesychius: Εὔληρα, ἱμάντες, ἡνίαι. Item: Εὔληρον, ἱμάς. Homer.Il.ψ.
— Ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε. Eustath. Εὔληρα μὲν λέγει τὰ ἡνία.

Μάστιγον, οἱ δ' ἔπεσιν — Aut aoristus β. esto a μαστίζω, aut scribe: μάστιον.

Ἵπποι δ' Εὐμήλοιο —— Homer. in Catalogo:

Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας ——

Οὐδ' ἄρ ἁρματροχίας ἰδέειν, οὐδὲ ποδοῖιν] Corrigo:
Οὐδ' ἁρματροχίας ἰδέειν, οὐδὲ ποδοῖιν. Scio quid alii.

Παρφάμενος δὸν ἅρμα κακὸ Οἰνομάοιο] Exfarcio: Κακὸς δμῶς O. Erat is Myrtilus. Diodorus lib. 5. Φθείρας δὲ τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομάου Μυρτίλον, καὶ λαβὼν συνεργὸν πρὸς τὴν νίκην, ἔφθασε [illegible]ύμενος ἐπὶ τὸν ἰσθμόν. A quo Myrtilo *Myrtoum mare* Horat. libr. 1. Seneca in Thyeste:

Deceptor [παρφάμενος] *domina Myrtilus, & fide*
Vectus, quas tulerat, nobile reddidit
Myrtoo pelagus nomine notior.

Vel: Κακόφρονος Οἰνομάοιο, quippe,

Ὅς ῥά ποτ' ἠϊθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον.

Fortè etiam reponendum Ῥηξάμενος: durum enim Παρφάμενος ἅρμα. Rhod. Παρφθάμενος, rectè: nisi quod ad Myrtilum minus tunc cōmode referetur.

—— Ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον] Pindarus Olympiis de Oenomao:

Ἐπὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
ἐρῶντας, ἀναβάλλεται γάμον
θυγατρός· ὁ μέγας δὲ κίνδυ-
νος ἄναλκιν οὐ φῶτ-
α λαμβάνει ——

Ἀέλλαισι, καὶ ῥιπῇσι θυιέλλῃ — Cum procellis ma- 97

re, thu-

re, thuribulum ſignum cœleſte miſcet. Auſonius: *Hydrus, Chiron, Thuribulum.* Aratus:

Νὺξ ἐπὶ παμφανόωντι θυτηρίῳ οὐ σε μάλα χρὴ

Ἐς νότον — Heſychius: Θυτηρίοις, θυμιατηρίοις, quod conuenit cum Arati loco à Brodæo expenſo. Cicero tamen apud Aratum vertit *Aram*, idq; propius vocis originem eſt.

Ἵπποις οἷσιν ἕκαστος . . . τὴν μὲν ἱμάσθλῃ

Ταρφέα πεπληγὼς —— Brodæus fortè inquit ἐφέζετο. Malim ἐκέκλετο. Adhortamenta namq; aurigarum ſentiunt equi teſte Plinio, idque compluribus notamus ad Silium Italicum.

98 —— Οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς Καπανήϊος υἱὸς

Κάμψαι ἐπίσθενε χερσίν — Brodæus ἐσθλὸς ἐὼν Κ. υ. Κ. ἐ. χερσιν. Prætulerim: Ἐσθλὸς ἐών.

98 —— Ὃν τέκεν ἵππων

Ἅρπυια Ζεφύρῳ —— Reclamat Iliad. ψ. Homeri Gloſſematarius: Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐριννύος μεταβαλὼν τὴν ἑαυτοῦ φύσιν εἰς ἵππον ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν παρὰ τῇ Τιφλύσῃ κρήνῃ· ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν, Ἀρείων ἐκλήθη. Brod.

Reclamat Apollod. lib. 3. Ἄδραστον δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐριννύϊ κατὰ συνουσίαν.

Ἵππον τε Σθενέλοιο θρασύφρονος — Huius hærentis in Sthenelo θρασυφροσύνης notas habes Iliad. δ. vbi Diomedes increpantem tulit Diomedem, non Sthenelus Diomedis auriga, qui Agamemnoni regerit: Ἀτρείδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

—— Καὶ εἰ πολλάκι νύσσῃς] Forte Εἵνεκα πολλάκι νύσσῃς. Sthelenus enim pernicitate pedum ſæpe ex-

Digitized by Google

siluerat ἄνευθε νύσσης, quod solet,

Qui cupit optatam cursu contingere metam.

Alii reponi volunt Εἰ μάλα.

IN Q. CALABRI

Paralipomenων Lib. V.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

—— Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ὄμβριμα τεύχη] I ad Metamorph. lib. 13. vbi 100

—— *Fortisque viri tulit arma disertus.*

—— Ἀμφὶ δ' πάντη

Δαίδαλα μαρμαίρεσκον —— Conferatur liber Il. τ. & propter argumenti similitudinem Scutum Herculis apud Hesiodum.

—— Ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν] Sic amplector, quod in subiectioribus legerim Κδμ' ἀλεγεινόν, lib. 9. Rhod. Κελαδεινῶν antefert.

—— Ὀμβριμόθυμοι Ἐριννύες] Aut συνιζήσει feratur, aut coeat Ἐριννῦς; vti, ἰχθῦς, μῦς, σῦς. Sunt autem Erinnyes numero tres, Alecto, Tisiphone, Megæra, Apollodorus lib. 1. 101

—— Αἱ

——Αἱ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσι ἀϋτμήν] Spiritus igneos efflantes, & manu fortè ignem gerentes. vt Æn.7. Alecto:

Bella manu, lethumq; gero ——
Sic effata facem iuueni coniecit, & atro
Lumine fumantes fixit sub pectore taedas.

Tum illa consectaria sunt:

Arma amens fremit, arma toro, tectisq; requirit:
Sæuit amor ferri, & scelerata insania belli,
Ira super —— —— Ideo antecessit:

Ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
Ἐλθέμεν ——

—— Ἐν δ' ἄρα τῇς] γρ. τῇσι.

Ὑσμίνας ἔκειντο δυσηχέας —— Reprehendo vocem compositam è supero loco Ἐνέκειντο. Vel γρ. Καίοντο. Apud Maronem Alecto interminatur:

Accendamq; vrbes insani Martis amore.

—— Ὦν ἀεὶ πάντα] Rectiùs πάντη.

—— Μέλαινα δ' ἀχαῖα πέλει] Vnde μελάμβωλος vberior terra dicitur, quo nomine Ægyptus affecta est feracissimus olim soli tractus, Eustathio teste in Dionysium. Georg.2.

Nigra ferè, & presso pinguis sub vomere tellus,
Et cui putre solum (namq; hoc imitamur arando)
Optima frumentis —— Terra quæ ad Gangem à Philostrato in Apollonio dicitur μέλαινα, καὶ εὔφορος.

Καὶ τραχὺ ζαθὲης Ἀρετῆς ὄρος —— Hoc loco Calaber ingenio, & acumine magnis Poetis antistat. Hesiodo:

Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.

Nonno, quamuis amœnè quoque lusit:

Νόσφι πόνων ὐκ ἔστιν αἰέμβατον αἰθέρα ναίειν·
Οὐ πέλε ῥηΐδιη μακάρων ὁδός. ἐξ ἀρετῆς δὲ
Ἀτραπὸς ὐλύμποιο θεόσσυτος ἐς πόθον ἕλκει;
Τέτλαθι σοῦ πόνους πολυειδέας ———

Seneca Virtutis iter ex altero Metamorphos. corriuauit:

Ardua prima via est, & qua vix manè recentes
Enituntur equi: medio est altissima cœlo:
Vnde mare, & terras ipsi mihi sæpe videre
Fit timor, & pauida trepidat formidine pectus.
Vltima prona via est, & eget moderamine certo.
Tunc etiam quæ me subiectis excipit vndis,
Ne ferar in præceps, Thetys solet ipsa vereri.

——— Ἐν δὲ καὶ αὐτῇ] Malim αὐτή, Virtus vt ipsa dicatur monti instare, seu palmæ, quæ in montis summo.

Γαῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνύτον ἱδρώοντες] γρ. Ἀνήϊον, ad- 102
scendunt; vel ἀπήνυον perficiunt. Ante ἀπλωΐαθησαν ἄεθλοι. Nec aliam vocem infrequenter vsurpat Calaber.

——— Ἀροτρέεσκον ἀρούραις]Rhod. Ἀροτρεύεσκον, ego Ἀροτελόεσκον.

——— Βοοσσόα κέντρα φέροντες] Stimulos boum agitatores. Sophocles:

Μέγας δὲ πλευρὰν βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως
Μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται ———

——— Ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι] γρ. Ἀλίγκια.

——— Ἀνεδύετο πόντου Κύπρις ——— Alludit Venerem *Anadyomenen* cognominatam, qua de Strabo lib. 14. Ἦν δὲ καὶ ἡ Ἀναδυομένη Ἀφροδίτη ἡ νῦν

αἰά-

ἀνάκειται τῷ Θεῷ Καίσαρι ἐν Ῥώμῃ τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ. Venus autem Anadyomene fuit Apellis opus de Campaſpes exemplo picta teſte Plin. lib. 35. c. 10.

—— Τὴν δ' Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο] Brod. Amor, aut Cupido. Heſiod. Theog.

Τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε, καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλός.

Μειδιόωσ' ἐρατεινά —— Venus, cui *dulce ridere* tribuit Ouidius, vt Lalage Horat. Anacreon dixit Ἁβρὰ γελᾶν. Vide Comm. in lib. 7. Silii Italici.

—— Σὺν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσι] Charites, ſeu Gratias Ægles, & Solis filias fecit Antimachus. Phoronidis Nonnus l. 48. Eurynomes Heſiodus Theogonia, Iouis & Eunomies Orpheus, Iouis & Eurynomes Apollodorus lib. 1. Gratiis templum primus ſtatuit Eteocles Orchomeni autore Strabone lib. 9. Vnde illud Theocriti Idyll. 15.

Ὦ Ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαί, ὦ Μινύειον
Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις.

Orchomenum vocat Thebanis odioſum: (aperiam hoc in tranſenna) quod Orchomeniis olim vectigales Thebani regnante Ergino, Strabo ſuprà. Orchomeni tres fuiſſe Charitas tradidit Nonnus lib. 42. & Pauſanias in Bœoticis. Tres item Athenienſium in propylæis, quas à Socrate poſitas ſcribit Plin. lib. 37. cap. 5. Rurſum tres apud Eleos Pauſan. 2. Eliacon, eaſq; Veneri ſociat, vti Calaber. Totidem fuiſſe olim inueterauit: nam tres Æſchinis orationes tribus Gratiis æquabant, Photius Bibliothecæ c. 61. Apollodorus nominat Aglaïen, Euphroſynen, Thaliam cum Orpheo in Hymno.

Digitized by Google

Lacedæmone binæ fuerunt in pretio Gratiæ Phaenna, & Cleta fide Alcmanis, templum positum illis à Lacedæmone veteres putauere, & nomina, Pausanias in Laconicis, inque Bœoticis, vbi addit Athenienses nomina fecisse Auxo, & Hegemonen. Apud Homerum Iuno promittit Hypno vxorem vnam iuniorum Gratiarum Pasitheam, qua se ille Orchomeni oblectat apud Nonnum, Hesiodus Vulcano Gratiarum vnam iungit Aglaïen. Vt autem ἠΰκομοι Calabro, Homero sunt εὐπλόκαμοι [illegible].

Ἔνθ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπὲρ θυμοῖο θύγατρες] Sæpius Nereides ἀκωπίχημα visas memoriæ proditũ est à Plinio lib. 9. c. 5. Atq; æuo nostro narrabile est, quod ex vero in has oras literis inuulgauit Ioannes Vanderhouen Vlyssipone IV. Februarii, Anno Domini M. DC. VII. Octobri mense propter D. Mariam Allocutionis, quæ ab Vlyssipone abest proxime, abscessu maris destitutus est homo pelagius in littore. Corpus propius erat carnem piscis, quàm hominis: vnius caudæ discretio fuit, quæ caro humana erat cute, substantia, mollitie, numeris omnibus. Crura mostello inerãt breuia, substricta, & sic cum pectore perpetua, vt coxas requireres. Brachia cruribus æqualia, & à cetero corporis modo fuere aliena. Digiti non homini indecores, aptique vnguibus. Barbæ sedem, & ciliorum subierant raræ squamæ paullùm elatiores lineis rectis interstinctæ. Oculis erat mostellum micantibus, ac reliquis suis partibus absolutissimum, naribus, ore, lingua, auribus, vultu toto. Porro ex tanta hominis

minis ſpecie impetu perquam laudabili muliercu-
læ precibus, votiſque iacentis animam expiare ſunt conatæ. Hoc viſo eorum frangitur peruicacia, quibus quod viſa id genus ſint inuiſa, pro fabulis ſunt Tritones, Nymphæ, Nereides. Eadem frangitur & viatorum per Indiam narratibus, qui ad Tomorinum viuos captos forma non diſpari vtriuſq; ſexus homines perſeuerant, ac mulierum vbera lacte diſtenta. Addo mantiſſæ vicem Tacitum lib. 2. Annal. *Inauditas volucres ambiguas hominum, & belluarum formas.*

Αἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι· αἱ δὲ κατ᾽ ἰθύ] Aliæ recta ferebantur, aliæ naues diuerſæ obliquabantur. Heſych. Ἐπικάρσια δὴ παρεσπασμέναι, πλάγια, οὐ καθ᾽ εὐθεῖαν φερόμενα. Homerus Il. I. vſurpauit aliter:

Αἱ μὲν ἔπειτ᾽ ἐφέροντ᾽ ἐπικαρσίαι· ἱστία δέ σφιν. Vbi ſcholia: Ἐπικαρσίαι δὲ, οὐ πλαγίαι νῦν, ὁμοίως τῷ Ἐγκάρσιοι, ἀλλ᾽ ἐπὶ κεφαλὴν, διὰ τὴν ἐκ τοῦ σφοδροῦ πνεύματος τῶν ἱστίων πολλὴν ἔντασιν· Καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, Ἐπὶ κάρ, ὡς τὸ, Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ ———

103 Τοῖς δ᾽ ἐπὶ εὐδιόων σὺν κήτεσιν εἰναλίοισιν] Rhod. Ἐπικυδιόων. Brod. Εὐδιόων, διατρίβων, agens, degens. Magis mihi arrideat, Εὐδιόων, ſerenans, aut ſerenus, voce Apollonio lib. 2. bene nota. Sequitur namque

— Ὁμαλὴ δ᾽ ἦν ὑπέδραμε γαλήνη.

——— Δέδμηντο δὲ δαίδαλα πάντα] Rhod. Δέδειντο. profectò aptius. Nec malè augurem: Δέδεικτο, oſtentabantur.

Χρυσείῳ τελαμῶνι κεκαυμένον ——— Brod. Κεκασμένον. Cur non retineam Κεκαυμένον, & interpreter *aureo baltheo ardens, ſeu fulgens?* Inde decus carmini

Digitized by Google

quæsitius, si vaginã argenteam hinc inde ambiens incendat ex auro baltheus. Simile venere mare pinxit: —— Μέλαν κυκώμενον πόντος: cum spumesceret, simulq; tenebricosa tempestate inhorreret mare.

Λύθρῳ ἐπιπνέοντα —— Efficacius multo Brodæus: Ἔπι πνείοντα.

—— Μέγα πένθος ἀέξει 105

Γαῖαν ἐπιμβόμενος Δαναοὺς —— Danaos incusitans. Hesych. ἀτέμβομαι exponit ὀδυνῶμαι, Eustat. στέρομαι. Scholiastes Apollonii illud Amyci ad Pollucem:

—— Ἵνα μὴ ἀτέμβηται μετόπισθεν, sic elucidat: Ἵνα μή μοι μέμψῃ ὕστερον ὡς χείρονας [cestus loquitur] τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκειν ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Iterat idem interpretamentum in lib. 2.

—— Νόον ἤκαχε δαίμων] Rhod. Ἤπαφε. Re- 106
tineo alterum ἄμφω. Hoc ipso libro de Aiace furibundo: Κακὸς δέ τις ἤκαχε δαίμων. Ἤκαχε, *contristauit*: admodum namque tristes solent dementire. Ideo similiter Gestiar inuectus in Annonem lib. 2. Silii:

Dicam etenim, vt stimulent atram vel inania mentem.

Quod vitium Græcis μελαγχολᾶν dicitur. Præiuerat & lib. 3.

Ἀλλὰ λίαν ἀκάχησας ἐμὰς φρένας ——

Ἀλλά σοι ἀμφικάμηλε θράσος —— Brod. ἀμφιμάμηλε θράσος. Forte ἀμφιμάμηλε θρ. Insanis præ temeritate.

—— Παλαμήδη θῆκας ὄλεθρον] Vide Æneid. 2. Ex his declarantur illa consimilia Andromachæ ad Vlyssem apud Senecam in Troadib.

O ma-

O machinator fraudis, ô scelerum artifex
Virtute cuius bellica nemo occidit
Dolis, & astu malefica mentis iacent
Etiam Pelasgi.

Ἐξεσάωσε παροῖθεν ὑποζομένοντα —— Iliad. λ.
Ὅς ῥά ποτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕποντο πολέες τε, καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον·
Στῆ δὲ παρέξ, Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

—— Φεύγοντα καὶ αὐτόν] Fugacitatem Vlyssi hoc loco Aiax obiectat: Iliados Θ. Diomedes:

—— Ὀδυσσεῦ,
Πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ;

107 —— Διαμελεϊστὶ κέδασσαν] Brod. iunctim exponit Διεκέδασσεν, membra discerpsissent. Nolim factum. Nam illud est *Membratim carpsissent*. Odyss. σ.

—— Ἵνα σι αὖθι διαμελεϊστὶ τάμησιν, alibiq;.

—— Μέσσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ] Iliad. θ.
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε ——
Ἔπλης ὥσπερ ἔγωγε θοὰς ἔκτοθεν ἐρύσαι
Νῆας —— Iliad. θ.
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι, καὶ κάρτεϊ χειρῶν·

Sophocles in Aiace Mastigophoro:
Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ
Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει, Brod.

108 Τέχνῃσι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας] Mar-

tialis lib. 9. Epigram. 73.

Massyli leo fama iugi, pecorisq; magister
Lanigeri, mirum, qua posuere fide.
Ipse licet videas cauea stabulantur in vna,
Et pariter socias carpit vterq; dapes.

Oppian. lib. 1. —— Τιθαϐοῦ τε λεαίνης.

Idem Martialis lib. 1. Epigr. 49.

Si vitare canum morsus, lepus improbe, quæris:
Ad quæ confugias, ora leonis habes.

Vide Gell. lib. 5. c. 14. de Androdi leone, Max. Tyrium λόγῳ λβ. Tibull. libr. 1. Eleg. 4. Calpurnium Eclog. 6. Curtium lib. 9. Plin. lib. 8. c. 16.

Παρδάλιας τε —— Domat, & cicurat hominis industria. Philostratus de Pardali: Ἡ δ' ἀχρεῖον μὲν ἵνα ὑπεζεύχθη ἀνθρώπῳ, ἐς χεῖρα ἠνέσχετο ἐπαφωμένων τε, καὶ κατεψῶσαν. Vide & Photium c. 24. Curtius lib. 9. *Leonesq; raræ magnitudinis, & tigres: vtrumq; animal ad mansuetudinem domitum.* Martialis lib. 1. Epigram. 18.

Lambere securi dextram consueta magistri
Tigris ab Hyrcano gloria rara iugo.

Idem Epigr. 105.

Picto quod iuga delicata collo
Pardus sustinet ——

Καί δή αὐτὸν Πηλῆος ἐΰσθενέα κλυτὸν υἷα] Vlysses apud Ouid. lib. 12.

Arma ego fœmineis animum motura virilem
Mercibus inserui: neque adhuc proiecerat heros
Virgineos habitus, cum parmam, hastamq; tenenti
Nate Dea, dixi, tibi se peritura reseruant
Pergama: quid dubitas ingentem euertere Troiam?

Inieciq;

Digitized by Google

Inieciq; manum, fortemq; ad fortia misi.

—— Μέγεθος δ' εἰς οὐδὲν ἀέξει

108 Ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται] Apud Ouid. Vlysses Aiaci: — *Tibi dextera bello*

Vtilis: ingenium est, quod eget moderamine nostro.

Tu vires sine mente geris: mihi cura futuri est &c.

Horat. lib. 3. Od. 4.

Vim temperatam Dii quoq; promouent

In maius: iidem odere vires

Omne nefas animo mouentes.

109 —— Οἱ δ' ἐπέχυντο

Ἀλκῇ μαιμώοντες —— Rectissime Brodæus: *Circumfusi in nos impressionem faciebant.* Affirmo ex Æn. 2.

Irruimus, densis & circumfundimur armis.

Iteratò Calaber lib. 8.

Ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο ποτ' ἀμφεχέοντο πόληϊ.

Rhodom. ariolatus est fore aptius ἐπέχυντο. ἀσπέχως.

En tibi iterum lib. 13. — Ἀνηλεγέως ἐπέχυντο

Ἐς Πριάμοιο πόληα ——

Αὐτὸν ἀεικελίοισι πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσι] Odyss. δ.

Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας

Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν οἰκῆϊ ἐοικὼς

Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.

—— Εἵνεκα τευχέων

Τῶν δ' ὑπὸ οὐτηθέντα δαϊκταμένου Ἀχιλῆος] Fortè legendum: — Εἵνεκα τ. Τῶν δ' ὑπὸ οὐτήθην τ. δ. Α. pro armis, pro quibus etiam vulneratus sum, lacerato Achille. adeo magno mihi stetere. Rhod. legit:

Τῶν δὲ ὑπὸ οὐτηθέντα δ. Α.

110 Αἰετὸς ἠϊόεν πεδίον καταβοσκομένοισι] Ἠϊόεν puto συκο-

Digitized by Google

τὴν ex ἠϊονόεν, ripam habens. Planities autem ripæ adſita ſolet eſſe vberior & magis paſcua, eoq; anſerum gregibus, aut gruibus aptior. Heſych. Ἠϊόεντι, ἠϊόνας ἔχοντι, ἢ ἰοειδεῖ, ἢ καλὰς ἔχοντι φωνάς. Homer. Il. E. — Καθεῖσαν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ. Brod. alteram ſequitur ſignificantiam, exponitq; *floridum*. Et hunc, & hunc iuuat Euſtathius ſuprà: Τὸν Σκάμανδρον ἠϊόεντα λέγει διὰ τὰ περὶ αὐτὸν ὡς εἰκὸς ὀχθώδη αἰγιαλοῦ δίκην· ἵνα εἴη συσκοπεῖν ἐκ τοῦ ἠϊονόεις, ἠϊόνες γὰρ οἱ αἰγιαλοί. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ αὐθοις τοῦ ἴυ εἶναι πλεονασμῷ τοῦ η ἠϊόεις· οἱονεὶ ὁ αἰθηρός, διὰ τὰ προῤῥηθέντα ἐκεῖ σε αἰθεμόεντα λειμῶνα. Definitè magis, & aptius Didymus: Ἐπ' ἠϊόεντι, ἐπὶ τοῦ αἰγιαλῷ, καὶ ὄχθας ἔχοντι.

——— Οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι] Tamen Il. Θ. Diomedes Vlyſſi:

Πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὡς ἐν ὁμίλῳ.

Probrumq; Homerus exaggerat ſcripto Vlyſſem ſurdis auribus in naues abdidiſſe ſe.

Σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός ——— Æn. 2. 111

Confuſam eripuit mentem ——— 4. Eleg. lib. 1. de Ponto *Confuſa menti*. Liuii l. 34. *Vt ipſum quoque confunderent dicentem*. Iliad. Ι' ὦτα: Μή μοι σύγχει θυμόν — Scholia in Apollonii lib. 1. Ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς. His Croci cenſura proſtrata eſto.

——— Ἐπὶ χθόνα δ' ὄμματα πήξας] Homerus Il. γ. aliter extulit: — Ἐπὶ χθονὸς ὄμ. π.

——— Ἀπειρέα πόντον] Brodæo placet Ἀτειρέα. Puto ἀπειρέα dictum, vti Calabro plus vice ſimplici Γαίης ἀπείρετος. Quod cui minus adlubeſcet, legat Ἀπείρονα π. ex Odyſſ. α.

——— Ὅτι οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ

Κεῖρεν

Κεῖρεν ἀεξόμενον ——— Hesiod. Theog. de nostro hoc Prometheo: —— Αὐτὰρ ὅγ' ἧπαρ
Ἤσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἁπάντῃ
Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις. Vide Lucianum dial. 1.

——— Ἐπισκιόωντο δ' ἀλωαὶ
Νυκτὸς ἐπεσσυμένης ——— Iliad. λ.

—— Σκιόωντο δὲ πᾶσαι ἀγυιαί. Tacitus lib. 19. *Inumbrãs vespera vniuersum Flauiani exercitus robur.*

112 Ἤ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ —— Σμωχήσῃ scribo Νέας. Brod. τὸ Πυρὶ abradit.

—— Ὅππη γε μὲν γυῖα φέρεσκον] γρ. Ὅππη γε ἡ γ. φ. vel, Ὅππη μιν γ. φ.

Εὐτελέβης ——— Si tibi lubentia est, vide extremum Commentarium nostrum in lib. 5. Silii Italici.

113 ——— Μαίνεθ', ὅτ' ἠΰτε πόντος] γρ. Ὃ δ' ἠΰτε π.

——— Ὅς δ' ἐπὶ λέκτρα Πασιθέης οἴμησεν —— Hypnus, siue Somnus. Catullus in Galliambo:

Ibi Somnus excitum Atin fugiens citus abiit:
Trepidantem eum recepit Dea Pasithea sinu.

Vide Hom. lib. 14. Nonnum lib. 31. Aglaie quoq; Gratiarum vna Vulcano maritata fuit in Hesiodi Theogonia:

Ἀγλαΐην δὲ οἱ Ἥφαιστος ποίησεν ἄκοιτιν.

Id tam à Poetis decorè fingitur, quàm à Scaligero vellicatur insulse.

Ἐν δ' ἔθορε μήλοισι —— Horat. lib. 2. Serm.
Aiax immeritos dum occidit, desipit, agnos.

—— Μένος κρατεροῖο Βορέαο] γρ. Βορείω.

Ἀνυμένοιο θέρεος μέγα χεῖμα τράπηται] Ἀνυμένοιο, re-

Digitized by Google

ete, sæpiusq; Calabro scriptum est: — Ἄνυτο δ' Ἠώς.
Hinc Ἄνυσις communis vsus. Homerus tamen Il.
K. dixit:

Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται· ἐγγύθι δ' Ἠώς.

Πτῶσσον ὑπαὶ μυρίκησιν ἀλ.] Homeri modo suprà: 114

Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,

Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους.

Alio modo Maro. — *Humilesq; myrica.*

De re Hesychius: Μυρίκη εἶδος δένδρου ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι τὴν εἰς αὐτὸ μεταβαλοῦσαν κατὰ τοὺς μύθους Κινύρου θυγατέρα. Meminit Ouid. lib. 6. Metam.

—— Μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ] Duouiri hîc 115
silentes vmbræ. Oppianus lib. 2. de Africæ leonibus: — Πᾶσι δὲ γνίοις

Ἧκε μέλαν κυανέοιο φέρει μεμορυγμένον εἶδος.

Interpres lentabundis manibus scripsit interpretamentum. Scies ex Hesychio, etsi affecto: Μεμορυγμένα [non Μεμορυχμένα, quod vulgo est] μεμολυσμένα, μυσαρὰ, μεμολυσμένα, ἐρρυπωμένα, ἠσβολωμένα [non ἠσβολημένα] μεμορωμένα ἅπαντα. Forte etiam ante rescribendum: Μόρῳ ᾑμαγμένα *cæde cruentata.*

—— Ἀλλὰ χερείων

Τιμαῖς τι πέλει, ὦ φίλτερος — Stomachabundi Aiacis vox. Plin. lib. 35. c. 10. *Ergo magnis suffragiis superatus* [Parrhasius] *à Timanthe Sami in Aiacis, armorumq; iudicio, Herois nomine id se molestè ferre dicebat, quod iterum ab indigno victus esset.* Eustath. in Odyss. λ.

—— Ἐκ δέ οἱ αἷμα 116

Ἐσσύμενον κελάρυζε —— Huc refero Ennium Aiace: *Aiax misso sanguine tepido; tulli efflantes volant.*

lant. Tullios alii dixerunt, inquit Festus, esse silanos, atque riuos: alii vehementes proiectiones sanguinis arcuatim fluentis, vt cum è plaga recenti sanguis impetu exuberat. Plin. lib. 21. c. 11. *Hyacinthum comitatur fabula duplex luctum præferens eius, quem Apollo dilexerat, aut ex Aiacis cruore editi, ita discurrentibus venis, ut Græcarum literarum figura αι legatur inscripta.*

——— Ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη, Τύφων ὥς ——— Aiacis molem & subiecta tibi admetiuntur:

Καί ἑ μέγαν περ ἐόντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἔνεικαν

Πολλοὶ ἀείραντες ——— Deinde νυχθήμερον arsit in rogo: ——— Ὁ δ' ἦ νύκτα, ἠδ' ἠῶ

Καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο. Eiusdem vastitatem notauit è Philostrato Brod. Γάπτος ἦν μοι, ξένε, πολλὰ τῶν ἀπιστουμένων ὑπὸ σοῦ γινώσκων, ὃς ἔλεγε διαφθαρῆναι μέν ποτε τὸ σῆμα τοῦ Αἴαντος ὑπὸ τῆς θαλάσσης, περὶ ὃ ἦ κεῖται, ὀστᾶ δ' αὐτοῦ φανῆναι κατ' ἑνδεκάπηχυν ἄνθρωπον.

Γρώεες ὀρχύμενοι ἄσπετον ——— Brod. Νέκυν deesse putat, nec abnuo. Ignoratione rituum sepulcralium Rhod. Κόνιν. Aut puluerem duntaxat affusum voluit, quod viliorum animarum cadaueribus datum, vel solemnem intellexit eo verbo glebæ iniectionem. At peccatur vtrimq;. Nam vtrumq; fiebat exusto iam, immò sepulto cadauere. Docet ipse Calaber exeunte libro, collatisq; Aiacis ossib.

——— Ὀστέα δ' αὐτοῦ

Χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν

Χεῦαν ἀπειρεσίην ——— Quamobrem tam intempestiuè hoc loco non infulcienda vox Κόνιν.

——— Γαφος δέ οἱ οὔτις ἵκανεν Ἐγγύς ——— Idem

Digitized by Google

Ouid.lib.13. insinuat:

Dixit, & in pectus tum demum vulnera passum,
Qua patuit ferro, lethalem condidit ensem.

Cætera fuit Aiax inuulneratus. Idem in Ibin:

Mens quoq; sic furiis illi vecors agitetur, vt illi
Vnum qui toto corpore vulnus habet. Aiax αἰνήχειρ.

—— Τόνδ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο] Teucrum parantem se quoque in Aiacis gladium induere videntur ex his aliqui cohibuisse, quod vno alterove versu dictum esse potuit.

—— Κασιγνήτοιο δαμέντος] Aiax Telamonius, & Teucer fratres. Isocrat. in Euagora: Τελαμῶνος μὲν Αἴας, ὁ Τεῦκρος ἐγεννήθη. Verum aliis e matribus. Aiax Eribœa natus. Diodorus l.4. Ἔγημεν ἐξ Ἀθηνῶν Ἐρίβοιαν τὴν Ἀλκάθου· ἐξ ἧς ἐγέννησεν Αἴαντα τὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντα. Idem testatur Didymus in Iliad. Γ. Teucer autem Telamone natus, & Hesione, autore Tzetze.

—— Ἦν γὰρ ἔχουσαν

Ἀνίδην, στρεπτὴν ἄλοχον θέτο —— Non inconcinne reposuit Brod. Ανηΐδην. Nec repudiari queat: Ἀνηΐδα ἥν, prædam suam. Nec Ανιάδα, στρεπτὴν α. θ. Vti inferius:

Καὶ τεκέων εἰρύσσεις ἅμ' ἄλλαις ληΐάδεσσι. Horatius:

Vssit Aiacem Telamone natum
Forma captiuæ dominum Tecmessæ.

Ἐντυπὰς κονίῃσιν —— Inserta præpositura erit adminiculo Ἐν κον. Sic Homer. Il. Ω. Sic Apollon. lib. 1. —— Πατὴρ ὀλοῷ ἐπὶ γήρᾳ

Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.

Scho-

Scholia: Ἄγαν ὠδελεσφιγμένος, ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκπεπτῶσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Tum producit Homeri verba.

117 Ἐνδυναταὶ μεσσόουσι παρ' ἀνδράσι κνεσιδόοισι] Plautus in Aulularia tota scena: *Narraui amicis.* disertim exprimit imperia mulierum dotatarum, atq; incommoditates, illo apposito:

Nam quæ indotata est, ea in potestate est viri:
Dotatæ mactant & malo, & damno viros.

Horat. lib. 3. Od. 24.

Nec dotata virum regit
Coniunx: nec nitido fidit adultero.
Dos est magna parentium
Virtus, & metuens alterius viri
Certo fœdere castitas.

118 Νοστήσας Τροίηθεν· τάδ' ὁ Θεὸς ——— Calabri more extriueris ν. Suprà:

——— Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἄγαυοῦ. Lib. 7.
Μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔασθ' ἵκηται. Lib. 8.
——— Μόρφιν φρυγίηθε μολόντα. Lib. 10.
Οὐ γὰρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει.

Ἀλλὰ σύ μ' αἶσος ἀποίχεαι ——— Correctio in procliui: Ἀ. σ. νῦν μ' ἀ. Præstabilior tamen: Ἀλλὰ σύ μοι μ' ἀ. ἀπ. Ita lib. 3. Calaber:

Νῦν οἴχῃ αἶσος ὑπὸ ζόφον ——— Cur autem Ἀποίχεσθαι sit *Ad plures abire*, diximus notis ad Basilium Seleuciæ.

——— Ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλόν] Ἀνδράσι τὸ ᾰ perpetim corripit. Scriptum oportuit Ἀνδρεσσιν, vel, Ἀνδράσιν ὡς μ.

——— Ὀλοιῇ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰών] Aduerte questus Deidamiæ lib. 7. Thesei in Hippolyto Se-

necas: *O triste fractis orbitas annis malum!*

Huic tamen malæ rei præfecerunt *Orbonam*, M. Tull. lib. 3. de Nat. Deor. Quam *Orbonam* Pintianus iniuria exturbat e Plinio.

——— Οὔπω τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο] Vetus verbum est: Ὀργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά. 119

Ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλει ——— Prætuli νεῖκος, Contentio de virtute.

Ἀλλὰ γόου λήσασθε ἀρκέος ——— Nec mihi, nec Brodæo displiceat Ἀεικέος. Istud alterum tamen nõ reiiculum, valeatq; notare *Gemitum immodicum*, qui rationis septa, vel cancellos transgrediatur. 120

Νεκρὸς δ' ὑπὸ γόοισιν ἀνέγρεται ——— Bassaricon l. 9.

Τί στεναχεῖς, Διόνυσε, τὸν οὐ στοναχῇσιν ἐγείρεις;

Rectius vterque Lucretio:

——— *Nec quisquam expergitus exstat,*
Frigida cùm semel est vitai pausa secuta.

——— Κατὰ δὲ σπείρεσσι κάλυψαν] Brod. Σπείροισι. Recte. Forte Σπείρεσι, sepulcrales vt intelligat fascias, quæ Aristophani, aliisq; Κειρίαι.

——— Πάντη δὲ νέκυν περιδινήσαντο] Vndiquaq; circum mortuum decurrebant, in armis saltitabãt. Distinctiùs Apollon. lib. 2. Argon.

Τρὶς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν ——— Qui libro primo de tali honorario tripudio:

Σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο.

Istam ergo solemnem in funere decursionem in orbem τῷ Πάντη περιδινήσασθαι Poeta expressit, vti lib. 5. motionem in orbem nomine exinde ducto: Ὁππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται.

Quamob-

Digitized by Google

Quamobrem iis verbis non ſignatur lignorũ ſubuectorum vſtioni exaggeratio; illa namq; his:

Πολλὰ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ θῆκαν ξύλα ——

Ita fit vt minimè probem Rhodomani correctionem: Πεληνήσαντο. At neque meam interpretationem hanc vnus exoſculor, quando ea decurſio ad rogum, aut tumulum fieri ſolitabat: hîc autem primulum rogus componitur. Sic igitur ea Calabri expoſuero: *Cadauer in omnem partem verſabant vndiq;.* tum aptiſſime nectitur:

Πολλὰ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφ᾽ αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα.

Ἤλεκτρον δ᾽ ἐπὶ τοῖσι διειδέα —— Electrum perſpicuum funebribus muneribus accenſet Diodorus l. 5. Ἐπιχωριάζον δ᾽ ἐν ταῖς τῶν νέων τελευταῖς καὶ τὸ τούτων πένθος, *Heliadum luctum iuniorum in funeribus frequentari*, hoc eſt, lacrymam earum, ſiue electrum, de quo Dionyſius:

Ἡλιάδες κώκυσαι ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
Δάκρυ ἀμέλγονται χρυσαυγέος ἠλεκτροιο.

Plura dicet Euſtath. de hoc electri genere fabulam futilem retur Lucianus, ſuiſque refutatam oculis, ſcribit, & indigenarum inficiationibus. Eſt quoq; electri genus ex auro, & argento. Strabo lib. 1. Ἠλέκτρου μίγμα ἔχοντος ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ. Quod indicat Silius lib. 1.

Electri gemino pallent de ſemine venæ.

Aliud ponit Strabo l. 4. Πλεονάζει δὲ παρ᾽ αὐτοῖς [Λίγυσι] τὸ λιγκύριον, ὅ τινες ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν. Cleſias nouas electri lacrymas in Hyparcho Indiæ fluuio ex montibus ſcribit defluere, μαλιστὰ δὲ εἰς λ΄. ἡμέρας τοῦ

ἐνιαυτῷ; εἶτα ἀποπίπτει τὰ δάκρυα ταῦτα εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ πήγνυται. Τῷ δένδρῳ δὲ τούτῳ ὄνομα ἐστὶ Ἰνδιστὶ Σιπαχόρα· ἑλληνιστὶ σημαίνει γλυκὺ, ἡδύ. καὶ ταῦτην συλλέγουσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸ ἤλεκτρον. Vide, si non graue, Commentarios nostros in lib. 1. Silii Italici, diffusiora volenti dabit Bernartius ad 1. lib. Syluarum Statii.

——— Φαέθοντος ἀποφθιμένοιο χέοντο] γρ. χέαντο. Quam fabulam persecuti sunt Dionysius, & Diodorus supra, Ouid. Metam. 2.

Αἴαντ᾽ · ἀμφὶ δέ οἱ μέγα σακέχοντες ——— Nil opus voculaturum mendicabulis ῥα, δὲ: attegra vocem nostram ...

Τιμήεντ᾽ ἠερόεντα, ... ἀργυρον ...] Argentum clarum. Ἀήρ, siue aer namque lucis, ac tenebrarum vicissitate variè afficitur: ideoq; densissimo vsu pro *Tenebris* capitur; quandoq; pro *Luce*. Ἠερόεις itaq; pro *Claro*, & *Splendente* iterum vtitur Calaber l. 6. 121

——— Ἀν᾽ ἠερόεντας Ὀλύμπου

Σεῖο πατὴρ ——— De Æsculapio numeris Deorum adscripto. Inde est, quod Ἠέριος sit *Matutinus*, *quum diluescit* aer. Iliad. α.

Ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν ——— De Thetide eo, cum lucesceret, conscendente. Hesychio interprete: Ἠερίη, ἑωθινή, ὀρθρινή, βλάβη. Duæ priores expositiones sunt & in minoribus Homeri Scholiis. Item: Ἠέριοι, ὀρθρινοί. Argentum autem clarum lucis, dieiq; instar scribit Plin. lib. 33. c. 3. *Non colore, qui in argento clarior, magisq; diei similis, & ideo militaribus signis familiarior.* Vide Macrob. lib. 1. Sat. c. 17. Ea notione non intellecta Rhod. reposuit Αἰγλήεντα, pro Ἠερόεντα.

——— Ζώου

—— Ζώοντα μέλη πυρὶ ... φέρεσθαι]

Ἡρακλέης —— Τύπτε Νεμέης. Idem ... adit Seneca Herc. Oetæo, Silius lib. 3.

—— Μίγη δ᾽ οἰαίθῃ δὲ θυμός, &c, Ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν] Apud Senecam Hercules matrem his affatur:

—— *Quicquid in nobis tui*
Mortale fuerat, ignis iniectus tulit:
Paterna cœlo pars data est, flammis tua.

—— Γαῖαν

Χεῦαν ἀπειρεσίην Ῥοιτηΐδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς] Non procul à Rhœtæo litore, hoc est, propter illud. Sic Antipater:

Σῆμα παρ᾽ Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς.

Sic Strabo, si animum attendes, lib. 13. Τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἠϊὼν ἀλιτενής, ἐφ᾽ ᾗ Αἰάντειον, μνῆμα, καὶ ἱερὸν Αἴαντος, καὶ ἀνδριάς, ὃν ἄραντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε τοῖς Ῥοιτειεῦσι πάλιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Ecquis ille locus propter Rhœtæum, in quo Aiax situs? Sigæum. Plin. lib. 5. c. 30. *In Sigæo fuit & Aiantium à Rhodiis conditum, in altero cornu Aiace ibi sepulto xxx. stad. interuallo à Sigæo, & ipso in statione classis suæ.* Pomponius lib. 1. c. 18. *Extra sinum sunt Rhœtæa litora, Rhœtæo, & Dardania claris urbibus, Aiacis tamen sepulcro maximè illustria.* Apollonii lib. 1. Scholia: Ῥοίτειον ἐστι, καὶ Σίγειον ἀκρωτήριον τῆς Ἰλίου.

ἐνιαυτῷ; ἔτι ἀποπίπτει τὰ δάκρυα ταῦτα εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ πήγνυται· Τῷ δένδρῳ δὲ τούτῳ ὄνομά ἐστι Ἰνδιστὶ Σιπταχόρα· ἑλληνιστὶ σημαίνει γλυκὺ, ἡδύ. καὶ ταῦτα συλλέγουσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸ ἤλεκτρον. Vide, si non graue, Commentarios nostros in lib. 1. Silii Italici, diffusiora volenti dabit Bernartius ad 1. lib. Syluarum Statii.

——— Φαέθοντος ἀποφθιμένοιο χέοντο] γρ. χέαντο. Quam fabulam persecuti sunt Dionysius, & Diodorus suprà, Ouid. Metam. 2.

Αἴαντ᾽· ἀμφὶ δέ οἱ μέγα στενάχοντες ——— Nil opus vocularum mendicabulis ῥα, δέ: at integra vocem nostram μεγάλα. 121

Τιμήεντ᾽ ἀνέφαντα, ὃ ἄργυρον ἠερόεντα] Argentum clarum. Ἀήρ, siue *aer* namque lucis, ac tenebrarum vicissitudine variè afficitur: ideoq; densissimo vsu pro *Tenebris* capitur; quandoq; pro *Luce*. Ἠερόεις itaq; pro *Claro*, & *Splendente* iterum vtitur Calaber l. 6.

——— Ἄντ᾽ ἠερόεντος Ὀλύμπου

Σεῖο πατὴρ ——— De Æsculapio numeris Deorum adscripto. Inde est, quod Ἠέριος sit *Matutinus*, cum dilucescit aer. Iliad. α.

Ἠερίη δ᾽ ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν ——— De Thetide eo, cum lucesceret, conscendente. Hesychio interprete: Ἠερίη, ἑωθινὴ, ὀρθρινὴ, βλάβη. Duæ priores expositiones sunt & in minoribus Homeri Scholiis. Item: Ἠέριοι, ὄρθριοι. Argentum autem clarum lucis, dieiq; instar scribit Plin. lib. 33. c. 3. *Non colore, qui in argento clarior, magisq; diei similis, & ideo militaribus signis familiarior.* Vide Macrob. lib. 1. Sat. c. 17. Ea notione non intellecta Rhod. reposuit Αἰγλήεντα, pro Ἠερόεντα.

——— Ζωὸν

—— Ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι]

Ἡρακλέης —— Τυπίσι Νέμοιο. Idem tradit Seneca Herc. Oetæo, Silius lib. 3.

—— Μίγη διοίαιθέει θυμός, &c, Ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν] Apud Senecam Hercules matrem his affatur:

—— Quicquid in nobis tui
Mortale fuerat, ignis iniectus tulit:
Paterna cœlo pars data est, flammis tua.

—— Γείτων

Χεδὸν ἀπειρεσίην Ῥοιτηΐδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς] Non procul à Rhœtæo litore, hoc est, propter illud. Sic Antipater:

Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ῥοιτηΐσιν ἀκταῖς.

Sic Strabo, si animum attendas, lib. 13. Τῷ Ῥοιτείῳ συνεχὴς ἐστὶν ἀλιτενὴς, ἐφ' ᾗ Αἰάντειον, μνῆμα, καὶ ἱερὸν Αἴαντος, καὶ ἀνδριάς, ὃν ἄραντος Ἀντωνίου κομισθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπέδωκε τοῖς Ῥοιτειεῦσι πάλιν, καθάπερ καὶ ἄλλοις ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ. Ecquis ille locus propter Rhœteum, in quo Aiax situs? Sigæum. Plin. lib. 5. c. 30. *In Sigæo fuit & Aiantium à Rhodiis conditum, in altero cornu Aiace ibi sepulto xxx. stad. interuallo à Sigæo, & ipso in statione classis suæ.* Pomponius lib. 1. c. 18. *Extra sinum sunt Rhœtæa litora, Rhœteo, & Dardania claris urbibus, Aiacis tamen sepulcro maximè illustria.* Apollonii lib. 1. Scholia: Ῥοίτειον δὲ, καὶ Σίγειον ἀκρωτήρια τῆς Ἰλίου.

Digitized by Google

IN Q. CALABRI

Paralipomenων Lib. VI.

CL. DAVSQVEII *Adnotamenta.*

Καρπαλίμως φεύγωμεν ——— Hæccine fas regem Menelaum fari? Non equidem: verùm ea protulit Ἀργείων πειρώμενος, quod Calaber in tempore addocebit. 123

Ὥς τε παῖς, ἠὲ γυναῖκες ἀφαυρὸν σθένος ἐς ἀλαπαδνόν] Horum imbecillitatem adstruit Ouidii Epistola: 124

Tres sumus imbelles numero, sine viribus vxor,
Laertesque senex, Telemachusque puer.

Contentionem Hom. Iliad. β.

Ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες.

Θαρσὸς γὰρ μερόπεσσι μέγα κλέος, φύζα δ' ὄνειδος] Synecphonesi sunt hæc elata, vt: Κλεόβουλος, Κλεόνικος, aliaq; talia dissyllaba, vt: Θεός monosyllabum. Nec opus ordine verso.

——— Οἰωνοῖσιν ἀδρεπέτοισιν ἐδωδὴν] γρ. Ἀδροπέτῃσιν.

——— Παρά τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα

Εὖ θέσθ' ——— Redolent hæc Homeri tristichum illud Iliad. β.

Νῦν

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν.

125 Ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἐς ἀγορεύειν] Nota concionantem in medio coronæ. Lib. 12.

Ἧς ἀγόρασσε λαός· ὁ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν.

——— Νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσὶν Ἀχαιῶν] Proxima est Achiuis victoria. Iterum hoc libr. inferiore:

——— Καὶ εἰ παρὰ ποσὶν ὄλεθρος
Σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός ———

Item lib. 12. Diogenes olim mirabatur τοὺς Μαθηματικοὺς ἀποβλέπειν πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, τὰ δ' ἐν ποσὶ πράγματα παρορᾶν. M. Tull. ex veteri scriptore libr. 2. de Diuinat. *Quod est ante pedes, nemo videt: cœli scrutantur plagas.*

Μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσαι] Eadem dictione Iliad. Z. ——— φάος δ' ἑτάροισιν ἔθηκε

Apollinaris Psal.

Σεῖο φάος βασιλῆος ἰδὼν τ' εὐλογίην πόρε λαῷ.

——— Ἐν γὰρ δὴ χάρματος ἀνδράσιν ἐπεσσυμένοισι] Hoc est, Instantib. cui rei molestia oboritur, si verbis superefflluentibus retardentur. Rhodomano magis placuit Ἀχνυμένοισι.

——— Παῦρον δ' ἐπέων ἔρως ἀνθρώποισιν] γρ. Ἔρος. Respicit Iliados tertiæ locum, vbi Poeta Vlyssem, quamuis vbertim verba facientem inducit: Menelao verò Laconicam tribuit breuiloquentiam. Verùm hoc loco seruit Vlysses tempori, & pauca loquendum pronunciat seruans illud:

——— *Ne sis in fronte disertus.*

Ἄμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος] Mallem equi-

IN Q. CALABRI

Paralipomenωn Lib. VI.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

Καρπαλίμως φεύγωμεν —— Haecine fas regem 123
Menelaum fari? Non equidem: verùm ea protulit Ἀργείων πειρώμενος, quod Calaber in tempore ad-docebit.

Ὡς παῖς, ἠὲ γυναῖκες, οἷσιν οὐ σθένος ἐς' ἀλαπαδνόν] Horum 124
imbecillitatem adstruit Ouidii Epistola:

Tres sumus imbelles numero, sine viribus uxor,
Laertesque senex, Telemachusq; puer.

Contentionem Hom. Iliad. β.

Ὥς τε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες.

Θάρσος γὰρ μερόπεσσι μέγα κλέος, φύζα δ' ὄνειδος] Synecphonesi sunt haec elata, vt: Κλεόβουλος, Κλεόνικος, aliaq; talia dissyllaba, vt: Θεός monosyllabum. Nec opus ordine verso.

—— Οἰωνοῖσιν ἀριστήποισιν ἐδωδὴν] γρ. Ἀριστήτησιν.

—— Παρὰ τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα

Εὖ ἤδη —— Redolent haec Homeri tristichum illud Iliad. β.

Νῦν

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν.

25 Ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπη θέμις ἐστ' ἀγορεύειν] Nota concionantem in medio coronæ. Lib. 12.

Ἠΰ ἀγάσσατο λαός· ὁ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν.

——— Νίκη γὰρ πέλει ἐγγύθι ποσσὶν Ἀχαιῶν] Proxima est Achiuis victoria. Iterum hoc libr. inferiore:

——— Καὶ οἱ ἐγγύθι ποσσὶν ὄλεθρος

Σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός ——— Item lib. 12. Diogenes olim mirabatur τοὺς Μαθηματικοὺς ἀποβλέπειν πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ τὴν σελήνην, τὰ δ' ἐν ποσὶ πράγματα παρορᾶν. M. Tull. ex veteri scriptore libr. 2. de Diuinat. *Quod est ante pedes, nemo videt: cœli scrutantur plagas.*

Μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει] Eadem dictione Iliad. Z. ——— φάος δ' ἑτάροισιν ἔθηκε

Apollinaris Psal.

Σεῖο φάος βασιλεῦ ... ὅ τ' εὐνομίην πόρε λαῷ.

——— Ἐν γὰρ δὴ κάματος ... ἐπειγομένοισι] Hoc est, Instantib. cuique rei molestia oboritur, si verbis superefluentibus retardentur. Rhodomano magis placuit Ἀχνυμένοισι.

——— Παύρων δ' ἐπέων ἔρως ἀνθρώποισιν] γρ. Ἔρος. Respicit Iliados tertiæ locum, vbi Poeta Vlyssem, quamuis vbertim verba facientem inducit: Menelao verò Laconicam tribuit breuiloquentiam. Verùm hoc loco seruit Vlysses tempori, & pauca loquendum pronunciat seruans illud:

——— *Ne sis in fronte disertus.*

Ἄμφω γὰρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος] Mallem equi-

Digitized by Google

dem: Ἄμφω ἀρήιον ἦμ φ. Quæ coniectura eadem voce mox repetita firmatur:

Ἄξομεν ὄμβριμον υἱὸν ἀρήιον, ἄντ' ἐπέεσσιν.

Κὲν autem productum erit ad exemplum Homeri Odyss. Λ.

Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲ ἐποίησαν Παναχαιοί. Odyss. Κ.

Ἄμμεν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν, & αἰ...

Prior tamen lectio nemini iure propudiosa videri debet, dum nesciat priorem in υἱὸς quandoque corripi, & in φίλος produci. Rhod. reponebat:

Ἄμφω γάρ κεν ἴοιτε —— Qui cum verò tunc iungentur subeuntes casus secundi?

—— Ἐπὶ παρα τερὸν ποδὸς

Ἐλπομένη κατὰ θυμὸν —— Catè notat Brodæus quosdam ὅτι iunctim scribere cum ἐλπομένη, quosdam subaudire ἐστιν in eodem participio. Rhod. explet:

Δεί δίε μὴ σφετέρησιν ἀγλαοφάνησιν ὄλωνται.

Rectè nullo additamento Brodæus: rectius, qui Rhodomanum amplectetur, aut adsimile saltem supplementum sufficiet.

Ω̃ Ὀδυσσεῦ μέγ' ὄνειαρ ἱππευτήων Αἰζηῶν] Iuuenta est & ingenio, ab annis, à viribus præcipitantior, & malè consulta: eget præsidio: Vlysses plenus prudentiæ, & moderatior iuuenum valentissimum quemq; arte sua temperabat, vt Pyrrhum apud Sophoclem in Philoctete prohibet à violentia. Hoc loquitur Menelaus: hoc Vlysses gloriatur Met. 13. 126

—— *Tibi dextera bello*

Vtilis: [εὐσθενής ἐι] *ingenium est, quod eget moderamine nostro.* Quorsum Rhod. malit Ἀργείων, quàm Αἰζηῶν? Nestoremne comprehensum voluit?

Δώσω

ὥστω οἱ προσέκοιτο ἐμὴν ἑρμιόνην ἑρμιόνην χύσαι
Ἑρμιόνην ———
Ἑρμιόνη, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης, Odyss. δ. vbi de re tota:
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ Θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Æn. 3. de Pyrrho Andromacha:

——— *Qui deinde secutus*
Ledæam Hermionen, Lacedæmoniosq; hymenæos.

Hermione tamen pacta prius Oresti fuerat à Tyndareo. verbis Ouidii Hermione:

Me tibi Tyndareus vita grauis autor, & annis
Tradidit: arbitrium neptis habebat auus.
At pater Aeacidæ promiserat inscius acti:
Plus quoq; qui prior est ordine, possit auus.
Cum tibi nubebam, nulli mea tæda nocebat:
Si iungar Pyrrho, tu mihi læsus eris. Euripides in Andromacha.

Οὐδ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι] Vtut Brodæus: sic interpretor: *Non superbè repudiaturum.* Hesychius: Ὀνοστά, ἐκφαυλισμοῦ ἄξια, ψεκτά, μεμπτά, εὐτελῆ, φαῦλα. Iliad. I.

——— Οὐκέτ' ὀνοστά. Didymus: Μεμπτά. Idem valet ὀνόσασθαι, idem ὀνοτάζειν hymno in Mercurium.

Ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή. Hom. Il. 9.
Σίτου, καὶ οἴνοιο, τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή. Horat.

Deficient inopem venæ te, ni cibus, atque
Ingens accedat stomacho fultura ruenti.

Καρπαλίμως δ' ἤϊα, καὶ ἄρμενα ——— Simili modo Odyss. β. Δεῦτε φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη.

Λάθρη ἑοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη] Apollod.

lib.2. Αὔγης τῆς Ἀλέου Τήλεφος, de quo iam dico. Pausanias Arcadicis: Λάθρα τὴν Αὔγην τεκεῖν τοῦ πατρός.

Θρέψ[illegible] ποτὶ κεμμάς —— Telephum aluit cerua. Ouid. in Ibin:

Nec leuius doleas, quàm qui bibit vbera ceruæ.

Apollodorus l. 3. historiam aperit: Αὔτη μὲν οὖν [Αὔγη] ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερωσύνην· Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἔγημε· τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ θηλὴν ὑποσχούσης ἐλάφου Τήλεφος ἐκλήθη. Pausanias Bœoticis: Ἐν Ἑλικῶνι καὶ Τηλέφῳ τῷ Ἡρακλέους γάλα ἐστὶν ἔλαφος παιδὶ μικρῷ διδοῦσα. Vtque pernices euadant canes, ceruarum vberib. admouet Oppian. lib. 1.

Νηόν τε ζαθέης Τριτωνίδος —— Non procul Assarici tumulo Palladis stabat templum, quo Troades Æneide prima plorabundæ, & deprecabundæ vadunt: —— *Ad templum non æquæ Palladis ibant.* 128

Ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο. Pòst:

—— Μετ' ἀγακλυτῆς ἀλόχοιο.

Δηΐφοβον δ' οὔτησε περικλυτὸς Μενέλαος.

—— Οἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆες. Quæ omnia per υ rectissimè scripta sunt. Quianam non æque υ in istis producatur, atq; in illo?

Κλυτόν, ὅν ἠΰκομος νύμφη τέκεν —— Ecquid isto agas?

Ἀμφὶ Μαχάονα κλυτόν, ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα.

Causæ ergo satis est cur non Rhodomano adhæream reponenti κλειτοῦ, vel κλεινοῦ. Sed quorsum Calaber ancillas circa Helenam quatuor occupat, aliasque

liasque seorsim ——— Κλυτῷ θαλάμοιο
Ἔργα ἐποιχομένας, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικε?

Honori dat Helenæ quatuor illi præsentes adstare, aliasque esse super, quæ secretioribus insudent negotiis. Quare rescribo κλειστῷ θαλάμοιο: vt aliæ publicitus Helenæ ancillentur, aliæ in penetrali domo semotæ ab hospitum oculis. Ancillæ Helenæ Aethra & Clymene Iliad, γ.

Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα] Erat namq; Eurypylus forma ante alios, post Memnonem. Homerus Odyssea;

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.

Αἶψα δ' Ἀλέξανδρος ——— Ἀλέξανδρος est virorũ auxiliator. Itane vero Paris nominetur Veneris, & nequitiæ stabulum, belli fax, Asiæ, Europæq; pernicies? Ita sanè apud Ouid, ipse gloriatur met:

Nec plus Atrides animi Menelaus habebat,
Quàm Paris, aut armis anteferendus erat.
Pene puer cæsis abducta armenta recepi
Hostibus, [Cilicib.] *& causam nominis inde tuli,*
Pene puer iuuenes vario certamine vici:
In quibus Ilioneus, Deiphobusq; fuit.

Calaber lib.10. in Hecubæ conquestione;

——— Ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
Παίδων ἔσκες ἐμεῖο μεθ' Ἕκτορα ———

Cum Ouidio conuenit Apollodor. lib, 3.

Ἦχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ——— Diurni erant hi excubitores, quorum partes ἡμεροφορεῖν, seu ἡμεροφυλακτεῖν, quem ad modum veteres locutos inuenio. Nam diu, nõ noctu itinere acto Eurypylus iam di-

Digitized by Google

uersatur, & curiosæ Helenæ species eius admirationi est, quod lucis solaris indicium, quando aliunde lumen non accendit Poeta. Hora tamen erat diei in vesperum inclinantis: vnde mox:

Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε ——

Κήδειοί τε, Τρῶές τε —— Infamaret hunc locum tenebris excetra, ni elideretur. Prouidit Brodæus Κήτειοι reponendum. Lib. 7.

Ὣς ἄρα Τρώϊοι ἦες ἐν ἀνδράσι Κητείοισι

Item: Ἐς φρένα Κητείων ——

Lib. 11. —— Λίπεν ἀπέραστο, καὶ Πολυίνδον

Ἄμφω Κητείους —— Sic Odyss. λ.

Ἥρω Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Κήτειοι κτείνοντο —— Commentarius: Κήτειοί τινες ἀπίδοσαν, Μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους. Ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς, καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι τὸ Κήτειον, ἀντὶ τοῦ Μυσόν. Strabo lib. 13. Εἰκοτολογεῖν δ' ἐστι, κἂν εἴπῃς τὸν ἀκριβῆ ζητῇ κατὰ τὸν ποιητὴν ὅρον, μέχρι τινος οἱ Κίλικες διέτεινον, καὶ οἱ Πελασγοί, καὶ ἔτι οἱ μεταξὺ τούτων Κήτειοι λεγόμενοι οἱ ὑπὸ τῷ Εὐρυπύλῳ. Hesychius: Κήτειοι γένος Μυσῶν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ Κήτεος, ἢ μεγάλοι. Signasse autem *Magnos* vides Hesychii de sententia, & Aristarcho mens eadem fuit Eustathii testimonio. Tamen adiunctum illud Τρῶές τε gentilis alicuius nominis societatem postulat.

Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες]

Αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν —— Non malè Rhod. Εἰσαΐοντες. Rectè tamen alterum vindicabitur. Nam cum in videndi sensu sit principatus, videndi appellatio quadrat omnib. sensibus, vbi sensus cogni-

gnitioni deseruiunt teste D. Augustin. li. 10. Conf. cap. 35. & Epist 112. ad Paulinam de videndo Deo: quadrabit & hîc. Nam Græci non admodũ à Troianis dissiti: — Δαναοὶ δὲ περὶ ἄστυος αὖλιν ἔθεντο,

Ἠὲ φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν —— Quin videre integrum fuit tibicines, & citharistas cum tibiis, & citharis. Quî pote, inquis: cum τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετο δ' αἶα, καὶ αἰθήρ? Responsum esto:

—— Γαίῃ δὲ μένος πυρὸς αἰθαλόεντος

Δαίετο πὰρ κλισίῃσιν —— Ideo promiscue Videndi, Audiendiq; vocabula sedes verterũt in sacris literis. Lucæ primo: Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη, cuius in vicem constituit Interpres hæc: *Quæ cum audisset, turbata est.* Item Iohan. 8. c. v. 38. vulgato textui est Ἑωράκατε, aliis Ἠκούσατε Theophylacti fide.

Νῆας ἀμοιβείῃσι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἠῶ] Scribo ἀμοιβαίῃσιν intellecto φυλακαῖς, *vicariis custodiis.*

—— Κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων] Οἶμα pro impetu, seu itu magni magistri vox est Iliad. φ. Quare οἰμάζω pro *impetu agor* male quis non amplectitur in Etymologista, cum præsertim οἰμάω creberrime Calaber vsurpet.

—— Γενείασι λιχμώωντες] Effuse id Theocritus describit Idyll. κε, vel κδ.

—— Νηδύος ἔνδον ἐόντι] Herculi in vtero matris inerant vires immanes. Quibus de signis notum? quia vt euolutus in auras, euestigio tantillus infans fauces draconib. elisit. Quid si legatur ἐκτὸς ἐόντι? quod fuerit, Confestim vt ab vtero processit, Herculem virium documen acre mortalib. dedisse.

Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀπηνείους δ' ἰωκάς] Improba

Digitized by Google

dictio. Brod. scribit: Ἀπύοντι δ' ἐῴκει rugienti similis erat. Atqui tunc scribendum quoq; Ἔσκ' ἀπύοντι δ' ἐ. fatione quantitatis. Rectior Rhodomani coniectura rescribentis, ἀποπνείοντι, vel, ἀπειλείοντι. Cui nihilominus meam non postfero:

Αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν, ἀποπλύοντι δ' ἐῴκει.

Spumabat leo (quod deprælianτis est) spuma sanguinea (quod vi victi est, & saniem expuentis) eoq; spectaculo scalptura clypei ferit oculos.

—— Ὁ δ' ἄρ καὶ ἐ σιδήρῳ Αἰθομένῳ —— Hydræ capitum reliquias igni adurebat Iolaus, ne repullulascerent. Diodorus lib. 4. facem dat huic vsui: Προσέταξεν Ἰολάῳ τὸ ἀποτμηθὲν μέρος λαμπάδι καιομένῃ ἐπικαίειν, ἵνα τὴν ῥύσιν ἐπισχῇ τοῦ αἵματος. Apollodorus pariter lib. 2. Ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν ἐκώλυεν ἀνιέναι. Nonnus lib. κε'.

Ἀρτιφύτων Ἰόλαον ἀλοιητῆρα καρήνων
Δαλὸν ἀερτάζοντα σελασφόρον, εἰσόκεν ἄμφω
Θῆλυν ὄφιν πρηνίξαν ——

Iolaus Iphiclo fratre Herculis natus fuit, Solinus cap. 4. Apollod. lib. 2.

—— Φέρεν δέ μιν ὡς ἐπόν περ
Ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα —— Id fabre fusum in Eurypyli clypeo magnũ instar fuit. De Tereo Met. 12.

——*Hæmoniis qui prensos montibus vrsos*
Ferre domum viuos, indignantesq; solebat.

Καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο καρήατος —— Eurip. in Hercule Fur. Τάν τε χρυσοκάρανον δόρκαν ποικιλόνωτον.

Tzetzes in Historico:

Ἔλαφον τὴν χρυσόκερον τρέχειν ποσὶ κατέσχεν.

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' ἄρα συγκραὶ συφελίδες ——— Auxilium in promptu: Στυμφαλίδες.

Ἰὸν ἐπ' ἰάλλε ——— Integra ἐπιϊάλλε. Dicant nostrates: *Dard sur dard.*

——— Ἀμαιμάκετον περ ἐόντα] Hom. Iliad. Z.

——— Ἀμαιμακέτην περ ἐοῦσαν, de Chimæra.

——— Οἱ δ' οἱ ἄμφω

Ἀκάματοι κυάνεες ἐρειδόμενοι πέταντο] γρ. Ἐπέταντο. Et fortè μυῶνες tori. Valer. Flaccus:

Protulit informesq; toris immanibus artus.

Et in 2. Tuscul. veterum quis:

O pectora! ô terga! ô lacertorum tori!

Ἄμφω μυῶνες erunt ambo lacertorum tori, qui vi cornua tauri prehenderit, & tenuerit. Didymo Μυῶν συνέσησιν ἐκ πολλῶν νεύρων, ἢ συνεσφραμμένων σαρκῶν: etsi ibi in Il. Π. est γαστροκνημία. Alii musculos dicunt, & Theocritus μύας cum descriptione Idyll. κβ.

Ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίοσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον.

Ἔστασαν ——— Sic lib. 11.

Παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάϊξε

Ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι ——— Vbi degenerauerat ea vox in Μυῶνα.

Δαιδαλέου ζωστῆρος ——— Hippolytes. Apollod. lib. 2. Εἶχε δὲ Ἱππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστῆρα σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἁπασῶν.

——— Διομήδεος ἵπποι Ἀνδροφίροι ——— Substitue vnum horum, Ἀνδροφόνοι, ἀνδροβόροι, ἀνδροφάγοι. Hi equi prodigorum fuere symbolum, qui post impensas in canes, in equos, in alias ineptias vbi opes attriuerint, atteruntur ipsi. Plura ad libr. 13. Silii.

Digitized by Google

——— Κὰρ ἠ δέ μιν ἐν κονίῃσι

Αἱματόεντα κέχυντο ——— γρ. Καρήατα δ' ἐν κονίῃσι.
Rhod.

——— Ὄρθρῳ αἰνηρῷ ἐναλίγκιος, ὄμβριμος ἄλλων,

Κερβέρῳ, ὅς ῥα ἔεσκεν ἀδελφεός ——— Brod. & Rhod. rescribunt ὄρθρος: sed non ego credulus illis. Canis ibi scalptus non erat ipsemet Orthrus, sed *Orthro permolesto similis, qui* [Orthrus] *viribus pollens Cerbero erat frater*. Quæ verbatim reddidi ex subiectis ita dilatis: Ὄρθρῳ α. ε., ὄμβριμος ἄλλων

Κερβέρῳ ὅς ῥα ἔεσκεν ἀδ. Vt imago prototypum refert. De Orthro accipe Apollodori verba: Εἶχε δὲ φοινικᾶς βοῦς [Geryon] ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὄρθρος, ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης, καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος. Hesiod. in Theog. Tzetzes.

Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάμαντι Τυφωεῖ ——— γρ. Ἀκάμαντι
Lib. 7. ——— Μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικώς

Ἀνάω ποταμοῖ ———

Ex eo flexu Pindaro Ἀκαμαντόποδες ἵπποι.

——— Πρὸς λήθεα χῶρον] Brod. rescribendum 132
opinatur Πρὸς ἀληθέα χῶρον, ad homines, qui quidem subsistunt, materiaq; constant. Contrà inferorum manes, imagines ac visa potius à Poetis censentur hominem in tres partes diuidentibus, corpus, animam, & vmbram. Exinde Rhod. coniecit Πρὸς ἀηθέα χῶρον. Sed resupinato λ, & præeunte α scribi etiam potest Πρὸς ἀγηθέα χῶρον ad locum illætabilem, vti Silius dixit equos Plutonis *lucem cauentes*. Hoc ipsum firmatur illo, Ἕλκον οὐκ ἐθέλοντα βίῃ — Vi inuitum trahi est ad illætabilē locum trahi, aut à quo trahi nolis, aut omnino ne trahi quidem. Rhodo-

Digitized by Google

iani tamen diuinatio Claudiani, aliorumq; scriptorum locis firmari potest.

Ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον Ἐεις δ' ὀρόθυνε, ὁ οἶνος] Orpheus in Argonauticis:

Ἐν Φολόη δήελασεν, ἐπὶ μένος οἴνε ἔγειρεν.

Hanc mythistoriam apte denarrat Diodorus li. . Cadum fabulantur apud Centaurum quendam repositum esse à Baccho, qui tunc demum aperiri iusserit, cum aduenisset Hercules. Quarto post seculo adest Hercules: Pholus Bacchi præceptorum haud immemor cadum releuit: mox fragrantia quam ætas, & vini vis ciebat) propinquis allapsa Centauris omnes œstro perculit. Quare cateruatim Pholi ædes cum terrore inuolant ad direptionem parati. Eodem libro reliqua exsequitur Herculis στρατηγήματα. Sed *cui non dictus Hylas puer*, & Hercules?

——Παρὰ ῥόον Εὐίωνοῖο] Olim Lycormas dictus. Apollod. lib. 1. Διώκων δὲ Εὔηνος ἐφ' ἅρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμόν· καταλαβεῖν δ' οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε, ὁ καλεῖται Εὔηνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου.

——Βροτὸν οὔπω τοῖον] Rhod. οὔποτε, nec abnuo. Quid si tamen fixiorem oculorum coniectum in Eurypylum ea mora Poeta designauit. Certè sic Homer. Iliad. γ.

Καλὸν δ' οὕτως ἐγὼ οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι.

Ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι] Rhod. ἀλέξαι, vel ἀλέξειν.

Ἡγημόνευσεν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο] Quæstio est quid διηρεφής? γρ. Ἠ γ. ἑοῖς δι' εὐρραφέος σίμβλοιο: sum-

mam namque per artem aluearia contexta sunt.

—— Πρὸς τεῖχος ἐξεχέοντο] Rhod. ἐπιχέοντο, quianam?

Μυκηθμὸς τε πολὺς ὀρίνεται —— Exple Τάχ' ὀρίνεται, vel, ἐνορίνεται:

Καὶ κρατερῇσι λάεσσι —— Ante paullo, vbi est: 135

Καὶ ῥ' οἱ μὲν λάεσσι —— duouiri reponunt ξιφέεσσι. Verùm hic locus inquinatus est, non ille. Siquidem prior in ea voce δίχρονος est. Odyss. Z.

Ῥυτοῖσι λάεσσι —— Il. γ. Il. ψ. Calabri lib. 6.

—— Περιμηκέα λᾶαν ἀείρας.

Illius ergo ita purgabam:

Καὶ κρατερῇσι λαγνίσι, κ' αἰχμαχοις δορέπεσσιν.

Est enim λαγνὶς iaculi species. Hesych. Λαγνὶς, δόρυ. Cui non placebit, scribat: Καὶ κρατερῆς ἐλάτῃσι.

—— Μάλα γάρ οἱ ἅπασε κάρτος] Fini sic: κάρτος ἰόντι: dum it, & ad pugnam capit impetum, iuuatur à Ioue. Vel, κάρτος, ἰδ' ἀλκὴν. γὰρ haud infrequenter longum est, præsertim aspera subeunte vocali. Odyss. δ. Ἄλγιον· ὃ γάρ οἵ τι πάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ibidem: Οὐ γάρ οἱ παρὰ νῆες —— In Venerem:

Πέπλον μὲν γὰρ ἕσο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς.

Calaber lib. 9. Δὴ γάρ οἱ κατένευσεν ——

Inutilis illa Brodæi cura, qua libro vndecimo exeunte: Δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος —— indit ὀκλάς.

Βαιὸν ὑπὲρ προτμήσιν —— Hesychius: Πρότμησις, ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. Iliad. Λ.

Δουρὶ κατὰ προτμήσιν ——

Eustathius: Ὅτι προτμήσιν οἱ μὲν αὐτὸν φασι τὸν ὀμφαλὸν, ὡς οἱ περὶ Παρμενίσκον, διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι γινομένου τοῦ βρέφους· ἢ ὅτι κατ' αὐτὸν εἰς δύο τέμνεται μέρος ὁ ἄνθρωπος.

Εἶπερ

ἐν προιῆ ὡς ἢ οἱ περὶ Ἀρίσταρχον περίτμησιν φασι τὸν ἀπὸ τῆς γενῆς τόπον ἄχει τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃν ἢ ἦτρον καλοῦμεν.

——— Ἐλαίης εὐκτεάνοιο] Brod. Magnum domino prouentum afferentis. Quid si legas εὐκεάτοιο? vt Odyss. E. Κέδρου τ' εὐκεάτοιο ———

——— Καταρόοον ἠχήεντα] γ. Καταῤῥοον, vt χαρρίον, vt ὄρρα suprà.

——— Βόθρον δέ τε πάντα κεδάσσας] Homerus Il. ρ. Βόθρου τ' ἐξέστρεψε ——— scrobem omnem, in quam translata erat, funditus dissipans. Cato de re rustica: *Postea scrobes facito altos pedes tres semis, latos pedes quatuor: & facito vti de scrobe aqua in sulcos defluat, & ita oleas inserito.* Xenophon: Βοθύνους μὲν γὰρ οἵους ὀρύττουσι τοῖς φυτοῖς, οἶδ' ὅτι ἑώρακας, ἔφη. Brod.

Ἐξεχύθη δέμας ἠΰ, ἢ ἀγλαΐη ἐρατεινή] Nirei forma Poetis dicta. Propertio lib. 3. Eleg. 17.

Nirea non facies, non vis exemit Achillem.

Ouid. lib. 4. de Ponto Eleg. 13.

Tam mala Thersitem prohibebat forma latere,
Quam pulcra Nireus conspiciendus erat.

Homerus ante illos Iliad. β.

Νιρεύς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

136 Μήτι' ἐπασσύμενος ——— Ita reposui, pro ἐμήνιε meditabatur, vt *meditantem prælia taurum* canit Maro. Præfuit Μήτ' ἐπ. Brod. Ὤρνυτ' ἐπ. vel Μήδετ' ἐπ.

Ὅς ῥά μιν οὔτασε πρῶτος, ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ] In Eurypylum ista cōueniunt ideo leoni adsimilem, qui hoc est ingenio, ferientem vt obseruet, totoq; conatu repetat, ac referiat cęterorum securus. Nota est leonis icti à Iubæ defensore fortissimo histo-

Digitized by Google

ria, qui accepto telo, grauique vulnere, nec potens in præsens vlcisci, secessit. Annus erat, cum eâdem prætergrediente Iuba bene stipato leo veterũ malorum fideli memoria vnum illum percussorem appetiit ex omni turba, ac dilacerauit. Aristot. lib. 10. de hist. Anim. de leone: Καὶ τὸν βάλλοντα τηρήσαντα ἵεσθαι ἐπὶ τοῦτον. Venustè Apollonius lib. 2.

——— Οὔτ' ἐν ὄρεσσι λέοντα
Ἀνέρες ἀμφιπένονται, ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ
Τῶν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἷος
Ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος ———

Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀχαλδαν ἐνὶ θυμῷ] Inertia lato dedit ore fenestram. Claudo:

Εὐρύπυλος μεγάλαυχος· ὁ δ' ἀχ. ε. θ. Eurypylus gloriosus. Non talis, qui antè cæso insultabat Nireo, pòst Machaoni? Et honestatis illa plena est gloriatio Eurypyli, qua se prius adseruit nõ nisi cum laude à prælio digressurum, aut honestè casurum.

Ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη κήρ] Scitum Platonis fuit animas morti proximas, vtpote quæ quod à concretione corporis incipiant defœcari, clariùs cæteris videre, futura prospicere, atque prodicere. Sic & Hector moribundus Achilli mortem aperit ocyus affuturam.

Ὡς φάμενον λίπε θυμός ——— Machaona cæsum 137 ab Eurypylo, cui facinori subscribit Pausanias in Laconicis: Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. Brod.

Νιρῆος, ὃς κεῖτο ——— Adserto Iambum hîc esse Brodæus Rhodomano videtur displicuisse, quippe reponenti Νιρῆό δ'. Quod additamentum vt inane,

ane, ita puerile eſt. Sana prior lectio eſt, nec opis indiga noſtræ, vt curetur; tantum vt cognoſcatur. Dico vltimam illam ſyllabā produci ratione aſperi accentus ſubſecuti, quam ei vim præter Euſtathium arrogat Hephæſtionis Scholiaſtes: Αὕτη τοίνυν ἡ δασεῖα ἐπικειμένη, καὶ μετακειμένη, καὶ προκειμένη τὴν βραχεῖαν εἰς μακρὰν ἀνάγει: *Aſpera Proſodia* (ſeu ſpiritus) *infixa, affixa, præfixa breuem traducit in longam*. Latiniq; ſequuntur.

Ennius: *Præpetibus hilares ſeſe, pulcrisq; locis dāt.*

Georg. 2. *Vi propria nituntur opis haud indiga noſtra.* Similiter Νιρῆος, ός.

138 Εἴκετε ἐσσυμένοισιν Δυσμενέεσσιν· ναῖ ἱρὸν —— Reſcribere Εἴκετε δυσμενέεσσιν Ἐσσυμένοις· ναῖ ἱρὸν —— res nouas moliri eſt, cum altera lectio ſit optimè conſtituta, & inſignibus terminis verſus contineatur. Si Rhodomano faſtidioſe colliduntur duo ε ε in εἴκετε ἐσσυμένοισι, quo ſtomacho concoquet Iliad. γ. φίλε ἑκυρέ, aliaque? Etſi τὸ ἀχάσμητον ſæpe fugerint veteres, ſæpe tamen incurrerunt. Si lecto δυσμενέεσσιν· ναῖ ἱρὸν penthemimeris deſiderio tangitur, deſit illa quoque mille locis aliis: ſi quid aliud, quod cōminiſci modo non datur, efferat, perpendemus.

—— Μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα

Λαβρὸν ὑπὸ κραδίῃ —— Hinc ſanguis ater. Il. α. de Agamemnone:

—— Μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι

Πίμπλαντο —— Iratis enim ſanguis ardentior fuſceſcit, & ater fit: vnde *Atroces* nominari volunt vel repugnante modo.

Εἷλε γὰρ ἐσσυμένως Ἐγαμήστορος —— γρ. Ἀγαμήστορος.

Παρθενίου, ὅς τ' εἰσι —— Homerus Iliad. β.
Ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμόν — Vbi Eustath. Ὁ δὲ Παρθένιος ποταμὸς τρυφερώτερον ἔχει τῆς κλήσεως. Φησὶ γὰρ ὁ γεωγράφος οὕτω. Παρθένιος ποταμὸς Παφλαγόνων διὰ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου τυχηκώς. Ἕτεροι μέν τι διὰ πρᾳότητα ῥεύματος Παρθένιον κληθῆναί φασιν, ἢ ὅτι ἡ παρθένος φασὶν Ἄρτεμις ἐν αὐτῷ ἐλούσατο. Postremum respexit Valerius Flaccus lib. 5.

—— Et fatis tibi Tiphy negatum
Parthenium, ante alios Triuiæ qui creditur amnis
Fidus ——

Ouid. l. 4. de Ponto istis aliis aduersa sensit:

Partheniusque rapax ——

Nisi & hac querela mala sua auctum iuit. Fuit & Parthenius fluuius Sami insulæ. Scholiastes in lib. 1. Apoll. Ἴμβρασος γὰρ ποταμὸς Σάμου, ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν τεθράφθαι τὴν Ἥραν.

Παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονός, ἠΰτ' ἔλαιος] Brod. Placet: Ἠΰτ' ἔλαιον. Nobisq; placet. Nam idem de Peneo post Homerum Il. β. & Strab. l. 9. tradit Plin. l. 4. c. 8. *Accipit amnem Euroton* [Homer. Titaresium] *nec recipit, sed olei modo supernatantem (vt dictum est ab Homero) breui spatio portatum abdicat, pœnales aquas, ditisq; genitas, argenteis suis misceri recusans.* Eandem ratiunculam misit in posteros Lucanus l. 6.

Solus in alterius nomen cum venerit vnda
Defendit Titaresus aquas, lapsusq; supernè
Gurgite Penei pro siccis vtitur aruis.
Hunc fama est Stygiis manare paludibus amnem,
Et capitis memorem fluuii contagia vilis

Nolle

Digitized by Google

Nolle pati, superumq́; sibi seruare timorem.

Solus, inquit Lucanus: quàm considerate, viderit ipse, cum de Phaside idem narret Arrianus in Periplo, de Rhodano in Lemanum se euoluente, & impermisto Ammianus, & Strabo. His probabilis fit adsignata correctio: sed neque Brodæo displicet ἠύτε Λάςος ex Stephano.

Ἱρὸν Νυμφάων —— Antrum, de quo Il. N.

Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,

Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.

Quod Nymphæũ in Ithaca ponit Homerus, nullumque restare putat Strabo libr. I. nec eum Calaber intelligit; etsi descriptionẽ Nymphæi Paphlagonici ad exemplum Ithaci efformet: sed Paphlagoniæ Nymphęum, super quo Geographus libr. 7. Ἔστι δὲ τὸ μεταξὺ τῆς Θεοδοσίας, καὶ τοῦ Παντικαπαίου στάδιοι περὶ πεντακοσίους, καὶ τριάκοντα· χώρα πᾶσα σιτοφόρους κώμας ἔχουσα, καὶ πόλιν εὐλίμενον τὸ Νυμφαῖον καλούμενον. Meminit ibidem Nymphæi in regione Apolloniatarum.

139 Πρωϊάς, ἢ δὲ Νότοιο —— γρ. Πρωνιάς. Hesychius: Πρωνιάς, ὄρος, κρημνὸς, οἱ δὲ ὄροις ἐξοχὴν.

—— Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα] In Catalogo:

Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος.

—— Ἐπώχετο κῦμα κυλίνδων] Homerus:

Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων.

Lucret. l. 5. —— *Aereq́; belli*

Miscebant fluctus —— Lib. 8.

—— Ὃς περὶ μὲν θεῖν Ἔσκε θοὸς —— Forte γρ. Ὃς περὶ πάντων Ε. θ. Iam tum enim sublatus Achilles, & celeritudinis gloria. Dictio lecta est ex Homero —— Περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων.

Digitized by Google

Item —— Περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.

Ψυχὴν ὔπι κάπυσσεν —— Animo non est defe- 140
ctus: alibi namque occidere Oïlidæ fatum erat, quod innuunt ſubeuntia. Scribo Κάφησεν ex Iliad. ε. in ſimili:

Αὖθις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Brod. κάπυσεν, pro κατέπυσεν poſitum ratus eſt: quod ſi ita eſſet, ſcriptũ oportuit Κάτπυσεν, quod inimicũ carmini. Rhodo. Κάπνυσεν, quod ſi vſus addiceret, non repugnem: quemadmodum, ſi vſus addiceret, omnium maximè velim κάπτυσεν, vt paſſim ἐπτυσε.

—— Καφηρεῖσιν ἀμφὶ πέτρῃσιν] γρ. Καφαρίσιν, vel καφηρ. Seneca Agamemnone:

Fallax Caphareus, æſtuat ſcopulis fretum,
Feruetq; ſemper fluctus alterna vice.
Arx imminet prærupta, quæ ſpectat mare
Vtrimq; geminum: Pelopis hinc ortus tui,
Et Iſthmon, arcto qui recuruatus ſolo
Ionia iungi maria Phryxeis vetat. Eadem:

Saxa triumphales fregere Capharea puppes,
Naufraga cum vaſto Græcia tracta ſalo eſt.

Propertii lib. 3. Eleg. 5. E quibus aliiſque infinitis locis ſcribendum prorſus eſſe Caphareus vocali prima, vel ſecunda, nulla ratione per υ. Tempeſtate autem, & naufragio ad Caphareum iactatam Græcorum claſſem ſcribit Pauſanias in Corinthiacis, inq; Meſſeniacis, Poetæ prope omnes.

Ῥοιζονόμως, ὃ λᾶαν περιδδείσαντες —— γρ. Λᾶα. Au- 141
ditus ſibilus viriũ argumento eſt. Contrà de Annibalis milite deliciis Campanis iam degenere Silius:

—— *Fuſa*

—— *Fusa nullis stridoribus hasta.*

Γλῆξε κατὰ κρόταφον —— Langius epist. 10. Medicin. docet ea periculosa vulnera.

42 —— Ἄφαρ δὲ ἑῆκεν ἀνάγκη

Ἄμφω καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον θοὸν ἅρμα] Brod. ἡνιοχεῖν. Haut probo καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνιοχεῖν. Ἀτρὶξ retineo ἡνίοχον: sed ἀνάγκῃ tertio casu scripto: Hippasides namq; peremtus Pammonem, cæteroqui regem, fecit aurigam. Alioqui nectenda fuerant βασιλεύειν καὶ ἡνιοχεῖν.

42 —— Ἐχέμμονα δηϊότητι] Brod. δηιοῦντι. Mitius dico δηϊότητι.

42 —— Σὺν δ' αἵματι κίεν ἱδρώς] Ex Etymologo, & Homero repono κίκυεν. Brodæus scribit γε, vel δὴ κίεν.

—— Γόδης δ' ἀκέοντες ἔμιμνον] Valet, absque strepitu, absq; itu, inertes, immoti. Ἀκέων enim *Tacitus* est Hom. & Eustath.

43 —— Θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες] Vnanimes. Forte legendum ἐνὶ στερν.

—— Οἱ δὲ Μυκήνῃ Ϛῖχεον ἀκτέανον —— Puta cædi vulgus ignobile Mycenęorum, & inopiosum, vti de Lacedæmoniis:

Ἔνθ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἀάσπετα φῦλ' ἀνθρώπων.

Plures enim è popello egentiori stipendia faciunt, pluresque ex iis cadunt, quàm è nobilitate. Aut interpretare Ἀκτέανον affirmatè, *opulentum*, cuiusmodi nomina ambigua sunt Ἄξυλος, Ἄσταχυς, & alia quammulta. Alioqui non ignaræ mihi sunt *Mycenæ dites* apud Hor. l. 1. Od. 7. Et Odyss. γ. de Ægisto, qui se Agamemnonis regno imposuerat:

Digitized by Google

Ἐπίβατις δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης. Il. Λ.

Τιμῶσι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

Sophoclis imitamen est in Electra:

Φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν.

Quare Brodæo rescribenti εὐκτίμενον assentire minime possum.

—— Ἄστεπτα φῦλ' ἀνθρώπων] γρ. Ἀστεπτα.

Ἂν δ' ἔ Πάρις Μουσῶν τ' ἔβαλεν —— ἀνέβαλεν, sustulit. cur mutant? Lib. 10.

Ἂν δ' ἔ Φιλοκτήτης ὀλοὸν βάλε Πειρασον ἰόν.

Κραδίη ἀλεγεινὴ Ταρφέα παλλομένη ——

De motu cordis, hepatis, viscerumve vel euulsorum scripsimus Notis ad Orat. 3. Basilii Seleucensis in Dauidem.

—— Πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον] Non id nefas. 144

Seneca Oedipode:

Iacet peremta, vulneri immoritur manus:

Ferrumque secum nimius eiecit cruor.

Καί νύ κεν Τρῶες —— Ordino: Καί νύ ποτε Τρῶές κεν ἐνέπρ. Rhod. Καί νύ κεν ἔπι Τρ.

Εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθεῖα ἠέρ' ἄγουσα] Corrigo:

—— Βαθεῖαν ἐπ' ἠέρ' ἄγουσα. Sic enim Homerum alibi scribere Gellius testificatur lib. 13. cap. 19. Iliad. 3. —— Ἠέρα πολλήν.

Apud quem etiam Odyss. Τ. legimus

—— Ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη. Recte quoque Brodæus: —— Βαθεῖαν ἐπὶ ἠέρ' ἄγουσα.

Recte Rhodom. θοὴ iniicit, aut βαθύσκιον attegrata voce.

Digitized by Google

IN Q. CALABRI *Paralipomenων Lib. VII.* CL. DAVSQVEII *Adnotamenta.*

5 Ἦμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν] γρ. κατέκρυβεν.

Οἱ μὲν ἔβαν πάροιθε ——— Cuiusuis est substituere περιπάροιθε.

——— Οὐδ' ὅγε πῆμα Λεῖπε κασιγνήτοιο ——— Si intelligas casum fratris obliuisci nequaquam potuisse, rectum erit; vti mox de eodem Podalirio:

——— Ὃ δ' οὐκ ἀπέληγεν αὐτῆς. Præferendum tamen, vt legatur Σῆμα, non Πῆμα: fratris enim Σήματι, monumento aderat Podalirius. Vide

——— Κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που

6 Ἐκχύμενον περὶ σῆμα ——— Item:

——— Γαρ' οὐκέτ' ἐόντι πεσόντα. Denique:

——— Ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα Nestor.

Ἴσχεο λευγαλέοιο πόνου ——— Libera te molestia. Nec audio reponentem γόου. Prædicta ratio est.

——— Οὔνομα κικλήσκοντα Οἷο κασιγνήτοιο ——— Similia ponit Basilius Seleucensis Episc. Orat. I. in Lazarum: Οὐκέτι σε ὄψομαι, Οὐκέτι σε ἀπολήψομαι, quæ sollemnibus annumerari possunt.

——— Φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ᾽ ὡς ἐμὲ κεῖνος] Nestorem Antilochus, de quo Xenophon in Cynegetico: Ἀντίλοχος δὲ τοῦ πατρὸς ὑπεραποθανὼν τοσαύτης ἔτυχεν εὐκλείας, ὥστε μόνος φιλοπάτωρ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀναγορευθῆναι.

——— Ἰνήπεα νήσων] Restituo νοσσιάων. Aut, si quis alius mihi autor, νοσσάων, vt νησσάων extulit Callimachus. Brod. Ἰνήπεια: aptius. 147

Ἔλπεαι δ᾽ αἰὲν ἀρείονα ——— Theocrit. Idyl. 4. 148

Θαρσεῖν χρὴ φίλε Βάττε, τάχ᾽ αὔριον ἔσσετ᾽ ἄμεινον.

Ἀργαλέον δὲ ποτὶ ζόφον· ἔπλετο δ᾽ ἄμφω] Exple: ζόφον Ἀΐδος.

——— Καὶ εὖ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσιν] Extrito εὖ, vel scripto κ᾽ εὖ, sanus erit versus, & in eo mēs sana.

——— Ἄγαν δ᾽ ἀπὸ πήματος αἰνοῦ] Rhod. Ἄγχι δ᾽ ἀπὸ σήματος. commode: etsi alteris verbis constet sententia.

Ἀλλ᾽ ὅγε Πηνέλεων ——— Dux erat Bœotorum. Catalogo:

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον.

Ὅσσοις ἐξεσάωσε ποδῶν μένος ——— Homerus, & Demosthenes: 149

Ἀνδρῶν φευγόντων πλείους σόοι ἠὲ πέφανται.

Ἡρακλῆος γ᾽ αἰνὸν ἀτειρέα αἰὲν ἀέξων] Rumpe geminum illud Silii de Fabio:

Maioremq; dedit cerni Tirynthius heros.

Sic lib. 3.

Βελτίτερον δ᾽ ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἀρείον᾽ ἰδέσθαι.

Rediri potest ad prænotata in l. 2.

Αἶγες ὅπως . . . Ἀχνύμενοι ——— Rhod. reponit 150

Ἀχνύμεναι. insertissimè: nam Atticis ea vox mascula est.

Digitized by Google

est. Notat Eustath. in Il. γ. Ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὴν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ τὴν ἀηδόνα. Iterumque inculcat (adeo visum memorabile!) in lib. ο.

Ἄλλοτε μὲν βελέεσσι, καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα] Recte Brod. Ἱέντα. Il. β.

Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες.

11 Θαρσαλέῳ Ἀχιλῆϊ δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον] Pyrrhum πατρῴζοντα. Idem etiam in Sophoclis Philoctete loquitur de se Pyrrhus:

——— Ὁμοιώτης βλέπειν
Τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα, ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.

Liuii libr. 26. Scipio Africanus: *Breui faciam, vt quemadmodum nunc noscitatis in me patris, patruiq; similitudinem, oris vultusq;: ita ingenii, fidei, virtutisq; exemplum expressam ad effigiem vobis reddam, vt reuixisse, aut renatum sibi quisque Scipionem imperatorem dicat.*

Εἴποτε Τυδείδαο δαΐφρονος οὔνομ' ἀκούσας] Consimiles blanditiæ Sinonis:

——— *Si fortè tuas peruenit ad aures*
Belidæ nomen Palamedis ———

2 Θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι ——— Odyss. ε.

—— Θεός περ Θηήσαιτο ἰδὼν —— Ætnæ Autori

Ipse procul magnos miratur Iupiter ignes.

Nonnus lib. ιη'.

Καὶ Θεὸς ἀστερόεσσαν ἐθάμβεεν οἴνοπι κόσμῳ
Ξεινοδόκου βασιλῆος ἰδὼν χρυσήλατον αὐλήν.

Staphyli Assyrii. Apollon. lib. 1. de Nymphis:

—— Ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος ———
Θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτοῖς δ' οὔποτε τοῖα,

Οὐδέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσι ——— Rescribo:

— Βροτὸν δ' οὔπώποτε οἶδα, Οὐδέ τις ἔδρακε πρ. ε. α.

Εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν ἶσα θεοῖ που Ἀχαιοί] Rescribo: Εἰ μὴ σεῖο πατὴρ, τὸν ἴσως Διῒ που Ἀχαιοί. Brodæus:

Εἰ μὴ σὸς γ' πατὴρ, τὸν δῖοι πού Ἀχαιοί.

——— Εὔξεινόν τε τράπεζαν,

Οἵην περ ξεινοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει] Brod. Καὶ περὶ ξεῖνε γάμοιο. satis placet. Rhod. Ἥν περ ἔοικε γάμου γ' Θ. Ego: Ἥ μοι ὑπὲρ ξείνοιο · γαμ. Θ. μ. μ. *Quæ mihi pro hospitibus est.* Singulis prope retentis literis, vnico μ. mendicato. Vel, Οἵη πὰρ ξείνοισι, quæ hospitibus adest, parari solet.

Κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠϊόνας Αἰγαίοιο] Rhod. ῥηγνυμένοιο. Potest. Sed & illud: Ῥηγνύμενα περὶ ἠόνας Αἰγ. Ἠιόνας necessariò, nisi mauis synecphonesi. περὶ tritum vsu Poetarum. Ῥηγνύμενα vltimâ producet, vt illa Catulli: 153

Rhodumve nobilem, horridamve Thraciam,
Propontida, trucemve Ponticum sinum.

Senecæ in Thyeste:

Leue est miserias ferre, perferre graue.

———Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον] Strab. lib. 9. Μάλιστα δ' ἐστιν ἐν ὀνόματι Σκῦρος διὰ τὴν Λυκομήδους πρὸς Ἀχιλλέα οἰκειότητα, καὶ τὴν Νεοπτολέμου τοῦ Ἀχιλλέως ἐνταῦθα γέννησίν τε, καὶ ἐκτροφήν. Eapropter Sophocli in Philoctete: Ἡ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ. Scyri nomenclatio est à scrupis. Adi ad Dionysii Periegetæ Commentatorem.

——— Ποῖ δὴ νῦν τοι εἰς νόος ἐκπεπότηται] Efformatum est ad Theocriteum:

Ὦ ποιμὰν, ποιμὰν, πᾷ τὰς φρένας ἐκπεπότησαι;

Ἴλιον ἐς πολύδακρυν — γρ. πολύδακρυ.

54 Κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας] Penelopes, aut Telemachi persimilis querela:

Οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας
Εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον.

Penelope hæc, & alia apud Ouidium:

——— *Quos omnes turpiter absens*
Ipse tuo partis sanguine rebus alis.

Τὸ Κείρουσιν ab Homero est Il. Φ.

Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες. Ex quo verbi vsu κόρος ducit Eustathius.

Οὕνεκα οὐ τέτυκται ——— Οὕνεκα οὐκ ἐτέτυκται, vel: Οὔτι τέτυκται. — Ἀκιδνότερόν τε γυναικός] Homerus:

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο.

At non necesse habeo monstrare quoties in Homeri vestigia pedem ponat Calaber siue dictionis, siue patriæ communis amore.

Ῥέξας, καὶ ἄξας Αἰακίδῃσιν] Emenda: Καὶ ἄξια Αἰακίδῃσιν. Sic, sic progenies animosior semper patritę, & auitæ gloriæ stimulis in melius promouet.

55 ——— Κῦμα θαλάσσης Δευκαλέου ——— Ægæi, quod eremigandum.

——— Ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδὸν εἰσιν ὀλέθρου] Nautis nauigantes socia: nec enim remex, aut nauta futurus erat Pyrrhus, quibus commune periculum est à mari, aut procella. Quare Anacharsis quatuor digitis abesse dixit à morte nauigantes pro modo tabularum nauis. Ouid. lib. 2. videri possit dictum hoc ob oculos habuisse:

Nauita sollicitus iam ventos horret iniquos:

Et prope tam lethum, quàm prope cernit aquã.

Iuuenalis Satyr. 12.

I nunc & ventis animam committe dolato
Confisus ligno digitis à morte remotus
Quatuor, ac septem, si sit latissima tæda.

Aratus, quod obseruarat Brod.

—— Ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον Ἄϊδ᾽ ἐρύκει.

Ἢ ἐνὶ συμφέρονται —— γρ. Συμφορέονται.

—— Οὐδ᾽ ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης] Virg. 155

Stare loco nescit, micat auribus, ac tremit artus.

Γυλὶς δ᾽ ἀμφ᾽ ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσίν] Brodæus sic explet: Γυλὶς δ᾽ ἀμφ᾽ ἕνα χῶρον ἐλ. Rhod. Πυλὶς δ᾽ ἀμφ᾽ ἑκάτερθεν. Ambobus adstitit imago veri: ipsa mecum fortè Veritas. Γυλὶς δ᾽ ὕατα δ᾽ ἀμφὶς ἐλ. ὑπ. π. Vide sis connexa in Calabro. Supplementum nostrum est ex Homero, & Nerone c. 49. Suet.

Ἵππων δ᾽ ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.

—— Μάλα τετριγῶτα] γρ. τετριγ. Iliad. β. 156

—— Τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας. Vbi Didymus τρίζοντας ὁποίαν δή τινα φωνὴν ἀποτελοῦντας.

Ἢ δ᾽ ὅτε μὲν χήρη —— Fœtu viduata. Nec admittenda correctio: χήρην.

Αἰνὸς ὄφις κατέδαψε —— Hirundo trabibus, fenestris, vestibulis, tectis nidum affigit: ecquem tam sublimi loco serpentem pulli hirundinis infestum habeant? Huc referre serpentes alatos, quos ex Arabia Ægyptum ineuntes fugant Ibes apud Ælianum lib. 2. c. 38. nimium curiosi sit? Fortè casu nescio quo generatum in locis superis serpentem alius admittit, vt qui Phormione Terentiana *Anguis per impluuiũ decidit de tegulis.* Pro Χελιδὼν suauius

uius videbatur Ἀηδὼν reponi: ſed obex non ſinit: Ἀμφὶ μέλαθρα. Eſt enim hirundo domeſtica, & cõtubernalis homini. Non ſinit Oppian. Piſcationum lib. 5.

Ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
Νέρθεν ὑπὸ ὀρόφοιο τυχὼν ὄφις ἄγχι πελάσσῃ.

Aut certè per ὄφιν intellige δράκοντα. Lib. 12. Poeta eidem rei deſcribendæ nauans operam dicit:

— Κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδών, per vmbroſam vallem, vbi angues ſolent reptare: quo in loco pulli à draconibus diſcerpuntur. Verum à mutatione calamum, mentemq; ſuſtineo, tum ob antecedentes cauſas, tum quia & alii Poetæ idem ſcriptitauere. Moſchus Idyll. β.

Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀδύρεται ὄρνις ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
Ὀλλυμένοις, οὓς αἰνὸς ὄφις ἔτι νηπιάχοντας
Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἡ δὲ κατ᾽ αὐτοὺς
Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ·
Οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι ——— Merito verò,

quia & ſerpentes adrepunt ſuperis. Silius lib. 12.

Haut ſecus occuluit, ſaxi quos vertice fœtus
Ales fulua Iouis, tacito ſi ad culmina niſu
Euaſit ſerpens, terretq; propinquus hiatu.

Λαοὶ δ᾽ εἴκοσι φῶτες ἀρηεσάμενοι φρεσὶ θυμόν] Rhod. Λαοῦ. Prior tamen oratio illa rectiſſima eſt. Maro lib. 6.

Huc omnis turba ad ripas effuſa ruebat,
Matres, atq; viri — non *Matrum, atq; virorũ.*

Recta quoque, & eadem ſententia. Rem nouam moliris? ſcribe Λαιῇ, læua incedebant; non quod omnes læuà, nulli ponè: ſed quod Diomede, ac

Digitized by Google

Vlysse dextrà stipatus Pyrrhus duos è comitatu domestico eximios læuorsum habuerit ipse medius:

—— Ὅς δ' ἐνὶ μέσσοισ Ἤϊε καγχαλόων ——

Diomedes autem dum sequebatur Vlyssem, latus ei claudebat: alioqui non essent ipsi quoque μέσσοι, quos inter Pyrrhus. Sed hoc λεπτολόγημα forte quæsitius. Cum ergo Vlysses, ac Diomedes medium cingant Pyrrhum (ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ) scribo: Ἄλλοι δ' εἴκοσι φῶτες —— scilicet εἵποντο, vti de Diomede Ἕσπετο.

—— Ἀρνεσάμενοι φρεσὶ θυμόν] Proxime abest ab Hebræo. Vbi, Gen. 14. v. 14. textui communi est: Numerauit *expeditos* vernaculos, Hebræo חֲנִיכָיו quod Ambrosius exponit, moribus & præceptis ab ipsomet Abram domi eruditos. Nostrates, *bien apris*.

Καὶ γὰρ ἐὼν ἔτι παιδνός —— Callimachus Ioui: 157
Ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια.

Ἱστία τ' ἐντείνοντας —— Rhod. Vide num rectiùs legas ἐντύνοντας. Peruidi. Ἱστία ἐντείνειν est vela tendere, quod nauigaturo necessarium, ideoque hîc retento: ἱστία verò ἐντύνειν est ea parare, vel circa allaborare: antequam autem nauem inscendat Pyrrhus, vela præcomposita oportuit: ideoque mihi correctio propudiosa visa.

Αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη —— Forsan Αὐ' αὐτὸς ἔ.

—— Ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν

Ἀμφὶ πολυκηφέας, Θέος Ἀτρείδῃσι]. [illegible] versu

Ἄλλοι τ' ἀντολέμοισι, [illegible]. Sequentia sic castigat: —— Καὶ ὅσ' Ἀτρείδῃσι χολωθείς. Contrà, Achilles Atridis iratus præclari gessit nihil quo

renar-

renarrato filius in arma stimuletur. Nisi fortè viri est socios, naues, Patroclum amicissimum per inertiam hosti obiectare, aut nisi obstinatis animis regem oppugnare regium putas. Certè Achillem id temporis, & Agamemnonem delirasse notissimo Horatii carmine notissimum est. Hectorem autem cecidit iam Atridis placatior, non χολωθείς. Brodæus: — Καὶ ὅσσα παρ' Ἀτρείδησι, quantaque ab Agamemnone accepisset, dinumerat Iliad. T.

Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους.

Coniicio ferri posse:

Ἀμφὶ ἓ ὅπλα φέρον, ἐπίηρά τε Ἀτρείδησι.

Nam, vti dictum, Atridis iratior à bello, & armis feriabatur: vbi autē stetit illis subsidio esse, & rem gratam facere ἐπίηρα φέρειν, arma sibi circumdedit, & Troas multis onerauit incōmodis. Quid quod in altera reicula correctione datiuus Ἀτρείδησι non sane cohæreat cum Τρῶας ἔρεξεν?

Τοῦ δ' ἰαίνετο θυμός —— Rhod. Τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο — Insulse. Nam τὸ Ἰῶτα in moremq; modumque augmenti passim longum est in talib. Ita Calab. l. 5.

Ἣ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα. Odyss. K.

— Εἰσόκε σοῦ πῦρ Ἰαίνῃ — Nec id imputetur augmento duntaxat: ecce tibi Calaber libr. 4.

Αὐτῆμαρ μογέοντας ὑπ' ἐκ κακοῦ ἰαίνονται.

Lib. item 10.

Εἰσόκε σ' ἰλώσειεν ἀπηρῶν ὀδυνάων.

Apollonius tamen lib. 1. & 3. vertit nodum.

58 Δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον —— Desiderii, & amantis filium nota. Sic Ariadne, suum quæ de-

Digitized by Google

——— Τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρά] Qui reſcripſit Μὴ δὴ, ſententiam vertit.

Κεισούμεσθ' ἐν Τροίῃ ——— γρ. Κεισόμεσθ' ἐν Τ.

Ἤλιον αὐτίκα τῆσι φόως ἐπαυαίνεται ἄκρα] Dextre hunc locum Brod. retractat, reſcripto Ἴλιον, & αὐαίνεται: nam huic tam ingenti miraculo fidem facit Plin. lib. 16. c. 44. *Sunt hodie ex aduerſo Ilienſium vrbis iuxta Helleſpontum in Proteſilai ſepulcro arbores, quæ omnibus ephebiis eius, cum in tantum accreuere, vt Ilium adſpiciant, inareſcunt, rurſuſq; adoleſcunt. Vide Autolycum lib. 3. Epigr. Græcorum.*

Πατρὶ μέγα κάρτος ——— γρ. Πατρὶ ἑῷ μέγα κ.

Ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια] Iliad. Ξ.

Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκεν.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ θ' Ἰθάκηθεν ἕποντο] Vlyſſes autem induebat [arma ἀπὸ κοινοῦ] & comites ab Ithaca. Sed me lubente Rhod. emendat: Δύσατο, ἃ οἱ Ἰθ.

Κεῖνα τὰ δὴ Σώκοιο βίῃ εἴρυσε πάροιθεν] Iliad. λ. Socus ab Vlyſſe pluribus additur. Brod. reponit Βίη. Rhod. vertit: Quæ violento Soco olim detraxerat. Neutrum probo ſatis. Malim ſic:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίῃ ἤρησε πάροιθε: id enim videtur loqui Calaber. Similiter Æn. 5.

Loricam, quam Demoleo detraxerat ipſe
Victor ——— Alioqui minori mutatione ſcripturiebam:

Κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίῃ ἔρρυσε πάροιθεν; illa, quæ Soci vim ſeruarant variis in præliis, ante congreſſum cum Vlyſſe.

Γήληξ, ἀλλά οἱ χερσὶ ——— γρ. ἀλλά ἑ χ.

Digitized by Google

Ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ κεχάροντο μολόντι] γρ. Νεοπτολέμοιο. Neque officit ſubiectum Μολόντι: eſt enim Νεοπτολέμοιο βίη idem cum Νεοπτολέμῳ, quo more Liuius libr. 6. *Eò Camilli vim ab Antio Fortuna auertit.* Homer. Il. β. Βίη Ἡρακληείη. Hor. lib. 3. *Catonis virtus*, &, *Mens prouida Reguli.* Lucret. *Vis Geryonaï*: aliaque ſexcenta. In quibus tamen adiectum non deſtituitur vi ſignificandi. Calaber autem concordem generum diſcordiam his verſibus pariter illigauit: —Ἀχαιῶν ἔθνος Ἑσπόμενοι—— Lib. 10.

Ἐν γὰρ βίη Φαέθοντος ἀνάρροον Ἠριδανοῖο
Βλήμενος ἐκ δίφροιο ——

Pluria in Notis ad Baſilium Seleucenſem, & in lib. 1. Calabri. Æn. 8.

Salue vera Iouis proles, decus addite Diuis.

Nam pro *Hercule* eſt *Iouis proles.*

161 ——Πελεμήκεα λᾶαν] Codex meus hiat. Et ſanè reddenda ἀνταπόδοσις, quæ primore ſui parte defecta lectorem fruſtratur hiantem, aliaq; paucula. Rhod. ſic explet:

Ὡς δὲ Τηλέφου υἱὸς ἅμ' ἀνδράσι χάσσατ' ὀπίσσω
Βαιόν —— aptiſſime.

Σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλαταγῆσε θέμεθλα] Rhod. ſic: Σμ. δ' ἄρα πάντα π. θ. Diſplicet: non enim ſaxi vnius quantiuis viri iactu fundamenta omnia reſonent; etſi Græcorum propugnaculum e ligno non neſciam. Attegrata igitur voce lege: Σμερδαλέον δ' ἀραβεῦντα περιπλ. θ. Homerus ſexcentis locis:

—Ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν] Il. β. de Therſiteis humeris extulit Hom. —Τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε ——

Digitized by Google

Πτώσσοισι βροντὴν μεγάλου Διός —— Salluſt. lib. 1. 162
Qui videmini intenta mala, quaſi fulmen, optare, ſe quiſque ne attingat, ſed prohibere ne conari quidem. Vide & Demoſthenem tertia in Philippum eo loco: Τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ ἡ χάλαζα.

—— Ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσορέασθαι] Interpretor *Videre videbantur.* 163

Αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος —— Αὐτοῦ, ibi; retine. 163
Rhod. Αὐτοί.

Αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὅμως, καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν] Pudor, & metus inimica virtuti. Pudori dolorem iunge, *miſtus pudor, & dolor armat in hoſtem,* Æn. 10. & l. 9. *conferre manum pudor, iraq; monſtrat.*

—— Φέρει μὲν Ἡφαίστοιο] γρ. Μένος Ἡφ. Plautus 164
Menæchmis græciſſat: *Dum ego hæc appono ad Vulcani violentiam.*

—— Διεχομένη ὑπ' αὐτμῇ
Μαρμαίρει σελήνα πυρὸς σέλας, οὐδὲ κελαινῆς] γρ.
Διεχόμενον δ' ὑπ' αὐτμῆς Μ. π. ν. π. σέλας, οἱ δὲ κελαινῆς.
Piſcium namque loquitur affluentiam, qui ſplendore pelliciebantur in fraudem. Oppianus Cyneget. 4.

Ὡς δ' ἰχθῦς ἀνὰ νύκτα δολόφρονες ἁρπαλιῆες
Πρὸς βόλον ἰθύουσι φοαῖς ἀκάτοισι φέροντες

Λαμπομένας δαΐδας —— Brodæo, cui cur non adſentiam, facit locus ſuperior: Νεοπτολέμοιο βίη μολών. Sic ergo etiam ferri poteſt Διεχομένη πυρὸς σέλας; eſt enim periphraſis τοῦ Φλοξ.

Πάμπαν ἔλω ἄτρυτον —— Heſychius: Ἀτρύτοις, ἀκαταπονήτοις. Item: Ἄτρυτον, ἄπονον, ἄκοπον, ἄπληστον.

Ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμή] Florus lib. 2. c. 2.

2.c.2. *Populus Romanus, cum à terra fretum vsque venisset, more ignis, qui obuias populatus incendio syluas interueniente flumine abrumpitur, paulisper substitit.*

65 Τοὺς τέκεν Ὑπεροίβια ——— Brod. Ὑπερόβοια. Hæreo. Forte ἡ Περίβοια, quod nomen matris Asteropæi est Iliad. Τ. & filiæ Acessameni. Forte ἡ Ἐρίβοια, quod nomen est filiæ Alcathoï matris maioris Aiacis teste Didymo in Il. Π. & Diodoro lib. 5. Forte Μελίβοια, quod nomen filiæ Oceani matris Lycaonis, Apollod. lib. 3. Ibidem fuit & Præti vxor Σθενέβοια. Denique his in omnibus coniecturis rescribi queat, & conuenientius quidem, Τοὺς τέκεν οἱ Περίβοια.

Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω] Sic versum differ, sic refice:

— Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, ὡς κάτθανον ἄμφω.

——— Βελαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ

Ἐθραύσθη τρυφάλεια ——— Forte: Θραυσθὲν ὑπὸ τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν, *etiam cerebrum confudit.* Forte: — Περιγναμφθεῖσα καρήνῳ Ἐθρ. τρυφ. Rhod. Ἐκλάσθη, pro Ἐθραύσθη.

Μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, αἶψα δ' ἠώς] Βουλυτὸς hora remotior à meridiana linea est, quod confici potest ex Il. Π.

Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει
Τόφρα μὲν ἀμφοτέρων βέλε' ἵπτατο, πίπτε δὲ λαός.
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.

Vbi Eustath. Βουλυτὸς δὲ ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ περὶ ἑσπέραν καιρὸς, ὁ δειλινὸς, ὅτε τοῦ ἐργάζεσθαι βόας λύομεν.

Digitized by Google

Ἀμπαύοντο μόθοιο δυσηχέος —— γρ. Δυσαέος. Sophocl. contrà dixit εὐαῆ ὕπνον in Philoctete. 166

—— Οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων

Νόσφι γὰρ ζώοισι, τὸ εἴποτε χάρμα φέρονται] Saluſtius: *Ita varie per omnem exercitum lætitia, mæror, luctus, atq; gaudia agitabantur.* Seneca Thyeſte.

Nulla ſors longa eſt: dolor, ac voluptas
Inuicem cedunt: breuior voluptas.

—— Παῖς ξανθοῦ Ἀχιλῆος] Iliad. A. 167

—— Ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα.

Εἶθε, ὦ Ἀγάμεμνον —— Scribebam: Εἴθε ἐγὼ Ἀγαμ. Rhod. Εἴθε μιν, ὦ Ἀγαμ. Brod. Ὡς εἴθ', ὦ Ἀγαμ. 168

Ὄφελλε μὲ καὶ αὐτὸς ἄθρησεν —— γρ. Ὄφελλε μὲ κ' αὐτὸς —— Vel, Ὄφελλε κέ μ' αὐτὸς ——

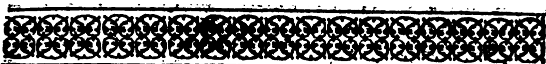
—— Ἀρνεύμενος φρεσὶ θυμόν] Etſi memini paullo ante genus hoc dicendi explicare: tamen congruentius fuerit hoc equidem loco Μύθου.

—— Ἄγκεα ῥιπήεντα] Per valles vento afflatas. 169 Ῥωπήεντα non placet: tum quia inter arbuſta deliteſcere leonis ingenio minùs conuenit: tum quia in aperto campo frequentius excipi leones ſuetũ eſt, vbi pluribus venatorib. vires explicandi locus: ra rò namque venator vnus leonem captat. Cui Ῥιπήεντα viſum erit intolerabile (ecquis hic?) legat ποιήεντα.

Ταρφέα παπταίνει κεῖνο σπέος —— Recte habet. Rhod. κενεὸν σπέος. Quomodo vacuum, ſi crebris equorum, boumq; oſſibus ſparſum? Vti domus vidua patrefamilias demortuo. Nec tamen id ſatis mutationi huic, quemadmodum neque noſtræ con-

coniecturæ Κοινὸν σπέος, commune leoni cæso, & superstiti catulo. Neutri, inquam, locus: quia prima lectio recte constituta.

Ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἐγήθεεν ———— Iniicio Μεγ. vel μάλ.

IN Q. CALABRI

Paralipomenων Lib. IIX.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

71 Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον] Scholia in 2. lib. Apollonii: Σείριος ἤτοι παρὰ τὴν ζέσιν ζείριος, καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ὀκχίνουσιν ἡμᾶς ἱδρῶτι ῥεομένοις· σείρουν γὰρ τὸ κενοῦν· ἢ τῷ σεσηρέναι αὐτὸν· τοὺς γὰρ κύνας σεσηρέναι, ἢ χάσκειν ποιεῖ· ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι, καὶ πάλλεσθαι. Ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγονται, οἱονεὶ τείρεά τινα ὄντα, ἢ διὰ τὸ τείρειν, τὸ θαυμάζειν, ἢ ὅτι τέρατα, καὶ σημεῖα τῶν πλοϊζομένων. Huius de stellæ viribus Plin. lib. 2. c. 40. & lib. 18. c. 28.

———— Σφήκεσσιν ἐοικότες, αἵ τε κλονήσῃ

Χηραμοῦ ἐκποτέονται ———— Χηραμός lib. 9. pro cauitate scopuli semesi: —— Κύματι λάβρῳ Χηραμὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσης.

Lib. 12. de cauerna maceriæ columbæ:

Χηραμόν εἰς πέτρης καταδύσατο ——— Simile de vespis præsumserat Homerus lib. π. Atqui talibus in cauernis hærent. Plin. lib. 11. c. 21. *Vespa in sublimi è luto nidos faciunt, & in iis caras: crabrones in cauernis, ac sub terra.*

——— Ἐελδόμεναι χρόα δῦναι

Ἀνδρόμεον ——— χ. Χρόα δῦναι cutem subire. Iliad. λ.

——— Ὃ δ' ἵετο δῦναι ὅμιλον

Ἀνδρόμεον ——— Ibidem de spiculis:

——— Ἐελδόμενα χροὸς ἆσαι. Vel Χρόα θείνειν

Ἀνδρόμεον ——— icere, & fodicare. Siquidem de vespis Plin. suprà: *Autores sunt ter nouenis punctis interfici hominem.* Neque dici potest Χρόα θεῖναι ἀνδρόμεον esse carnem humanam facere, seu excarnificare: quia sic interfecto homine fit cadauer, non Homo.

——— Δι' ἠέρος ἀπλήτοιο] Maro Eclog. 6.

——— *Magnum per inane coacta.* Lib. 12. *Longum per inane*, &, *Vacuum per inane.* Ætnæ autor: *Quod si spissa foret, solidoq; instaret inani.*

——— Ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης] Non est legendum χεῖμα. Nam mare fundi dicitur, & inferius Χεῦμα pro Mari: 172

Ναύτης παμπαλόεσσαν ἰδὼν ἐν χεύματι πέτρην. Item:

——— Ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα. Lib. 9.

——— Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης.

——— Λαβρὸν ἀέντας Συννεφέας ῥήξωσι ———

Brod. Forte Συννεφέλας ῥήξ. aut Συννέφεα. Ego tamen Ἐκνεφίας non confodissem. Sunt autem Ἐκνεφίαι autore Seneca genera quædam ventorũ, quæ

ruptæ

ruptæ nubes, & in pronum solutæ præmittunt. Vide Aristotelem circa initium libr. 3. Meteor. & Plin. lib. 2. c. 48. Verùm illud mitius reponatur Σωὸ νέφεια.

——— Ἔγχεϊ δ᾽ ἔγχος

Συμφέρετ᾽, ἀσπὶς δ᾽ ἀσπὶς, ἐπ᾽ ἀνέρα δ᾽ ἤϊεν ἀνήρ] Cõtendamus & aliorum Poetarum similia. Homer. Iliad. N.

Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ,
Ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ.

Tyrthæus:

Καὶ πόδα πὰρ ποδὶ θεὶς, καὶ ἐπ᾽ ἀσπίδος ἀσπίδ᾽ ἐρείσας,
Ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέῃ.
Καὶ στέρνον στέρνῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
Ἢ ξίφεος κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἑλών.

Apud Nonnum Typhoeus ita loquitur lib. 2.

——— Ἀγχιφανὴς δὲ
Ῥοιάδα ῥοιὰς ἔρειδε, λόφος λόφον, αὐχένα δ᾽ αὐχήν.

Item lib. 22. — Κεκλιμένη δὲ
Ἀσπὶς ἔην προθέλυμνος ἀμοιβάδις ἀσπίδι γείτων
Στεινομένη, καὶ ἔνευσε λόφῳ λόφος· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἀνδρὸς ἀνὴρ ἔψαυσε ——— Mantuanus vates Æn. 10.

——— *Hæret pede pes, densusq́ue viro vir.*

Silius Ital. lib. 4.

——— *Teritur iunctis umbonibus umbo*
Pesque pedem premit, & nutantes casside crista
Hostilem tremulo pulsant conamine frontem.

Metamorph. 9. de Hercule, & Acheloo colluctantibus:

Cum pede pes iunctus, totoq́ue ego corpore pronus
Et digitos digitis, & frontem fronte premebam.

—— Ὅς τ' ἀνὶ κοίλῃ Καύνῳ Ναιετάασκε ——

Plin.l.35.c.10. *Protogenes floruit, patria ei Caunus, gentis Rhodiis subiecta.* Caunum vbi Cariæ adsignauit Mela lib.1.c.16. ait: *Caunus oppidum valetudine habitantium infame.* Strabo lib.14. Εἶτα Καῦνος· Ἔχει δὲ ἡ πόλις νεώρια, καὶ λιμένα κλειστόν. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον Ἴμβρος. Vnde Calaber Ἴμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι —— Dixit Plinius Caunum subiectam Rhodiis, à quibus desciuisse Rhodios, iterumque paruisse postea testatur Strabo. Hesychius: Καυνίς, μαλακός, κακός, σκληρός· κλῆρος, καὶ πόλις Ῥόδου. Cauni vrbis positor fuit Caunus Byblidis germanus, super quo Metam.lib.9:

Inq; peregrina ponit noua mœnia terra.

Κοίλῃ, ob valles, Ouidius suprà.

—— Διειδέος ἄγχόθι λίμνης] Ecquis lacus Cauno vicinus, aqua perspicuus? Byblis opinor. Ouidius lib.9. Metam.

Sic lacrymis consumta suis Phœbeia Byblis
Vertitur in fontem, qui nunc quoq; vallibus imis
Nomen habet dominæ —— Si Ouid.audis, addubitabis an rescribendum Πηγῆς, vel, Κρήνης. At λίμνης nomenclatio & lacu, & palude laxior est.

—— Παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο] Tarbelos Aquitaniæ annumerat Plinius loco nō vno, quod hîc disconuenit ordine toto. Tentabam rescribere: Ποσὶν Ἀταβύριος, vt Homer. efformauit εὐρρείος ποταμοῖο. Nam Strabo, vbi suprà: Μετὰ δὲ Λίνδον Ἰξία χωρίον καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἀτάβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἐν ᾧ ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου.

Κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μιμάντα] Commemi-

memini, quo nomine carmen simile prius corre-ctum sit: nunc scriptum velim Μένητα, ex Metam. lib. 12. ——— *Hastam*

Misit in aduersum Lycia de plebe Menetem.

173 Γλήξας χερμαδίῳ κατὰ κράατος ——— Æneas, de quo pariter Iliad. Υ.

——— Ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ', ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

Δαρδανον αἰπήεσσαν ——— Troiam intelligit olim Dardaniam indigitatam: nam Virgilio

Dardanus Iliacæ primus pater vrbis, & autor.

Apollod. lib. 3. de Dardano: Δάρδανον ἔκτισε πόλιν· τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου (qui Dardanum in partem regni admiserat data Batea filia in coniugem) τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε.

Αἰπήεσσαν: prisci namque mortales diluuiorum metu in summis montibus primùm egere vitam, vt Cyclopes: tum remittente metu summissiora habuere domicilia in montium descensu. Iliad. Υ.

Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.

Quæ Dardanus etsi ad radices montis Idæ esset: tamen præ Ilio αἰπήεσσα, fuit alta.

Εὐναὶ, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν] Ouid. 4. Fastorum:

Proximus Anchises, cum quo commune parentis
Non dedignata est nomen habere Venus.

Apollod. libr. 3. Passim alii. Vbi? circa radices montis Idæ. Æn. 1. Dido:

Digitized by Google

Tune ille Aeneas, quem Dardanio Anchisa
Alma Venus genuit Phrygii Simoentis ad undā?

Simois autem ex Ida nascitur. Mela: *Huc ab Idaeo monte demissus Scamander exit, & Simois.* Ac de vtroque Calaber lib. 2. Ἴδηθεν κατιόντες —— Ergo ad pedem montis Æneæ semina.

—— Παρὰ προχοαῖς Ἀμυροῖο] Brod. Castiga Ἀιμύροιο. Stephanus in voce Λίμυρα. Strabo lib. 14. Ἔνθ' ἡ ἐμβολὴ τῦ Λιμύρυ (non Λιρύμυ) ποταμῦ, καὶ ἀνιόντι πεζῇ σαδίυς εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίχνη. Ouid. Metam. 9.

Iam Cragon, & Limyren —— Appono Melam libr. 1. c. 15. *Post eius promontorium flumen est Limyra, & eodem nomine ciuitas.*

Γαίης ὅσοι Φοίνικον ἔδος —— Strabo lib. 14. Ἐν τύτοις δ' ἐστὶν ἡ τε Κράμβυσα, καὶ ὁ Ὄλυμπος πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικῦς καλεῖται.

—— Βωμόν τε Χιμαίρης] Strabo lib. 14. Περὶ τῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τ Χιμαίρας· ἐστὶ δ' ὐκ ἄπωθεν, καὶ ἡ Χίμαιρα φάραγξ τις ἀπὸ τῦ αἰγιαλῦ ἀνατείνυσα. Quæ mutila sunt, vt è subiectis paret: Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ Φελλός, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνήσθημεν ἐπάνω: *hic enim Phellus, Antiphellus, & Chimara, cuius suprà meminimus* : atqui supra vallis Chimæræ mentio est, non montis. Quare ex Eustathio in Il. Z. & in Dionysium redintegrandus Strabo: Χιμαίρας· ἐστι δ' ὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χίμαιρα ὄρος, καὶ φάραγξ τις, &c. Quod de monte præter Eustathium Solinus notat cap. 52. *Quod in Campania Vesuuius, in Sicilia Aetna, hoc in Lycia mons Chimara est. Hic mons nocturnis æstibus fumidum exhalat. Vnde fabula triformis monstri in vulgum data est, quod Chimaram*

ani-

Digitized by Google

animal putauerunt. Meminit Ouid.lib.9. Metam. nec fabulæ obliuiſcitur:

Quoque Chimæra iugo mediis in partibus ignem,
Pectus, & ora leo, caudam ſerpentis habebat.

Porro aliquane ab incolis ibi ara conſtituta ſit, N. L. etſi nō longè ſit Latonæ templum autore Strabone,& Dianæ Pergææ in eadem terra Lycia. Brodæus tamen Plinium ſecutus reſcribit : Βυνόντι Χιμαίρας. Vox ipſa Χιμαίρας capram ſonat, Scholia in Theocritum: Τ' αὐτὸν γὰρ αἴξ, ὃ χίμαιρα, in Idyll.α. Heſychius : Χίμαιραν, αἶγα ἀγείαν. De monſtro Homeri Iliad. Γ.

——— Ἀμισωδάρυ, ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτιω πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.

Et Il.z. item Euſtath. Lucret.lib.2.& 5. Heſiod.in Theog. Virg.Æn.6.& 7. Apollod.lib.1.& 2. Ouid.Metam.9.& 4.Triſt.Eleg.7.

——— *Eſſe Chimæram,*
A truce quæ flammis ſeparet angue leam.

Ἀντιθέοις ἑτάρυς Ἐλεφύνορος ——— κ. ex Catalogo Ἐλεφίωορος.

——— Ὅς ῥ' Ὀδυσῆος δαΐφρονος ἔσκεν ἑταῖρος] κ. Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι. Rhod. Ὀδυσῆος εὔφρονος. Brod. Ἐὔφρονος, aut Ἐχέφρονος.

174 Ἔμπεσε Μελανίωνι ——— κ. Μειλ. vt μείλανι πόντῳ.

Quæ nomenclatio lib.3. Apollodori reſcripta plus vice ſimplici.

Γείνατο παρ προχοῇσιν εὐρρείταο Καΐκυ] Frequenter Poetæ partiones deſcribunt ad fluuios vel amœnitate locorum capti, vel quod fluuii purgamentis mulieribus idonei. Pind.Pyth.Od.4.

Τιθὺς θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθας.

Peneus hymno in Delum hæc:

Λοιβῖ ἀναγκαίη μεγάλη Θεὸς, οὐ γὰρ ἔγωγε
Πότνια σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι· οἶδα καὶ ἄλλας
Λουσαμένας ἀπ' ἐμεῖο λεχωΐδας— Diocli Il. ε.

— Γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο Ἀλφειοῦ —

—— Ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ] Fortè Ἐλαιώλῳ, vel, Ἐλεύνῳ. Brod. Εὐφύλῳ. Rhod. Ἐλιόλῳ.

Ἀντίφῳ αἶψ' ἐπόρυσεν —— Odyss. β.
Ἄντιφος αἰχμητής, τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ ——

Οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν] Mira su- 175
periectio. Compar illa Claudiani de tertio consulatu Honorii: — *Neptunus in alga*

Nutrit equos, qui summa freti per cærula possint
Ferre viam, segetemque leui percurrere motu:
Nesciat vt spumas, nec proterat vngula culmos.

Et de Neptuni Polyphemo Apollonius lib. 1.

Κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
Οἴδματος· οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας· ἀλλ' ὅσον ἄκροις
Ἴχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.

Maro Æneid. septima: *Illa vel intactæ segetis* &c.

Omnes ab Homeri genio, cuius illa sunt:

Αἱ δ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.

Ὣς μένεν ἄτρομος Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός] Recte expleas: Ὣς μ. ἀ. υἱὸς Ἀχιλλέος ὀβριμοθύμου. Vel:

Ὣς μίμνεν ἄτρεστος Ἀχιλλ. ο. υ. sic enim est in huius libri decliui.

— Οἱ

—— Οἱ δ' ἀπ' Ὀλύμπου] Rhod.versum hîc deesse suspicatur, qualis sit:

Ἀθανάτοισι θεοῖσιν, διχόφρονα θυμὸν ἔχοντες.

177 Brodæo poni videtur —— Οἱ δ' ἀπ.ο. pro τῶν ἀπ.ο.

—— Ἢ ὑπὸ βλωθρὴ Ἢ πίτυς, ἢ ἐλάτη ——

Æneid.3.de Cyclopibus immani corporis vastitudine: *Aeriæ quercus, aut coniferi cyparissi.*

—— Κατεχεύατο νεκρῷ

Ὠχροίη, τὸ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος] Recte ista habent. Ὠχροίη Poetæ est pallor, qui purpureum colorem deuenustat exstincto iam calore. Haut placet, qui reposuit: Νεκροῦ Ἀχροίη. Lib.tamen 9.de Philoctete reualescente:

Ἀχροίη γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν ——

177 —— Οὔ τις ἄλυξαι] Præstabilius, & iactantioris cum ratione ἀλύξει. Alterum nouo militi disconuenit.

178 —— Νόησε δ' ἐΐσκελον αὐδὴν] Martis, cuius vociferatio æquiparatur in Iliad. clamoribus mille, aut bis mille virorum:

—— Ὅσσον ἐννεάχιλοι, ἢ δεκάχιλοι.

Ἀνθῆκεν Ἑλένοιο κλυτὸς νόος —— Iliad.Z.clarus auspiciis cantatur;

Πριαμίδης Ἕλενος οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος.

—— Λαὸν ἐπασσύμενον μέγ' ἀΰτει] Turbam incitatam altè inclamabant. Quorsum ἐπασσύμενον?

179 —— Εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει] Armatos defendit, tuetur. Melius legeretur Κορυπτομένοις, afflictis mortalibus, & pessundatis, quibus peropus est defensore. Qua voce vtitur Theocritus. Eam Seneca, Ennius, & prisci reddidere τῷ A-

vietare. Plautus Pseudolo vocat *obuertere cornua*. Homer. Il. X. Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, vbi apposite Eustathius: Τὸ δὲ κεραΐζεσθαι ἐνταῦθα φθορὰν δηλοῖ, καὶ βλάβην μετὰ τὰ κέρατα. Ὅθεν φασὶν ὁ ἄθυμος, καὶ ἀόργητος Ἀκέραιος λέγεται, ὁ μηδένα κεραΐζων, καὶ βλάπτων. Eodem referas cornua in Scriptura sacra toties pro viribus, & potentia. Thren. 2. *Confregit in ira furoris sui omne cornu Israel*. Psalmis 68. 111. 148.

—— Τῶν δ' ἴσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον. Et:

— Μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα ἶσα πέλει — Silius Italicus lib. 13. de Capuæ oppugnatoribus:

Nec pronum audendi virtute excellere cuiquam,
Aequarunt ira dextras ——

—— Υ'πέρβιον εὖ θέμενοι κῆρ] Ita probatur hęc lectio, vt æque alia nulla. Est enim recte compositus animus prælianti apprime necessarius. Prouide lib. 3. de Hectore Calaber:

—— Πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε καρτερὶ θυμόν.

Et M. Tull. lib. 1. Off. *Expetenda magis est decernendi ratio, quàm decertandi fortitudo: temerè enim in acie versari, & manu cum hoste confligere immane quiddam est, & belluarum simile*. Ideo bellatori opus est animo bene composito, & à turbulentis affectibus vel timoris, vel gloriæ defœcato.

—— Σμινθήσιον ἄλσος] Rhod. Σμινθήϊον. de templo prodictum.

—— Μενεπτολεμόντε Φάληρον] Nepotem, aut filium fortasse Phaleri, qui cum Iasone Colchos vela fecit, Pausanias Atticis.

—— Περὶ ζάθεον πόδα Κίλλης] Homerus Il. A. 180
Κίλλαν τε ζαθέην — Vbi præter cætera Didymus

docet

docet à Cillo Pelopis auriga nomẽ ciuitati datum, fuisse item inibi templum Apollinis Cillæi.

Αἰνείας δ' Δάμαντα καπέπεφνεν ——— γρ. Κατέφλασεν. Hesychius: καταφλάσαι, κατακόψαι.

Αὐλίδα ναιετάασκε ——— Vbi classis Graiorum coniurauit in Troianos. Æn. 4.

Aulide iuraui Troianam excindere gentem.

Mela lib. 2. c. 3. *Aulis Agamemnonia, Graiorumq; classis in Troiam coniurantium statio.* Solin. c. 12.

81 χεῖρα περιρρήσῃ ——— Brod. περιρρήξῃ reponit, & exponit Violentius iniiciat. Mallem περιρρίψῃ Omnem in partem iaciat.

——— Σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι] Plenè: Ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις.

Τρωσὶν ἐπαμύνοντος ——— γρ. Τρωσὶν ἀμυνόντος περ' ἐπίνυτο. geminante ν. Ἀμύνω perpetim α corripit. In pede libri: ——— Διὸς μέγα θαρσαλέοισι

Τρωσὶν ἀμύνοντος ———

——— Ἐπίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλος

Λαὸν ἐπαΐσσοντας ——— Sic dexterrimè restituit Brodæus.

182 Παλλὰς ἐν πεδίῳ ——— γρ. Καππεδίον, cuius istud alterum glossema. Aut etiam leuiuscula additione: Παλλὰς ἀνὶ πεδίῳ.

Ἷξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον ——— Sibi sacrum. In Catalogo:

Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·

Ἔνθα δέ μιν ταύροισι, καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται

Κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.

Ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων] Iliad. Τ. Achilles:

Τρῶας δ' ὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἀπαείζον,
Πρὶν ἕλοιμι κτ' ἄσυ ——

Ἄχθος αἰειρύσαντες αὐτῶ κτ' δύσβατον ἄκρην] Ἄχθος enim iugum intelligo. Δύσβατον ἄκρην colliculum, in quo arando præcipue desudascitur.

—— Ἀμφὶ δὲ πύργους] Iliad. H. —— Τρώων εὔπυργον ἕλητε.

—— Ἐκυκλώσαντο πόληα] Correctio est à Brodæo inducto πολλά.

Ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἀνὶ σταθμοῖσι μένωσι] Lusit in simili Apollon.lib.2.Arg.

Ὡς δ' ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
Ἐκ νεφέων ἀνὰ δ' ἄστυ, καὶ οἰκία· τοὶ δ' ὑπὸ τοῖσιν
Ἐνναέται κόναβον τεγέων ὑπεραίοντες
Ἥνται ἀκήν· ἐπεὶ ὔ σφι κατέλλαβε χείματος ὤρη
Ἀπροφάτως· ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρον.

Λαβρὸν ὁμῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι —— Homerum exsibilat Scaliger, quod in decimo Iouem fulgurare facit, vbi ningit. *Nunquam hoc vidimus*, inquit. Dic etiam illud Horatianum tibi illectum:

Iam satis terris niuis, atque diræ
Grandinis misit pater, & rubente
Dextera sacras iaculatus arces
Terruit vrbem.

Adstruo ex Statii libro 5. Thebaidos:

Talis hyperborea virides niue verberat agros
Iupiter, obruitur campis genus omne ferarum,
Depressæq́; cadunt volucres, & messis amaro
Strata gelu: fragor inde iugis, inde amnibus ira.
Vt vero elisit nubes Ioue tortus ab alto
Ignis, & ingentes patuere in lumine nauta. Item:

Quali-

Qualiter ex alta cum Iupiter arce coruscat:
Pleiadas ille mouens, mistumq; sonoribus imbrem.
Horriferamve niuem ——

Nonnus lib. 36.

Αἰχμὴ δ' αἰθαλόεσσα, καὶ ὑδατόεντες ὀϊστοὶ
Σύμπεζον ἀλλήλοισι ——

Basilius Seleuciæ Episc. oratione in Moysen: Ἐκεῖ χάλαζα πυρὶ συνεφεστήκει, καὶ παρὰ φύσιν ὁμονόει τὰ τῇ φύσει μαχόμενα τὸν τῆς φύσεως πόλεμον κατ' Αἰγυπτίων μετάγοντα.

3 Ὡς δ' ὁπότε ψῆρες τανύπτεροι —— γρ. Τανυσίπτεροι, quod & alibi præmonitum. Nota sturnos oliuarum appetentes, & gracculos.

—— Ἐν δ' πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύεσθαι] Pro πύλαις ἀνέπεσον. Et Liuium ita loqui libr. 3. commemini: *Portis incidentes.* Item lib. 2. *Fugientes, sequentesq; castris incidere.*

Ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου] Troiam Neptuni, & Apollinis manu fabricatam.

—— Τοὶ δ' πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν] Locus emendatior Rhodomani felicitate. Antè Οἱ δ' αἰεί.

—— Ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς Τρωσίν —— Phœbi. Ouid. l. 1. Trist. Eleg. 2.

Mulciber in Troiam, pro Troia stabat Apollo:
Aequa Venus Teucris, Pallas iniqua fuit.

4 Οὔτι μὲν οὐδ' ἀπαίτευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τοὺς
Πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον —— Prope verbatim Latinè do ex Æneid. 2.

—— *Nec soli pœnas dant sanguine Teucri,*
Victoresq; cadunt Danaï. Crudelis vbique
Luctus, vbiq; pauor, & plurima mortis imago.

—— Δαναοὶ δ' Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες] De Ioue

Digitized by Google

Tonante proscripsimus in libr. Silii 12.

Ἐπιπείθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φ. ε.] Si quid mens augurat, reuocabo Calabri res perditas:

Θνητοὺς πείθεσθαι, ἐπειὴ μάλα φ. ε. Cœpta namq; Græcorum incidit Nestor adspectu Iouis potentiæ, & conditionis mortalium oppugnantium, hoc est,

Ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοδρανέων τ' ἀνθρώπων.

—— Ὠκεανοῦ πλατὺ χάσμα Ἔζεεν —— Ex Hesiodi Theogonia:

Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
Πόντος τ' ἀτρύγετος ——

Ἄλλοτε μέν τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή] Fœneratur Calaber ex Theocriti Idyll. 4.

Χ' ὠ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

Καὶ δ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ] Differt Iupiter, inquit Nestor, vrbem vastam dare, & nondum hodie fatum est id agi. Itaque vulgatissimo supplemento commodissimè loci inaniæ solidantor: Καὶ δ' οὔπως νῦν μοῖρα δ. κ. α.

Τόν ῥα πάρος κατέλεξεν —— Principio bilustris obsidii. Iliad. β. M. Tull. lib. 2. de Diuin. Ouid. in capite lib. 12. Metamorph.

Αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς —— Græci, quibus bono *ordinem exercitus, signi dationem, tesseras, vigilias inuenit Palamedes Troiano bello*, Plinius libr. 7. cap. 56.

IN Q.

IN Q. CALABRI

Paralipomenων Lib. IX.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

87 Ζεὺς Ἴδης μεδέων —— In Ida Phrygiæ monte regnans. Il. Θ.

Ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις. Et Iliad. H.

Ζεὺς πάτερ Ἴδηθεν μεδέων —— Callimachus ab Ida Cretæ, vbi Iouis incunabula, & ſepulcrum:

Ζεῦ σε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὔρεσί φασι γενέσθαι.

Martialis: *Iupiter Idæi riſit mendacia buſti.*
Addo Ouidium: *Cretes nutrito terra ſuperba Ioue.*
Neque vlli mirum videbitur, ſi in vtraque Ida cultus Iupiter. Vide Lactantium.

—— Μετ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις] χ. μέγ' Α.

88 Καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε, τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν] Æn. II.

Audiit, & voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.

Et Iliad. Γ.

Λιλαιόμενος νέκυας πυρὶ καιέμεν —— Brod. & Rhod. πυρὶ καιέμεν. Falluntur ſpecie recti. Non vndiquaq; cadauer vrebatur? cur non igitur πυρὶ καιέμεν? Im-

mò plena ignominiæ viliorum fuere funera, siquando semiusta duntaxat, vel vstulata. Dictum in Silianis Commentariis.

—— Κεκμηῶσιν· ὀ γάρ σφισι μῆνις ὀπηδεῖ] Æn.9.

Nullum cum victis certamen, & æthere cassis.

Ἀχνύμενοι μάλα περ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο] γρ. Ἀ. μάλ' Ἄρηϊ δ. Ε'. Dices: Mars libro antegresso Græcos inimicat, atq; in Troianos acuit; verùm Ἄρηϊ, bello, prælio expones: nisi potius Ἀχνύμενοι μάλα πάγχυ.

Δινήεις προρέησιν —— Ita legunt. Scribendum ariolor: Ξάνθος ἐπιπροχέησι. Præmissum ἐπὶ significat Xanthum fluctum fluctibus obruere, ideoque Δινήεις. Vnde coniectura est glossema in versum surrepsisse per inscientiam prioris præpositura.

Νῦν δὴ ὀλὴ ἄρ σύγ' ἐσείδης πὸν τῆκος —— Quibus 189 hæc durior, inquit Brod. synæresis videbitur, σὸν reponant. Immo illius in vicem reposuerim ἑὸν pro Tuo. Sic in capite libri huius:

— Καὶ σὺ λελασμένος ἧος ἑοῖο

Δαρδανίου αἰπηθοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.

Βῆ δ' ἰθὺς παρ' ὑπὲρ νῆας —— γρ. ὑπὸ νῆας, vt Il.β.

— Ὅσσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον. Brod. παρὰ νῆας.

—— Χείματος αἰνοῦ 190

Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ] Horat. lib.2.Od.9.

Non semper imbres nubibus hispidos

Manant in agros ——

Oda 10.

— *Informes hyemes reducit Iupiter, idem*

Summouet —— Hinc Iouis Αἰθρίου cognomentum. Theocrit. Id.4.

Χ' ὠ Ζεὺς

Χ' ὁ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
Vet. Inscr. Iovi Sereno.

191 ——— Υἷες ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
Τεύχεα πάντα φέρεσκον ——— Qui arma patri pugnaturo sufficiunt, cur non instantes, & festinanter id agant? Sed neq; abit præliator domo antequam arma induerit: tantum abest, vt antequam comportentur. Poterant illa afferri abiturienti, non abeunti iam. Quare lectio illa recta, non Brodæi ἐπειγομένῳ, minùs Rhod. ἀποιχομένῳ. Neque satis est vocem vicina vertere: vocis enim imagine res aliqua tegitur, quæ non æque potest in carmen trahi, ac ipsa vox: aut cum re signata, quippiam annexum est, æque ab autore diuersum.

——— Κραδίην δέ οἱ δαὶ μᾶλλον] γρ. κρ. δ. οἱ ἀν δαὶ μ.

——— Κακῆς ἀλκήεια χάρμης] γρ. Ἀλκτήεια arma, quæ vim arceant.

——— Στέρνα πεπυγμένα δείκνυε πατρὶ
Ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊοτῆτος] Triplex fortitudinis exemplum, Sauciatum esse olim in prælio, aduerso pectore vulnera nō pudenda passum, item ea esse crebra: quorum denudatio oculis subiecta fidelibus non mediocres pugnaturo stimulos subiiciebat.

——— Εἶχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμόν] Brod. ὑπὸ κήδεσι, & interpretatur, *In dolore erant ob caros filios.* Rhodom. — Εἶδον δ' ὑπὸ κήδεσι θυμόν.
Accedam deruncinandis huius agri sentibus opera tertia.

— Εἶχον δ' ὑπὸ χείροσι θυμόν. Quia iam alias super aliis clades acceperant, quia sibi sanguis frige-

Digitized by Google

bat, expertes bonæ spei, & nec filiorum tamen securi, animum malorum contemplatu occupabant, hoc est, — Ἔχον δ' ὑπὸ χείροσι θυμόν: scilicet *omnia vano augentes timore*, vt Liuianis verbis explicem.

Οἵη ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε —— Rhod. Οἵη ἄμ' ἀμφιπόλοισιν — Certè leniùs fluet oratio, si adsimile quidpiam iniiciatur. Quare scribo: Οἵη ἀμφιπόλοις σὺν· ἐρ. vt Il. Υ. Ἀρτέμιδι ξύν. Namq; præpositiones inuerti quandoq; notat Charisius lib. 2. Sic Plautus — *Quem ad epistolam Mnesilochus misit.* 192

Lucret. lib. 2.

Nec quæ nigra cluent de nigris: sed variis de.

Calaber lib. 10.

Ἀχνύμεναι πικρὸν σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν

Εἵρονθ. ——

Rogat Brodæus: Quidni Οἷα σὺν ἀμφιπόλοισιν? Respondeo οἷα spondæum esse. Deinde οἷα alienum est ἰάζοντι Poetæ.

Ἱππασίδην· ὅδ' ἄρ ἅρματος αἰπηροῖο] Brod. Εὐκλαρον ἵππασ. Sed πλατυάζειν Calabro parum amicum est. Deinde voce illa ex Εὐκληρον deformata protraheretur α. Scribo ex loco subiectiore:

Ἱππασίδην Εὔκληρον· ὅδ' ἅρματος ἐξ αἰπηροῦ.

Δείδιε γὰρ μὴ δηθὰ ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα] Brod. Δηρόν. Rhod. Δή μιν. Priori correctioni aduersatur metus, ne citò occidatur. Alteram his postfero: Δείδιε μὴ μετὰ δηθὰ ἐφ' ἡν. χ. ε. Ne in pugna. Vel: Δείδιε γὰρ μὴ δηθὰ ἐφ' ἡ. χ. ε.

Εὐκλήρου δ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε δ' ἀργαλέων] Rho. Εὐκλήρ'. οὐ δ' ἔχε μ. Eam vocē antè probauimus, nec huic loco disconuenire iudicamus. Nisi, quod in præcipiti

tripiti periculo euenit, dicas & flagello insonuisse, & hasta equos egisse. Vnde consectarium est eum à Deiphobo, quia præuolabat, relinqui. Tunc retinebis carmen ὁλοκλήρως.

Θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπηύχετο —— Hostibus imprecabatur. Nec audio reponentes ἐπώχετο, vel ἐπώρχετο: etsi ἐπώχετο reponi possit aptissime. At non idcirco istud alterum oblinendum.

Δρυτόμος ἐγκονέων —— Homerus alio modo Iliad. Λ.

Ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὡπλίσσατο δόρπον.

Nec tamen scribendum: ἐγκονέων δρυτόμος: quia pòst Calaber: — Ὅσσον λίπε δρυτόμος ἀνήρ.

—— Καταχρύψας ὑπὸ γαῖαν

Σὺν πυρὶ δένδρεα μακρά —— Plin. lib. 16. c. 6. facti causam rimatur: *Quoniam desinente flatu protinus emoriens sæpius recoquitur.* Item: *Acerui conferctis taleis frequentibus luto caminantur, accensaque strue contis pungitur durescens calyx, atque ita sudorem emittit.*

Ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου] Vide Plin libr. 9. c. 15. Nec id videtur ignorasse Homerus Il. 9.

Ἢ εἰ μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας

Νῆας ἐμάς —— Brod.

193 Αἰνὸν ἐπὶ ξιφίησι —— Xiphias pisces (*gladios* vocant) tristi conficit cæde. Hi quomodo capiantur docet Hal. 2. Opp. Brod.

Ἔνθ' Ἀμιδῶνα ἔδειξε —— Asperius mihi est Ἀμιδῶνα, quàm Ἀμυδῶνα: nam Homerus primam in ἄλδος corripuit, & Martiali licuit esse tam diserto, vt scripserit lib. 6. ad Stellam:

Digitized by Google

Sardonychas, smaragdos, adamantas, iaspidas vnà.

Νειρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα, τὸν δ' ὑπὸ λαιμὸν] Rhod. rescribit Μέγα στόμ. π. σ. Quæ correctio etsi non necessaria, cum re tamen congruentissima est. Non necessaria: quia intelligi potest, vt Pyrrhus telum impulerit ad os cum stomacho: ibi enim *stomachus* nascitur teste M. Tullio libr. 2. de natura Deorum: *Linguam autem ad radicem eius hærens stomachus excipit, quò primùm illabuntur ea, quæ accepta sunt: oris vtraque ex parte tonsillas attingens palato extremo, atque intimo terminatur.* Suffragatur Gellius l. 7. c. 11. Eustath. in Iliad. P. Celisus, & Vessalius. Eam partem vocauit Homerus Στομάχοιο θέμεθλα, vbi & *stomacho* perfosso Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή. Omitti non potest Eustath. in Il. γ. Ἐν τῷ τό — Ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ σφάζεσθαί φησιν τοὺς ἄρνας Ὅμηρος κατὰ στομάχους, οὐ λαμβάνων τὸν στόμαχον κατὰ τὴν νῦν συνήθειαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν πάλαι. Στόμαχοι γὰρ φησὶ τὰ κάτω μέρη τοῦ λαιμοῦ. οἱ βρόγχοι· ἢ στομάχοιο ἀλλαχοῦ θέμεθλα ἡ φάρυγξ, ἢ τὸ στόμα κοιλίας. Nota dignus est & Calabri locus lib. 13.

—— Διὰ στομάχοιο πέρησεν,
Ἧχι θοαὶ πόσιός τε, καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι.

Veteri autem vsu vocis vsum Calabrum inde patescit, quod hunc μετὰ στομάχοιο προτὶ στόμα feriat, alterum ὑπὸ λαιμόν: hoc est vno ictu vna in parte duos confodere. Λαιμὸς enim iugulum Il. T.

—— οὔπως γὰρ ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις ἑταίρου τεθνειῶτος.

Congruentissima tamen illa correctio: quod *stomachi* os superiùs, quæ gula, maius est ore inferiore ad

re ad ventriculum pertinente, ita Gorrhæus, & Medici. Adi ad Oribasium c. de lingua, & agnatis.

Καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν] Vbi mors opportuna. Sic Aristot. lib. 5. de Gen. Anim. c. 5. Τεκμήριον δ' ὅτι καίριος ἡ πληγὴ ἡ εἰς τὸν τόπον τοῦτον γίνεται τύποις. Διὸ καὶ Ὅμηρος οὕτως ἐποίησεν·

—Ἵνα τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.

Eustath. legit Ὅθι τε. Herodian. lib. 1. πληγὴν καιρίαν dixit.

Ἄλλους δ' ἔκτανεν, ὅσους κίχε —— κ. Ἄλλους δ' ἄλλοτε κτείνεν ὁ. κ. Brod. Ἀλ. δ. ε. ἄνδρας ὁ. κ. Rhod. Ἄλλ. δ' αὖτ' ἔκτεινεν, ο. κ.

—— Καρπὸν ἐλαίης Ῥάβδῳ ἐπεσσύμενος ——
Brod. Perticis, aut arundine feriens. Varro lib. 1. de re rustica c. 55. Plin. lib. 15. c. 3.

—— Προχοῇσι Σκαμάνδρου] Minora in Iliad. Φ. Scholia Scamandri appellati causam aperiūt hanc:

194 Ἡρακλῆς ποτε δίψῃ κατασχεθεὶς, ηὔξατο τῷ πατρὶ Διῒ, ἐπιδεῖξαι αὐτῷ νᾶμα· ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύχεσθαι ῥίψας κεραυνὸν ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα, ἣν θεασάμενος Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας, ὡς εἰς τὸ πλουσιώτερον μετεισφέρεσθαι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἱονεὶ Κάμανδρον, γινόμενον καμάτου ἄκος ἑαυτῷ.

Κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι —— Absque adiecto ἐλάαν aurigari est, vt in illo Luciani: Ἤλαε, σήμερον μὴ ἐλάσῃς.

—— Περιβρόμεε δ' ἄσπετα γυῖα] Brod. scribendum opinatur γαῖα. Calaber paullo infrà:

—Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα.

Homer. Il. N. —Τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ, καὶ ὕλη

Digitized by Google

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος. Brod.
Calaber præterea lib.12.

Σεῖο πάροιθε τέκνος ὑποτρέμει ——— Brod. τέκη, ος. Haut multum aspernanda lectio. Altera tamen correctionis non eget, quid enim liquidius, Et ipsemet Deiphobus ad præsentiam parentis tui tremore succutiebatur.

———Ὅς ῥ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας Ἠέρα—— Homeri imitatione, apud quem legitur: 195

——— Ἐκάλυψε δ' ἀὴρ ἠέρι πολλῇ.

Ennius quoque Annali 5. dixit *Aere fulua*, consule Gellium lib.13. c.19. Inferno loco Calaber ἠέρα μακρήν.

Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι ——— Didymus. Δι' ὧν ἐξῄεσαν εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες. Σκαιαὶ δὲ εἴρηνται ἤτοι ἀπὸ Σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος· ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς, καὶ ἀριστεροῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο τὰς πύλας. Tantundem Eustathius. 196

Αἰδὼς γὰρ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
Ἔμμεναι ἀπρήκτους—— Homeri imitamen alibi:
Αἰσχρὸν δὴ δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.

Τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον ——— Apollinem. Congruenter, quia radii Solis tales. Macrob. lib.1. Sat. c.17. *Apollo Chrysocomos* (aliàs: *Chrysocomas*) *cognominatur à fulgore radiorum, quos vocant comas aureas Solis.*

Οἰωνοὶ κατέλειπον ἀριστερὰ κεκλήγοντες] Solens est Poeta noster in istiusmodi παρακειμένοις medias sic augere Τετρίγοντες. 197

Nec rescribendum Κεκλήγοντι: proba licet voce, Home-

Homeroque nota. De auſpiciis ſiniſtris pauca habe ab Euſtath. in Il. Φ. Ὅτι δὲ ἀγαθὰ μὲν, καὶ ἐναντία παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰ δεξιὰ ἐνόμιζον, οὐ τοιαῦτα δὲ τὰ λαιά, ἔκ τε τῶν οἰωνοσκοπιῶν δῆλον, καὶ ἐκ τῶν ἐξ ἀριστερᾶς πταρμῶν. Tantundum in Odyſſ. Α. Coruus Oſcen, & Phœbo (cuius res hîc agitur) à dextra ratum facit auſpicium. M. Tull. lib. 1. de Diuin. *Cur à dextra coruus, à ſiniſtra cornix facit ratum?* Idem Plautus in Aſinaria. Hinc Ecl. 9. Maronis:

Sæpe ſiniſtra caua prædixit ab arbore cornix.

Ideo coruus à ſiniſtra inominalis eſt: inde timet Euclio in Aulul. *Non temere eſt, quod coruus cantat mihi nunc ab læua manu.*

Αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο] Ex Ptolomæo Hephæſtione videtur Iupiter indigitatus Olympius ab altore lib. 2. Ὡς ἐν Κρήτῃ λεγόμενος τάφος τοῦ Διὸς, Ὀλύμπου τοῦ Κρητὸς ἐστιν, ὃς παρὰ τοῦ Κρόνου λαβὼν τὸν Δία ἐτρεφέ τε, καὶ ἐπαίδευε τὰ θεῖα. Zacharias in Idyll. 17. Theocriti ab Olympo quodam, cuius filius Cius Cium appellant prouinciam pòſt à Pruſia rege Athenienſium dictam Pruſiam. Lactant. lib. 1. c. 11. inſinuat ab Olympò monte, quò ad Iouem *in ius veniebant, ſi qua res in controuerſia erant. Item ſiquis quid noui inuenerat, quod ad vitam humanam vtile eſſet, eò veniebat, atque Ioui oſtendebat.* Tatianus contra Gent. p. 287. Τάφος τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καθ' ὑμᾶς δείκνυται, κἂν ψεύδεσθαί τις Κρῆτας λέγῃ. Alludit iactatos vulgo Callimachi verſus.

——— Μεγάλης χθονὸς βέρεθρον] Iniicio Εὐρὺ, vti infrà ἄντος εὐρύ. Brod. αἰπύ.

198 Οὐ γὰρ δὴ πίπτεσθαι δαμήμεναι Ἴλιον ἄστυ] Abſq; Phi-

loctete. Pindar. Pyth. Oda 1. — Ποί-
αντος υἱὸν τοξόταν,
ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρ-
σεν, τελεύτασεν τε πόνους Δαναοῖς·
ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων,
ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν. Autor ad Herennium lib. 4.
Quod si Danais datum erat oraculum non posse capi Troiam sine Philoctete sagittis: hæ autem nihil aliud fecerunt, nisi Alexandrum perculerunt: hunc exstinguere, id nimirum capi fuit Troiam. Philostratus in Her. & Pausanias.

—— Ποτὶ πόλιν Ἡφαίστοιο] Lemnum, de qua Dionysius:

Ἔνθεν δ' ἡ Λῆμνος κραναὸν πέδον Ἡφαίστοιο
Γίγνεται —— Odyss. θ.

—— Ὅτι παρὸς αἰνὸν ὄλεθρον] Maritis coniuges machinatæ sunt. Meminit Eustath. in Dionys. & libr. 1. Il. Fusior in ea pertexenda historia Herodot. Eratone, & Apollod. l. 1.

Ἀλλὰ δμωΐδεσσι —— γρ. Δμωϊάδεσσι.

Θυμὸν οἰοίδησαν —— Comta dictio ea notione. Iliad. Ι' ὧτα:

Οἰδάνει ἐν στήθεσσι χόλος, πύκα περ φρονεόντων.

Chrys. lib. 4. c. 14. de Sacerdotio: Πῶς ἄν τις τὰς ἐκείνων παύσειε φλεγμονὰς οἰδαίνων αὐτός; Vtuntur Plato in Gorgia, Apollon. lib. 1. Arg. Hinc Maroni Geor. 1.
—— *Et operta tumescere bella.*

Fast. 2. *Jupiter intumuit: quaq; est non vsa modestè,*
Eripit huic linguam ——

Hinc *turgere* Plauto in Mostellaria, *turgescere* Ciceroni 3. Tuscul. eadem nota.

—— Ἐχε-

Digitized by Google

——— Ἐχηρώσαντο πόληα] Virgilius:

— *Viduarunt ciuibus vrbem.*

Οἱ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον κίον, ἠδὲ τὸ ἄντρον κοῖλον] γρ.

— Ἠδέ τι κοῖλον ἐπ' ἄντρον. Vel ποιητικώτερον vtrinq; disiecta præpositione:

— Ἠδὲ τὸ ἄντρον ἐκεῖνο.

Ἐκεῖνο, tantopere iactatum in vulgus. Tende in notam insequentem.

Λαΐνεον, τόθι κεῖτο πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ] Vt Pæante natus Philoctetes dicet Hom. in Catal. & Eustath. Antrum eius saxeum Varro lib. 6. de L.L. ex Accio: *Lemnia quis tu es mortalis, qui in deserta, & tesqua te adportas loca?* Consule Festum in Tesca loca, & hoc limbo oram pertexe. Cicero lib. 2. de Finib. B. & M. *Saxum illud Lemnium* [ἄντρον ἐκεῖνο] *clamore Philoctetæo funestare:* In Philoct. Soph. Ἄοικον εἰσοίκησιν vocat. Τόθι κεῖτο. significanter admodum. Sic & Cicero: *At iam decimum annum in spelunca iacet.* Sic Photius c. 71. de Dione Cocceio: Παρειμένος ἐπὶ τῇ τῶν ποδῶν ἀῤῥωστίᾳ ἔκειτο λοιπόν. Quæ vt cohæreat secum oratio, scribo: Παρειμένος δ' ἐπί. Nec audio virum doctum reponentem ὀκεῖ τὸ λοιπόν. Quid facias illo Παρειμένος, si demes ἔκειτο? Sic Iliad. β. de Philocteta venustè:

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων.

199 ——— Λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι] Accius apud Tullium suprà:

Quod eiulatu, questu, gemitu, fremitibus,
Resonando mutum, flebiles voces refert.

Metam. 13. *Saxa moues gemitu* — Philoctete.

Ἄλλα δέ οἱ συνίεσκε περὶ χροῒ χείματος ἀλκάρ] Συνί-

Digitized by Google

ε...ᾳ notat plumis indutum Philoctetam. Cicero lib. 5. de Fin. B. & M. *Configebat tardus celeris stans volatilis, vt apud Accium est, Pennarumq; contextu corpori tegumenta faciebat.* Ouid. Metamor. 13. de Philoctete: *Velaturque, aliturq; auibus* ——— Agatharchides Struthophagos refert aucupio victitare, auiumq; plumata cute vestiri, atque indormire: Σιτύμενοι μὲν τὰς σάρκας, ἐνδύσει δὲ, καὶ στρωμνῇ τοῖς αὐτῶν χρώμενοι δέρμασι.

——— Χείματος ἄλκαρ] In Lemno hyemis, cœlique vt agnoscas inclementiam, *horrifer Aquilonis stridor gelidas molitur niues.*

Et Philoctetæ verba sunt apud Accium:

——— *Contempla hanc sedem,*

in qua ego nouem hyemes saxo stratus pertuli.

Nec malè vertas κεκλιμένον illo *stratus.*

——— Δὴ γάρ μιν ἐπλώ ἐλε ——— Dissocia malè cōglutinata: Ε᾽πλω᾽ ἕλε.

Καὶ τὰ μὲν ἂρ κατίδεσθε ——— Artabani fortuna par, *qui in Hyrcanis repertus est illuuie obsitus alimenta arcu expediens,* Tacit. An. lib. 6.

——— Α᾽ργαλέης δόλος Α᾽ρης] γρ. Α᾽γχης, Brod.

——— Περὶ δ᾽ ὀστέα μοῦνον Ρ᾽ινὸς ἔην ——— Nostrates, *Il n'y auoit, que la peau autour des os,* verbatim. Theocritus:

Δειλαίῳ γ᾽ ἔτι τι, καὶ ὀστέα μοῦνον ἐλείφθειν.

Callimachus: ——— Ε᾽τάκετο μέσφ᾽ ἐπὶ νευράς.

Met. 8. *Dura cutis, per quam spectari viscera possent.*

——— Ο᾽λοιὴ δὲ παρνιάδας ἀμφέχυτ᾽ αὐτμὴ

Λευγαλέη ῥιπόωντος ——— Squallor hoc versu detergendus. — Α᾽μφέχυτ᾽ αἰχμὴ Α. ῥυπόωντος. Παρνιάδας

δας synizesi: nisi malis vocem primigeniam Γαρειάδας.

Οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέα ἄχθεε ἰκέσθαι] Rhod. Μέλεν, vel Ἵκανε. Ἄστοχως. Si coniecturis pro ingenio indulgendum, scribe: Οὕνεκα ἕλκος ἔμμεν ἐς. ο. α. ι. Nam λ non nisi vi deraditur. Nec malè: Οὕνεκά οἱ μέλαν ε. ε. ο. ἄχρις ἵκοιτο. Μέλαν enim postulat illud:

—— Μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης.

Carnemq; admorsam ab hydro, vel hydra atritate infici docent ista Nicandri:

Σάρκα μελαινομένην, πικρὸς δὲ ὑποσήπεται ὕδρης

Ἰός —— At quid nobis mutatio est τῶ ἱκέσθαι, cum pari modo cum μέχρις nectat lib. 10. tantum non verbis iisdem:

—— Καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι.

Μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέων, οὕνεκεν ——

—— Ὑπέρτατον ἀνίαι] Mœrores exedebant. Æschylus: φαγέδαινα, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

In edacem tristitiam conuenit illud Il. α.

Τέκνον ἐμόν, τί ὀμέχρις ὀδυρόμενος, ἐ ἄχνυσαι

Σὴν ἔδεαι κραδίην —— Item Pythagoræ symbolum Eustathio, & Laertio referentibus: Καρδίαν μὴ ἐσθίειν. Bellerophon apud Homerum, & Ciceronem ingenii facilitate Homerum alterum *suum cor edens* dicitur. Hac mente, rectè legitur Ὑπέρτατον. Alioqui non inuitus legerim: Ὑπέρπτατον ἀυτμαί: quo putris vlceris anima olida significetur prouolare; ac præterquam quod animam fœtentem Philoctetes exspiret, vlceris graueolentia magis inficiatur antrum. Sed priora accommodatiora.

Ὡς τὸ ὑπ' ἴσχιον ἕλκος —— Fors: ὑπ' ἰσχίου diuulse.

Digitized by Google

Λυγρὸς ὕδρος ——— Iliad. β.

Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου. Quod hydri venenum præsentaneum, ideoque Gerræos illo tela inficere:

Τῷ μὲν Γεῤῥαῖοι Νομάδες χαλκήρεας αἰχμὰς,
Οἵ τε παρ' Εὐφρήταο ῥόον πολέοντες ἀρύεσσι
Χραίνουσιν, τὰ δὲ πολλὸν ἀναλθέα τραύματα τεύχει·
Σάρκα μελαινομένην πικρὸς δ' ὑποσήπεται ὕδρης
Ἰὸς, σηπόμενον δὲ μύδῳ ἐκρήγνυται ἕρφος. Indicat Sil.l.1.
Aut hydro imbutas bis noxia tela sagittas.

Quod si eductum ex hydro venenum immedicabile est: multo lethalior erit pestis, quam impressis dentibus viuus ipse serpens cui attulerit, ideoq; attente Calaber:

Λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε, στυγερόν τε.

Sophocles tamen in Philoctete echidnam hydro sufficit: ——— Τῆς δ' ἀνδροφθόρου

Πληγεῖτ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι.

——— Περὶ χερσὸν ἰόντα]. Tum Chersydri nomen videtur sortiri. Lucan.lib.9.

Chersydri, tractiq; via fumante Chelydri.

Τεῖρε δυσεκθλήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν] Scribendum videatur è dictis δυσαλθήτοισιν: sed δυσεκθλήτοισιν expono, *ineluctabilibus*, intolerabilibus malis. Eadem ex vtrouis nascitur sententia.

Χέδρος πεπάλακτο ——— χ. Ἰχῶρος. Homerus:

Ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει ———

Quæ coniectura firmatur illis, λειβομένοιο destillantis, & πεπάλακτο πέδον, fœdatum solum.

Ἰῶν πεπλυθυῖα ——— Referta sagittis pharetra Philoctetæ. Marcus Tullius Tusculan. libro 2.

Nihil

Digitized by Google

Nihil igitur hunc virum sagittæ, quas ab
Hercule acceperat, tum consolabantur, cum
E viperino morsu vena viscerum
Veneno imbuta tetros cruciatus cierent.

Vide Nonium verbo *Imbuo* versus hos Accio adscribentem. Philoctetam sagittis suis donat Hercules in Oetæo Senecæ: Ideoq; Silius in duodecimo de Petilia Philoctetæ opere (fide Strab. in 6.)

Ac quondam Herculeam seruare superba pharetram.

—— Λοίγιον ὕδρυ Φάρμακον αἰνομόροιο ——

Brod. Ὕδρης, non ὕδρυ legit. Pausanias in Corinthiacis: Ὑπὸ ταύτῃ τὴν ὕδραν τραφῆναι τῇ πλατάνῳ φασίν. Ἐγὼ δὲ τὸ θηρίον πείθομαι τοῦτο καὶ μεγέθει διενεγκεῖν ὕδρων ἄλλων, καὶ τὸ ἰὸν οὕτω δή τι ἔχειν ἀνίατον, ὡς τὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῆς χολῆς αὐτοῦ τὰς ἀκίδας φαρμακεῦσαι τῶν οἰστῶν. Sophocles in Thrachin. Ἡ μελαγχόλους ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρης. Dictys lib. 4. Ser. in 3. Æn. Diod. in 5.

—— Κιόντας Ἐσσυμένοις —— Aduentores incitatos. Vt οἱ τικόντες, aliaque sexcenta loco nominum: nisi malis Ἐσσυμένως. Vt in sequente lib.

—— Ἀΐσσοντας ἐσσυμένως.

—— Ἀλλ' οἱ θρασὺς ἤμελε θυμός] Rhod. Ἤθελε.

—— Κακὸν δέ οἱ οὔτι Ἀχαιῶν

Αἴτιον ἔμμεναι φαῖτο, ἀλλ' ἀλεγεινάς] Nimia vastitudo, nimia scabrities. Tollebat Brodæus:

Κακοῦ δέ οἱ οὔτ. Α. Αἴτ ἔμμεν' ἔφασκε κατὰ στρατὸν ——

Fortè: — Κακοῦ δ. ο. ο. Α. Αἴτιον ἔμμεν' ἔφαν τόδε κῆδος ἀ. ἀλ. Adserebant neminem Græcorum causam attulisse tã miseræ illic afflictationi τοῦ κακοῦ τόδε κῆδος. Vel rectiùs, faciliusq; — Κακοῦ δέ οἱ οὔτι Ἀχ. Αἴτ.

ἔμμχεν ἑαυτὸ ἐμπεκεδὸν, ἀλ. κλ. Neminem hominem ex Achiuis mali huius autorem disertè adserebant, sed lugendas Parcas. Hic enim orationis, & legationis cardo fuit.

—— Καὶ ἤπια μηχανόωνται

Αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν —— Fortè interpunctione sublata: Εἶθαρ ὅτι.

—— Ὅ δ' εἰς αἰσὶν Ὀδυσῆος] Sentinam huius loci dupliciter exhaurire est. Primùm si legas: Ὅ δ' ἰδὼν αἰσὶν Ὀδ. Potuit enim Philoctetа Vlyssis, ac Diomedis ætate animaduersa recreari : quippe quod ὁμήθεις, fortè etiam ὁμήλικες: ætatem potissimum si cum ætate compares, atque oribus ora; nō annos cum annis. Deinde, quò magis inclino: Ὅ δ' εἰσιὼν Ὀδυσῆος, auditis Vlysse ac Diomede: nam vterque locuti, vterque ἥεανδ, ἔφανδ. &c. Quam in coniecturam incidit quoque Rhod. quod his olim conscriptis, tandem video.

Καδδαλέοντες ἔνθηκαν —— Solicitè, & cum cura eum sustulerunt, quibus sustollentibus occinitur apud Accium referente Nonio: *Agite, ac vulnus ne succusset gressus, cautè ingredimihi.*

Ἱστία δ' ἀμφ' ἐτάνυσσαν ἐφ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι] Interpres Apollonii *pedes* hos vt cognoscamus, promouet: Τὰ χοινία, οἷς ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς κατὰ τὰς γωνίας πόδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ τούτων προπόδας. Iterumque de tota congerie rudentum: Διαιροῦνται αὐτοὺς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον Μεσνείας λέγουσιν, τοὺς δὲ κατὰ γωνίας Πόδας καλοῦσιν, ἐφεξῆς δὲ τοὺς προπόδας, μεθ' οὓς εἰσιν οἱ καλούμενοι Τέρθριοι, εἶτα οὓς λέγουσι Μέσους.

Vtriusque pedis meminit Catullus Epigr. 4.

—Siue

——Siue vtrumq; Iupiter
Simul secundus incidisset in pedem.

Vbi *pes vterque* sunt veli partes imæ, rudentibus, qui κωλοι pedes sunt, adhærentes. Plin. lib. 2. c. 47. *Iisdem autem ventis in contrarium nauigatur prolatis pedibus, vt noctu plerumq; aduersa vela concurrant.* Quod & nos experti sumus nauigantes velis aduersis, quos nautæ in sic torta, & detorta vela excipiebant. Strabo lib. 13. Lectum, & zeleam vocat extremos Gargari montis πρόποδες. Eustathius: Πόδες δὲ τὰ κάτω δύο χοινία, οἷς πρὸς πρόφοραν, ἢ πρύμναν διατείνεται τὸ ἱστίον. Καλοῦνται δὲ Πόδες διὰ τὸ κάτω εἶναι. Hinc est, quod Lycophron ποδωτὰ λίνα vela vocet.

Ἀμφὶ δὲ δελφῖνες —— Humanum animal, Vide Plut. συμπ. τῶν ἑπτά, Arionis occasione, Ælian. lib. 2. c. 6. & crebriuscule. Plin. lib. 9. c. 8. Gell libr. 16. c. 19. Herod. libr. 1. Plinium secundum epistola ad Caninium lib. 9. Solin. c. 22. Mihi rata fides.

—— Χεῖρας ἀραιάς] Aut manus intelligit dispessis digitis, quod gaudio exultantibus contingit: aut emaciatas, quæ prope translucerent, cuiusmodi indubitanter erant Philoctetæ: nam si cætera membra exsucca, & excarnificata erant, multo magis artus extremi, ad quos lentius viuifici spiritus perueniunt, quique in natura deficiente facilius, citiusq; distabescunt.

202 —— Ποτὶ χθόνα δ᾽ ἰαν ἑσκον] Suppleuerim ἕλκεσκον trahebant: vel ἔχεσκον tenebant. Potius namq; trahebatur, quàm ducebatur. Propterea φόρημα dicitur Philoctetes, seu *gestamen* à Sophocle. Post tamen: —Ἄγον Ποιάντιον υἱόν: vnde ἄγεσκον hîc suffici queat.

——— Ὄφρα περιπλήτῃ Πίσσα περιδρυμηθεῖσα ———

Rhod. περιτμηθεῖσα. fallitur: nam è picea pix vt educatur circumcirca sæpius cortex abripitur. Plinius lib. 16. c. 12. Calabro lucidissimam lucebit facem: *Aperitur picea à parte solari, non plaga, sed vulnere ablati corticis, cumplurimum bipedali hiatu, vt à terra cum minimum absit. Nec corpori ipsi parcitur, vt in cæteris, quoniã hastula in fructu est* (in vsum lampadis, quam δαΐος cum Homero Odyss. δ. Calaber nuncupat). *Postea humor omnis è tota confluit in vlcus. Item in tæda. Cum id manare desiit, simili modo ex alia parte aperitur, ac deinde alia. Postea tota arbor succiditur.* Compone cum his verba Calabri.

——— Ἑκηβόλον αἰχμητῆρα] Philoctetam sagittipotentem. Iliad. β.

Τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδώς.

Ὣς κύτερον ποίησεν· ὅλ' ἤματος αἰψηροῖο] Brod. Ο' δήματος. Rhod. Ποίησε νοήματος. Ego: Ποίησ' οἰδήματος, non tam cito intumuit olim vlcus, quàm à Podalirio iam persanatum est.

Ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος ——— Reformato iam Philocteta. Nota Ptolomæum Hephæstionem li. 5. scripsisse ὡς Φιλοκτήτης ὑπὸ ὄφεως πληγεὶς αἱρεθη. Curabatur tamen à Pelio eodem teste lib. 6. Ὡς Φιλοκτήτην ἐν Λήμνῳ Πήλιος ἰάτρευσεν υἱὸς Ἡφαίστου, καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὴν τοξικήν. Sanatum à Machaone vult Propertius lib. 2. Eleg. 1.

Aliâs Αὔνιος.

Tarda Philoctetæ sanauit crura Machaon.

Verùm haut Calabri de mente, cuius narratu Machaon lib. 6. cæditur, & Philocteta persanatur hoc lib. nono à Podalirio, quod vides. Redi ad superiùs

rius explicatam e Pausania Machaonis cædem.

——— Εὖ ϑ κικλήσκων Οὔνομα πατρὸς ἑοῖο ———

Verbis an sit aliqua in medendo vis, dicet Plinius lib.28.c.2.

203 ——— Τὸ γὰρ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν] Factum diuinitus iactabant. cur? sic enim res erat, vti cogitabant. Nec admittenda castigatio acuti magis, quàm considerati viri.

——— Αἰνῆα σῖο μάχονται] Subiicit Rhod.

Ἀνδράσι γὰρ βιότοιο πολυπλάγχθοιο κέλευθοι Γαῖαν &c.

Calabro adsimile quidpiam ereptum est.

204 Εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῆς ἀνέμοιο Σευομένων ———

Vocis modulus cõtumacius sedem occupet, si scribas cum Brodæo: Εἰδ. φυλόπασιν ὑπ'. Sic tentabam, Αἴζηοί . . . Εἶδος φυλόπιδος μὲν ὑπ. πν. α. Σευομένης· ἀγαθὸς δὲ. Rectius forte Rhod. Εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπ. π. α. Σευομένοις ——— Adstruo ex Iliad. Z.

Οἵη περ φύλλων γενεή, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν.

Quo versu Caunios irrisit olim Stratonicus: liuebant illi, & tantum non virescebant, victu ex foliis destricto alti, vt hîc Philoctetes. Pulcherrime M. Antoninus Imp. libr. 10. valere vult εἰς ὑπόμνησιν ἀλυπίας, καὶ ἀφοβίας, οἷον

Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη

Τηλεθόωσα φύει ——— Vide Senecam Hercule Oetæo Act. 2. Nonnum lib. γ.

Νῦν δ' ἑπτὰ γυναῖκας ——— Suspicor libellionis errato diuulse scriptum fuisse Νῦν ϑ μέν; tum deinde μὲν euanuisse, ex quo sic versum reformo: Νῦν δόμεν ἑπτὰ γ. Dixerat Agamemnon: Troianorum spoliis te auctabimus: tantisper honorarium esto,

Digitized by Google

Septem mulieres, viginti equi, tripodes bis seni.
Vel: Νῦν δὲ τὴν ἑπτὰ γ. quod ignoratione interceptum; id sit, Nunc septem cape mulieres. Sic Homerus: Τῆ, πίε οἶνον ——

Ἀργείων, εἴ τις ἔτ' λώπεν εἵνεκ' ἐμεῖο] Forte, vt Rhod. Εἴπου τις ἔτ' ἤλιτεν εἵν. ἑ. Forte: Ἀργείων μή τις κακῶς λώπεν εἵν. ἑ. *Nemini mea nomine male sit*, quod optantis.

Εἶα δ' ἄγε πολέμοιο —— γρ. Εἶ' ἄγε πολέμοιο. Εἶ 205
concisum ex εἶα, quod hortantis.

IN Q. CALABRI

Paralipomenων Lib. X.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

—— Πύργοισιν ἐϋτμήτοις ἐπιβαίνης] Præterquam quod Troia bene admodum turrita fuit, (Il. η. Τροίην εὔπυργον ἕλητε) turres ipsæ e lapide fabre secto visebantur; hoc loquitur Calaber, nihil vt opus sit mutatio Rhod. ἐϋδμήτοις, vel ἐϋκμήτοις.

Ὅς κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν] Ineptam 207
complectuntur ista sententiam: ego antegressæ à Polydamante orationis adspectu scribo πύργοισιν, vice τῶ ποτὶ δῆριν. Itaque suprà est.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐπιβείσουσιν —— Integre Ἀλλά ῥ' ἐπιβρ. Vel Ἀλλ' ἐπιβείσουσ' ἄμμας ἀλευομένους ἑοῖο. Brod. Etiam recte: Ἀλλ' ἔτ' ἐπιβείσουσιν ——

Οὐ γάρ τι Θήβηθε —— Troadis Thebas loquitur, quibus de Plin. lib. 5. c. 30.

Οἶνον Μαιονίηθεν —— E Mæonia: sic olim dicta Lydia, Dion. Halic. l. 1. Homer. Il. γ. alii. In Lydia tamen vites esse paruas testatur Philostr. in vita Apollonii. ταὶς ἢ ἀμπέλους φύεσθαι μικρὰς καθά τῶν Λυδῶν, & Μαιόνων. Nota diuersæ nomenclationis vsum. Laudatissimum vinum è Tmoliis vitibus Lydiæ exprimebatur. Plin. l. 5. cap. 29. *Tmoli montis, qui antè Timolus appellabatur, vitibus consitus.* Lib. 14. c. 7. *Nec Tmolio per se gratia, vt vino: sed cuius dulci admisto reliquorum duritia suauitatem accipiat, simul & ætatem: quoniam vetustiora protinus videntur.* Maro Georg. 4. Calabro accinit:

—— *Cape Mæonii carchesia Bacchi.*

—— Πολυαχέϊ θυμῷ] Animo bene vocali, aut multisono? quid monstri alit ea vox. Rescribo πολυαχθέϊ multis ærumnis grauato. Vel πολυαλγέϊ λιμῷ, inquit Rhod. Quod nonnemo id vocis retentum velit, quia ἄχος dolor ingens, quantitatis syllabariæ modulo refelluntur.

Μέλλομεν ἐν ἔντεσι —— γρ. Εἰν, vt Hom. Εἰν ἁλί, &, Εἰν ἐνὶ δίφρῳ.

Εἰ δέ οἱ ἄρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν] Ioui. Consimiliter Anchises Æn. 2.

Iampridem inuisus Diuis, &c. ——

—— Διὸς ὅσσε Δέρκετ' ἀπ' Ὀλύμποιο —— Brod. Δέρκεται. Quid? non olim pluralia mascula verbis

Digitized by Google

ſingularibus maritata ſunt? A me Pindarus in Olymp. Od. 11. — Μελιγάρυες ὕμνοι

Ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων τέλλεται.

In vicem τέλλονται. Suggero aliis etiam ὄσσε neutrum viſum, cum datiuus ὄσσει non ſit ex inuſitatis.

Ἡ δ' μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα] Homerus: 208

Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθόνα βαίνει.

Quod in Famam Æn. 4. confertur:

Parua metu primo, mox ſeſe attollit in auras.

Τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν ——— Thebaidos li. 2.

Aere rigens, ſolidoq; datos adamante lacertos.

Τῶν δ' ὡς ἀνέμων ——— Lego ὡσεί.

——— Ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λαβρὸν ἀέντων

Εἴαρος ἀρχομένου ——— Contrà Plin. lib. 2. c. 47.

Ver aperit nauigantibus maria, cuius principio Fauonii hybernum molliunt cœlum. Nec audacia ſit reſcribendi ἀβρὸν ἀέντων; cum id inſtitutæ comparationi non æque conueniat: etſi in ea fragor quæratur maxime, non ventorum conflictus, aut procella.

——— Ἡ δ' ὡς αἰθαλόεις ξυλόχοιο] Rhod.

— Ὥς αἰνὰ διαλγέων. Εὐγ.

Πῦρ τρομέει ——— κ. τρέμει, ſubſultat.

Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ ——— Æneid. 3.

Creta Iouis magni medio iacet inſula ponto.

Explanatius dico ex Solino cap. 16. *à Septentrione Aegæis, & ſuis, id eſt, Creticis æſtibus verberatur. Ab Auſtro Libycis vndis perfunditur, & Aegyptiis.* Penſiculata eſt acceſſio illa Ἀμφιάλῳ.

——— Ὑμβέρσιον, χειλόν πυρφλέγων π] Hi omnes 209

mnes Troianorum auxiliares. Quare ſcribo: Ἰμϐρασίοιο ἴωπα non aſperato. Is eſt quem Maro Æn. 12. Imbraſum πελασυλάϐας nominat:

——— Quos Imbraſus ipſe
Nutrierat Lycia paribuſq; ornauerat armis.

Eundem vide quoque lib. 12.

209 ——— Κίεν δ᾽ ἅμα πίονι λαῷ

Εἰς Τροίην ——— Cum opulentis Gargaribus, qui vliginoſam Gargari glebam colebant, & feraciſſimam, Macrob. lib. 5. Sat. c. 20. Quod ſi ſcitabere, agatne Poeta de Myſiæ, an de Idæ Gargaro, neſcire me dicam: nam Idenſes Troianorum imperio obnoxii videntur non defuiſſe, & Myſi pariter Troianorum accenſentur auxiliis in Catalogo:

Μυσῶν δ᾽ Χρόμις ἦρχε ———
Ἐπέχραεν Ἀργείοισιν ——— Rhod. ἐπέτρατεν.
——— Ἐν δαΐ κείνῳ] γρ. κεῖνος.
——— Ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔπι κόπη
Ἔθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἄκοντι —— γρ.
——— Οὐκ ἔνι κώπη
Ἔθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν, ἦδ᾽ ὑπ. ἀκ.
——— Σὺν ἄγεϊ μοῖρα παρέστη] Rhod. Ἄλγεϊ.

quippe? Heſychius: Ἄγος, κλαῦσμα [Scribo κλάσμα] τραῦμα. Itaque in Calabro retenta Σὺν ἄγεϊ μ. π. ſimul cum vulnere mors affuit: vnde ἀμέσως inſequitur: Τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ ἀποκταμένοιο ———

210 ——— Ἠϊθέοιο Ἀθανάτην πονέουσαν· ἧς ἔπι νοῦν ὤρ]

Apollod. lib. 1.

Τούτου κάλλει διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη.

Catullus de Coma Berenices quàm venuſte:

Vt Triuiam furtim ſub Latmia ſaxa relegans

Dulcis amor gyro deuocet aerio:

Adi ad D. Augustini adyta libr. 7. de Ciuit. cap. 16. Pausanias Eliacon 1. Ἠλεῖοι μὲν ἀποφαίνουσιν Ἐνδυμίωνος μνῆμα· Ἡρακλεώταις δὲ ἐς Λάτμον τὸ ὄρος ἀποχωρῆσαί φασιν αὐτόν. τὸ ἄδυτον Ἐνδυμίωνός ἐστιν ἐν τῷ Λάτμῳ. Seneca Hippol. *Arsit obscuri Dea clara mundi*

Nocte deserta, nitidosq́ fratri

Tradidit currus aliter regendos. Mela lib. 1. c. 17. Nunc ad correctionem accingamur re præstituta. Vna harum esto:

Ἀθανάτην ποιέουσα { ἱεροῦ τύμβου / ἐπιτεροφὰς / ἱερομανὲς / ἐπ' ὄμματι

Denique ——— Ἄγχου τύμβοις ἠϊθέοιο

Ἀθανάτην ποιέουσα [illegible] φλέγει ———

Displicet illa Rhod. —— Ἠϊθέοιο Ἀθαν. ποιν. ἐπ. αἰὲν. quia ἠϊθέοιο αἰὲν solœca oratio est. Ex ea Lunæ cum Endymione societate natas nonnulli autumarunt filias omnino quinquaginta, Pausanias suprà.

——— Κεῖνδ' ἔησι] γρ. Κάδδ' εἴησι, pro Καταδεῖ. Tryphiodorus: Κάδδ' ἐοι ὤμοις, per humeros. Brod. Κ' ἐν φρεσὶ ἔησι. Rhod. Κεῖθι δ' ἴησι.

—— Φύλαις εὔζωνος —— Rhod. Φύλλις εὔζωνος. Nihil muto: etsi non nescium illud mihi:

——— *Et Phyllida solus habeto.* Nota Laïs: Phylais non æque, ideone tenebris mergenda?

Ἁρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος ——— Harpasi Cariæ fluuii, Stephanus, & Plin. l. 5. c. 29. 211

—— Οὐκ ἐλεγεινῷ Μαιάνδρῳ ——— Rhod. Forte κελαδεινῷ. Κελαδεινῷ Μαιάνδρῳ κελάδοντι vulneras

ras

rat aures meas. Adstruitque veterem scriptionem liber 14.

Χείμαρροί τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ.

——— Κρατεροῦ Βελλεροφόντου] Homer. Iliad. Z. & Pindar. hymn. 13. indicant, fortem cur appellet Calaber.

Ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ Δίχνυτο νοστήσαντα ——— Brod. & Rhod. ἐπί ῥά ἑ. Ego sic elucido veterem lectionem: Quoniam ei fatalis dies excepit reducem. Nec altera tamen correctio vlli iure propudiosa videri debet: mihi non necessaria.

212 —— Περὶ γάρ οἱ ἐν ζωστῆρι —— Occupata est huius loci defensio, ne necesse sit modo cum Rhod. scribere ἐνί.

Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα ——— Apollod. lib. 2. Ὠκεανοῦ, & Τηθύος γίνεται παῖς Ἴναχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἄργει Ἴναχος καλεῖται. Plin. lib. 4. c. 5. Metam. 1.

Inachus vnus abest, imoque reconditus alueo
Fletibus auget aquas ——— Strabo lib. 8. Ῥεῖ δὲ αὐτῆς [Ἀργείων πόλεως] πλησίον ὁ Ἴναχος χαραδρώδης ποταμὸς ἔχων τὰς πηγὰς ἐκ Λυρκίου τοῦ κατὰ τὴν Κυνουρίαν ὄρους τῆς Ἀρκαδίας. Est & Inachus alius euoluens se in Acheloum lib. 6. & 7. Strabonis.

——— Καταπτήσσων μέγαν Ἄργον] Apollod. lib. 2. de Argo: Ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδέσμευσεν αὐτὴν [Io] ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἑρμῆ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος ἱέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον. ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Eustath. plura in Il. β. & in Odyss.

Ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκε] Præter Apollodorum suprà, Ouid. lib. 1. Metam.

Digitized by Google

Donec Aristonidæ seruandam tradidit Argo
Centum luminibus cinctum caput Argus habebat.
Inq; suis vicibus capiebant bina quietem,
Cætera seruabāt, atq; in statione manebant. Item:
Et quamuis sopor est oculorum parte receptus,
Parte tamen vigilat ———

Quando hi conniuerent, quando panderentur hi, declarat Euripides:

Σὺν ἄστρων ὄμμασι βλέποντα, τὰ δὲ
Κρύπτοντα δυνόντων μετά — Mythologia fuit indicium vigilantiæ regiæ: tot enim vndiq; oculi aut Argum indicant omnib. interesse satagentem regni negotiis, & omnia assiduè peruidere, aut insignitè prudentem, aut antecedentia, præsentia, & ventura circumspexisse, aut acutissimis fuisse oculis, aut breuissomnum.

——— Ἀνάρροον Ἠριδανοῖο] Brodæus: Castiga: *Ἀνὰ ῥόον, in flumen Padum.* Vana, & inscita correctio. Causam norunt, qui Grammaticæ rudimenta norunt.

Ὡς ἐπεὶ τοὺ παύσειε μέγας καὶ ἀεὶ καπνός] Rhod. Καύσιμος. Prauè: non n. fumus vrit, vt vetus verbum est:

Fumo comburi nil potest, flamma potest.

Fumus item sublimè fertur. Odyss. α.

— Καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης ——— Nec tamen fertur in immensum, sed vt fumi copia est, aut vis, celsiùs, aut demissiùs, & in certa aeris regione finitur vanescens in auras: vbi vanescit, cessare dicitur. Hoc intellexit Calaber, fumum inferna sui parte spissiorem, superna rariorem, & euanidum: hoc faberrimus artifex

Digitized by Google

tifex Vulcanus ad verum repræsentauit. Nec fumus vritur, nec παθητικῶς signat καύσωνα, vt intrudi possit cum ratione.

Γεροσιν αἰπήεις ——— Lucanus quamuis fusè l. 9.

Ἄστρων ἦχι λοετρὰ πέλει, καὶ πείρατα γαίης]

Πηγαί τ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου ——— Lucan. suprà:

Finibus extremis Libyes, vbi feruida tellus
Accipit Oceanum, demisso Sole cadentem,
Squallebant latè Phorcynidos antra Medusa.

Δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ ——— Æn. 6. Luciani Dial. Tragici passim.

13 ——— Ὅν ῥα ἄνακτι πόρεν φορέειν] Vertas aut hoc Virgilii:

—*Patribusq́ dedit gestare Latinis.* Aut hoc:
Cratera impressum signis . . . Ferre sui dederat monumentum ———

Ἧκε δ' ἀπὸ νευροῖο βέλος ——— Tam sufficci potest πικρὸν (eo namque telo occidit Cleodorus) quàm θοόν, quod recte Brod.

Ἰοῦ ἐπεσσυμένοιο ——— Incitata iam sagitta, siue auras tranante, & Cleodorum petente. Quod sit re altioris paullo est cognitionis, quàm sagittam à neruo recessisse, quod aliter fieri nefas, &, nisi Bruto, incognitum nulli. Quare vana est Rhodomani correctio reponentis Ἀπεσσυμένοιο. Ἰοῦ ἐπεσσυμένοιο rectissime, & æquissime dicam Sagitta inuolante, non *volante* duntaxat, vt Brod. non auolante, vt alii in mentem esse potuit.

Οὓν τέκε τ' Ἀμφιάλη ——— Vltro damus τοκεῖς, & τεκόντας esse parentes: plurimùm tamen τεκεῖν, & τεκέσθαι matris est, non patris, vti parere. Ideo lego Ἀμφιάλη in recto, non Ἀμφιάλῃ.

Ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύσρϑη, ἐνδόϑι μέχρις ἱκέσϑαι] Ex his fortasse sententiam quis extundet, certè commodam non eliciet. Moliebar ego aliquam ex his correctionem:

Ἰὸς δ' ἀμφὶ μέλαν κέαρ ἔσσυτο μέχρ. ι. venenum sagittæ Philocteteæ, de quo anteriùs. Vel: Ἀμφὶ μέλη ἐπέρησε κακὸν ἰς μ. ι. Vel:

Ἀμφὶ μέλη οἱ πρῆσεν, ἐχίδνην μέχρις ἱκέσϑαι

Μυελὸν —— Vel Ἀμφὶ μέλαιναι ἔφυσεν ὀδύναι ἐ μ. ι. Vel: Αἶσα μέλαινα δ' ἔπειρε κέαρ ἐ μ. ι. Sic ἔνδοϑι reiectum erit, vt interpretamentum illius Μυελὸν ἐς λιπόωντα. Denique sic locus ordinari potest, restitui, & conlucari ipsiusmet Calabri verbis:

—— Ὁ δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικός,
Τείρετο ξυγερῶς βεβολημένον ἧπαρ αἰνῶς
Ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύσηϑη, ἔνδοϑι, μέχρις ἱκέσϑαι
Μυελὸν ἐς λιπόωντα —— Aut mutatione quamminima:

Ἀμφὶ μελαίνεϑ' ὑπερϑε [Paris] ἐνδοϑι μ. ι. Atritas quippe circumfusa cutis proserpebat ad intima. Ita locorum angustiæ Vertumnos pariunt.

Ἀμφὶ δὲ νωϑὴς Ψυχή οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐδήεσσιν] Ψυχή pro halitu, & respiramine, vt Romanis *anima*. Plautus: *Fœtetne anima vxoris tua?* Melius est tamen capi de spiritu hominis, & ipsamet anima; sequitur namque

—— βιότοιο, ἐ ὕδατος ἱμείροντα, quod accommodatius est ipsi *Anima*, quam *Halitui*.

Θεῖαι, τὰ μεμόρηται ἀπωσόμεν —— χ. πάμοι μαμ.

Ἢ ὑέλης —— Scio non displicituram nonnullis eam lectionem. Sed scribendum fortè Ἢ ν κε ϑέλης. 216

Rectiùs:

Rectiùs: Ἢ σύγκλης. Vocis inſcientia labem fecit. Brod. Ἢν ἐτλης, vel ἐθέλης. Super re adeundus Apollodorus l. 3. Bibliothecæ.

Μήδεαι ἐκ θανάτου δυσηχέος ——— γρ. θανάτοιο.

——— Διὸς μεγάλοιο θύγατρες] Hom. Il. Ι' ἄντα. Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο. Euſtathium conſule.

——— Οὔτι φρένας περίπεσε μελαίνας] Atra præcordia interpretor mentem turbatam, vt minora Scholia in lib. *1.* Iliad. habent: Φρένες ἀμφιμέλαιναι . . . . . . πεπληρωμέναι διὰ τὴν ὀργήν. Quam expoſitionem Oenones ira pertinax confirmat, & Paridis repulſa.

7 Καὶ ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἱδρυόωντο] Emendo: Καὶ παρὰ ἀμφίπολοι πίσυρες θρόνῳ ἱδριόωντο throno Iunonis adſidebant.

——— Μῆνιν ἀπηνέα Ἑλένοιο] Ab Helenæ coniugio repudiatũ ſe indignabatur Helenus, & Deiphobo poſtlatum. Tzetzes in hiſtorico: Ἕλενος παῖς Πριάμου· ἦν δὲ τὴν τέχνην μάντις. Ἐκ λίθου δὲ σιδηρίτου γνοὺς πόρθησιν τῆς Τροίας μόνος προσῆλθεν Ἕλλησι, καὶ λέγει τὰς μαντείας, ὡς πρὸς δείκνυσιν Ὀρφεύς. Ὁ δὲ Εὐελπίδης λέγει, αὐτὸν ὑπὲρ ὁ Δηΐφοβος ἔλαβε τὴν Ἑλένην, ὁ τούτου σύναιμος φθονῶν τοῖς Ἕλλησι ἐπῆλθε.

Καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός ——— Fortè: Καὶ ῥ' ὅλον ἀγ. Quicquid erat de Helena futurum v. g. futuram Deiphobo coniugem parum beneuolentem, immo *ſcelus exitiale*, quod lib. N. canit Calaber, & Maro in 6. Quorſum enim poſt μῆνιν pene continenter χόλον ſuggereret?

——— Τυδέος υἱός

arroget. De re ſcripſimus ad libr. Silii 13.

Α'θανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίας] Si Troiæ, aut Troianorum incurioſa eſt Pallas (ἀκηδὴς tantum valet) quî tutela? Scribo: Α'θ. ἔμπροσθ' ἀκηδέος.

——— Θοοὶ βοῶν ἀγελειῶται] Brod. βόται ἀγελειῶται, agreſtes bubulci. Κακοφώνως. Magis in procliui eſt ordo verſui redditus: ——— Βοῶν θοοὶ ἀγελειῶται. Recte: niſi ſiquis prætulerit: ——— Βοηθόοι ἀγελειῶται, qui Paridi in montibus agenti, atque armenta ſeruanti nonnunquam auxilium tulerint, vt ipſe Paris eandem ſibi Ouidii ore gloriam arrogat:

Ipſe puer caſis abducta armenta recepi
Hoſtibus, [*Cilicibus*] *& cauſam nominis inde tuli.*

Qui autem idem ſtudium profitentur, vicariam præſtare ſolent opem. Vnde nec abs re, nec inconcinne dici queant βοηθόοι ἀγελειῶται, atque ab eodem affectu, quo viuo videntiq; Paridi opem tulerunt, proficiſci luctum eorum, ac gemitum. Auxilium, inquam, vel opem aduerſum feras, aut prædones. Atque in pede libri huius dicuntur luctum ferre Paridi ὁμῶς ποιμένες ἠδ' ἀγρόται, μηλονόμοι.

Β'ξέπι νηπιέχοισι ——— γρ. νηπιάχοισι, Nymphas loquitur.

Παίδων ἔοικες ἐμεῖο ——— γρ. ἐμοῖο.

——— Ε'σόκε μοι κραδίη πάλλεται ἦτορ] γρ. κραδίη ἔνι.

——— Τὰ μὴ ὤφελλ' ἐνόησα] An interliſa ſyllaba ον? quo iure? Scribo Μὴ ὄφελον ἐνόησα ſtructura Calabro cognitiſſima. Vel: Μὴ ὤφειλα νοῆσαι, quæ noſſe non debui.

Α'λλ'

Ἀλλ᾽ ἔθανον πρόσθεν πάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ] Mortuam se dicit Hecuba nimiis bonis, in pace, atque opulentia. Forte tamen nunquam illa tantum penitioris hauserat sapientiæ : vnde rescribi queat: Εἴθ᾽ ἔθανον πρ. Vtinam essem tunc mortua, cum timerem [ἐλπομένη] alia, atque alia deteriora videre.

Σούς τ᾽ υἷας, θυγατέρας τε μετὰ Τρῳῇσι καὶ ἄλλαις

Ἑλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτήτῳ ὑπ᾽ ἀνάγκῃ] Corrigo ex Homero Iliad. X.

Σούς τε νυούς ——— Ita ibi Priamus dequeritur:

Υἷάς τ᾽ ὀλλυμένους, ἑλκηθείσας τε θύγατρας,

Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα

Βαλλόμενα ποτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι

Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.

220 Τοῦ περὶ πευκαλίμας Ἀχαιῶν φρένας οὔτι πέπυστο] Ἕνεκα τοῦ, Ideo nihildum audierat de funestis Græcorum animis, nedum vt commisso prælio Paridis interitio facta fuisset. Ἀχαιῶν secundam corripere fas, & iura similium sinunt. Homerus:

Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Anacreon: Ἐμαίνετ᾽ Ἀλκμαίων τε,

Χ᾽ ὁ λευκόπους Ὀρέστης.

Sibyllæ: Πτολέεται, καὶ τῶν δικαίων φθισιμόρες ἀνδρῶν.

Alia sufficiet ex Sotade Hephæstio. Brodæus porro non sine recti imagine reposuit Ἀχέων.

Αὐτίκα εἰκίσσειεν ἐμὸν δέμας ——— γρ. αἰκίσσειεν.

Ὡς ὄφελόν μ᾽ ἐδάμασσα τὸ πάρος πῆμα τ᾽ ἰδέσθαι] Corrigo dictione Calabro perfamiliari:

Ὡς ὄφελόν με δάμασσε πάρος τόδε πῆμά γ᾽ ἰδέσθαι.

——— Εἰ γάρ κε φύγῃ Δαναῶν ἐς ὅμιλον,

Αὐτίκα εἰκίσσειεν ἐμὸν δέμας ——— Brod. Αἰκίσσειεν.

O

Mihi potius sit: Αὐτίκ᾽ ἀεικίσσουσιν: nam ex α geminante cacographiam natam autumo, atque id verbi ποιητικώτερον est, vixque ι produci potest absq; sigmate combinato. Ἀεικίσσουσιν autem fuerit, *Malè multabunt* corpus meum, *Contumeliose tractabunt* corpus meum tanquam adulteræ publicæ. Tacitus de moribus Germaniæ: *Accisis crinibus nudatam* [adulteram] *coram propinquis expellit domo maritus, ac per omnem vicum verbere agit: publicatæ enim pudicitiæ nulla venia.* Iustinianus *mœcham verberibus cæsam* in monasteriū abstrudit. Apud Quinctilianum *adulter loris cæsus* legitur lib. 3. c. 6. Iuuenal. Satyra 10. ——*Exigit autem*

Interdum ille dolor plus, quàm lex vlla dolori
Concessit, necat hic ferro, secat ille cruentis
Verberibus quosdam mœchos ——

Horat. lib. 1. Serm. Sat. 1. de mœcho

——*Ille flagellis*
Ad mortem cæsus ——

Vide, sis, Valer. Max. lib. 6. c. 1. Verùm & Aristophanis interpres in Nubibus, vbi de ῥαφανιδωθῇ, verbo αἰκίζειν vtitur: Τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾔκιζον, ῥαφανίδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς τέφραν θερμὴν ἐπέπασσον βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Fortean grauioris illa supplicii metum verba complectuntur: Ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας, vt quod de vxore sumsit Cotys Thracum regnator Eustathio referente in Iliad. X. qui ζηλοτυπήσας ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

Ὣς ἔφατ᾽ ἦ πη χρόα καὶ ——— κ. οὐ. Item πόσον, non πόσον. Vel: Ὣς ἔφατ᾽, ἦ πόσσον χρόα καὶ πάτιν, ὅσον αἰνῆς.

Ὣς χεῖ-

Ὡς κεῖνον στενάχοντο ——— Melius κείνη, στεν. Troæ pariter acilla, gemebant: at propior sanguis eas incendebat ad flendos suos. Igitur se flere ficto gemitu adsimulabant, & intus sibi canebant. De tali fictione Martialis lib. 1. Epigr. 34.

Amissum non flet, cum sola est, Gellia patrem:
Si quis adest; iussæ prosiliunt lacrymæ.

Eiusmodi gemitum & fletum *doloris imitamenta* vocat Tacitus cum alibi: tum lib. 13. de Neronis in Claudium animo, quem boletis Nero sustulerat: *Peractis tristitiæ imitamentis.* Iuuenalis Sat. 13.

— Vexare oculos humore coacto.

Piso falso tribuit amicis Germanici Annali secundo Taciti: *Periisse Germanicum nulli iactantiùs mœrent, quàm qui maximè lætantur.* Modò Troades gemebant Paridem, vt illa Oenone, quæ occiderat virum, seu adulterum, dum curare negligit: vt illa, inquam, quia animitus gaudebant tantorum malorum sibi autorem tandem abisse de vita. Pulcre Publius Syrus: *Hæredis fletus sub persona risus est.* Troadum autem lacrymas non ab amore Paridis manare illud indicio est:

——— Μετὰ φρεσὶ δ᾽ ἄλλα μενοίνων
Αἰνὸν ὑπὲρ τεκέων μεμνημέναι, ἠδὲ τ᾽ ἀνδρῶν.

De Oenone:

——— Οὔτι τόσον γοόωσα πόσιν, ὅσον αἰνῆς
Μύρετ᾽ ἀλιτροσύνης μεμνημένη ——— Post illa tamen insanam adspicies in rogum dare se.

221 ——— Περιστρέφεται κρύσταλλος] Intelligo niuem gelatam, conglobatam, & instar saxorum agglomeratam, quæ hinc, & hinc Solis radiis percussa,

Digitized by Google

vbi liquitur, eius moles variis locis vertuntur, voluuntur, rotantur & tandem prorſus exaqueſcunt. Eapropter retento περιστρέφεται: etſi Rhodomanus pronunciarit eam vocem nihil habere commodi ad ſententiam aliquam bonam, reponatque περιστρέφεται.

Γήραϊ τειρομένη ποτὶ κλυτὸν οὖδον ἱκέσθαι] Res eſt minime ſperabilis, *Senio torqueri*: eò reſcriptum venio:

Τερπομένη κλυτὸν ποτὶ γήραος οὖδον ἱκέσθαι.

Ἀυδμένη ὑπὸ νύκτα πάρος μέγα περιγκῦα] Rectè. 222
Fortè rectiùs: Ἀυδμένης ὑπὸ ν.

——— Οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν] Brod. Αὐτὴ. Ego Αὐτῇ
Ὕλῃ θεσπεσίῃ παρευνέτιν. ———

Αἶψα πυρὶ φθέγγεται ——— γρ. πυρῇ. Eandem inſaniam & aliæ inſaniuerunt. Martial. lib. 4. Epig. 75.

Arſerit Euadne flammis iniecta mariti,
Nec minor Alceſtin fama ſub aſtra ferat.

Eiuſdem eſt Epigramma 43. lib. 1. in Porciam Bruti Philippico prælio cæſi vxorem, ſic finitum:

Dixit & ardentes auido bibit ore fauillas:
I nunc, & ferrum turba moleſta nega.

Paterculus Vol. 2. *Aequetur prædictæ Calpurniæ Antiſtii Seruilia Lepidi vxor, quæ viuo igni deuorato prematuram mortem immortali nominis ſui penſauit memoria.* Quem in morem malè morum tranſiere nationes integræ. Indarum M. Tullio Tuſc. 5. autore: *Mulieres verò in India, cum eſt cuiuſque earum vir mortuus, in certamen iudiciumque veniunt, quam plurimùm ille dilexerit: plures enim ſingulis ſolent eſſe nuptæ. Quæ eſt victrix, ea læta proſequentib. ſuis vnà cum viro in rogum imponitur: illa*

victa

victa discedit. Subscribit Propertius lib. 3. Ælian. lib. 7. c. 18. Var. Histor. Philo Iudæus lib. de Abraham arctiore periodo: Γυναῖκα προαποθανόντων ἀνδρῶν ὁρμῶσαι γεγηθότα πρὸς τὴν αὐτὴν πυρὰν, καὶ ζῶντα τοῖς ἐκείνων σώμασιν ὑπομεῖναι συγκατακαφλεχθῆναι. Geticarum meminit Eustathius in Dionysium: Νόμος δὲ Γετικὸς ἐπισφάζεσθαι τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ θανόντι. Originem facinori tam audaci, & rationem adstruere allaborat Strabo lib. 15. Καὶ τὸ συγκατακαίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι γυναῖκας διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ὅτι ἐρῶσαί ποτε τῶν νέων ἀφίσαντο τῶν ἀνδρῶν, ἢ φαρμακεύοιεν αὐτοὺς. Νόμον οὖν θέσθαι τοῦτον, ὡς παυσομένης τῆς φαρμακείας. Catæis, & Indiæ populis id tribuit. Ibidem de Taxilis: Παρά τισι δ' ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναῖκας τοῖς ἀνδράσιν ἀσμένας. τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας ἀδοξεῖν. Alia mihi ad hanc immanitatem magis aperiendam in tempore superant. Id verò repulsi mariti pœnitentem fecisse Oenonem attestatur quoq; Apollod. lib. 3.

——— Δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ] Capaneum, super quo sunt hæc Pausaniæ in Bœoticis: Καπανέα τὸν Ἱππονόου βιαιότερας ποιούμενον πρὸς τὸ τεῖχος τὰς προσβολὰς, βληθῆναι κεραυνῷ λέγουσι.

Digitized by Google

IN
Q. CALABRI
Paralipomenωn Lib. XI.
CL. DAVSQVEII
Adnotamenta.

——— Νέοι δ᾽ ἑκάστοτε πόληος] Corrigo ἑκάτερθε. 224
Nunc enim Troianos muro clausos adoriuntur Achiui — Ἀχαιοὶ Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο: nunc ipsi Troes τείχεος ἤϊον ἐντὸς, ἐπεὶ σφέας ἦγεν ἀνάγκη. Ita est Horatii querimonia: *Iliacos intra muros pugnatur, & extra.* Vtraque, ἑκάτερθε. Mox infra: Μαρναμένων ἑκάτερθε. Νέοι, nota pro fortibus bellatoribus atque æuo viridibus.

——— Ἐφέσπετο δέ σφισι Θυμός] Parum ridet hic Deus, etsi ominis boni nomen audio. Magis ex mente Poetæ rescribatur Δεῖμος, quod firmant subeuntia: ——— Ὄφρα ἑ φῶτες

Οἱ μὲν καρτυνώωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβονται.

Et in antegressis Φόβος, & Δεῖμος cum Marte in campum descenderunt. Nonnus Bassaricon κθ. Φόβον & Δεῖμον Martis filios facit:

Θερμὸς Ἄρης αἴεπαλτο Φόβον, καὶ Δεῖμον ἀγυιέας
Ζεύξας φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον· οἱ δὲ τοκῆϊ. Iliad. δ.

Ὦρα

Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ᾽, ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα.

Verùm Iliad.ο:

Ὣς φάτο, καί ῥ᾽ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε, Φόβον τε.

Hesiodus in Theogonia similiter Martis filios facit Dinum, atque Phobum, & lib.10. Calaber:

Τὴν δὲ [Ἔριδα] Φόβος, καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο
Πατροκασιγνήτην —— Mantissa esto. In Appiani Libycis Scipio congressurus cum Asdrubale, & Syphace noctu ἐδύετο Τόλμη, καὶ Φόβος, μηδὲν ὡς ἐν νυκτὶ πανικόν οἱ γενέσθαι.

—— Δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει] Fors Ἑλζομένοισιν dicat alius. Minimè gentium: dum iacula, hastæ, tela mutuo incumbunt, & colliduntur, ἐρείδεσθαι dicuntur.

—— Ξάνθου καλὰ ῥέεθρα] κ. παρὰ κ.

—— Ἑοῖο Θεσπεσίου τοκετοῖο —— Brod. Cum Apollinem, & Dianam peperit, non in Lycia, sed in Delo. Affirmo hoc quoque Seneca Agamemnone:

Tu maternam sistere Delon
Lucina iubes. Catull.

O Latona maximi
Magna progenies Iouis,
Quam mater prope Deliam
Deposuit oliuam.

Vide Tacitum lib. 3. Horat. lib. 3. Od. 4. & in Seculari, Virgil. ibi:

— *Delum maternam inuisit Apollo.*

Hinc Apollo *Delius* Propert. l. 3. Eleg. 4. & passim.

225. Παιδὸς αἰνηρᾷ· μέγα δ᾽ υἱέος ἔμβαλε πένθος] Commo-

dius αἰνηεάν. Adsentio quoque Rhodomano re-ctiùs fore Ἔλαβε πένθος.

—— Ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ] Et Cretæ Lyctum ad-signat in Messeniacis Pausanias, necnon in tertio Maro.

Ἀν ἢ Φιλοκτήτης —— Recte est huic loco. Do-cent Parerga ad exitum lib. 6. Nil moliantur non temerarii.

Ἐσσυμένως ἄμερσε κάρηνα —— γρ. Ἀπάμερσε καρήατα. 226

Ἱεμένου φωνῆς· ταχὺς δ' ἅμα —— Ordino, & red-integro versum: φωνῆς ἱεμένοιο.

Εὐρύπυλος ἢ μενεπτόλεμος —— Alii Εὐρύαλος.

Τόν ῥα παραὶ λίμνῃ Γυγαίῃ —— Hom. Il. Υ.

—— Γενεὴ δέ οἱ ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ Γυγαίῃ ——

Annotatiunculæ: Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυ-γαίη ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ἢ ἀπὸ τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου, ἢ ἀπὸ τοῦ Γύγου τοῦ ἑκατόγχειρος, vt tradunt non-nulli. Stagni Gygæi mentio est Herodoto in Clio, & Straboni lib. 13. Hæc Brod.

—— Ὤμοις δ' ἀμφὶ κάπτησε μακρῷ] Inhærentem olim hîc cicatricem persanauit Brod.

Ὅς ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκε] Sub hoc 227 colle in Cilicia fuit & antrum Corycium, vbi Io-uem eneruatum deposuit Typhon Apollodori lib. 1. Vide Strabonem lib. 14. Pomponium c. 13.

Γέντρεῖν δ' Ἡφαίστοιο περίφρονος —— Brod. Nescio an 227 Hephæstium ciuitatem in rupe sitam intelligat, & ipsam, inquit Plinius, *sæpe flagrantibus iugis*: an He-phæstios Lyciæ montes. Inclino ego in Lyciam, de qua Ctesias: Ὅτι πῦρ ἐστὶν ἐγγὺς Φασηλίδος ἐν Λυκίᾳ ἀθάνατον, καὶ ὅτι ἀεὶ καίεται ἐπὶ πέτρας καὶ νύκτα, καὶ ἡμέραν, καὶ ὕδατι

μὲν οὐ

Digitized by Google

μὴ ἐ σβέννυται, ἀλλ' ἀναφλέφει, φυρυτῷ δὲ σβέννυται. Perſpicuum magis id erit è Methodii verbis: Ὅτι ἐθαυμάζομεν ἐν Ὀλύμπῳ ἐγὼ (ὄρος δὲ ἐστιν ὁ Ὄλυμπος τῆς Λυκίας) πῦρ αὐτομάτως κατὰ τὴν ἀκρώρειαν τοῦ ὄρους κάτωθεν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδόμενον, περὶ ὃ πῦρ ἄγνος φυτόν ἐστιν, οὕτω μὲν εὐθαλές, καὶ χλοερόν, οὕτω δὲ σύσκιον, ὡς ὑπὸ πηγῆς μᾶλλον αὐτὸ βεβλαστηκέναι. Δι' ἣν τινα οὖν αἰτίαν, εἰ φύσεις εἰσὶ φθαρτῶν, καὶ ὑπὸ πυρὸς ἀναλυμένων σωμάτων, οὐ μόνον οὐ καταφλέγεται τὸ φυτὸν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀκμαιότερον ὑπάρχει, εἰ τῇ φύσει ἐστὶν εὔκαυστον, καὶ ταῦτα περὶ αὐτὰς ἄγνου ῥίζας τοῦ πυρὸς ἐντυφωμένου. Quibus poſtremis reſpondere videntur illa Calabri:

Φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν
Ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν ———

Calaber palmas obſerit, Methodius hagnum.

Καίεσκον ἐς κραδίην, ὅθι περ νόος ἔζεται ἀνδρῶν] An ita ſeſe res habeat, Dionyſius autor Dictyacon diſputauit προβλ. ση. Ὅτι οὐ περὶ καρδίαν τὸ διανοητικόν, ἀλλὰ περὶ κεφαλήν. & προβλ. σθ. Καὶ ὅτι οὐ περὶ κεφαλήν, ἀλλὰ περὶ καρδίαν τὸ διανοητικόν. & προβ.ρ. Ὅτι τὸ διανοητικόν ἐστι περὶ κοιλίαν ἐγκεφάλου. Plutarchus lib. 4. de Placitis Philoſoph. Οἱ Στωϊκοὶ πάντες ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ, ἢ τῷ περὶ καρδίαν πνεύματι. Διογένης ἐν τῇ ἀρτηριακῇ κοιλίᾳ τῆς καρδίας, ἥτις ἐστὶ πνευματική. Οἱ δὲ ἐν τῷ τραχήλῳ τῆς καρδίας· οἱ δὲ ἐν τῷ περὶ καρδίαν ὑμένι· οἱ δὲ ἐν τῷ διαφράγματι. Τῶν νεωτέρων δέ τινες διήκειν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι τοῦ διαφράγματος. Πυθαγόρας τὸ μὲν ζωτικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ λογικὸν καὶ ἱερὸν περὶ τὴν κεφαλήν. In tota pectoris lorica rationem repoſuere Parmenides, & Epicurus. Verùm hîc philoſophandi finis eſto: plura in Academicis noſtris.

Δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ καλὰ νέδερα βόεια] Haut certum eſt emendabilem eſſe verſum hunc. Rhod.

θοῆ χεὶ. Brod. θοῶ, aut potius θοῶς. rectissimè. Haud inquam emendatorib. istis genus eget. Nam & τὸ κρᾶς dici, & ἡ κρᾶς docet Eustathius in Odyss. M. inq; Iliadem Υ. Σημείωσαι δὲ ὅτι κοινῶς μὲν ἡ κρᾶς λέγεται τοῦ κρατός. Iterumque eodem genere videtur extulisse lib. 5. Calaber, vbi de solius Aiacis capite sermo est:

—— Ἀμφὶ δὲ κρᾶτα: nam excipere συνεκδοχῇ & plurale nomen statuere durum est. Sed & genere neutro crebriuscule vsus est Poeta. Similiter Æn. 9.

Stridentem fundam positis Mezentius armis
Ipse ter adducta circum caput egit habena.

Noto ex Hesychio: Κρατώδεον, σφενδόνην δεδεμένην. τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν. Ab eadem arte lib. 1. Reg. cap. 17. Dauid tulit vnum lapidem, & funda iecit, & *circumducens* percussit Philistæum: est enim πρωθύστερον.

—— Μόρος δ' ἐκίχανεν ἀφνεός] Rhod. ἄφυκτος. 228
Ego ἀτηρός, vel: —— Μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρ' ἦτορ, vt superius Αδσε δ' ἄρ αἰνέρος ἦτορ.

—— Ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς θεοείκελος Ἐχέπωλος] Il. α.
—— Ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.

Ἦν ἐθέλῃσι μάχεσθαι —— Commatio, nudaq; vocalis. Ἦν ἐθέλῃσι, μάχεσθαι. Vel, quod Rhodom. placet

—— Μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον.

—— Ἀπειρέσια φῦλα δαΐζων] γρ. ἀπερείσια ex 229
Homer. Iliad. α.

—— Φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα. Calab. hoc ipso lib.
—— Γαίῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα.
—— Κατηρείποντο δὲ λαοί

Αὔτως, ἦυτ' ἄμαλλα θέρους δυσθαλπέος ὥρῃ] Est inimicum homini per nimius Augusto mense calor: hinc

æstas

æstas δυσθαλπής molesto calore. Brod. tamen præfert εὐθαλπέος.

Ἀλλ' ἄπο μῆλα λέοντος ἀπηνέος ——— Desit, quo significetur leonem ouium in medio ingentem daro stragem, reliquas in fugam agere: sic Ænea medias Achiuorum phalanges turbante, pars occidunt

——— Οἱ δ' ἄρα φύξης

Λευγαλέης μνώοντο ——— Tamen institutæ contentionis reliquias aptè componit Rhodomanus:

Ἀλλ' ἄπο μῆλα λέοντος ἐπηΐον.

——— Εἰσορόωντες ἠΰν Ἀπόλλωνος] Castigo Ἑωΐου Ἀπόλλ. Anteriore libro exeunte noctu Oenone facibus Lunæ adminiculata contendit ad sui Paridis rogum: ineunte verò libro vndecimo diescit, & pugna instauratur. Dum res geritur, eodem mane Apollo versus in Polymnestorem dat se videndum Æneæ, atque Eurymacho, & vim animis suscitat. Tandem ita digreditur, vt e celsiore loco gaudeat eos intueri deprælíantes Ἑώϊος Ἀπόλλων ——— Γάννυτο δ' ἄμβροτον ἦτορ Ὑψόθεν εἰσορόωντος Ἑωΐου Ἀπόλλωνος. Res dilucescet è lib. 2. Apollonii:

Εἰ δ' ἄγε δὴ νῆσον μὲν Ἑωΐου Ἀπόλλωνος
Τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
Ἠῷος μετιών, τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεστι.

Vbi Scholia: Ἡρόδωρος οὖν φησιν Ἑῷον μὲν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, οὐ καθὸ ὄρθρῳ ἐπιφαίνη αὐτοῖς [quod in Calabro locum habet, vti monstrauimus] ἀλλὰ καθὸ οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρου εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν. Brod. Ἠΐου reponebat, quod Apollinis medici, aut iaculantis est, idq; etiam adstrui potest ex eodem Apollonii lib. 2. ex Macrobio, aliisq;.

—— Μέμβλεται αὔτως Ὕδατος —— Rhod. Εἴδατος. ἱερ' εὐχ. Brod. infrà est reposito Δεδμήματος.

Μακρὸν αἰάζοντες —— Valide mœsti. Nec absq; 230
veri colore αἰύζοντες Rhod. etsi non amplecti suadeat illud —— Α'νιηρὴν ἐπὶ φύζαν.

—— Α'ναξ ἐπιτέρπετ' ἀρούρης] Fundi dominus. Odyss. α. Telemachus:

Αὐτὰρ ἐγὼ οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο. Talis veteribus οἰκοάναξ dictus. M. Tull. librorum vno de Oratore: *Nisi in tuo regno essemus Crasse.*

Ε'ργα Θεῶν —— Rhod. Ε'ργα νέων —— Adiuuo illo iactato versu:

Ε'ργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων. Verùm cum Dii sæpiculè in prælia coeant, pugna non inconcinnè, Deorum erit opus: quæ pugna cui non erit curæ, nec Deorum opera. Illius ergo maneat in statione recompositum Ε'ργα Θεῶν.

—— Βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ] Fugitantem equũ nescio quis in hostem reflexit vi, qua erat. Agenor securi disiecit hominis brachium, sic Βίη ὑπόειξε σιδήρῳ vis ferro cessit, deciso brachio. Torquet hæc ludibundus Rhod.

Ρ'ηϊδίως οἴμησε —— Securis. Maro:

—*It hasta Tago per tempus vtrumque.*

Nec nulla est Rhodomani correctio Η'μησε.

Στερρὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαι εὐγναμπτοιο χαλινῶ] Casus hice secundi referendi ad sequentia: Οἷα πόπ [γρ. ποτε] ζώοντος ἔην —— Vt erat olim viuentis hominis manus: ita iam flexilis fræni, firmiter adhuc inhærens. Quare cum Rhod. reponendum nõ est ἐκπεφυυῖαι: nõ enim e freno manus enata est, sed quodammodo in-

do innata firmitudine premẽdi. Sic eloquitur Homerus Il. Ζ. & Σ.

Ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χειρί——— Et adſimilem locum Odyſſ. α. explanans Euſtathius: Ὅτι ἐμφῦναι λέγεται τὸ ἅψασθαι γνησίως, καὶ ἐμπλακῆναι, καὶ οἷον εἰς ἓν γενέσθαι· ὡς ὅτι τις πολύποδα ἐμφῦναι λέγει πέτρᾳ, ἢ παῖδα τραχήλῳ μητρός: ſic hoc loco manus fræno.

231 Τύψη ὑπὸ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος] Homerus Odyſſ. χ.

Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὣς ἀγελαῖαι,
Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ———

Vide lib. 4. Epigr. & Coluthum infrà. Nonnum pag. 719. Apollonius lib. 1. vocat μύωπα:

Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος
Πίσεά τε προλιπὼν, καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων,
Οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἄπαυστος,
Ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρας
Ἵησι μύκημα, κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ.

Nihilominus Soſtratus l. 4. de Animalib. διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου· ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται· ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

Ψήρεσιν, οἷς τ' ἐφόβησε κατανώνυμα κίρκος] Brodæus illuſtrat, expletq; reſcripto ἐφόβησε κατὰ νῶτα. Sic Hom. Il. ρ.

Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα Κίρκον———

Vel: Ἐφόβησ' οἴμησε. Iliad. Χ.

Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν.

Ἀλλ' ἄγε δή θ' ——— Ἀναθέσθε θυμόν, Reuocate animos.

——— Ἄλλος ἀήτης Ἀντίος αἴξας ——— Ex Homero Iliad. Ι ὧτα:

Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης, καὶ Ζέφυρος ——— &c.
Ὡς δ' Εὖρός τε, Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν. Virgil.
Vnà Eurusque, Notusque ruunt ———

Veget. lib. 4. c. 38. *Hi sæpe singuli, interdum duo, magnis autem tempestatibus etiam tres pariter flare consueuerunt.* Seneca lib. Natur. qq. 5. c. 16. Virgilium notās fieri nullo modo opinatur, vt in vnam tempestatem congregentur Eurus, Fauonius, Auster, & Aquilo: cui in hoc lubenter adhæreo. Nec id eo fallum est, quod tradit Lucret. lib. 5.

Nonne vides etiam diuersis nubila ventis
Diuersas ire in partes? ——— Nam quin duo venti sibi inuicem contrarii, simul aliquando spirent, neq; Theophrastus in libello, qui est περὶ ἀνέμων negat: neque, qui multum nauigarunt, repugnant. *Hæc Brod.*

232

——— Ὑπ' ἄξει πάντας ὀλέσαι] Brod. Ἄρει. An Ὑπ' ἄγκει, in valle? Pastor, cui personam hanc induit Calaber, erat in Ida monte, & ima despicientis votum fuit omnes Achiuos *in valle occumbere.* 233

——— Ὄππα θεοὶ μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν
Ἀνδράσιν ἐν πολέεσσιν ——— κ. Ἀνδράσιν, ἢ ἀπιοῦσιν. Siquidem fata dantur nascentibus, & perficiuntur morientibus. Hinc Il. Υ. prohibetur Æneas cum Achille concurrere:

Μή μοι ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

Scribit Antoninus Liberalis Metamorph. γ. Εἰπέκλωσεν

κλωσαι γὰρ ἐπὶ τοῦτον αὐτὸν [Meleagrum] ἔσεσθαι χρόνον, ἐφ' ὅσον ἂν ὁ δαλὸς διαμένει. Apollod.lib.1. Sic in Oedipo Senecæ: *Primusq; dies dedit extremum.* Meleagri mater facem incendit, & Meleager abiit ad plures. Alia prope infinita fata morti, & morientibus dictata monstrant Calabrum id voluisse. Aut leges: Ἀνδράσιν, ἢ πολίεσσιν——— Viris, aut vrbibus. Nam vrbium quoq; fata sunt: ita L. Tarutius Firmanus fata vrbis Romæ canere non dubitabat ex eius natiuitate, autore M. Tullio lib.2. de Diuin. Item L. Vettius fide Varronis populum Romanũ vanticinabatur, quoniam centum viginti annos incolumis præteriisset, ad mille & ducentos perventurum, Censorinus li. de die Natali c.17. Prud. lib.2. contra Symmachum:

——— Sic vrbibus adfert
Hora diesq; suum: cum primum mœnia surgunt,
Aut Fatum, aut Genium, cuius moderamine regnent,
Addit, & arcanum rerum ———

Ἱπποδάμοις Τρώεσσιν ——— Ex Iliad. H.

——— Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω.

Τεύχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ αἰνηλέα πότμον] γρ. Ἀλλήλ. καὶ αἰ. π. ἐπέχον.

——— Θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν] Imitamentum Homerici:

—— Ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος. Vide Iuuenal.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι] Vox corruptior saniore commutanda, aut potius clausa vocalis semiaperta vocali, ἀπέφθιθεν.

——— Οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Φείσατο θεόφιν Ἄρηος ———

Pallas, quæ Diomedis telum, manuſque direxit in Martem Il. ε.

—— Ὥρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.

—— Θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν] Iliad. η.

—— Λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν. Tunc enim crudius eſt, & pugnacius omne genus animantium.

Κεῖντο παρ' αἰγιαλοῖσιν —— Xanthi, & Scamandri dextra, læuaque, quibus reſpondent duo promontoria Metam. 11.

Dextera Sigai, Rhœthai læua profundi.

Ἄνδρες, ἰδὲ ἵπποι —— κ. ex ſupero: Ἄνδρες, ἀδὲ ἵπποι.

Πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετύχατο —— Hom. Il. χ.

—— Ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι.

Aliis frigida eſt in eos vſus. Mezentio Æn. 11.

Vulnera ſiccabat lymphis, corpuſq; leuabat.

—— Οὐ παρεόντας ἀΰτευν] Rhod. ἀΰτευν. Haut placet. Aut enim verſus eſto Dactylicus affectui ſeruiens ſuos incitatiùs clamantium, aut συνίζησις percommoda. 235

Σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς] Rhodom. 236
Σὺν τ' ἄλλοι ἑταροῖσιν ἐρητύεσκον ὀ. Quianam? offendit τὸ Σὺν? talia pleno modio profunderemus ex campis Homericis, ſi lubentia eſſet. An ἑταροὶ ὀϊστοὶ obtrudendi? non opinor, cum nimium ſint fragiles.

Νισσόμενοι Ὀδυσσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος πινέοντο] Brod. Εὐρύαλον ſcribit, vti prius. Affirmat ex libr. proximè inſequenti:

sequenti: Σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος, Εὐρύαλός τε. Ex Iliad. ψ. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φώς.

Μηκιστέως υἱὸς ——— Infirma hæc. Non & Græci è castris *suspensi Eurypylum scitatum oracula Phœbi* mittunt Æn. libro altero? Eo haut placita est mutatio.

236 ——— Βάλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα] Facili sententia legit Rhodom. Καρηνῶν. Quid si κάρηνα nectas cum ἐπὶ incluso in ἐφύπερθε?

——— Μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοσεν ὁρμῇ] Istis componendæ testudinis peritia, ac imperauerat Vlysses, vno impetu res effecta, tota testudo contexta est. Nec ineptè legas εἰρμῇ vno nexu. Quod & Apollonius l. 2. Argon. accuratè ad viuam imaginem nobis expressit:

Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ κατερέψεται ἕρκιον ἀνὴρ
Δώματος ἀγλαΐην τε, καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
Ἄλλῳ δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἀρήρει
Ὣς οἵγ' ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.

Reddamus Latio, si pote:

Vt cùm septa domus tegit ordine scandula crebro;
Scandula honor tecti, pluuiæq; opposta ruinis,
Altera in alterius seriem digesta recumbit:
Sic hi compositis clypeorum gnauiter oris
Nauis summa tegunt ———

Ἄαπτον, οὐδ' ὑπείκον ——— γρ. οὐδ' ὑπόεικον. Namq; id ποιητικώτερον, quàm οὐδὲ ὑπείκον.

——— Ὑπὸ τεῖχος ὁμῶς ἴσαν ——— γρ. ὑπὸ τεῖχος. Muro intellige testudinem subeuntium mœnia in morem modumq; muri firmatam.

Ὡς νέφος ἠερόεν . . . Αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο ——— In ae-

Digitized by Google

re non in æthere coguntur nubes : nec in summo aere, sed medio. Nec hanc Philosophiam abnegat Calaber. Vult nubem atram diffundi ex summa aeris regione nubibus apta; non ἁπλῶς summa. Aut rem ad adspectum nostrum dimensam puta.

Οἷον ὑπὸ σμήνεσι περιτρομέουσι μέλισσαι] Cur alueario tectæ trepident apes? fumo, aut fera subeunte trepident. Cum Poeta Græcorum, & Troianorum certamen cum apibus componat, suspicio est scribendum ὑπὸ σφήκεσι π. μ. vti suprà:

Ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἀλεγεινὸν
Ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις.

Item in concursu vesparum cum apibus ingẽs quidam bombus circumstrepit. Statque cum emendatione hac altera Rhodomani Περιβρομέουσι : nisi ἀπὸ κοινοῦ subaudias ἴαχον, quod perfacile. Neutram autem correctionum in carmen inserui, neq; alias plerasq; similibus in locis, quod minimè sint necessariæ. Et verò περιτρομέουσι ferri potest, si exponas *trepidant*, seu *mouentur*, cuius trepidationis comes est bombus. Ferri potest & Σμήνεσι, si quis pertinacius fieri velit.

Ἄσθμα δ' αἰνὴ πολὺ χεῦεν —— γρ. πυλύ. 237

Μένος Αἰνείαο —— χείρεσι λᾶαν Ἐμμεμαὼς ἐφένκε ——

Habilis admodum fuit Æneas librandis, & iactandis saxis. Iliad. Υ.

—— Ὁ δὲ χερμάδιον [illegible] ——

[illegible], μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

[illegible] βροτοί εἰσ'· ὁ δέ [illegible].

Tunc in Achillem iecit.

[illegible] πεπυγμένος —— γρ. [illegible]

Καὶ

Digitized by Google

238 Καὶ μόρον, καὶ δέος αἰνόν — γρ. Ἢ μόρον, ἢ δέος αἰνόν — — Ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῆς] Iouis impetu. Ex ὄρεαζ, & ὦρτο poeticis vocula orta hæc. Neq; ὁρμὴ proprie est *appetitio*, vt Volphius vertit in Epicteti Enchiridio: sed *appetitio, qua ad agendum impellimur*, quod additamentum à Cicerone est quodam loco. Siquidem ὁρμὴ propriè est *impetus*, quo in res ferimur, atque *impetum* in libris de Ciuit. interpretatur Augustinus. Nec aliter hîc de Ioue potes. *Conatum* apud Epictetum vertit Politianus. parum politè. Quod si ad animum transferes, lucem Ambrosii vide libr. 1. Offic. c. 47. *Sunt enim motus, in quibus est appetitus ille, qui quasi quodam prorumpit impetu. Vnde Græcè* ὁρμὴ *dicitur, quod vi quadam se repente proripiat.* Idem li. 2. de Abraham c. 8. Ὁρμὴ *impetus dicitur, eo quòd ex sensuum inflexionis, atq; alienationis nostræ causa nascatur.*

Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες] Quamuis multis hoc libro in Æneæ laudem fundit se Calaber: cui laudi respondent illa Æn. 11.

Si duo præterea tales Idæa tulisset
Terra viros, vltro Inachias venisset ad vrbes
Dardanus, & versis lugeret Græcia fatis.
Quidquid apud duræ cessatum est mœnia Troiæ
Hectoris, Aeneæq; manu victoria Graiûm
Hæsit, &c.

Παῦ ὅτι παρέκυρσεν — Rectè Brodæus: Παῦ ὅ, ποι παρέκυρσεν —

239

240 — Ἀ[illegible]

Μ[illegible]] D[illegible]

uiri reponunt Μένοντα, vel Μέδοντα. Neuter placet. Expono. Non Æneam tetigit Philoctetæ iaculũ, sed eum cuius caput inter Æneæ scutum, & galeam exstabat. Ecqua illi nomenclatio? Celat Poeta, quia parum nobilis, quem partim scutum Æneæ, partim galea furabatur hostium oculis; nisi quà inter vtrumq; capitis aliquid oculis, & ictibus expositum erat.

IN Q. CALABRI Paralipomenων Lib. XIII.

CL. DAVSQVEII Adnotamenta.

[illegible] Περὶ τεῖχος [illegible]] [illegible] emendat 241
Brod. & Rhod. Quid vetor scribere περὶ τεῖχος ἱρῦ, [illegible], θεοκμήτω ab Apolline, & Neptuno ducti: Τροίης glossema fuerit, quod ex ora in versum inscitè irrepserat. Περὶ τεῖχος: quia solido libro antecedente id [illegible]: à Troianis, vt à sacro muro vim hostilem defendant: à Græcis, vt demoliantur. Non περὶ τεῖχεα dumtaxat; sed in ipsis fossis, aggeribusq; murorum [illegible].

[illegible] — [illegible], quid

quæ-

quæque ſtella, æſtum ve portendat. Orpheus in Argon.

Σημαίνων περάτων τε λύσεις, ἄστρων τε πορείας.

Virgilius Æn.3. —— *Qui ſidera ſentis.*

Poſſumus & id curioſius interpretari. Hom. Il. δ.

Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς —— Euſtathius: Ἀστέρα δὲ νῦν οὐ τὸν κυρίως λέγει, ἀλλά τι ἀστεροειδὲς, οἷον κομήτην, ἢ σκηπτοῦ τι εἶδος, ἢ ὁποῖοι οἱ διάττοντες. Syneſius: Οἱ μὲν ἄστρα εἰδότες, ἄλλος τὰ μένοντα, καὶ ἄλλος τὰ πυρσὰ τὰ διάττοντα. Stultiſſimum vero eſt cometas, nocturnos ignes, faces diurnas, ſtellas appellare, quæ neque decidunt, neq; tranſiliunt, quibus nec auferri, nec abradi quicquam poteſt.

242 —— Λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι] Quorſum reponunt λαοὺς? Eſt vero imperantis λαοὶ νέεσθε, pro λαοὶ νεέσθωσαν. Pariter ἐνιπρῆσαι, pro ἐνιπρησάτωσαν.

—— Ἐνιπρῆσαι πυρὶ πάντα Ἐν κλισίῃς ——

Ex vero narratio eſt. Homer. Odyſſ. θ.

—— Πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες Ἀργεῖοι ——

Ἵππῳ ὑποπλήξας —— Brodæo arridet ὑποπλέξας hæc verbis contexens. Rhodomano ὑποπτήξας, cum ſe timidè ſub equum recepiſſet, Senſu commodo. Ego Ἵππῳ ὑπαλγήσας, ſub equo dolens, & dolorem oſtentans: ex quo infrà legimus Σίνωνα δυσάμμορον. Vel: Ἵππῳ ὑποβρύξας ſub equo dormitans, vt ſomnũ captarit, quo ſe in Troum laqueos ſcienter velut neſcienter indueret. Vel: Ἵππον ὑποπτύξας εὐεργέα, equum amplexus factum fabre. Cum enim donum eſſet Mineruæ, & ſuppoſititius equus ſacro Palladio ſurrepto, fuit inſtar aræ ſacræ miſeris, & ſupplicibus confugium, ac tutela.

Digitized by Google

Quod paullo post suggesto versu firmatur:

Ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου.
Οἱ δ' οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ με λίποντο
Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην. Hæc Sinon.

——— Θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα, Ὄφρ' ἡμῖν ——— χτίως tantisper miserum, dum nobis.

——— Ἐς Ἄρηα σῆμα πέλεται] γρ. ἐς Ἄρεα.

——— Μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης 243
Βρονταὶ ὁμοῦ στεροπῇσι ——— Δι' αἴθρης *per sudum*, vel *in regione serena*, quod faustitatis. Æn. 8.

Namque improuiso vibratus ab æthere fulgor
Cum sonitu venit: & ruere omnia visa repente,
Tyrrhenusque tubæ mugire per æthera clamor.
Suspiciunt: iterum, atque iterum fragor intonat ingens:
Arma inter nubem cœli in regione serena
Per sudum rutilare vident, & pulsa sonare.
Obstupuere animis alii: sed Troius heros
Agnouit sonitum, & diuæ promissa parentis.

——— Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
Θάρσος ——— Necessitas, & desperatio immane quantum possunt. Sallustius: *Necessitudo timidos fortes facit*. Eurip. Τὰ πολλ' ἀνάγκη διαφέροι τολμήματα. Curtius lib. 5. *Ignauiam quoque necessitas acuit, & sæpe desperatio spei causa est.*

Τῶν νῦν μή τι δόλον φραζώμεθα ——— Verba Pyrrhi, cui mens eadem apud Sophoclem in Philoctete:

Ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
Οὔτ' αὐτὸς, οὔθ', ὡς φασιν, οὑκφύσας ἐμέ.
Ἀλλ' εἴμ' ἕτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν,

Καὶ

Digitized by Google

Καὶ μὴ δόλοισι —— Itidem & ibi, sicut hîc, Vlysses verbis in Pyrrhum pugnat.

Θαρσαλέως μάλα πολλὰ πονεύμενοι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον] Deest aliquid in hanc sententiam

—— Πονεύμενοι ἀμφὶ πόληα

Πολλοὺς δὴ Τρώων προϊάψαμεν Ἄϊδι, πολλαὶ

Ψυχαὶ δ' Ἀργείων μάλα γ' εὐκλειῶς ἀπόλοντο

Καππεδίον· τῷ νῦν δεκάτου λυκάβαντος ἰόντος

Οὐδέπω πω τέκμωρ Τροίης ἀναφανδὸν ἐλέσθαι.

Χρὴ δέ τι μῆχος ἄρειον ἐφευρεῖν. Ἀλλ' ἄγε θᾶσσον &c.

—— Δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη] De Epeo equi fabricatore Odyss. θ.

Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ.

In Epigrammatis:

Τεκτήνει μὲν Ἐπειὸς, Ἀθηναίη δὲ κελεύει

Ἔργον ——

244 —— Βάλεν δ' ἅμα πάντα κεραυνόν] Melius Rhod. Ἀκάμαντα κεραυνόν.

245 Ἄλλοθεν ἄλλοι ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ] Attegro: Ἀ. ἄλλος ἑκοντὶ ὑπ'. Brod. Πάντη ἄλλοθεν. Rhod. Μυρίοι.

Λείαινον πελέκεσσιν ἔτ' ἀπορίστων ἀπὸ φιτρῶν] Securibus leuabant tabulas, costas, quæq; secum, aut cum aliis aptanda. Ea causa Odyss. 4. ἵππον ξεστὸν vocitat Homerus, καλῶς ἐξεσμένον Scholia.

—— Καὶ εὔτριχον οὐρὴν] γρ. εὔτειχον. Pariauit hæc Calaber: λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτειχον οὐρὴν: nam equo iuba, & cauda, si bene pilis horrificent, gemina sunt ornamenta.

246 —— Ὅπως δ' ἔπι δούρατι θυμός] Cuncti sciebant Græci tabulis animum non inesse. Quocirca scribendum ariolor ῥυθμός; concinnitatem namque

mirabantur membrorum e ligno cum membris consensionem. Aut ab eadem mente ἐπὶ δ' ὀξέα σιν ἁρμὸν ἐπέχω. Certe, nec multo post, subit:

—— Συμήρμοσε νῶτα, ἠδ' ἰξύν.

Καὶ τάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν —— Si moles ingens equi, & suapte sponte immobilis, quæ aliàs lapsibus, rotis, funibus, (hæc ante Calaber vocat ἅμα τε πάντα, Οἷς ἐπικίνυται ἵππος ——) & iunctis vulgi operis promouetur, *quî celeritas pedum volabat?* quod iis verbis tegitur. Surrogo, quod rectum reor:

Καὶ λάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν —— Et pars pedum elaborata est. Priùs moles ipsa quanta quanta surgebat, incurrebat in oculos, post illa bases, seu pedes.

Εὐχεθ' ὑπ' ἀκαμάτω —— γρ. ἐπ' ἀκ.

—— Μακρὸν δ' ἄμα πάντ' ἄϋσαν] Πάντα plene, & πάντα γ' ἄϋσαν, hiatus ne sit. Πάντα aer, pontus, terra, inferi, cœlum, Ida, fluuii, torrentes, naues Græcorum, Troia, omnia strepitu, clamore, tumultu personabant. Sic aptiùs, quàm πάντες, quod voluere alii.

Αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολώμενος —— Brod. ὑπερχωλ. inepte. Rhod. ὑπερθε χολώμ. Ego ὕπερ κεχολωμένος. Exitu huius libri 247

—— Γάμου κεχολωμέναι αἰνῶς. Generis autem accommodatio illa autorem habet Homerum Odyss. τ.

—— Ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη. Gellium consule lib. 13. c. 19.

—— Εὖτε νόημα Ἄλτο διὰ νεφέων —— Hom.

—— Ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα. Nonnus lib. ιδ.

Ὡς πτε-

Ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα διέσχεν ἔδρανα κόσμου. & sæpicule.

Τοῖον δ' ἔκφανε μῦθον ——— Rectissime, ne dicam græcissime μῦθον ἐκφάναι, nec exempla moramur. Frustra sufficitur ἔκφατο.

248 Εἰς ἓν ἀναρρήξας ——— Malim: ἀναρρήξει' ἐθ' ἑῶν.

Υἱὸς Λαέρταο πυκνὰ φρονέων ——— Græcissimum est, πυκνὰ φρονεῖν, vt πυκινὰ φρονεῖν in Odyssea. Modulus vsitatissimus. Nec refelli eam lectionem patitur Theocriti versus Idyll. κβ.

Λαιῇ δ' ὃ στόμα τύψε· πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες.

——— Κήδεσιν ἀργαλέοισιν

Ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν ——— Difficili cura vrbem euastemus. Alius μήχεσι, alius μήδεσι. Κῆδος est cura, vel in illo peruulgato:

Τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος ——— quod & ἀκηδία *acedia*, aliaque eodem ex fonte satis superq; manifestant.

——— Ἀμύμονα φῶτα κατέκτα Χειρότερος ——— Ferri potest: sed amari Rhodomani correctio ἀμείνονα.

Θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολὺ λώϊον ἀνθρώποισιν] Securus alienæ diuinationis rescribo: Θάρσος, ὅπερ τι πέλει μάλα λώϊον ἀνθρ. Vel: — Ὅπερ τελέθει τ. λ. ἀ. Vel: — Ὅπερ τ' ἀλκῆς πολὺ λώϊον ἀνθρ. Sententia non absimilis Odyss. η.

— Θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων

Ἔργοισι τελέθει, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

249 Καί οἱ πάντα μέδονται μάλ' ἔμπεδον ——— Brod. πάντα μέδοντα, exponitque omnia curet, & prouideat. Rhod. μέλοιτο μάλ'. Ego Καί ο. π. μεδέσθω abraso τῷ Μάλα. Hesychius: Μεδέσθω, φροντιζέσθω. Potius autem mihi μεδέσθω, quam μέδωνται, vt respondeat anteriori μιμνέτω.

Digitized by Google

——— Α᾽έκοντα μ᾽ ἔρυκε] Ita ſenſiſſe videtur & Apollodorus, qui libro 1. Neſtorem Argonautis non inſerit, cætera turba ſingillatim dinumerata. 250

——— Ἐστὶ νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν] Ita reſcripſimus, cùm præfuiſſet ἐπὶ νόῳ.

——— Πρὶν μοι ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδναδζ ἴουλον] 251 Caſtigo: — Ἀμφὶ παρειὰς δὴ ἀνασκίδναδζι.

Σὺν δ᾽ ἄρ᾽ εὐμμελίης Ποδαλείριος ——— Machaonem non addit Calaber, quem cæſum ante vidimus. Maro tamen in equi deſcenſu agnoſcit,

Pelideſq; Neoptolemus, primuſq; Machaon.

——— Καὶ Ἄντικλος, ἠδὲ Μενεσθεύς] Anticli in equo durateo meminit Odyſſ. δ. Homer.

Ἄντικλος δὲ σέγ᾽ οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν

Ἤθελεν, ἀλλ᾽ Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε

Νωλεμέως κρατερῇσι ———

Σὺν δ᾽ Ἀκάμας τε, Θόας τε ——— Forte legendum *Athamas.* Æn. 2. —*Athamaſq;, Thoaſq;.* Sed alterum reprehendo: nam Acamas germanus erat Demophonti, quorum vterque ad Aethram repetendam exercitum Græcorum comitabantur abſque imperio militari, quod clarebit ex Parergis ad librum extremum.

Ἡ μὲν ἀνωΐξαι κείνου πτύχας ——— Vnde hîc τὸ ω? 252 Piſides aliter:

Ὁ τῆς οὖν πρὶν διανοίξας τὸ στόμα. Reſcribo:

Ἡ μὲν ἀνοῖξαι ἐκείνοιο πτύχας, ἠδ᾽ ἐπερεῖσαι.

Καπνὸν ἔτ᾽ ἀΐσσοντα δι᾽ ἠέρος ——— Flamma iam languerat, aut etiam nulla dum erat: fumus tamen adhuc ſublime ferebatur. Hæc Calabro mens. Non placet

Digitized by Google

placet Rhod. ſcribens Ἐπαΐσσοντα: quia rerum conſtantiam labefacit.

——— Ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρες

Ἔργῳ ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτας] Egregia, & multorum ſermonibus iactata ſententia. Catonis lib. de Re Ruſt. c.4. *Si bene ædificaueris, libentiùs, & ſæpius venies: fundus melior erit, minuſq; peccabitur: fructi plus capies: frons occipitio prior.* Plinii lib. 18. c.5. Aeſchyli in Perſa:

——— Ὄμμα γὰρ

Δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

Terentii: *Ita vt fit, domini vbi adſunt.*

Καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ——— Similiter:

Multa ſuper Priamo rogitans, ſuper Hectore multa.

Sed & dictionis ordinem ſecuti Latini. Plautus Bacchide:

Sed tu quid factitaſti mandatis ſuper.

—— Ὁ δ' ἔμπεδον ἠΰτε πέτρη Μίμνεν —— Æn. 6.

Nec magis incœpto vultum ſermone mouetur,
Quàm ſi dura ſilex, aut ſtet Marpeſia cautes.

Οὔατα ὁμῶς, καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο] Dicunt Græci Ἀκρωτηριάζειν. Familiare fuit Echeto Siculo ſupplicii genus. Odyſſ. Ἰῶτα:

Εἰς δ' Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμησι, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ.

Vide ibidem Scholiaſten, & Iuſtinum Trogi, vbi de Zopyro. Inde nomenclatio Rhinocoluræ Strabonis lib. 16. Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ τῶν συνῳκισμένων τῶν λελωβημένων τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη· Τῶν γὰρ Αἰθιόπων τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀ-

Digitized by Google

ποτέμνων τὰς ῥῖνας ἐνταῦθα κατῴκισεν, ὡς ἂν οὐκ ἐπιτολμήσοντας ἀνελθεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως. Apollodori lib. 2. Ergini Cerycas desectis auribus naribusque, ac manibus colligatis Ergino remittit Hercules.

Ἔννεσιῃ Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενεαίνων ὄλεθρον,
Σπονδάς τ', οὐλοχύτας τε —— Aeneid. 2.
—— *Mihi sacra parari,*
Et salsæ fruges — Metam. 15. de tauri victima:
Imponiq; suæ videt intra cornua fronti,
Quas coluit fruges — Istæ *salsæ fruges*, siue οὐλοχύται, *mola* quoque dicebantur. Paulus apud Pompeium: *Mola vocatur etiam far tostum, & sale sparsum, quòd eo molito hostiæ aspergantur.* Porrò cum *mola* funderetur in caput hostiæ, ipsa propriè mactari dicebatur, adi Seruium lib. 4.

—— *Mactant lectas de more bidentes.*

& Nonium. Nota Eustathii est ad Il. α. etiam in aram mitti consuesse *molam*: Οἱ οὐλοχύται οὐλαὶ ἦσαν· τουτέστι κριθαὶ μετὰ τῶν ἁλῶν, ἃς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς περὶ τῆς ἱερουργίας. Cur id actum, cur salis mistura vsitata, è reconditis aperiet idem Commentator. Ac super his nonnulla Zacharias in Idyll. z. Theocriti.

Ἀζόμενοι Διὸς μεγάλου —— γρ. Μεγάλοιο Διός.
—— Ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον] γρ. ἐμπρησέμεν. Rem 254
habes Odyss. θ. & Aen. 2.

—— Λευκαὶ δ' ὑπὸ βλέφαρ' ἦσαν ὀπωπαὶ
Αἵματος ἐξ ὀλοοῖο —— Variat Poeta Laocoontis faciem: iam signat τὰ ὑπώπια, *suggillata*. Hesych. Ὑπώπια τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. Ἀπὸ μέρους δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ, καὶ τὰ πελιώματα. Super quibus adeundus Pollux, & Commentarius in Aristophanis Pacem,

cem, ac Vespas. Nec reponendum γλαυκοί; prædixit enim: ὀφθαλμοὶ γλαυκιόωντες.

——— Ἔδρακε δίπλοα πάντα] Indicio visus turbationis. Punicorum lib. I.

——— *Lato Murrus caligat in hoste:*
Mille simul dextræ, densusq́ micare videtur
Ensis, & innumeræ nutare in casside cristæ. Vbi plura scripsimus.

——— Ἀθανάτῃ Ἀγελείῃ] Homerus Iliad. κ. Dolonis exuuias Palladi *prædatrici* desecrat:

Καὶ τάγ' Ἀθηναίῃ Ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα.

Vbi Didymus: Ληΐτιδι λαφυραγωγῷ, πολεμικῇ. Hesychius: Ἀγελείης, λαφυραγωγοῦ, καὶ ἡγεμόνης τῆς πολέμου. Ἀθηνᾶς τὸ ἐπίθετον.

Δησάμενοι καθύπερθεν ——— Maro:

——— *Stuppea vincula collo Intendunt* ———

Ποσσὶν ὑπὸ βελαροῖσιν εὔτροχα δούρατα θῆκεν] Hoc est τροχοὺς δουρατέους εὐκινήτους. Tryphiodorus:

Κύκλον ἐϋκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστῳ
Ἑλκόμενος πεδίοισιν, ὅπως πειθήνιος εἴη. post etiam:

[redacted]

Quare alibi luce clarius monstramus facile trahi potuisse, & moueri equum durateum: vtut aliqui ingeniosos se præstare conetur Homeri calumniis.

——— Ἠΰτε νῆα Ἕλκωσιν ——— Silius lib. 12. in pari casu dispari translatione nauem per aridam transuehit:

Perq́ auersa tulit portatas in arua carinas.
Lubrica roboreis aderant substramina plaustris,
Atque recens cæsi tergo prolapsa iuuenci

Digitized by Google

Aequoream rota ducebat per gramina puppim
Etiam per colles, dumosq; ad litus adacta
Innabat pelago veniens sine remige classis.

—— Κακὴ δ' ἐπενίσσετο φρύγα] Apage verbi monstrum. Redige φύζα. Glossema est alterum Τρῶας fortasse per Φρύγας, siue *Phrygas* explicantis. Brodæus videtur legisse φυγά: qua in voce nec Dorum πλατυασμόν hoc equidem loco probo, nec syllabæ modum.

—— Ἀνειρήψαντο γονῆες

Πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντι ἑὰς χέρας —— Laocoon liberos circum brachia porrexerat, dracones vi extraxere summa. Quid duumuiris mutatio est? Etsi non inepte legas Ὀρέγοντας. Vtrumque potuit. Sequamur codices, dum fas, & iura sinunt.

Δάμνατο δ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος] Brod. Κακοῦ βλοσ. Iniectio puerilis. Sufficio δόλος βλ. Nec malè Rhod. μένος.

Μύρεται ἀμφὶ δόμον —— Suprà καλιήν. Nidum ita vocat ab ædificando: est enim earum domus. Accedit Ouidius:

Nunc auis in ramo tecta, laremq; parat.

Et Scholia in Apollonium corporis humani structuram δομήν appellant. Vtrumq; παρὰ τὸ δέμειν ab ædificando.

Ἱερὰ δ' οὐ καίοντο —— Georg. 3.

Aut si quam ferro mactauerat ante sacerdos,
Inde neq; impositis ardent altaria fibris.

Πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' αὐτμή] Maro Ecloga 8. Contrà nos bene ominatas flammas sponte natas censuimus ad lib. 1. Silii.

——— Μηεῶ δ' ἐ πάντα Πίπτε χαμαὶ προμίοντα ———

Viuaciter expressum: æque Æn. 1.

——— *Verubusq; trementia figunt.*

Ad rem facit Virgil. suprà:

Sæpe in honore Deûm medio stans hostia ad aram
Inter cunctantes cecidit moribunda ministros.

Σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο ——— κε·χύοντο. Aneid. 4.

Vidi thuricremis cùm dona imponeret aris,
Horrendum dictu! latices nigrescere sacros,
Fusaq; in obscœnum se vertere vina cruorem.

Valer. Maximus lib. 1. de Xerxe: *Priusquam Athenas deleret, Lacedæmonis inuadendæ consilium agitanti admirabile inter cœnam prodigium incidit: infusum namq; pateræ eius vinum in sanguinem, nec semel, sed iterum, & tertiò conuersum est.*

——— Θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ] Georg. 1.

Et mœstum illacrymat templis ebur, æraq; sudant.

Notat l. 2. Ciuilium Appianus ξόανα ἱδρῶσαι. Scholia in lib. 4. Apollonii: Ὅταν μέλλῃ τι συμβαίνειν χαλεπὸν, εἴωθε τὰ ἀγάλματα ἱδροῦν, ὥσπερ ἐν Θήβαις συνέβη, ὅτε συνίστατο ὁ περὶ Χαιρώνειαν πόλεμος Φιλίππου πρὸς Ἀθηναίους. Tibull. lib. 2. Eleg. 5.

Et simulacra Deûm lacrymas fudisse tepentes.

Seneca Agam.

Et adhuc lacrymas marmora fundunt
Antiqua nouas ——— Cumanum Apollinem lacrymare prosperumne sit, an improsperum latè disputatur apud D. Augustinum lib. 3. de Ciuit. cap. 11.

Καὶ [illegible] ——— Cum eo [illegible] tuis Deorum. Apollon. lib. 4.

Ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέῃ ἱδρώοντα. Αἵματι ——

—— Στοναχαὶ δ' ἐφέροντο

Ἔκποθεν ἀπροφάτοιο —— γρ. Ἐκ τόπου ἀπροφάτοιο, ex loco improuiso, & nescio.

—— Περισσείοντο δὲ μακρὰ Τείχεα, καὶ πύργοι —— Factum tremente solo. Appian. 1. Ciuil. Τὴν τε γῆν Θεὸς ἐπὶ μέγα ἔσεισε.

Αὐτόματοι δ' ἄρ' ὀχῆες ἀνῳίγνυντο πυλάων] M. Tullius libr. 1. de Diuinat. *Ante Leuctricam calamitatem, quæ significatio facta est? In templo Herculis valuæ clausæ repagulis, subitò se ipsæ aperuerunt.*

—— Ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι] Funestissimum 258
etiam lauri præmortuæ ostentum rati sunt Romani. Sueton. in Galba c. 1. *Tale verò lauretum, vt triumphaturi Cæsares inde laureas decerperent. Fuitque mors triumphantibus alias confestim eodem loco pangere: & obseruatum est sub cuiusque obitum arborem ab ipso institutam elanguisse. Ergo nouissimo Neronis anno, & sylua omnis exaruit radicitus, & quidquid ibi gallinarum erat, interiit.* Huius laureti meminit etiam Plin. lib. 15. c. 30.

Παρ' νηὸς Φοίβοιο —— γρ. νηῷ propter ædem; non 258
nauem. Suprà: —— Εἰς ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

Aedes ista Apollinis erat in arce Pergami. Calaber: Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ —— Ibi namque stabat. Homerus: —— Θῆκεν Ἀπόλλων

Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο.

Ἔκτοθε πυλήων —— Plaga hac ope medicabilis: Ἔντοσθεν πυλέων —— Nam extra portas vlulare lupos, longè Troianis fuerit. Medicina cōfit ex eo: —— Τεράατα πάντα κατ' ἄστυ. Item ex hoc

ἀμέσως

ἀμέσως iuncto: Ε'ν δ' [non ἔκτοθε] λύκοι, & θῶες ἀναιδέες ὠρύοντο. Quod indubitanter terribilius, ideoque suetum inter minacia prodigia referri. Ciuil. libr. 4. Appianus: Κύνες ὠρύοντο ὁμαλῶς οἷα λύκοι, σύμβολον ἀηδὲς, & λύκοι τὴν ἀγορὰν διέθεον, οὐκ ἐπιχωριάζον ἐν τῇ πόλει ζῶον. Georg. 1. ——— *Alta*

Per noctem resonare lupis vlulantibus vrbes.

Ω'ς ἀνεμώλιον ἦεν ——— Α'νεμώλιον genere neutro; vanum esse, quod Cassandra præsignificabat. Non ἀνεμώλιος. Ex vtrauis lectione licet eadem emergat sententia. Propertius:

Certa loquor: sed nulla fides: neq; enim Ilia quondã
Verax Pergameis Mænas habenda malis.

Multa ad hanc rem Tzetzes in Cassandram Lycophronis, apud Plutarchum in Polit. præceptis: Ω'σπερ οὖν τῆς Κασσάνδρας ἀδοξούσης ἀνόνητος ἦν μαντικὴ τοῖς πολίταις. Α'κραντον γάρ με φησὶν ἔθηκε θεσπίζειν Θεὸς,

Καὶ πρὸς παθόντων κἀν κακοῖσι κειμένων
Σοφὴ κέκλημαι, πρὶν μαθεῖν δ' ἢ μαίνομαι.

Primus versus emendabilis: Α'κραντον ἐμὲ γὰρ ἔθ.

Merito igitur subit in Calabro:

—Τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον.

Εἰς ἓν ἄμ' ἀΐσσοντα ——— Rhod. Α'ΐσσοντα. Ego: Α'μήσαντα, in vnum congerens ostenta hæc omnia.

——— Κόμαι δέ οἱ ἀμφικέχυντο] Aen. 6. de Sibylla manticinante:

Non comtæ mansere comæ ———

259 Οὕνεκά σφι πῆμα ——— γρ. Σφὶν μέγα π. Malim verò: Η'ς ἕνεκα σφισὶ πῆμα ———

Οὐδέ σε παρθενικὴ, & ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδὼς] Ex eadem disciplina Clytemnestra in Agam. Senecæ:

Q

Quo more cœtus publicos virgo capis?

Sapiens Phocylides:

Παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισι
Μηδέ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
Κάλλος δυστήρητον ἔφυ παίδων τεκέεσσι. Hesiodus:
Ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει.

Isaiæ 7. עַלְמָה virgo dicitur, à latebris. Valerii Max. testimonio notum est repudiatam coniugem à Pub. Sempronio Sopho, nulla ex causa alia, quàm quod se ignorante ludos ausa esset spectare. Horatius quoque sororem (domo quippe indecenter, & cōtra morem egressa fratris animum consauciauerat) transfodit autore Dionysio lib. 2. Antiq.

Τρῶες. τοὶ δ' ἄψα χερῶν —— γρ. Τρῶες. Τοὶ δ' αἰψηερὰ χ.

—— Ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ] Brodeus: Ἐσσυμένη περ, vel σκυζομένη. Non adspectu moduli, sed veri posterior arrideret potius correctio, si qua mihi sederet mutatio Quorsum? Ἐσσυμένη περ valet: Licet incitatissima, tamen abiit, ab equo, in quem ferebatur incitata.

—— Μάλα γὰρ ἔχυτο πῆμα] Interiungo Νοῦ, sic: Μ. γὰρ νοῦ ἔχυτο πῆμα. Animo namque Cassandra præsagiebat quodcunque futuri. Brod. Τὰ Rhodom.

Τρώων ἀμφὶ, φόνου μάλα γὰρ μέγα ——

Digitized by Google

IN Q. CALABRI Paralipomenωn Lib. XIII. CL. DAVSQVEII Adnotamenta.

—— Ἤ τι πέλει περὶ δαιτί, ἢ οἴνῳ] γρ. Οἴη τι. Brod. Ἤ τις cum ruina carminis.

—— Γπροΐεσκεν ἔπος κεκολυμένα βάζων] Silius lib. 7. de Falerno:

—— Iterata tibi sunt pocula, iam pede risum,
Iam lingua titubante moues: & præmia digna
Vix intellectis conaris reddere verbis.

Φαίνετο κινυμένοισιν ἐοικότα —— Hoc ebriorum πάθος acutè Iuuenal. ἐδακτυλοδείκτησε Sat. 6.

Cùm perfusa mero spumant vnguenta Falerno,
Cùm bibitur concha, cùm iam vertigine tectum
Ambulat, & geminis exsurgit mensa lucernis.

—— Ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαί] Martialis legendus lib. 6. vbi Epigr. 78. hic est exitus:

Vinum Phryx, oculus bibit venenum.

—— Πολλὸν στρατὸν ἄγειρεν] γρ. Ἐνθάδ' ἄγειρεν.

Δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων —— Plinius lib. 7. c. 56. *Specularem significationem Troiano bello Sinon*

inuenit. Quod repertum Palamedi Sophocles arrogat: —Ὅς στρατῷ φρυκτωρίαν

Ὕπνου φυλάξειν τὰ θοὰ σημαντήρια

Ἔδειξε ——

Idem voluerunt Alcidamas, & Gorgias.

——Τάχα δ᾽ ἂν φυτὰ πάντα γένηται] Duce loci genio peruenit ad rectum Rhodomanus, dum relegato δ᾽ ἂν φυτὰ π. ponere occupat ἀμφαδὰ, *Palàm fiant omnia, dispalescant*.

Ἵππου δουρατέοιο —— Πύργος δουράτεος posuit Apollon. pro *Turri lignea*. Lucret. libr. 1. *equum durateum* quoque dixit. Homero Il. β. δοῦρα νεῶν non aliud, quàm *ligna*, nec *doricus* equus, aut *durateus* aliud, quàm *ligneus*. Ligni ecquod genus? Ex abiete videtur equum Maro fabricare:

— *Sectoq; intexunt abiete costas*, & Calaber lib. 12. ἐλάτας fabricæ admouet. Verum idem Maro *robur* equum appellat, quod vsu denso quoduis lignum est. Ac fortè abies costis, aliisque nonnullis iuncturis paruit. Ex quo tandem ligno equus iste tam famigeratus? E corno, materie cumprimis edura, & ad tantam molem aptissima. Pausanias Laconicis: Ἐν τῇ Ἴδῃ τῇ Τρωικῇ κρανείας ἐν Ἀπόλλωνος ἄλσει πεφυκυίας τοὺς Ἕλληνας ἐκτεμεῖν ἐς τοῦ ἵππου τοῦ δουρείου ποίησιν. Μαθόντες δὲ ὀργὴν σφίσιν ἔχειν τὸν θεὸν θυσίαις ἱλάσκονται, καὶ Ἀπόλλωνα ὀνομάζουσι Κάρνειον ἀπὸ τῶν κρανειῶν, μεταθέντες τὸ ῥῶ κατὰ δή τι ἀρχαῖον. Et verò Theocriti Scholia in Idyll. ς. Κάρνεα ἑορτὴ Διός, Καρνεῖα ὀνομαζομένη. παρ᾽ Ἕλλησι δὲ τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον ἐκ καρνείου εἶναι ξύλου. Vide Macrob. l. 1. Satur. c. 17. Rhodiginum l. 9. c. 8.

—— Τάχα τοι μὲν ἔναιρον

Digitized by Google

Δυσμενέας, τοῖσι ἔρεσσον ἔσω ἁλός ——— Surrogo συνιζήσει: ——— Τοῖ μὲν ἔναιρον

Δυσμενέας, τοῖσι ἔρρεον ἔσω ἁλός ——— Synizesis autem non perpetuo syllabam extendit. Il. Ω.

Ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λείπετ' ἀνήρ. Vbi Eustathius: Τὸ δὲ Ἐνὶ πτόλεϊ συνίζησιν ἔχει τῶν δύο φωνηέντων τοῦ ε, καὶ τοῦ ι εἰς μίαν βραχεῖαν· ὃ δὴ σπανίως γινόμενον συνέβη, καὶ ἐν τῷ, Ἀλλ' ἐπεὸν ἤ ποτε θυμόν. Scribo: Ἀλλὰ τεόν γε.

Apponoque ex Iliad. ε.

Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφεας ἀποσφήλειε πόνοιο.

Quem in locum reuidendus Eustathius. Simile in Ouidio:

Obliquum capiat semiadaperta latus.

Ac passim *Semianimes*, *suaueolens*, *graueolens* properatim in versu enunciantur: esto, in iis duæ syllabæ in vnam coeant. Rhodomanus: Τοῖσι ἤσαν ἔσω ἁλός.

Ὣς οἵ γ' ἀνίαχοι ——— Absque clamore, *taciti per amica silentia Lunæ.* Quid mutationem moliuntur? quid, cum id rectissimum sit, torquentur? Quoties α στερητικὸν tenditur?

Οἵ δ' ὥς ἀργαλέῳ ——— Aptius: Θῶες ἅτ' ἀργ.

264 Φευγόντων δ' ἑτέρωθεν ——— γρ. ἑτέρως, parte alia: vel ἑτέρων, quod Brodæo visum.

——— Πέλει πολυώδυνος αἰχμή] Eo modulo? γρ. πολυώδυνος, vt ἀκεσώδυνος.

——— Ἀλλ' ἐμοῦνον Μακρὸν ἀναπτύζουσι ——— *Sedei* [aquilæ] *validè dumtaxat obstrepitant*; non etiam tuentur se: sic Troades μέγα κώκυον. Rhod. manu adserit Ἀλλά γε, cum τὸ ἐ ad aquilā pertineat.

Οὔ τι βαθὺν μελέεσσιν ἔχει πέπλον ——— Theocr. Idyl. ιθ.

Κολπώθη δ' ὤμοισι βαθὺς πέπλος Εὐρωπείης.

Ex hac ipsa pepli fœminei longitudine Troades audiunt ἑλκεσίπεπλοι Il. X. Peplus, quod notat in Apollonii lib. 4. Commentarius, proprie mulierum fuit indumentum, etsi, quod veterum complurium autoritate stat, viri vsurpauerint, dictusque etiam sit *Peplus imperatorius*. Positum pepli, formam, figuramq; si quæris, habe. Odyss. Σ.

Ἀντινόῳ μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις ἀραρυῖαι.

Quem in locum Scholiastes eos falli insinuat, qui μανδύας in modum putant *Peplum* tegere humerū sinistrum, ac sub dextrum demitti, alasq; eius antrorsum ac deorsum coire in sinistrum latus. Non falluntur vero, qui de *virili peplo* id tradidere: rectiùs licet Eustathius Homeri verba de Muliebri interpretetur, quod & vtrumq; vmbrabat humerum, & recta via per pectus ad pedes demissum duodecim fibulis ante pectus cohærebat. Indicat hoc etiam Callimach. de Chariclûs, & Palladis peplis: Δή ποτε γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας.

Quas fibulas numero duodenario Homerus adstrinxit. Ad vmbilicum autem cingulo substringebatur, tum quia laxius id vestis genus, quod e Poetis nō paucis claret, tum quia vento facile turgebat, & voluebatur, quippe vestis extima. Nonnus lib. ιδ. Baccho γυναικιζόντι talem accingit:

Θήλεα πέπλα φέρων πολυδαίδαλα· μεσσοπόρῳ δὲ
Στήθεϊ δεσμὸν ἔβαλλον ——— Hîc ego medium pectus vmbilicum interpretor, sollemnē cinctûs locum ex

cum ex eiusdem Poetæ loco altero pag. 279.

— Αἰεὶ μιμνήσκετο πέπλου,

Ὁππότε μιν δονέων, ὃ ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἀείρων

Γυμνώσας χροὸς ἄνθος ἀνηκόντιζεν ἀήτης.

Quin & virilem peplum, ne difflueret, adstringebat cinctura. Theocrit. Idyll. ζ.

Ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος

Ζωστῆρι πλοκερῷ ———

265 ——— Οἱ μαργὴ δὲ κατ' φρένας ἔκβαλεν ὕπνου] Rho. ad veri speciem reformat hunc locum surrogato: Ἀταλάφρονας.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἐπέπνεον ——— Fors: ἐποίπνυον, Satagebant. Brod. Ἀνέπνεον; non inconcinniter.

Εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείρετον ——— Brod. Πηοῖσιν, vt εἰλαπίνη conuiuium sit, quo cognati, & consanguinei conuenire solebant *Charistia* celebrantes. Ouidius Fastor. 2.

Proxima cognati dixere Charistia Patres,

Et venit ad socios turba propinqua Deos.

Valer. Max. lib. 2. *Conuiuium etiam solemne maiores instituerunt, idq; Charistia appellauerunt, cui præter cognatos, & affines nemo interponebatur.* Recte de ista festiuitate; parum loco cõgruenter, Æneas septem nauib. septem ceruos sufficit: cognati, & affines, quos πηῶν nomine signari posse nõ diffitemur, quot naues putas impleant? tres, quatuorve. Demus vltro; etsi id pernimiũ. Cur vero tribus, quatuorve centuriis hominum μυρίοι sues necessarii? Immo raro in propinquorum conuiuiis plures ducentis consident: cur ergo μυρίοι? cur πηοῖσιν? An forte, vbi σύες μυρίοι, aliud præterea edulium nullũ?

Digitized by Google

gerræ Siculæ. Repono ego Εἰλαπίνην δώοισιν —— *aliis*, quibuslibet, vt in orbem eant conuiuia. Vel Λαοῖσιν; nam qui populos conuiuiis excipiat, diues ille, & beatus vel illius Romani iudicio, qui diuitem putabat, qui suo censu legionem alere posset: & hîc conuiuator audit ἄναξ ἀφνειός.

Πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο —— Πλαγκτὴ Odyss. φ. valet *Insane, cui mens emota, succussa, errans.* Id verò translatitium est. Cur propriè πλαγκτὰ μέλη non erunt membra excussa suis sedibus hostili vi, aut trepidantia? Rhod. reponebat Γναμπτά. Si mihi mutatio quæsita fuisset, Πληκτά, icta membra prætulissem: vti lib. primo re ἄπληκτος est impercussus. 266

Ἀλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυγμένοι —— Scribo τετυμμένοι.

Αἰχμητῆρα Κόροιβον Μύγδονος υἷα —— Possit ita locus restitui: Αἰχ. Κ. ἀμ' ἄλλοις Μ. υἷ. En tibi ex illo cœtu mox cadit Eurydamas, & Æn. 2. cum Corœbo sunt Æneas, Ripheus, Iphitus, Hypenis, Dymas. Brod. Κόροιβον ἀμύμονα. Rhod. ἀγαυοῦ M.

Τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν —— Dubitent an id verbi rectum, quibus lubentia est: certe Zacharias vtitur simplici actiuo in primum Theocriti Idyll. 267

Αἴδεσσε ἀμφὶ γέροντας τεὰς χεῖρας —— γρ.

Αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντα τεὰς χέρας.

Λῆγε χόλου· καί ῥα πέλει —— γρ. ὃ γάρ ῥα π. & ἀνέρι pro ἀνδρί. Rhod. reposuit Ἀργαλέου τε λῆγε χόλου. prauè: nam Homerus hoc dicendi genus præiuit Calabro Iliad. Φ. Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος —— M. Tullius *artem desinere* non erubuit, nec Silius *bellum*.

Δάμνατο δὴ συνάβαντα —— γρ. Δ. δ' ἤιον Ἄβαντα. 268

In quam

Digitized by Google

In quam correctionem ingenii diuitias contulerũt Brod.& Rhod.

Ἑρμείου ποτὶ βωμόν —— Corrigo Ἑρκείου. Iouem Herceum loquitur, vt lib. 6.

Νηόν τε ζάθεον Τειτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄσχι
Δώματ᾽ ἔσαν, ἐν βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο.

Sic est Aldino codici. Hausit Calaber ex magni Poetæ fontib. Odyss. X.

Ἤ' ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν
Ἑρκείου ἕζοιτο τετυγμένον, ἔνθ᾽ ἄρα πολλὰ
Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρί᾽ ἔκηαν.

Iterumq; Iliad. Ω. describunt ista Iouem Herceum, vbi de Priamo:

Εὔχετ᾽ ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβέ τε οἶνον
Οὐρανὸν εἰσανιδών —— Vbi Eustathius: Μέσῳ δὲ ἵσταται ὁ γέρων ἕρκεϊ, ὡς ἴσως βωμοῦ ὄντος αὐτόθι Ἑρκείου Διός.

Euripid. in Troadibus:

—— Πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
Πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.

Seneca Agamemnone: *Sparsum cruore regis* [Priami] *Herceum Iouem.* Meminit Sophocles in Trachiniis, & in Antigona, Athenæus, alii. Mecum Brodæus sine robore idem adserit, & Turnebus Aduers. lib. 14. c. 15. firmans ex Athenæo. Sedit nihilominus Commentatori in lib. 2. Æn. hoc Calabri loco retinere Ἑρμείου. Tu vide sis. Memorabile visum est Pausaniæ ex mente Lescheo Poetæ Priamum non ad aram Hercei Iouis cæsum, sed pro foribus. Sic ille in Phocicis: Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλ᾽ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύ-

ραις. Operæ vero pretium fuerit cognosse cuiusmodi Iouis Hercei istius simulacrum fuerit. Idem Pausan. Corinthiacis: Ζεὺς ξόανον, δύο μὲν, ᾗ πεφύκαμεν ἔχον ὀφθαλμοὺς, τρίτον δὲ ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Ἕκτορος, ὅν ἔπεφνε ——— γρ. Ὅν κατέπεφνε. 269

Ἡ δὲ μέγα μείζουσα ——— Recipit Brodæus, exponitque: *Magno edito sono*. Mallem: Ἡ δὲ μέγα ζείουσα, propter ebullientem è cęsa ceruice sanguinem. Vel Ἡ δ' ὀλίγα πνείουσα, quia iam vitales spiritus difflabantur. Vel Μέγα βύζουσα. Eustath. in Odyss. Ω. Ἰστέον δὲ ὅτι τρύζειν μὲν διὰ τοῦ υ ψιλοῦ ἐπὶ βυζόνων, αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ βιότου γίνονται ῥήματα. At præposuit forte: Ἡ δὲ μέγ' οἰμώζουσα ———

Πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο ——— Metamorph. 13.

Mittitur Astyanax illis de turribus, vnde
Pugnantem pro se, proauitaq; regna tuentem
Sæpe videre patrem monstratum à matre solebat.

Seneca Troade:

Est vna magna turris è Troia super,
Adsueta Priamo, cuius è fastigio &c.

Ἀλλ' ἄρα τὸ ὄνειδος ——— γρ. Καί οἱ ὄνειδος.

Οἱ δ' ἐπὶ Ἀστυάνακτα βάλον ——— γρ. Ἀπ. Α. β. pro Ἀπέβαλον.

Ὧς τὴν αἰχμαλώτων ——— Hecubam, cuius irreperta nomenclatio fecit, vt admutilaretur locus. 270

——— Παιδὸς ἑοῖο, τὸ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος

Μνωομένη φίλον αἶνον ὑσφυρος Ἡετιώνη] Brod. Φίλον αἰῶνα. Rhod. Φίλον ἦτορ. Edurè ambo. Rescribo φίλον αἷμα, aut interpretor veterem lectionem inducto commatio: *Filii, viri, parentis laudes grata memoria vsurpans*, scriptoq; Αἶνον. Hesychius: Αἶνος, ἔπαινος, ὕμνος. Vtrum admiseris, peroptime sententia

secum

ſecum congruet. Nec ita multo ante Calaber:

——— Ἦν δ᾽ γέροντα

Κτείνης, ὅ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς.

Ὅς μοι ἔην μάλα πολλά ——— Hector Andromachæ pene erat omnia. Il. Z.

Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοί ἐσσι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.

——— Θυμὸς ἐμοῖο] γρ. Ἐμεῖο.

Ἀλλ᾽ οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος ——— Strabo lib. 13. Σοφοκλῆς γοῦν ἐν τῇ ἁλώσει τοῦ Ἰλίου παρδαλέαν φησὶ πρὸ τῆς θύρας τοῦ Ἀντήνορος προτεθῆναι σύμβολον τοῦ ἀπόρθητον ἐασθῆναι τὴν οἰκίαν. Pauſan. in Phocicis: Ἔστι δὲ οἰκία τε τοῦ Ἀντήνορος, καὶ παρδάλεως κρεμάμενον δέρμα ὑπὲρ τῆς εἰσόδου σύνθημα εἶναι τοῖς Ἕλλησιν, ἀπέχεσθαι σφᾶς οἴκου τοῦ Ἀντήνορος. Debitum hoc eius hoſpitalitati, vti vult Calaber, & quam laudatam habes Il. γ. *Brodæus.*

271 ——— Ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην] In facili Correctio Εὐτειχέα

Υἱέα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας φορέεσκε] Faſtor. 4.

Hinc ſatus Aeneas pietas ſpectata per ignes
Sacra, patremq; humeris altera ſacra tulit.

272 ——— Ἐκ τοῦδε γένος μετόπισθεν ἀνάξειν] Æneæ genus. Calabro mutuatus eſt Homerus. Vide Commentarium noſtrum ad lib. 7. Silii Italici. Futilis eſt Rhodomani coniectatio Præfatione ad Lectorem, qui ex hoc loco floruiſſe vult Calabrũ ſub *Monarchia Romana iam maximam orbis terrarum partem ditione ſua complexa.* Nam ex ea ratione ſequeretur quoq; Homerum eodem vixiſſe tempore, quando eadem ſcripſerit. Verſus Homeri ſunt: — Αἰνείαο βίη Τρώεσσι ἀνάξει,

Digitized by Google

Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται. Gemina canuntur Æn.1.3,9.

——— Μετέμμεναι ἀθανάτοισιν] Æneid.1.

— *Sublimemq; feres ad sidera cœli*

Magnanimum Æneam ———

& lib.12. *Indigetem Æneam* ———

Dionysius Hal. Τὸ δὲ Αἰνείου σῶμα φανερὸν οὐδαμῆ γενόμενον οἱ μὲν εἰς θεοὺς μεταστῆναι εἴκαζον. Consule Ouidium lib.14.Metam. *Brod.* Super eo Homerus alibi:

Οἵ καὶ ἐδωτίνῃσι θεὸν ὣς τιμήσουσι. Inter alios nonnulli Thraces hoc fecere. Liuius libr.40. *Proficiscuntur ab Thessalonica Æniam ad statum sacrificium, quod conditori Æneæ cum magna cerimonia quotannis faciunt.* Stephanus: Αἰνεία τόπος Θρᾴκης ἀπὸ Αἰνείου. Θέων Αἰνιάδας ταύτην καλεῖ. Αἰνείας δὲ μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν εἰς Θρᾴκην παρεγένετο, καὶ ἔκτισε πόλιν Αἰνιάδας, ὅπου τὸν πατέρα ἔθαψε.

Δηΐφοβον κατέπεφνε ——— Æneid.6. 273

——— Παρ' ἡμετέροισι δαμέντα] Βραχίοσι duriuscule: leuius intelligetur χερσί, & rescribetur Ἡμετέρῃσι, vt passim Ἀμφοτέραις absq; adiectione substantiuæ vocis. Brod. reponebat Παραὶ λέχεσσι, aut λεχέεσι.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἴκκανεν ——— καὶ τί κεν αἶσος ὑπό. Vel,

Ἀλλ' ὁ μὲν ἰθὺς ἵκανεν ὑπὸ ζ. Nam τὸ κ durissimè geminauerit.

——— Ὅρκια ποιήσαντο] Iliad. γ. δ. & apud Plutarch. Sympos. lib.9. Probl.13.

Ἠδὲ ἐφίμερον ὦρσε ——— Brodæus: An ὑφίμερον. 274
Homer. Odyss. ψ. — Ὑφίμερον ὦρσε γόοιο.
Alii separant ἐφ' ἵμερον. Iliad. ξ.

Δός μοι

Δός μοι νυῦ φιλότητα, καὶ ἵμερον— Itaq; prætulerim.

—— Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτλη] γρ. Ἔτλη γάρ, vel οὐδὲ γάρ. Brod. felicius —Οὐδ᾽ ἄρ᾽ ἔτ᾽ ἔτλη.

Κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον—— Inuidenda forma, & carmen excusabile. Z namque positionem consonantium literarum est cum debilitat. Homerus Odyss. X. v. 330. ex editione Henr. Steph.

Τερπιάδης δ᾽ ἔτ᾽ ἀοιδὸς ἀλύσκαζε κῆρα μέλαιναν.

Nonnus ad amussim exactus Poeta c. 1. Paraphras.

Ἐκ Ναζαρὲθ δύναται καλὸν ἔμμεναι; — Oppian.

Φθογγὴν ἐκ στομάτων μεροπηΐδα τονθορύζοντες. Nazian.

Τί πλέον ἠέρα στην ἀναχλοάζουσι τοκῆες. In Epigram.

Βαπτίζεται δ᾽ ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

In quibus omnibus σ pro ζ surrogari non potest.

—— Τὸ μὲν ὑπὸ Βορέαο θύελλαι] γρ. Οὐπυκναί, μακραί, κακαί. Brod. θοαί.

Ἀλλὰ περὶ ξείνοιο Διός ——Rectissimè Brodæus Πάρεις pro περί.

—— Ξείνοιο τραπέζης Ἀλοσάμενος—— Brod. Quæ antiquis sacra habita est. Docet hoc Macrob. Saturn. 3. & Plut. in Symposiis. Synesius: Τράπεζα μὲν ἱερὸν χρῆμα, δι᾽ ἧς ὁ Θεὸς τιμᾶται φίλιός τε, καὶ ξένιος. Homerus Odyss. ξ:

Ἴστω νυῦ Ζεὺς πρῶτα Θεῶν, ξενίη τε τράπεζα.

Orpheus: Αἰδόμενος Θέμιν ἁγνοτελῆ, ξενίην τε τράπεζαν. Plato Νόμων θ. Καταλθὼν δ᾽ ὅ τι τοιοῦτον δράσας τοῖς αὐτῶν παισίν, ἱερῶν μὴ κοινωνείτω, μηδὲ ὁμοτράπεζος γινέσθω ποτέ. Lycophr. λάξας τράπεζαν. Tzetzes Calabrum quoque explicans: Λακτίσας, ὡς ὄνος, τὴν τράπεζαν τοῦ Μενέλεω, τουτέστιν καταφρονήσας τῶν νόμων τῶν κρινομένων, καὶ ἐθῶν τῶν δηλούντων μὴ κακουργεῖν τοὺς ὁμοτραπέζους, καὶ συνεστίους. Σὺ γὰρ

Digitized by Google

ξενιωθεὶς, καὶ συμφαγὼν αὐτῷ, ἀφείλε καὶ τὴν γυναῖκα. M.T. ep.11. libr.2. ad Q. Fratrem: *Ne imploret fidem Iouis Hospitalis.*

Ἀλλ' οὐ μὲν οὐδ' αὐτὴ εὔφρων Τελαμώνια] Potius sit, & ὁμιλητικώτερον, Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ'. 271

—Θυμῷ τ', ἠδὲ νόοιο βεβλημένος— γρ. Θυμῷ τ', ἠδὲ νόῳ βεβ. ira, & mente impulsus. 271

Ἀντιμάχοιο μέλαθρα —— Iliad. λ.

Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα

Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα

Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς τηκέεσι καταχτείναντες ἄκοιτιν] Miseriarum est in culmine, qui natos trucidare ponit in felicitatis parte. Sic & Psalm. 136. commodissime legi potest, & exponi: *Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos suos ad petram.* Historiarum nescientia *Tuos* præfertur. Καταχτείναντες ἄκοιτιν. Hoc à ratione, & boni ratione auersissimum est. At contigit & alibi, vt Sagunthi Silii lib. 2.

Hic raptam librans dilecta in colla securim

Coniugis . . .

Sic thalami fugit omnis amor: dulcesq; marito

Effluxere tori, & subiere obliuia tædæ.

—— Ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκη] Rectum est: nequid addam. Parem necessitatem his explicat Silius lib. 2. Tisiphone premente, impellente, insonante 276

Inuitas maculant cognato sanguine dextras,

Miranturq; nefas aduersa mente peractum,

Et facto illacrymant sceleri ——

—Κενεὴ

Digitized by Google

——— Κενεὴ περικάππεσε κάλπις] Propert. lib. 4. Eleg. 4. imaginem facti reddidit:

Obstupuit regis facie, & regalibus armis,
Interq; oblitas excidit vrna manus.

——— Διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο
Φθεγγομένυ· τὺς δ' ἔνδον ——— Lego:
Α'γχομένυ, τὺς ἔνδον ἀμείλιχος αἶσα δάμασσεν.

Interpretor: Dum iuuenis per flammam erumpit, & suffocatur [in limine, aut propter id] intus agentes implacabilis Parca sustulit.

Θρηϊκίης τε Σάμοιο ——— Ouid.
Treiciamq; Samũ, quæ nunc Samothracia fertur.

277 ——— Οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα
Κυδήεντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείονα θῆκε] Ex Hesiodo:
Ρ'έα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ρ'εῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει.
Ρ'εῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης ——— Æsopus paria protulit. Seneca in Agamemnone:

In præcipiti, dubioq; nimis
Excelsa locas ———

Η' ὕτ' ὄρος λασίησιν ἄδην κατειμένον ὕλης] Similiter Claudianus de Bello Getico:

——— *Totiesque solutis*
Ver niuibus viridem monti reparauit amictum.

Sallustius: *Collis vestitus oleastro, ac myrtetis.* Flor⁹: *Amicti vitibus montes.*

Η'φαίστοιο βίη περιστρεφθέντα ——— γρ. Η'φαίστοιο βίηφι.
Καὶ τότε Δημοφόωντα ——— Euripidis Scholiastes:
Οἱ τοῦ Θησέως παῖδες Α'κάμας, καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Α'θηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοί τινων· διὸ καὶ Ο'-

μηρος λέγει τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλάνικος δὲ λέγει διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὅπως εἰ μὲν ἕλοιεν Ἕλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν, καὶ γέρας λάβωσιν· εἰ δὲ μὴ, κἂν λυτρώσωνται δώροις.

Θησῆος μήτηρ ——— Brod. Æthra Pithei filia. Hanc doctiores Æthram fuiſſe negant. Conſule Plutarchum circa finem vitæ Theſei, & Euſtathiũ in Il. γ. Dictys in 5. *Æthram, & Clymenem Demophon, & Acamas habuere.* Contrà pertẽdo: Homerus Il. γ. Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ ——— Quod Ouid. ſequitur his ad Theſeum Ariadnes querelis:

Nec pater eſt Aegeus, nec tu Pittheidos Æthræ
Filius: autores ſaxa fretumq; tibi.

Et Plut. in Theſeo. Æt.
Æthram porro ſeruitutem apud Helenam ſeruiſſe indicat Paris:

Et comitum primos Clymenemq; Æthramq; tuarum
Auſus ſum blandis nuper adire ſonis.

In vaſtatione Trœzenis ea capta fuerat. Scholia in lib. 1. Apoll. Ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησέως ὄντος ἐν ᾅδου, καὶ πορθήσαντες ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἴθραν τὴν Θησέως μητέρα. Apollodorus lib. 3. Πολυδεύκης δὲ, καὶ Κάστωρ εἰς Ἀθήνας ἐπιστρατεύσαντες ἐν Ἅιδου Θησέως ὄντος αἱροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησέως μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον.

Μακραὶ περιστήσαντο ——— γρ. Μακρέ.

——— Οὕνεκα Πιτθεὺς 278

Γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι ——— Brod. Trœzen Peloponneſi oppidum, in quo Pittheus hic regnauit,

vt attestatur in Phædræ epistola Ouidius:

Hic tecum Trœzena colam Pittheia regna.

Idem lib. Metamorph. 15.

Pittheam profugo curru Trœzena petebam.

——— Διέπερσαν Ἀφίδνας] Theseo in Thesprotia agente Tyndaridæ Castor, & Pollux Aphidnam cepere, Pausan. Atticis, Corinthiacis, meminitq; in Laconicis.

Κοῦροι ἐελγδύμιο Διός ——— Castor, & Pollux ex ouo procreati, cum Ledam

——— *Iupiter plumis abditus albis*

Callidus in falsa lusit adulter aue; apud Ouid. & Euripidem in Helena, à quibus nonnihil diuertit Scholiastes Callimachi in Dianam: Τῇ Νεμέσει ὁ Ζεὺς συνεκαθεύδησαι, ἥτις ἔτικεν ὠὸν, ὅπερ εὑροῦσα ἡ Λήδα ἐθέρμαινε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Διοσκούρους, καὶ τὴν Ἑλένην. Fabulosa hæc. Clearchus in Amatoriis vera docere connititur scripto ὠϊα, hoc est, *ova* antiquitus dicta *cœnacula* (ob concamerationem ariolor oualem) vt posteriùs ὑπερῷον, in qua ædium parte cum educata esset Helena, opinione sinistra impletum vulgus hominum, vt ex ouo prodiisse crederent. Nam & Neoclis Crotoniatæ de ouo è Luna lapso, peræq; fabulam censeo.

——— Ἐπίρα δέδοικας ἀμύμονος υἱέος ἦμα] Δέδοικας, venerata es: non δέδερκας, quod Rhod. reponebat: multi Troum Demophontem cum Acamante viderunt, quibus ea spectio saluti minimè fuit. Verùm vti neq; noua vocula infulcienda: sic neque ad nouam τοῦ δέδοικας interpretationem confugiendum: supero namque loco Aethræ vox à ti-

more est: Μή νύ με κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων Δήϊον ὡς ἐρύοντες ——— verebatur hostis esse loco.

——— Ἐς οἰκίαν νοστήσαντα] γρ. ἐς οἰκία. Toties 279 Homero cantatum vocabulum.

Λαοδίκην ἀέπτοισιν ——— Iliad. γ.

Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων.

Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

Tzetzes in Lycophronem: Σχισθήσεται ἡ γῆ, καὶ ὑποδέξεται τὴν Λαοδίκην, ἤτοι ἐν φάραγγι ποιεῖται, καὶ ἀποθανεῖται ἡ Λαοδίκη. Apollod. l. 3.

Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ——— Arati interpres: Φασὶ δέ τινες τοιοῦτόν τινα μῦθον, ὅτι μία τῶν ἑπτὰ διὰ τὸ Ἰλίου πάθος ὑπεχώρησε τοῦ συστήματος, καὶ ὑπὸ τὸν δεύτερον ἀστέρα τοῦ ῥυμοῦ ἧκεν, ὃς λέγεται εἶναι τῆς Ἠλέκτρης. Ouid. Fast. 4.

Siue quod Electra Troiæ spectare ruinas
Non tulit, ante oculos opposuitq; manum.

Fabulæ meminit Higynus l. Sig. Cœlest. 2. in Tauro. Brod.

——— Ἡ δὴ ἄρα μούνη ——— κεύθεται αἰὲν ἄϊστος ——— Electra. Quòd ergo Pleiades tantùm sex appareāt, sex tantùm esse rati sunt nonnulli Ouidio teste suprà Fast. 4. *Quæ septem dici, sex tamen esse solent*: licet septem sint ex mente Scholiastis Hephæstionis, quarum numero septem Tragœdos comparat, & Nonni lib. 1.

Πληϊάδων ἀλάλαζε βοῆς ἑπτάστομος ἠχώ. Porro Electra videtur & à luctu *Coccymo* appellata ex Scholiis in 13. Idyll. Theocr. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν Πλειάδων εἰσὶ ταῦτα, Κοκκυμώ, Γλαυκία, Πρωτίς, Παρθενία, Μαῖα, Στονυχία, Λαμπαδώ.

——— Ἐπεὶ

—— Ἐπὶ ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ] Fastor. 4.

Dardanon Electra quis nescit Atlantide natum?
Scilicet Electram concubuisse Ioui.

Apollod. lib. 3. Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἄτλαντος, καὶ Διὸς Ἰασίων, καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. Lege Cononem Narratu 12. & 13. In Apollonii lib. 1. Scholia. Nonnum p. 59. editionis à Plantino.

IN Q. CALABRI

Paralipomenων Lib. XIV.

CL. DAVSQVEII

Adnotamenta.

280 —— Χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα] Acceptius mihi fit Φάος. Nec Brodæi interpretamentũ rectum est, Χάος, chaos, in quod nox se recipit: namque à Calabri mente deuia est.

Ὡς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπ' αἰπεινὸν Τρώϊον ἄστυ] Rhod. Πέρσαντες.

Καὶ κραδίῃ ἀλάλυκτο φόβῳ —— γρ. Ἀλάλητο.

281

—— Ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί] Verberibus conscindant, mutilentve adulterii pœnas reposcentes. De verberatione adulterii pœna Germanorũ moribus recepta scribit Tacitus: *Accisis crinibus nuda-*

tam[adulteram]*coram propinquis expellit domo maritus, ac per omnem vicum verbere agit. Publicatæ enim pudicitiæ nulla venia, non forma, non ætate, non opibus maritum inuenerit.* De mutilatione Martialis lib.3.Ep.85.

Quis tibi persuasit nares abscindere mœcho?

Eum Deiphobum vocat à pari crimine, & pœna. Idem lib.2.Epigr.83.

Trunci naribus, auribusq; vultus.

Viros etiam, qua viros, mutilabant. Martial.libr.2. Epig.60. Hylo: *Væ tibi dum ludis, castrabere* ——— Adi ad Valer.Max.lib.6.c.1.

——— Ἐκ θανάτοιο φυγόντες] Homericæ mentis, & dictionis imitamen, 282

Γαῖαν κύσε ἀσπάσιοι, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα.

Πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι ——— Patriæ manum porrigũt, videlicet ex prisco patriam terramve, quam adierint, tangendi, salutandi, aut adorandi more. Agamemnon Odyss.l.4. κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα.

Cadmus agit grates, peregrinæq; oscula terræ

Figit, & ignotos montesq;, agrosq; salutat. Met.l.3.

Menander: Χαῖρ', ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν

Ἀσπάζομαι ———

Γαίου οἰκ[...] ——— Virg. *Desolatiq; manipli.*

Item: ——— *Ingentes & desolauimus agros.* Silius:

Vos etiam attrita, desolataq; virorum

Eridani gentes ———

——— Πολλὸν ἀμείνον κέρδος ἐχευσιο ——— Alius 283 eadem mente ex eadem gente:

Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν θέλε.

——— Ἐπιστάμενος· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις] Sit probatur 284

Rho-

Rhodomani suppl...ētum: —Ἐπιστάμενος κιθαρίζειν
Μέλπε πολυχρονίοιο μόθου τέλος· οὐ γὰρ ἐ. α.

——— Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας] Cur sacrum Aulidis solum? Ναὸς γὰρ Ἀρτέμιδός ἐστιν ἐνταῦθα, καὶ ἀγάλματα λίθου λευκοῦ, τὸ μὲν δᾷδας φέρον, τὸ δὲ ἔοικε τοξευούσῃ. Φασὶ δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ μελλόντων ἐκ μαντείας τοῦ Κάλχαντος Ἰφιγένειαν τὴν Ἑλλήνων θύειν, τὸ θεὸν ἀντ' αὐτῆς ἔλαφον τὸ ἱερεῖον ποιῆσαι. Dianæ igitur templi geminantia signa, & tam memorabile sacrificium loco venerationem afferunt.

——— Μέσου ἐπιτέλλετο νυκτός] Μεσονύκτιον. Arist. Μεσονύκτιον δὲ περὶ ... ἰώνων. Pollux autem lib. 1. c. 7. Μεσούσης νυκτὸς, μέσ...

285 ——— Λαθικηδέα κοῖτον ἑλοῦσ] Iniicio perficioque versum Αὐτίχ' ἑλ'. Λαθικηδέα κοῖτον exprimunt illa Maronis lib. 4. — *Corda oblita laborum.* Homeri ὕπνος λύων μελεδήματα θυμοῦ. De Somno Themistius in Aristot. de Somno & Vigilia: Πρῶτα μὲν γὰρ αἴσθησιν ἀλγηδόνος πᾶσι σβέννυσι διὰ τὴν ἡδονὴν πολλοῖς τῷ οἰκείῳ κεραννυμένην.

Καί με μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι] Brod. συμμεμαυῖαν, vel, Καί μ' ... Forte commodius:
Καί με μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι ἑκοντὶ, vel ἑτοίμως.

286 ——— Οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων] Hæc ad Helenam Menelai est oratio. Alioqui fuit illi dum Troia caperetur, impetus Helenam concidendi teste Pausania Eliacon lib. 1.

287 ——— Μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν] Euripid.
Νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ πύλας ᾅδου λιπών.

287 Ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίϊον ἄνθεσι ποίης] Paullo hæc vberius edisseruntur à Glauco Iliad. 7.
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίηδε καὶ ἀνδρῶν,

Digitized by Google

Φύλλα τὰ μὲν τ᾽ ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ᾽ ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ᾽ ἐπιγίνεται ὥρη·
Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ᾽ ἀπολήγει.

Apud Strabonem libr. 4. Stratonicus viso Caunios ex pomis, & victu maligno luridos, liuidosque exclamat Οἵηπερ φ. γ. τ. καὶ ἀ. Videndus iterum Homerus Il. φ. & Parerga ad lib. octauum.

——— Πολυξείνην εὔπεπλον] Ita versus depostulat. Adi ad Metamor. 13. ibi:

Placet Achilleos mactata Polyxena manes.

Senecæ Troadibus Act. 2.

Αἶψα δ᾽ ἐς ἠλύσιον πεδίον, ἠχ——— Forte Ἐς ἠλύσιον πέδον ἔπτατο: auræ namque Achillis adsimilauit vmbram. Brod. κίεν inferit, aut μόλεν. recte.

Εἰς ἀγορὴν τε κάλεσσε, καὶ ἔφατο πατρὸς ἑοῖο ἐφετμήν] γρ.
Εἰς ἀγορὴν κάλεσεν, καὶ εὖ φάτο πατρὸς ἐφετμήν.

——— Ἀπὸ πόρπην ἐς θάνατον, θυηλάς] γρ. Ἐς ἀθανάτοιο θ. Correctio est à doctissimo Brodæo. 288

Οὔπω χείμερίησι μελαινόμενος ψεκάδεσσι] Plinii tamen iudicium est l. 15. c. 1. de Olea: *Optima autem ætas ad decerpendũ inter copiam, bonitatemq́ incipiente bacca nigrescere.* Verùm ex c. 3. non ægrè cõficias copiã esse vberiorem nondum nigrescente oliua: copia verò à Calabro exquiritur instituendæ contentioni, qua Polyxenæ lacrymæ exprimuntur.

Ἄρμεν᾽ ὑπὸ σπάρτοισι βιαζομένων ὑπ᾽ αἰζηῶν] Abime alterum ὑπό, & Σπάρτοισι funes sparteos torquendo prœlo intellige, vt Iliad. β.

Δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται. Vide Plin. l. 24. cap. 9. Eiusmodi funes *Serilla* vocauit Pacuuius in Niptris.

——— Ἐν

——— Ἐϛαπαργῶσαι μάχαιρι] Scripturiebam Σφαραγῶσαι, quod in Odyss. lectum

Οὔθατα δ' σφαραγεῦντο ——; id autem distenti vberis est: at manum, animumq; sustinere cogit Hesychius: Σπαργᾶν, ὅτι οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος. Item: Σπαργῶσι, πλημμυροῦσι, ἀποστάζουσιν.

Ὤ μοι ἐγὼ! τί νυ πρῶτον, ἢ δ' ὕστατον ἀχ. κηρ] Corrige ex Odyssea: Ω. ε. τί νυ πρῶτα; τί δ' ὕστατα α. κ.

289 ——— Αἰνὰ & οὐκ ἐπίολπα παθόντας] γ. ἐπίελπτα, insperata. Vel, Οὐκ ἐπίεικτα. Hesychius: Ἐπίεικτα, φορητὰ, ὑποχωρητά. Vtitur Homer. Od. θ.

290 ——— Ἐπικρήναιτο δ' ὄλεθρον] Brod. ἐπεκρίνατο.

——— Ἐφ' ὑστάτη βιότοιο] Ἡμέρα, vel, ῥοπῇ.

——— Ταῖς δ' ὑπὸ δειρῇ

Φοινίχθη περὶ πάντων ——— Brod. περὶ πάντα. Translatum reor, & diuulsum ex composito Περιφοινίχθη, & scribendum Φοινίχθη περὶ πᾶσα.

291 ——— Καχλαὶ φυγόντες ὁμοκλὴν] γ. προφυγόντες.

Ἡ κ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων ——— Metamorphosis ista non oblita est Ouidio lib. 13. nec Plauto in Menæchmis. Photio c. 25c.

——— Πέρας θέσαν Ἑλλησπόντου] Saxeam canis effigiem, qua versa erat Hecuba. Strabo lib. 13. Μεταξὺ δ' ὁ Ῥόδιος ἐκπίπτει ποταμὸς καθ' ὃν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστιν, ὅ φασιν Ἑκάβης εἶναι τάφον. Solin. c. 15. *Sigeum Asia, in quo tumulus est Cynossema dictus, Hecubæ sepulcrum.* Pomponius l. 2. c. 2. Ausonius in Hecubæ Epitaphio: *Quicunq; hoc nostrum* σῆμα κυνός *legitis.* Pausanias Phocicis: Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου Πέρσιδι ἐποίησεν εἰς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι. Est & Κυνὸς σῆμα in Ægypto l. 17. Geograph.

Digitized by Google

— Μουσὸς δ' ὁ θεοπρόπιας εὖ εἰδὼς Ἀμφίλοχος —

Liuius: *Inde Oropum Atticæ ventum est, vbi pro Deo vates Amphilochus colitur.* Pausan. in Atticis: Τῷ δὲ Ἀμφιλόχῳ, καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐστὶν ἐν τῇ πόλει βωμὸς, καὶ Κιλικίας ἐν Μαλλῷ μαντεῖον ἀψευδέστατον τῶν ἐπ' ἐμοῦ. Arrianus: Ἐντεῦθεν δὲ ἐς Μαλλὸν ἀφίκετο, καὶ Ἀμφιλόχῳ ὅσον ἥρωϊ ἐνήγισε. Hinc Lucianus in Mortuorum dialogis aperitur: Σφὼ μέν τοι, ὦ Τροφώνιε, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες, οὐκ οἶδ' ὅπως ναῶν κατηξιώθητε, καὶ μάντεις δοκεῖτε, καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοὺς ὑμᾶς ὑπειλήφασιν εἶναι. Brodæus.

Παμφύλων, Κιλίκων ——, Cilicum Pamphyliis conterminorum. Diuersi omnino sunt populi. Mallus autem in Cilicia est. Sed operæ pretium est Strabonem audire: Πλησίον δὲ καὶ Μαλλὸς ἐφ' ὕψους κειμένη κτίσμα Ἀμφιλόχου, καὶ Μόψου τοῦ Ἀπόλλωνος. Deinde: Ταύτην γὰρ τὴν ἱστορίαν μεταφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς εἰς τὴν Κιλικίαν καλέσας αὐτὴν ἐκεῖνος Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ [illegible] Κιλικίαν Καρίαν. Tzetzes in Lycophronē: Μετὰ τ[illegible] ὁ Μόψος, καὶ Ἀμφίλοχος ἦλθον εἰς Κιλικίαν. Ἀμ[illegible] ὁ Ἀμφιαρέω υἱὸς, &c. Omnis prorsus tolletur difficultas, si Παμφύλων, Κιλίκων τε ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι legas τε adiecto. Nam qui ναίεσθαι defendūt, ridiculi sunt. Brod.

Εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι μίγην —— Εὐχερῶς Rhod. Εὐχωλαὶ δ' αἰ. vt ventis commissa vota dicantur. An etiam εὐστόχως? Quid vetat orari superos, orari ventos, præsertim ab ituris mari? Legantur commentarii nostri ad libr. 17. Silii Italici, vbi ab Italia soluit in Africam Scipio, & miro consensu hæc Calabri pagina cùm Silio conuenire iudicabitur. Æneas lib. 3. *Poscamus ventos* ——

idemque

idemque anteriùs *Placemus ventos* —— Inibi libr. 2. *sanguine placantur venti.* Adeo nil mirum est orari ventos. Τὸ vero Μίγδην iungendū est νεφέεσσι, vt nauigantes à terris auulsi dicantur misti nubibus, quibus cœlum vndique, & vndiq; pontus.

293 —— Ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν Χαζομένη —— Tellus recedens, cuius rei mendacium nauigantib. obiicitur Æneid. 3.

—— *Refugitq; à litore templum.*

In Troade Senecæ —— *Omnis*

Terra decrescet, pelagusq; crescet.

294 —— Ἄρχε τῶν ἀγαλλόωσα] Pallas Aiaci. Historiam pete ex Eurip. Troad. Tzetze in Lycophronē, Philostrato in Heroibus.

Ἀνέρες οὐκ ἀέζοντες —— γρ. οὐκ ἀέζοντα.

295 Σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ οὔρεα —— Rhod. Ἠέρα. Altera mihi potior lectio: nam in atra caligine, & offusis cœlo nubibus, montes ipsi confunduntur, nec quis vbi sit, facilè dixeris. Immo quandoque tanta derepente rerum confusio nascitur, vt cœlum, terra, mare in vnum coire videantur, aut ire in nihilum —— ὥστε θάλασσαν, ἰδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν

Φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.

—— Ἀνοιδαίνεσθαι θάλασσαν] γρ. Ἀνοιδαίνεσθ' ἅμα πᾶσαν. Cætera planam, apertamq; continēt sententiam: nisi siquis ἰαμβοι πημφορυμένου partes agit.

296 Σὺν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυώδεκα —— Odys. κ. de Æolo:

Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν.

Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.

Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.

Βύσσον ἐς ἠερόεντα —— Plin. lib. 2. c. 102. *Altissi-*

Digitized by Google

mum mare quindecim stadiorum Fabianus tradit. Fatetur lib. 1. Cleomedes: Οὔτε γὰρ ὄρος ὑψηλότερον πεντεκαίδεκα σταδίων κατὰ τὴν κάθετον εὑρίσκεται, οὔτε θαλάσσης βάθος. Quibus nescio cur repugnet Plutarchus in Paulo Æmilio hoc sermone: Καίτοι λέγουσιν οἱ γεωμετρικοὶ μήτε ὄρους ὕψος, μήτε βάθος θαλάσσης ὑπερβάλλειν δέκα σταδίους. Brod.

Ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα Καφηρέος οἶδμα καλύψῃ] Priore loco rescribit οἶμα Rhod. Posteriore Brodæus Ἄκρα. Verùm οἶδμα geminare lubens audio, vti apud Accium: *Vnda sub vndis labunda sonit:* sic maris vnda Capharei vndam trudit, & obruit. Nec absq; scelere prætereundus nobis est Solinus c. 19. *Caphareus prominet in Hellespontũ, vbi post Ilii excidium Argiuam classem vel Mineruæ ira, vel, quòd verior prodit memoria, sidus acturi grauibus affecit casibus.*

Ψάμμον ἀναδύσονι —— Rhod. ἀναπνύσονι, vel, ἀναβλύσονι. peraptè.

Ἔθνον ἀμφικίερα —— Brod. *bicipitia.* quo verò flexu ἀμφικίερα? Orbili fidem tuam! Diuello prauè composita ἀμφὶ κίερα. Sic Æn. 3. *Cornua* dicũtur.

Οὐδ' ἄν τις ἐλπωρὴ βίου —— γρ. βιότου. 297

Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν —— Ante Ἤπειροι, quod potissimum de Bœotia capiendum. Solin. c. 19. *Eubœam non modico æstu diuidua est à Bœotia continenti, vt dubitandum sit, an numerari inter insulas debeat. Nam latere, quem vocant Euripum, terra ponte iungitur, & per fabricam breuissima machina aditur pede.*

Κάτθανον, ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπὶ χέαον —— γρ. Συγκράπεσφιν. suorum capitib.

Αἰὲν

Digitized by Google

Αἰὲν ἐρηγνυντο ——— γρ. ἐπερρήγνυντο.

298 Αἴγλη μαρμαίρεσκε ——— Sequentes versus, sic, vt vides, à Rhodomano sunt ordinati.

——— Κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων

Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ——— Felicissimè emendatio hæc Brodæo processit, cum antè legeretur ἐγκεφάλοιο, & ικελὴν. Quam correctionem, aliasq; plurimas sibi tribuit Rhodomanus. Apponit Brodæus; Haut secus atque olim in bello giganteo in Enceladum Siciliam insulã torsit Minerua, quo etiam gigantes insulas saxorum instar in Deos vicissim eiaculati sunt. Apollonii interpres: Λοφρίς φησι τὺς ὑπὸ τῶν γιγάντων κατενεχθέντας ... μετ' αὐτῶν θάλασσαν πεσόντας ... ὄρη. Strabo lib. 10. Φασὶ δὲ τὴν Νίσυρον ἀπόρρωγμα ... Κῶ, προσθέντες τὸν μῦθον: ὅτι Ποσειδῶν διώκων ἕνα τῶν γιγάντων Πολυβώτην, ἀποθραύσας τῇ τριαίνῃ τρύφος ... Κῶ ... αὐτὸν βάλλοι. Claudianus in Gigantomachia:

Occurrit pro fratre Mimas, Lemnumq; calentem
Cum lare Vulcani spumantibus eruit vndis. Et,
Porphyrio trepidam conatur vellere Delon.

Palladem Siciliam iniecisse Enceladο prȩter Calabrum adserit Apollodorus, cuius fidem tibi præsto: Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῳ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέρριψε τὴν νῆσον. Item: Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἧκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος διαρρήξας ἐπέρριψεν αὐτῷ τὸ λεγόμενον Νίσυρον.

——— Ἐπικάμβαλε νῆσον] γρ. ἐπικάββαλε.

Πουτώθη δ' ἄρα γαῖα ——— Verbo priscorum *Exaquescit.*

299 Ναυλίου ἀντιθέοιο ——— γρ. Ναυπλίου, à quo Palamedes

Naupliades, ſeu Nauplii filius, Apollod. libr. 2.

—— Πολλοὶ δέ μιν ἔνθα... κεραυνοί] A- 300
iax Oïlides vel teſte Plinio fulmine internecatus eſt l.35.c.9. *Eius* [Apollodori Athenienſis] *eſt ſacerdos adorans, & Aiax fulmine incenſus, qui Pergami ſpectatur hodie.* Fulminatum Aiacem teſtatur etiam

Τὸν δ' Ποσειδάων τε μὴ κλύεν· ἀλλά δ' πόντῳ
Ἀμφὶ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν —— Eiuſdemmodi ſunt illa Æn. 11.

Audiit, & voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.

Vide Iliad [illegible]. Et [illegible] lib. [illegible] Calaber:

—— [illegible] οὐρανόθι Ζεύς·
Καὶ τὸ [illegible] ἐτέλεσσε· τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσαι.

—— Γούνων δ' φέρεσθαι] γ. Γαῦροι, quos æ- 301
quus amavit Iupiter, aut genius.

—— Καὶ εἰσέτι κελάδοντες] γ. εἰσέτι νῦν. Vel:

—— Καὶ εἰς ἓν ἴσαν [illegible] τε.

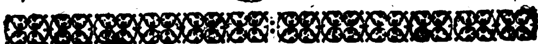
Χείμαρροι τε —— Vt κελάδοντες, aut ex ſimili ductum ſit, aut loci defectionis nota.

DIONY-

DIONYSIO VILLERIO.
CAN. ET CANCELLARIO TORN.
PROTONOT. APOSTOL.
ABBÆ DE S. AMANDO VICARIO.
MIRACVLORVM NATVRÆ, ET ARTIS.
INDAGATORI PERCVRIOSO.
POSSESSORI, ET MANCVPI.
NVMVM VETT. NOVOR. OMNIGENVMQVE
SCRIPTORVM KIMELIOTHECÆ.
HVMANITATIS DIVERSORIO.
PYTHIÆ SVO.
CL. DAVSQVEIVS.
NOTAS IN
TRYPHIODORVM, ET COLVTHVM.
DESECRABAT.

In Oceanum riui cecidere minores.

Digitized by Google

IN TRYPHIODORI ÆGYPTII GRAMMATICI, ET POETÆ

TROIAE EXCIDIVM

CL. DAVSQVEII NOTÆ.

—— Πολλῶν δ᾽ ἀπὸ μόχθον ἀείσω] H. Steph. ἀείσομαι. Fors præpossit esse ἀείσομαι.

—— Μινύθεσκ᾽ ἑλικτῇ] γρ. Μινύθεσκεν ἑλικτὴ Ἁρμα

—— Βελαρὸν δέμας ἕλκεϊ λύσας] Ἕλκος pro *vulnere*, Homeri imitatu Il. δ.

Ἕλκος δ᾽ ἰητὴρ ἐπιμάσσεται —— Vbi Eustathius interpretatur τὴν κατὰ τραῦμα λύσιν τῆς συνεχείας. Lege Hippocr. libro de Semine. Subiectiore loco de Sinone variè dilacerato:

Ἕλκεσι ποικιλθεῖσιν ἐπέρρεε νήχυτον αἷμα.
Καὶ δολίῳ ὑπὸ νύκτα κακῷ πεπεδημένον ὕπνῳ Pag. 304
Ῥῆσον μὲν Θρήϊκες ὠκώκυον —— Ouid.

Sæpe soporatos inuadere profuit hostes,
Cadere & armata vulgus inerme manu.
Sic fera Threicii ceciderunt agmina Rhesi.

Ῥῆσον μὲν Θρήϊκες ὠκώκυον —— Rectum hoc? Quid si scri-

si scribas Ῥῆσον Θρηΐκιοι μὲν ι. Ali[illegible]que alio modulatu lego. Laer.lib.1.

Θρηΐκα χρυσολύρην τῇδ' Ὀρφέα Μοῦσαι ἔθαψαν.

Nonnus: Ἄγχι Θρηϊκίου στόματος ——— Apollonius:

Ἀκτῆς Θρηϊκίης ζώνης ἐπὶ τηλεθοώσης. Dionysius:

Ἴμβρος, Θρηϊκίη τε Σάμος ———

Hautquaquam tamen Tryphiodori lectionem emuto, cum lib.1. canat Apollon.

——— Ὁππότε Θρηΐκες ἔασι. Ibidem:

Καλλιόπη Θρήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα. Item:

Ἤρεσ... λιμένα Θρηΐκιον· ἐν δ' ἐπ' αὐτοῖ. Et lib.4.

——— Οἰάγροιο παῖς Θρηΐκιος Ὀρφεύς.

Dionysius: Οὐχ οὕτω Θρήϊκες ἐπ' ἠϊόσιν Ἀψινθοιο.

Iterumq; iterumq; idem Dionysius, & Nonnus sæpissimè: tanta est in hoc, & similibus variantia veterum.

——— κύκλον ἀεθλέα φάρμακα μαζοῦ] Rectius sit ἀεθλέος, & concinnius.

Ἤ τε πολυξείνου χορὸν πολέμοιο ——— γρ. πολυξείνοιο χ. π.

——— Μελίη δ' ἐμοῦνος ἀποστάς] Iniecto ε, —— Μελίη δὲ ἐμ. α.

Καὶ Σκῦρον μὲν λιπὼν ——— Defecto versu sententia defectior. Sententia postulat, oratores mitti, qui Pyrrhum vnde vnde arcessant: qui Pyrrhus ex vicino Καὶ Σκῦρον μὲν ἔβαινε λιπὼν εὐπάρθενον ἄστυ. H.L.

305 ——— Νέον βρέτας ἁγνὸν ἄγαλμα] Palladium. Scholiastes in id Apollon. libr.1. Δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας ——— scribit: Βρέτας δὲ τὸ βροτῷ ἐοικός.

Δήσῃ μὲν ἑοῦσα φίλης ἐπίκουρος Ἀθήνης] H.Steph. similiter. Haut sanè in facili correctio. Quid si legas?

Ἀείσῃ μὲν Μοῦσα φίλης ἐπίκουρος Ἀθήνης: vt Neopto-

Digitized by Google

lemus gloriæ illo ecbrasid simulacri reportare affe-ctauerit. Quæ si cui violenta correctio videbitur, hac experiamur:

Γηθήσῃ μὲν εὖ ἐκ φίλη ἐπίκουρος Ἀθήνη iuxta illud:

In Troiam Pallas, pro Troia stabat Apollo.

Νίκας Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο πήματος ἀρχήν] Perfacile est reponi Νῆας ex Iliad. ε.

Ὃς & Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας

Ἀρχεκάκους ———

——— Ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυίας] Desit aliquid loco, quo tabulæ tabulis affixæ, atque cohærentes costarum instar fuisse exprimantur hoc, aut simili modo:

Ποίει δ' εὐρυπάτης μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυίας,

Εὖ & ἐπισταμένας σανίδας σανίδεσσιν ἐπ' ἴσης.

Ἥ τ' ἐπικυμαίνουσα ——— *Vndans iuba*, vt Virgilio *Vndantia lora*, & ——— *Buxoq; vndare Cythoron*: & Monceio nostro rari ingenii viro in Canticis:

——— *Cincinnorum sine lege vagantibus vndis.*

Quid pote venustius?

——— Γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσσιν ἔπηξεν] Γλαφυρός hîc Ad elegantiam fabrefactus.

Ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπας ——— Mauelim λιθώδεας. *Gemmarum specie*: nam à λίθω ꝑ fuat λιθώπας. λιθώπης, εος, quo autore?

Οὐατ... Ὀρθὰ μάλ' αἰέν ——— Equi generosi symbolum. Sophocles:

——— Ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής

Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσε,

Ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἵστησιν ———

——— Καὶ ῥάχιν ὑγρὴν] Spinam dorso lentam

coag-

Digitized by Google

coagmentauit, mollem, agilem; quamuis è ligno, quamuis edura ex corno, vel robore: est enim humidorum ingenium tractabile, facile, pronum sequi. Ecloga 6. Maronis ita videtur dici:

Et liquidi simul ignis —— pro *fluido*.

306 —— Ἔκλυτος οὐρή] Loci mens, & accentus vocis, Εὔλυτος depostulant.

—— Μόγις κρατερὸν ὀχῆι χαλκῷ] Cœnum, & salebræ. Forte locus eniteat reposito:

— Κρατερώνυχι χαλκῷ.

Ἔνθα, καὶ ἔνθα φέρησι λόχον κλυτοπώλων Ἀχαιῶν] Merissimas nugas agunt, qui se in has sentes induerunt, & syllabam longam prauè contraxerunt. Ne dubita scriptum Autoris manu Κλυτόπωλον, quod qui eum τῷ λόχον aptè connecti non videt, næ ille nihil videt.

—— Ἔμπεδον εἶεν ἔουσαι Εἴη σφιν —— Rectius: Ἔμπεδος αἰὲν ε. Rectiùs in subiecto verso Ἴουσι, quàm ὀρούσαι.

—— Κατ᾽ αὐχένος, ἠδὲ γενείων] In codice H. Steph. nonnulla desiderari videntur, atq; etiam in nostro.

Ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοιο χαλινοῦ] Primore sublata voce cætera tolerabilia sunt. Λύκοισιν, *Lupatis*.

Ὡς ὁ μὲν ἐξήστραπτο φόβῳ, καὶ κάλλεϊ πολλῷ] Trepidantius admiserim φόβῳ. Quid si ἐξήστραπτο λόφῳ scribas? vt iuba vndans nitescere, ac fulgere significetur. Aut ea retentata voce significetur sacrum equi donarium plenum religionis, quæ religio φόβῳ non infrequenter intelligitur.

S

 307

——— Δαιμονίης νόον βουλήσιν ἐλίσσων] γρ. δαιμονίῃσι.

——— Κενεόφρονι ἀνδρὶ ἐοικώς] Imitatione Iliados tertiæ, vbi de hoc ipso Vlysse:

——— Ἄϊδρεϊ φωτὶ ἐοικώς.

Simulabat Vlysses orandi imprudentiam, ne quis eloquētia subnixas fraudes suspicaretur. Ita Scholiastæ Græci in eum Homeri locum. Et commendat Ouidius:

Sed lateant vires: ne sis in fronte disertus:
Si latet ars prodest: affert deprensa pudorem,
Atq; adimit merito tempus in omne fidem.

Ὄμματος ἀστρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας] Homerus ibidem de eodem:

——— Ὑπαὶ δὲ ἴδεσκεν ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πήξας.

Ouid. ——— *Ille pudore*
Hæsit in opposita lumina fixus humo.

Ὄμμα ἄστρεπτον vocat Oppian. lib. 1. κυνηγ. ἀσκαρδαμύκτοις ὀπωπαῖς. Diceret Appianus Ἀμεταστρεπτί, Theophylactus Ἀνεπιστρόφως.

——— Ἰσείης ἄπε πηγῆς] γρ. Ἠϊείης.

Ἐξέχεεν μέγα κῦμα μελισταγέος ποταμοῖο] Similia superiori Homeri libro sunt ista

——— Ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν.

Statii lib. 5. Syluarum:

——— *Nimbos æquare profatu.*

——— Κρύφιος λόχος ἐκτετέλεσται] γρ. Λόχος, *Insidiæ.* Sic Æn. 2. equus durius *Insidiæ Dananûm* vocatur.

——— Οὐ γὰρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδε ὄντας] Ποιητικώτερον Iliad. β.

——— Πολλὰ

——— Πολλοὺ χρόνου ἀνδαίσ' ἐόντας, pari- [illegible]que ſcribendam hîc exiſtimo.

Ἀλλὰ χρήζοντας ἀοίδιμον ἔργον αἰωναι] χ. χρήζοντας . . . αἰώνεσσι.

——— Σβυθοῖο ὃ ἀρχαίοιο δράκοντος] Ἀρχέοιο proſcripſimus. Narratus hi funduntur Iliade ſecunda, Metam.libr.12. apud Tullium libr.2.de Diuin. & Eobanum Eſſum.

——— Ὅπως αὐτίκα βῶν ἄλλος
Τρῶες ἀταρβήτοιο θεῆς ὄπα τεῦχον] Merum rus: extergebo hunc locum:

——— Ὅπως αὐτίκα βῶν ἄλλος
Τρῶες α. θ. ἀπατλώσεα τεῦχον.

308 ——— Τετανυσμένυ ἐκ πελωπῆς] χ. τετανυσμένον . . . . ἀτέρον πῦρ.

——— Ἐπὶ γείτονας αἰγιαλούς] χ. Γείτοσιν αἰγιαλοῖσιν.

Κρητῶν Ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα] Iliados ν. de Idomeneo:

Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσιν ἐμίχθη.

Ætatis igitur merito, virtutis, & audaciæ datum, vt ſpolia Troiæ optimatib. Græcorum partiretur: nec interim optima ſibi legere ipſe oblitus eſt. Callimachi Scholia.

309 ——— Ἐκηβόλος ἠὲ Τεῦκρος] Rectum hoc. Maluiſſem poſuiſſet autor εὐθυβόλος, quo intruſo iiſdem verbis ſtare potuit verſus: fuit enim ea ſagittandi peritia Teucer Iliad.Θ, vt permiſſis decem iaculis decem proſtrauerit Troiæ propugnatores. Quod cum è Græcorum caſtris contigerit, eadem opera recte ἐκηβόλος à Calabro canitur.

Digitized by Google

——— Ἀποστραφέντες ἐρωῆς] Similiter Henr. Steph. codex. Tu scribe ἀποστρεφθέντες non ex vno Homeri loco.

Ὀξὺ καταθρώσκοντες κυβιστῆρι κυδοιμῷ] γρ. Καταθρώσκοντι κυβιστητῆρι κ.

——— Οὐρὴν ἐγκύμονος ἵππου] Nonnus, Ἀμπλακίης ἐγκύμονα κόσμον. Anthol. Epigr. lib. 6.

Καὶ τὸν ἐγερσιφαῆ πυρὸς εἴκυον ἔμφλογα πέτρον.

Grauidam bellis vrbem scripsit Vopiscus in Caro. Ἀρχέστρατος δὲ πιονά τινα τῶν Λέσβιον κλεινῆς Λέσβου περικύμονα μαστὸν λέγει, Eust. in Iliad. X.

Χῶσαι λάϊνον εὐγνάμπτοισι μακέλλαις] H. Steph. codex: Λάϊνον ἕρκος. Rectum hoc sensu, Iusserunt Atridæ dirui sepimentum è lapide, quod offecerat Troianorum luminibus, quo minus tanti monstri ædificationem cernerent. Tum verò cùm equum omnibus patefieri visum est regibus, opus id dirui imperant, & confundi: hoc verò fuerit Χῶσαι λάϊνον ἔργον, vel ἕρκος. Duriusculum insequitur: Ἵππος ὃ περ κεκάλυπτο, pro ἐκαλύψατο: infinita tamen vsu compari.

——— Θέλεν δὲ γυμνὸν ἐᾶσαι] Iniicio: Ὃς, δὲ ἐ γ. ε.

Νῆας εὐκριερὺς ——— Quid si legas: Νῆας εὐκρίους? bene rostratas, bono munitas ariete. Id enim crebrum Græcis est ita dici: ne dicam solemne.

——— Ἀπορροϊτιάδος ἀκτῆς] γρ. Ἀπορροιτιάδ. α.

——— Ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης] Hellesponti mare. Causam nomenclationi dedit Helles casus, Didymus, Pausanias, Strabo, Ouidius sæpicule, alii.

——— Πληγῆσιν ἑκούσια γυῖα χαραχθεὶς

Σίνων ——— Non satis id cum Odyssea congruit, vbi

Digitized by Google

vbi verberationibus, cicatricibus, liuore, maculis, ſanie corpus inſigniuit Vlyſſes : nam Troes ea ſemel capti fraude, poſtilla cauerint.

Κρύπτων ἐπὶ Τρώεσσι δόλον, καὶ πήματα κεύθων] Henr. Stephanus corrigit Κρυπτὸν ἐπὶ Τρ. Haud infeliciter. Quid ſi ſcribatur : Κρυπτάδιον Τρ. δ. καὶ πήματα κεύθων?

Ὡς δ' ὁπότε σταλίκεσσι λίνον ——— Στάλικες, *Cerui*, quibus retia venatores iniiciunt. Non. lib. 5. de Actæone:

Καὶ σταλίκων τύπον ὀρθὸν ———

——— Λόχον περιοπτὸν ἔπηξαν] Inſidiæ patentes, & quitæ circumſpici, inſidiæ non ſunt : nominat tamen plumas rhetibus immiſtas in fraudem oculorum, & fraudem tegendam λόχον περιοπτόν. Oenone tale quid Paridi indicat:

Rhetia ſæpe comes maculis diſtincta tetendi.

Seneca lib. 2. de Ira c. 11. *Nec eſt mirum, cum maximos ferarum greges linea diſtincta conterreat, & ad inſidias agat, ab ipſo effectu dicta Formido.* Seneca Hippolyto:

Alius raras ceruice graui
Portare plagas, alius teretes
Properet laqueos: picta rubenti
Linea pinna vano claudat
Terrore feras ——— Lucan. lib. 4.

——— *Sic dum pauidos formidine ceruos*
Claudat [venator] *odorata metuentes aera penna.*

Vide Lipſium in lib. 1. Sen. de Clementia c. 12. Nec inepte legatur — Λόχον πτερὸν ὀπτὸν, vel ὀρθόν.

Et hac admiſſa interpretatione belliſſime iſtud reſpondeat περιστίκτοις μελέεσσι : nam Sinon vibicibus

liuens, pennis variis maculosus videri potuit.

Δίκτυα παπταίνων θηροσκόπος αἰήρ] Iniicio Ο'μμασιν αἰήρ.

Γαυδίας ἤνασσεν, ἔπ' ἴπνυε, ἐ αὐτῇ.] Sentes, & cardui. Deruncino:

Γαυδίας ἤναξεν· ἐφίπτατο δὲ ὕψος' ἀυτμή. Maro:

—*Volat vapor ater ad auras.*

Cui quid aptius, aut optatius, in medium reponat.

——Πολύθροος ἤλυθε φήμη] Æschylus Agamemnone: 311

Φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

Οἱ δ᾽ θοοὺς οὐρῆ ἀποζεύξαντες ἀπλωαῖς] γε οὐρῆας. Ilia. α.

Οὐρῆας μὲ πρῶτον ἐπῴχετο ——

Τοῖσι τε πρηχεία —— γε. Τοῖσι δ᾽ ἀπειχῆα Ca. s. β.

Turbatum consilium, nec expeditum, siue indiscretum.

Ἵππον ἀπεχθήραντες, ὑπὸ ἠνεινέρζον Ἀχαιῶν] Adhoc prorsus exemplum:

——*Equo ne credite Teucri.*

item, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

Ἱκεσίαις παλάμησι . . . ἤψατο χρυσόν] Redintegra: 312

Ποδαρκέος ἥψ. γ. Priamus olim *Podarces.*

Οἱ δ᾽ νέων χαλεπῆσιν —— Νέοι, iuuenes artiti, & in verbera proni. Sparsim his versibus sanies; exprimenda, verusque reddendus color, & sanguis:

Οἱ δ᾽ νέων περιάληροι [iuniores inter, desipientes] ἀεθαλίησι τυπέντες [leuitate impulsi, icti]

Εἵματ' ἀπεκδύσαντο, ἀεικελίησι δὲ ἱμάσθλαις. Præfuit ἱμάσθλοις.

——Διὸς οὔδας Ἱκεσίου] Iupiter, cuius in tutela suppli-

ſupplices, Ἱκέσιος audit. Eurip. Hecuba:

Θάρσει· πέφευγας τὸν ἐμὸν Ἱκέσιον Δία.

Scribe igitur Ἱκεσίοιο : cui enim dictus Ἱκεσίας eſt? Eo *Litæ* Iouis filiæ canuntur Iliad. 9.

Αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι ——— Æneid. 2.

Quiſquis es: amiſſos hinc iam obliuiſcere Graios.
Noſter eris ———

Οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων ——— Secum Tryphiodorus totus congruit. Ante Sinonem vocauit Heroem : nunc prædiuites thalamos affingit. Maro autem eum depauperat:

Pauper in arma pater primis huc miſit ab annis.

——— Γλυκύς ἵμερος αἱρεῖ] Iliad. β.

——— Μηδέ σε λήθη Αἱρείτω ———

——— Τί ποι τόδε θαῦμα τέτυκται] Fors: Τίη τόδε θ. τ.

313 Αἴσιμον καλέουσι ——— Ante ſecundam breuiarat in Αἰσιμίδης.

Εἰ μὲν γὰρ ἐάσητε μένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ] γρ. γάρ μιν ἐάσητε.

Ἵππον ἀελσήεντα βεβασμένον ——— Scripturiebam, βεβυσμένον, optimatibus refertum: Verùm Homeri dextra retrahor ſcribentis Odyſſeæ lib. δ.

Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον ——— quod & ſecundo caſu laudatur ab Ariſtophanis interprete Græco in Veſpis. Retrahor & Nonni læua, cui ſcriptum lib. 14.

Λαιῇ μὲν κέρας εἶχε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου. Et lib. 15.

Νεκταρέης κρητῆρα βεβυσμένον εἶχεν ἐέρσης.

Ad eam tamen correctionem impellor à Photio c. 94. Bibliothecæ : Λόχμη δὲ τὸ στόμα [αὐτοῦ] ἐβέβυστο. Nec ampliandum ſuper hac coniectura.

—— Κενεῷ δ' ὑπὸ χάρμα πολλῷ] γρ. χάρματι.

Πολλάκις ἀγνώσοισι —— γρ. ἀγνώσσοισι geminantibus sigmatibus.

—— Φθισίμβροτος Ἄτη] Exple: Ἔμπεσεν. Tum desit hæc similisve sententia:

Ἀργείων ὅταν ἔργον ὄρει ἐπιείκελος ἵππος
Τρώων γαννυμένων, καὶ Τρωϊάδων ἐπέβαινεν
Ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος ——

Tum nonnulla desiderātur, quibus obliti sui Troiani significentur. Et attexitur nulla mente: Ἀμνησάμενοι Σιμόεντος, ni redintegres ad hoc exemplum:

Ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος· εἶλω πολὺ γῆθος ἀν' ἄσυ,
Ἄνθεα δ' ἐκ ῥηγμῖνος ἀμνησάμενοι Σιμόεντος
Ἔστεφον αὐχενίοις —— Quodque officium hoc extra ciuitatem fiat, repetitur à Troadibus (dum vrbem monstrum init) coronantib. in porta. Discrimine tamen aliquo. Florum prior iniectio properata est, ac confusanea: posterior filatim compositis in serta floribus, quod his extulit:

—— Κλωστῆσι περίστεφον ἄνθεσιν ἵππον.

—— Σφετέροιο φονῆος] sui iugulatoris, equi: ni quis ad Sinonem trahat.

—— Σιδήρεοι δέ γ' αὐτῶν] γρ. Σιδήρειοι δέ γε αὐτῶν.

[illegible]

—— Ῥᾶσα τριφθεῖσα] Causa fuliginis catenam exeuntis, catenæ contentio: siquidem ea contendendo obterebatur, obterendo ignescebat, & fumabat. *Mira, sed in scena testificata loquitur* Tryphiodorus. Certe id non ἀδυνάτον esse liquet e Thucydide lib. 2. Ἤδη γὰρ ὕλη ἐν ὄρεσι τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτὴν ἀπὸ ταὐτομάτου πῦρ, καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε.

Digitized by Google

αἴνηκε. Quid quod Æn. 5.—*In nubibus arſit arundo.* Ariſtoteles altero de Cœlo libro : Ἡ δὲ θερμότης ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ φῶς γίνεται παρεκτειβομένου τοῦ ἀέρος ὑπὸ τῆς ἐκείνων φορᾶς· πέφυκε γὰρ ἡ κίνησις ἐκπυροῦν καὶ ξύλα, καὶ λίθους, καὶ σίδηρον. cur non & catenam e ferro? Calaber l. 5.

Ἢ πυρὸς ἀκαματοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
Μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο.

314 Εἵπετο δ' αἰόλως ἵππος ἀρηΐφιλος ἐπὶ βωμούς] Equum ad templum non æquæ Palladis trahi intellige, cuius erat donarium: nec enim βωμοί hîc gradus ſunt, vt gradatim ire intelligatur equus. Canit enim poſt: —Ὑπὸ νηὸν Ἀθήνης Ἵππον ἀνασήσαντες, & cecinit funes exuſtos πολυκνιοστῶν ἐπὶ βωμῶν.

——— Ἐπέδραμε θᾶσσον ὀϊστοῦ] Mendacium parum ignoſcibile, parum dignum fingi. Etſi namque gaudio Troiani parum ſui erant, memores tamen ſui erant: quando ad fraudem retegendam armati nonnulli aderant teſte Calabro. Quod ſi fuit, ſagitta citiùs moueri equum tantæ molis dum cernunt, fraudium, periculi, præſtigiarum poſſunt eſſe ſecuri? Aut Græci eo ad Troiæ excidium excogitato tantam itionis, aut curſuræ incitationem fore vt ſuſpicioni pateat non animaduerterunt? Fieri id necne potuerit, haut diſputo, Poetæ adſertione contentus: verùm ψεύδεα non ſatis eſt dici, oportet illa eſſe ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

Αἱ δέ οἱ εὐχομένῳ θυρέων πτύχες ἐστείνοντο] γρ. ἐρχομένῳ: nec enim equi eſt vota facere.

Ἄλλαι δὲ κνοόωσαι ἀμελγόμεναι χάειν ὄμβρου] Vt ſtirpes alieno inſitę ſolo degenerant: ſic hi verſus dum emouentur, noxam patiuntur. Primùm igitur his ordinib. digerantur:

Αἱ δὲ θαλασσαίης ἐπιμάζια νήματα μίτρης
Λυσάμεναι κλωστοῖσι περίστεφον ἄνθεσιν ἵππον,
Καί τις ἀπειρεσίοιο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα
Χρυσείῳ περιχεῦσα κρόκῳ κεκερασμένον ὕδωρ:

tum sequatur,

Ἄλλαι δὲ κροόεσσαν ἀμ. χ. ο. H. Steph. ludibundus reponit χροόεσσαν nullo sensu. Κροκόεσσαν placet restitui eò vnde. Affectabant Iliades tapetiis, velis, ac stolis sacram illam croci vinique sparsionem religionis causa illini. Vel etiam, quod non nemo suspicetur, colore croceo variata insterni tapetia. Eo namque tinctu mersas vestes in deliciis fuisse vetustioribus docet nos Phalæcus apud Athenæum lib. 10.

Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσαισα χιτῶνα
Τῷδε Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ.

Euripides Phœnissis:

Στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα, τρυφῆς
Ἀγλαΐσματα νεκροῖσι πολύστονον.

Vbi interpres: Τὴν ἀπὸ κρόκου βεβαμμένην. His nominibus Ὁλκῷ δυσεπέων ῥοδέοις στορέσαι τὸ πάπητας] Quo in versu, ob tractus corporis, variosque incedentis, aut currentis flexus sic appellat Epei fabricam. Ita Dionysius sinuosas, & rugosas serpentis exuuias:

Ὁλκὸς ἀπειρεσίοισιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσιν. Vbi Eustathius: Ὁλκὸν δὲ ἔφη τὴν δορὰν.

Χρυσείῳ περιχεῦσα κρόκῳ κεκνασμένον οἶνον] γ. κεκερασμένον: crocum siquidem vino miscebatur ad hilarandam sparsionis consuetudinem. Plin. lib. 21. c. 6. *Crocum vino mirè congruit, præcipuè dulci, tritum*

ad thea-

ad theatra replenda. Martialis:

——*Rubro pulpita nimbo*
Spargere, & effuso permaduisse croco.

Glossæ Vett. κροκόρανσις. Verùm Tryphiodorus ex æuine sui more loquitur, an etiam heroicis vsitata temporibus reprehendit?

——Μετήλυδες ὠκεανοῖο . . . . γεράνων στίχες——

Gruibus cœlo mutari cœnum, & cœno cœlum priscorum multi scribunt. Statius eas è Thracia transuehit in Ægyptum Theb. 12.

Ceu patrio super alta grues Aquilone fugatæ,
Cum videre Pharon, tunc æthera latius implent:
Tunc hilaro clangore sonant. Iuuat orbe sereno
Contempsisse niues, & frigora soluere Nilo.

Lucanus lib. 5.

Strymona sic gelidum bruma pellente relinquunt
Poturæ te Nile grues—— Quæ mutuasse videtur è Strab. lib. 17. Seneca Oedipo:

Nec tanta gelidi Strymonis fugiens minas
Permutat hyemes ales, & cœlum secans
Tepente Nilo pensat Arctoas niues.

Aristot. lib. Animal. 8. c. 2. Homer. Iliad. . atq; ini ibi Didymus. Vide Nonnum lib. 14. Satyra 13. Iuuenalem. Antoninum Liberalem Metamorph. 16. Strab. suprà, & lib. 15. Ægyptum eunt, redeunt, eas reuocante Maximo Tyrio λογ. 13. Οἱ γέρανοι ἐξ Αἰγύπτου ὥρα θέρους ἀφιστάμεναι, οὐκ ἀνεχόμεναι τὸ θάλπος, &c.

315 **Γειοπόνοις ἀρόπισιν —— γρ. ἀροτῆσιν.**

Ὡς οἵγε κλαγγῇ περὶ ἄστεος, ἠδὲ κυδοιμῷ] γρ. κλαγγῇ τε, & κυδοιμῷ.

——Βεβαρημένον ἔνδον ἵππου] γρ. ἔνδοθεν.

——— Ἠ'ύτε πόρτις ἀήσυρος, ἠύτε τυπεῖσα] Ϗ. ἀήσυρος πεπυπεῖσα. Ἀήσυρος tertiam producit in illo

——— Ἀήσυρον γόνυ κάμψει.

Κέντρον δ' αὖ ἐποίησε βοορραίστο μύωπος] Ϗ. βοορραίστο ex analogia τοῦ Λυκορραίστης in Epigr. atque ex origine ῥαίω. Verſum deniqne ſic vniuerſum reformo:

Κέντρον αὖ ἐπτοίησε βοορραίστο μύωπος, *perterrefecit*.

Νήδυμος αὐλὸς ἔτυψε ——— Parum placet hoc epitheti, quod variis in locis apud varios *Somni* ſolet eſſe: eſt enim νήδυμος ὕπνος, quem exuere nemo poteſt, παρὰ τὸ δύειν. Hinc errant H. Stephanus in editione heroicorum Poetarum reſcripto — Δία δ' οὐκ ἔχεν ἥδυμος ὕπνος, Euſtathius eundem in locum, Lambinus in Od. 24. lib. 1. Horat. ibi:

Ergo Quinctilium perpetuus ſopor
Vrget ———. Nam idem Euſtathius in Iliad. Ξ. recinit, agnoſcitq; & amplectitur communem lectionem Νήδυμος ὕπνος. Eſt & eandem imitatus Nonnus lib. 16.

Παρθένε, νήδυμος ὕπνος ἀπώλεσε σεῖο κορείην.

Tryphiodoro igitur mage conueniat ἥδυμος αὐλός, quàm Νήδυμος.

Γυμνὸν ἐπιστείβουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῷ] Malim ἐπισκιάουσα: hederæ eſt inumbrare caput hoc equidem loco: bacchides autem comiſſantur non ſine hædera. Geminatum oportuit & in altero σσ.

Κασσαύδρην νεόφοιτος ——— Sic appellat ob errationis inſolentiam.

——— Νήχετον ὕπνον] Moſchus in Epicedio Bionis:

Εὕδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.

Τίκτου-

Τίκτουσιν μογερῆς Ἑκάβης ὠδῖνες ὀνείρων] Viderat per quietem Hecuba catulum lampadis gestorem ex vtero prodire; vates consulti fore responderunt, vt fœtus (Paridis fuit) Troiam vrat. Eo Paris proiici iussus. Alludit hoc Cassandra vates amans noctis.

318 ——— Ἤ μιν ἔπτυξε] Non potius sit Ἔπηξε?

Γαστέρα δ' πλήθουσαν ἀνακλίνας' ἀναβόησε] Fortè, ἀνακλινθεῖσ' ἀναβήσει. Pallas equo acclinata, transmittet, transire faciet; ἀναβήσει transitiue, vt loquuntur.

——— Ἐλίασεται ἔνδοθι παρῆσιν] γρ. Πύργων, intra turres: in ciuitate ipsa torrẽtes fusi sanguinis fluẽt, & maria.

——— Φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ] Sub lignis occultus delitescit ignis. Parœmia est, vbi periculum ingens scitè tegitur. Ductam arbitror ab Ixionis perfidia, qui cum promissis immanibus Eioneum onerasset ad impetrandum filiæ coniugium, & à lento inficiatore ille promissa exigeret, struit ille barathrum, cuius in gremio ignem alit, suprema labra ramosis lignis, & imbecillis obtegit iniecto puluere: eo Eioneus impactus periit. Pheræcydes hæc, cuius verba iuuerit addidisse: Ὡς γαμήσας Δίαν τὴν Ἠϊονέως θυγατέρα πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα [Ἰξίων] Ἐλθόντος δ' ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἠϊονέως βέρεθρον ποιήσας, καὶ πυρὰ ἐν τούτῳ σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις, καὶ κόνει λεπτῇ· ἐμπεσὼν δ' ὁ Ἠϊονεὺς ἀπόλλυται. Horatius hinc enitescat

——— *Per ignes Suppositos cineri doloso.*

——— Ὥ μοι πάτριον ἄστυ] γρ. Πατρῷον.

Αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται ——— Catull. itidem de Troia:

Troia, virûm, ac virtutum omnium acerba cinis.

Καί σε πατὴρ ὀδύρομαι ——— Lacunosum quoque est H. Steph. exemplar. Expleo:

Καί σε πατὴρ, ὦ μῆτερ ὀδύρομαι, οἷα μάλ' ἤδη

Ἀμφότεροι πίσυνθε ——— Nec alii deerant modi: matrem tamen exprimi oportuit propter allegata, atque ista insequentia: Μῆτερ ἀριστοτόκεια.

Ποῖα δέ μοι δέσποινα ——— Clytæmnestra. Ποῖα? quibus, Cassandræ, & Agamemnoni mortem illa intulit.

——— Αὐτὴ δῶρα ἄνακτι . . . δῶρον ὑφαίνει] Eadem vates apud Senecam queritur Agamemnonem *Periisse dono fœminæ, stupro, dolo.* Ecquo dono? veste ab ea fallaciter texta (nota δῶρον ὑφαίνει) Idem Seneca:

Induta vestis exitum manibus negat,
Caputq; laxi, & inuii claudunt sinus.

Quid si tamen, cum ἀμέσως præcedat δῶρα, πέπλον ὑφαίνει rescribas?

Καὶ νεφέλην ἀπὸ [illegible] φρονος ἄτης] Supplementum esto: Ἀπόθεσθε τάχα, &c. Νεφέλην, nubem, quæ impedit verum cerni.

Σπεισάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατεινῆς] Calabro 317 præiuit hæc verba Musarum Sacerdos Il. Z.

——— Αἴκέ ποθι Ζεὺς

Δώῃ ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισι
Ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

Vbi nota pulsis hostibus, & libertate perpetuata craterem Eleutherium Ioui, ac diis libertatis datoribus statui, quod & Hesychius annotauit, & apud Diodorum

Diodorum Siceliotam lib. 11. Bibliothecę duo sunt egregia huiusce moris testimonia: Ἔδοξε τοῖς συνεδρίοις τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ πανδημεὶ προσελθόντας εἰς τὰς Πλαταιὰς διαγωνίσασθαι περὶ τῆς ἐλευθερίας· εὔξασθαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς, ἐὰν νικήσωσιν, ἄγειν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερίαν κοινὴν, καὶ τὸν ἐλευθέριον ἀγῶνα συντελεῖν ἐν ταῖς Πλαταιαῖς. Ampliter quoque meminit Pausanias in capite Bœoticorum, vbi Græci Iouis Eleutherii τόν τε βωμὸν, καὶ τὸ ἄγαλμα ἐποίησαν λευκοῦ λίθου. Alterum Diodori est hoc: Καταλύσαντες τὴν Θρασυβούλου τυραννίδα συνήγαγον Ἐκκλησίαν, καὶ περὶ τῆς ἰδίας δημοκρατίας βουλευσάμενοι, πάντες ὁμογνωμόνως ἐψηφίσαντο Διὸς Ἐλευθερίου κολοσσιαῖον ἀνδριάντα κατασκευάσαι, κατ' ἐνιαυτὸν δὲ θύειν Ἐλευθέρια, καὶ ἀγῶνας ἐπιφανεῖς ποιεῖν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τὸν τύραννον καταλύσαντες ἠλευθέρωσαν τὴν πατρίδα· θύειν δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι τοῖς θεοῖς ταύρους τετρακοσίους, καὶ πεντήκοντα, καὶ τούτοις δαπανᾶν, εἰς τὴν τῶν πολιτῶν εὐωχίαν. Nummi veteres: ΣΔΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ.

—— Τὴν γὰρ Ἀπόλλων

Ἀμφότερον, μάντιν ἀγαθὸν, καὶ ἄπιστον ἔθηκεν] γρ. ἀγαθήν. Maro Æn. 2.

—*Dono diuûm non vnquam credita Teucris.*

—— Μάτην δὲ χρῆς, ἅπερ ἔχρας] Henr. Steph. ἔχρεις. Neutrum volo. Corrige me autore:

—— Μάτην δ' ἔχρης, ἅπερ ἔχρης.

Enallage temporis. Quæcunque vaticinaris, frustra vaticinaris.

—— Πολιοῦχος Ἀθήνη] Præsidatus vrbium Palladis est. Quare apud Apollonium πολιοῦχος au-

Digitized by Google

dit lib. 1. apud Nonnum lib. 37. πολιοῦχος, Homerum Iliad. Z. ἐρυσίπτολις vrbium defensatrix:

Πότνι' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων.

Arcibus præesse potissimum credita est, Æn. 2.

——— *Pallas, quas condidit arces,*

Ipsa colat ——— Et arces Palladi sacræ, quod Eustathius addocet, arcesque Palladis simulacrum insidere suetum. Non igitur temere passim apud Poetas, quorum vrbes periclitabantur, aut populares in prælia ruebant, Palladi supplicant.

——— Θαλίαι τε, μολπαί τε] H. Steph. demit particulam τε priorem: idem tamen pluribus locis in Anacreontem adserit μέλπω, & μέλπομαι primas breuiare, quod nonnemini videtur inconcessum.

Κευθμὸν εἴσω θαλάμοιο ——— γρ. κευθμὸν ἔσω θ.

Οἱ δ' ἐπολιεύχοιο θεῆς ——— Corrige ex superiore 318
Nonni loco lib. 37. πολιούχοιο.

——— Βέβυσο μεθημοσύνη τε, ἐμμελίη] H. Steph. consimiliter. Fortè: Κ' ἀνοίη.

Ἀλλ' ἴθι, μήτι μελέτω Πελάμοιο γέροντος] γρ. Μηδέ τι σοι μελέτω Π. γ.

Ἤδη γάρ σε διδόναι ——— γρ. Ἤδη γὰρ δώσω σε.

Ουνομα δ' ἐποίησεν Ὀδυσσῆα Πηνελοπείης] Lutum, 319
quo se etiam H. Steph. inlutauit. Detergebo:

Οὔνομα δ' ἐπτοίησεν Ὀδυσσεὺς Πηνελοπείης, ad Penelopes mentionem horrore perfusus fuit Vlysses.

Μύστακα δ' ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδησι μεμαρπώς] Odyss. libr. δ.

Ἄντικλος δὲ σέγ' [Ἑλένην] οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν, ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μύστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι ———

Ibidem

Ibidem pluria ſuper aduentu Helenes ad equum Troianum dæmonis cuiuſdam impulſu Troianis impenſiùs fauentis. Tryphiodorus nec ſine Venere, nec αὐτῇ Veneri id affinxit.

Ἡσυχίη δὲ πάλιν κατεβώσκετο νυκτὸς ἑταίρη] Haut placet id verbi. Ἡσυχίη νυκτὸς ἑταίρη: ita Maroni ſunt *Amica ſilentia Lunæ.*

——— Γαῖα δὲ σιγῇ

Εἰστήκει κελεὺ φόνου πνείουσαν ἀυτήν] Prætulerim σιγῇ.

——— Ὀλέθριον ἦλθε τάλαντον

Ζεὺς ταμίης πολέμοιο ——— χ. Ἦ κα. Homer. item Iliad. δ. & τ. de Ioue;

——— Ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.

Χάζετο δ' Ἰλιόθεν Λυκίης ἐπὶ πίονα νηὸν . . . Φοῖβος ——— Sic Æn. 2. impendente Troiæ ruina:

Exceſſere omnes adytis ariſque relictis,

Dii quibus imperium hoc ſteterat ———

Apud Curtium Tyrii Apollinem catenis euinxerunt abiturientem. Vide Tacitum lib. extremo, Procopium in Iſaiam, Ioſephum de Bello Iudaico.

De Apolline Lycio dicet Pauſanias in Corinthiacis multa. Antipater Stoicus Lycium Apollinem nuncupatum ſcribit ἀπὸ τοῦ λευκαίνεσθαι πάντα φωτίζοντος ἡλίου. Cleanthes Lycium Apollinem appellatum notat, quod veluti lupi pecora rapiunt: ita ipſe quoq; humorem eripit radiis.

——— Σελήνη

Οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρύσωσε προσώπῳ] Cœlum inaurat Luna. Georg. 1.

——— *Vento rubet aurea Phœbe.*

Metamorph, lib. 10.

——*Fugit aurea cœlo Luna*——

Ἀντιτύποις ἀκτῖνας ἐφέλκεται ἠελίοιο] Luna, quam cum Helenæ pulcritudine contendit, vt Horatius lucere ait inter *ignes minores*. Huic autem Poetæ dicto conferunt illa Macrobii libr. I. in Somn. Scipionis: *Hæc enim ratio facit Lunam, non habere lumen proprium, cæteras omnes ſtellas lucere ſuo: quod illæ ſupra Solem locatæ in ipſo puriſſimo æthere ſunt, in quo omne quidquid eſt, lux naturalis, & ſua eſt: quæ tota cum igne ſuo ita ſphæræ Solis incumbit, vt cæli zonæ, quæ procul à Sole ſunt, perpetuo frigore oppreſſæ ſint, ſicut infrà oſtendetur. Luna vero, quia ſola ipſa ſub Sole eſt, & caducorum iam regioni luce ſua carenti proxima: lucem, niſi deſuper poſito Sole, cui reſplendet* [his reſpondent Ἀντίτυποι ἀκτῖνες] *habere non potuit*. Ibidem: *Terra accepto Solis lumine clareſcit tantummodo, non relucet: Luna ſpeculi inſtar lumen, quo illuſtratur, emittit.*

——Θεραπναίη ποτὲ νύμφη] Helena. De Therapnis ſcripſimus ad Silium Italicum.

Κηρὸν ὑφαίνουσα μελιηδέα —— γρ. ὑφαίνουσαι μελιηδ.

——Πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου] Quas prius in quercu collocauit apiculas, quauis obnitente ratione deſubitò tranſponet in equum? quorſum? Vitiatus profecto locus, nec ego mederi facilis. Tamen non abs re abiero reſcripto, Ἔνδοθι σίμβλου, vel ἄντρου. Vtut fuerit, τὸ ἵππου gloſſula eſt Ξυλόχοιο in anteriore verſu, vbi equum ſic vocat, vti prodiximus, ob inlatebrantes ſe in eo heroas.

Ἐς νομὸν εὐγυάλοιο —— Emenda: Ἐς νομὸν εὔγυον, vel, Ἐς νομὸν εὐρύαλων.

—— Βοὴ δ' ἀλληκτος ὀρώρει] H. Steph. ἄλληκτος. Quid si scribatur?

—— Βοὴ κ' ἀλαλητὸς ὀρώρει.

Verùm nos in Calabri lib. 1. præmonstrauimus ἄαληκτος primam sæpe tendere syllabam. Nil ergo mouisse salus rebus.

—— Ε'ς ἐπ κοῖτην ἔχοντας] γρ. Εἰσέπ. Cæterùm desit hîc aliquid.

Τρώων φευγόντων ἐσείετο δ' Ι'λιος ἱρὴ] γρ. δινεσείετο.

Εὔζονοι ἔνθα, καὶ ἔνθα —— In prono est rescribit Εὔζων' i. expediti, bien troussés. Vox militaris, & narrationi percommoda. Sic veterum quis, & ni fallor, Callimachus, Ζωστῆρες Ε'νυοῦς.

Πολλαὶ δ' ἠλιτόμηνα, καὶ ἄπνοα τέκνα φορεῦσαι] Crebra signatur abortio, crebra earum partio, quæ fœtus immaturos enixæ sunt.

322 Αἵματος ἀμφιτίτοιο μέθης ἐπίκωμος Ε'νυώ] H. Steph. ἀκρήτοιο. Haut malè; sed alterum pretii melioris: confusaneus namque sanguis cæsorum canitur. Nec ab hac lectione reuocor syllabæ secundæ modulo.

Ι'αχε γλαυκῶπις ἐς ἀκρόπολιν Α'θήνη] Fortè:

Ι'αχε δ' γλαυκῶπις ἐν ἀκροπόλει Α'θήνη. vel ἀπ' ἀκροπόλιος.

—— Ψυχοσόλος Ε'ρμῆς] Νεκροπομπός: ab aliis. Vide Æn. 4. & Odyss.

Πάντα δ' ὁμοῦ κεκίνητο —— γρ. κίνητο, vel κίνυτο.

323 Οὐδέ κεν ἐν πολέμῳ, καὶ ἀχλύϊ λαχόντες ἀέθλειοι] Locus insignitè deprauatus. Scribo: Α'χλυόεντι ἀέθλῳ, in caliginoso certamine, puta, cum miles est decoro puluere sordidus, aut stat puluere cœlum.

Digitized by Google

Οὐδέ τι φειδωλή τις ἐγίνετο· φοιταλέη δ' *] Qua mente ista? τὸ φειδωλή cui tribuitur? Castiga,

Οὐδέ τι φειδὼ οὔτις ἐγίνετο· οὐκ ἀλέη δέ. Posteriùs fulcitur adhærenti versu: Σπερχομένοις μάστιγι φ. κ. Ideo nullum patebat effugium, quia *Tumultus vigilacis flagro vrgebantur*. Prius redolet illud à mente sanguine satiata profectum: *Miles parce ferro*.

Παιδὶ μάτην ὀρέγοντα ——— An ὀρέγουσα?

——— Φόνον ἔπνεον ——— γρ. ἔπνεεν.

Τῷ δ' ἐγυναικανέως ἐπὶ δώματα ——— γρ.

Τῷ δ' ἐγυναιμανέος ποτὶ δώματα Δηϊφόβοιο.

——— Ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις 324

Οἴχονται, κάματον δὲ καταπρύγοισι νομήων] Eustath. ἀπερισταπύτοις. Scholia in Homerum minuscula; Μὴ ἔχουσι ποιμένα. Suidas: Μὴ ἔχουσι σημάντορας, ἢ ἐπιστάτας. Duriuscula videntur interpretamenta istæc omnia. Quasi in voce ἀσήμαντος clausa sit ἔννοια σημάντορος. Mauelim alteram Suidæ interpretationem ἀσήμαντα explicantis ἀσφράγιστα, Pecora non obsignata, Oues, quibus minime impressum est signũ. Nam vt apud Strabonem libr. 15. & Dionysii περιηγητοῦ commentatorem sunt boues clauam inscripti: ita ouium gregibus herilia inurebant nomina, discretionis, & mancupii causa. Calpur. Ecl. 5.

Impressurus oui tua nomina: [*tua*, heri tui, ô pastor] *nam tibi lites*
Auferet ingentes lectus possessor in aruo.

Quę pastores inter de ouibus liticulæ poterant interuenire, tollebantur inscriptione. Atque hæc illa est accessio verborũ Calabri pastoritiæ rei gnarissimi (nam & ipse pastorem se canit lib. 12.

— Σμυρ-

Σμύρνης ἐν δαπέδοισι ἀρείκλυτα μῆλα νέμοντα)

——— Κάματον δ' ἐκ ταπρεύχοισι νομήων. Pastorum laborem discernendi iugulatam, & ambesam ab integra, aut semilacera, vt sua cuique mancupi adsignetur, molestiorem reddent leones. Nisi forte per Κάματον νομήων septa ipsa capias, quæ in pascuis locis pastores inædificant ad cogendas, & coercendas id genus animantes.

Θύρας τε δειμαλέους ἐδάϊξεν Ὀδυσσεύς] Reparanda huiusce carminis ruina:

——— Ἀντίβιον μὲν ὅμιλον,

Σὺν τε θυρωροὺς δειμαλέους ἐδάϊξεν Ὀδυσσεύς. Aut:

Σὺν θυραωροῖς δειμαλέοις ἐδ. Ὀδ. Apte, & Vlyssis ingenio congruenter, qui turbatos, ac territos ianitores aggredi capit audaciam: promtis, ac bene animatis metuentius iturus obuiam.

——— Ὑποτμήξαντα διώξας] Scio à Philone viarum compendia dicta ὁδῶν ὑποτομάς: sed τὸ ὑποτέμνειν præcisis aliis vocibus id consignificare idoneis idem tribuere, duri, robustique sit animi. Ὑπεκφεύξαντα primulum reponere fuit impetus: at iudicio peroptimo rescribi potest ὑποιμήξαντα, *furtim vadentem.*

——— Τρομέουσα δορυκτήτης παρὰ ἐχοίτης] χ. Δορυκτήτος, *hasta, seu bello parta coniux.*

Ἄλλοτε δ' αἰθομένη ——— Hoc est, *Vritur* Maroniana mente Æn. 1.

Vrit atrox Iuno, & sub n. c. v.

Vrit, molestiā affert. Αἰθομένη, *Vritur, molestiam patitur, dolet.* Ἀντίκειται τὸ Αἰθομένη τῷ Ἄλλοτε μὲν χαίρουσα ——

Explicatum id oportuit aduersus scripturientem:

Αἰδομένη, mente non mala, correctione non necessaria.

Οἶτου ἀπωσάμενος πατρώϊον ——— Quî pote? Priami cæde necem ab Achille defenderit, aut repulerit Neoptolemus? Castigo:

Οἶκτον ἀπωσάμενος πατρώϊον ———

Excussa paterna misericordia, qua in Priamum senem patrem ætate vti Pyrrhum par erat: aut certè, qua vsus in Priamum Achilles parens Pyrrhi fuerat. Quod & Neoptolemo Priamus opprobrat lib. 2. Æn.

At non ille, satum quo te mentiris Achilles,
Talis in hoste fuit Priamo: sed iura, fidemq;
Supplicis erubuit, corpusq; exsangue sepulcro
Reddidit Hectoreum, meq; in mea regna remisit.

——— Οὐ Πηλῆος ὁρώμενος ὁμήλικα χαίτην
Ἠΐδεθ' ἧς ἀπὸ ———

H. Steph. Ἥλικα, asperè, sine mente. Castigo:

——— Οὐ Πηλέως ὀρρώδει ὁμήλικα χαίτην, profligato τῷ Ἠΐδεθ' velut glossemate verbi recompositi. Canitiem Peleo æquæuam non est veritus, quod debuit, neque manum à sene abstinuit Neoptolemus.

Ἧς ἀπὸ θυμὸν ἀπέκλασεν, ὐδὲ γέροντος
Καίπερ ἐὼν βαρύθυμος, ἐφείσατο πρὶν Ἀχιλλεύς] H. Steph. θυμὸν ἀπήλασεν. Quid verò agas illo falsissimo: ——— Οὐδὲ γέροντος . . . ἐφείσατο πρὶν Ἀχιλλεύς. Achilles namque Priamo pepercit etiam ex Calabri mente, Virgilium ne memorem. Fortè: Ἧς ἀπὸ [χαίτης] θυμὸν ἀπέκλασεν ποτε, ἠδὲ γέροντος, pro οὐδὲ sensu peruerso. A qua cæsarie incana animum olim infre-

infregit Achilles, seniq; pepercit: esto, *iracundus* fuerit, *& inexorabilis.* Sic τὸ Βαρύμηνις Horatius interpretatus videtur. Adiuuat, quod μῆνις παρὰ τὸ μένειν ira est constans, & refractaria. Vide Didymum in id: Μῆνιν ἄειδε Θ.

Ἦ μὲν ἔμελλε καὶ αὐτόποτμος ὁμοίως
Ἔσσεσθαι ———

Labat carmen, & cum lectione hac pugnat historiæ fides: siquidem αὐτόποτμος, qui sibi πότμον consciscit ipsi: Pyrrhus autem sui necator non fuit. Rectum fuerit: Καὶ αὐτὸς πότμος ὁμ. ἔσσ. quod sequentibus fiet explicatius.

——— Ἀγηθοῖς Ἀπόλλωνος] Ποιητικώτερον, ἀληθῶς. Etymum alludit παρὰ τὸ ἀπολλύειν. Macrob. lib. I. Sat. c. 17. post plures nominis Ἀπόλλων originationes: *Alii cognominatum Apollinem putant,* ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῶα. Exanimat enim, & perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit. Euripid. in Phaethonte:

Ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας,
Ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλῄζει βροτός.

Archilochus:

Ἄναξ Ἄπολλον καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
Πήμαινε, καὶ σφᾶς ὄλλυ', ὥσπερ ὀλλύεις.

Eapropter Ἀπολλωνόβλητοι dicuntur, qui & ἡλιόβλητοι.

Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας ἱερῇ κατέπεφνε μαχαίρῃ] Pyrrhus muliebri manu impacta in caput testa occidit apud Pausaniam in Atticis. Apponit & quæ magis Calabrum illustrent: Πύρρον δὲ τὸν Ἀχιλλέως ἡ Πυθία προσέταξεν ἀποκτεῖναι Δελφοῖς. Magis, magisq; in Phocicis: Θυέστιον δὲ ὀνομάζουσι ἑστίαν, ἐφ' ἧ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀ-

χηλείας ὁ ἱερεὺς ἀπέκτεινε τοῦ Ἀπόλλωνος. Vides cur ἱερῇ μαχαίρῃ dictum Poetæ. Idem Pausanias Messeniacis ampliter. Euripides in Oreste sub Apollinis persona:

Θανεῖν γὰρ αὐτὸν μοῖρα Δελφικῷ ξίφει.

Ἡ ᾗ κυβιστήσασα —— Parum aptè cum antegressis ista coeunt. Coniectura est abesse quid. 325

Ἀνθ' ἑνὸς Ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν Ἀθήνη] Homerus Iliad. lib. 15. præiuit:

Μάρψει δ' ἑξείης, ὅστ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί. Hesiod.

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ.

Aeneid. 1.

Pallasne exurere classem
Vnius ob noxam, & furias Aiacis Oilei?

Αὐσονίην ἀπήνασε —— Cito factum. De Ausoniæ appellatione multiplici Lycophonis interpres, ac simul de Aeneæ aduentu hæc: Αἰνείας ἀπὸ Μακεδονίας ἦλθεν [nec Tryphiodorus id inficiatur: non exprimit duntaxat constans, & propositi tenax] εἰς Ἰταλίαν ἣ πρὶν Ἀργέσσα ἐκαλεῖτο, εἶτα Σατυρνία ἀπὸ τοῦ Κρόνου. Σάτυρνος γὰρ ὁ Κρόνος παρὰ Ῥωμαίοις. Εἶτα ἀπό τινος Αὔσονος Αὐσονία, εἶτα Τυρσηνία, εἶτα ἀπὸ Ἰταλοῦ, ἢ ἀφ' ἑνὸς ταύρου τῶν Γηρυόνου ἀγομένων ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ ἀπὸ Ῥηγίου διανηξαμένου εἰς Σικελίαν. Dicta ea regio *Saturnia*, & *Latium* ab eadem causa.

Ouid. 1. Fastorum:

Inde diu genti mansit Saturnia nomen:
Dicta quoq; est Latium terra latente Deo.

Dicta *Chone*. Hesychius: Χώνην τὴν Ἰταλίαν οὕτως πάλαι ἔλεγον, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ξενοφάνους ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας.

Digitized by Google

niæ. Item *Ianicula* Catoni in Originibus. Merito itaque Aeneid. 8.

Sæpius & posuit nomen Saturnia tellus.

Τείχεσι δὲ πολίπορθον ποτὶ φλόγα θωρήξαντες]. Quid si legas:

Τείχεσι δὲ πολίεδρον ἐπὶ φλ. θ. Nec improbem:

Τεύχεσι δὲ πολίπορθον ἐπὶ φλόγα θ.

——— Μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη

Ἴλιος αἰθαλόεσσα ———

Catullus:

Troia, nefas! commune sepulcrum Asiæ, Europæque,

Troia virûm, & virtutum omnium acerba cinis.

IN HELENÆ RAPTIONEM

A

COLVTHO THEBANO LYCOPOLITA CONCINNATAM

CL. DAVSQVEII

NOTÆ.

——— Θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος] Paridis Dearum trium arbitro. Fabula proculcata.

——— Ὠκυπέτη δέ τις ἔπλετο νείκεος ἀρχή] Rectius Ὠκυπέτης, quod nec mihi rectum satis.

Ὡς ὁ μὲν ὑψηλόφοισιν ——— γρ. ὑψιλόφ.

——— Χειρὶ δὲ γαίης

Οὐδέ τι κόλπον ἔρυξε, λίθον δ' οὐκ ἐφρασσατο πέτρην] Ita vel H.Steph.codex. Maluit Brodæus, χεῖρα δὲ, & κόλπου, vertitque *Nec manum abstinuit, quin eam in sinum terræ emitteret, nullum tamen lapidem animaduertit.* Si Lis lapidem captabat, demissa opinor manu in summo solo captabat, non in imo solo, non in sinu terræ. Quare propioribus vestigiis presso

pressο Calabro correctionem hanc tentauimus:

——— Χεῖρα ἢ λαιὴν

(versæ sunt γ & λ) Ε'νδοθι κόλπου ἔρυξε ——— sinistram intra sinum cohibuit, & de saxo non cogitauit: Η'θελε δ' ἠχήεντα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν: sed vibrare voluit sonorum, ignitumq; presterem. Cur id potissimum sinistræ tribuitur? quia dextra gestamine quo impedita.

Α'ρτεμις ἠπίμηνος ——— Non firma satis in fœdera coierunt hæc cum antegressis.

Η'δη δ' Ε'σπερίδων χρύσεια ——— Pridem ea poma spectanda dedimus in Silium Italicum.

Μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, ὅπου κτέρας ἐστὶν ἐρώτων] Vox haud temere obuia. Vtitur Apollon. lib. 3.

——— Τίς δ' αὖ πόσον οἶδμα πρήσσει

Τλαίη ἱκέσθαι ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας ———

Κέκλεο, ὦ βλεφάρων ξυνοχήν ——— Solinus alibi *Cœtum dentium* non dissimili venustate dixit.

Η'ρην μὲν Χαρίτων ἱερὴν ἀνέπουσι γενέθλην] Brodæus Quidam ex Venere, vel Antonoe, & Ioue natas prædicant Gratias: alii ex Venere, & Libero: nonnulli ex Erebo, & Nocte ortas existimant: Hesiodus Iouis, & Eurynomes filias putat. Similem veterum hæsitantiam notaui super earum numero. Lacedæmonii duas statuebant autore Pausania in Bœoticis, & Eliacis Phaennam, & Cletam: Elei tres, idem autor Eliacωn lib. 2. & Bœoticis ex Eteoclis sacrificio; item Nonnus lib. 43. Bessaricωn:

Τρεῖς Χάριτες γεγάασι χορηγίδες Ο'ρχομενοῖο

Α'μφίπολοι Φοίβοιο ——— Iterumq; idem lib. 48.

Denique attexam illud ex Pausaniæ Bœoticis: Πῇ

ρας ἢ ὐδὲ ἀριθμῦ πέρι, ὔτε ἐς τὸ ὀνόματα τἄδεν ὐδὲν αὐτοῖς πεποιημένον. Et nos dicemus neque de nomine, neq; de numero, neque de consanguinitate quidquam certò exploratum.

——— Ἀντὶ μὲ αἰχμῆς

Ὡς φοὸν ἔγχος ἔχυσα μελίφρονα δεσμὸν Ἐρώτων] Anacreontia ista quàm vinula, quàm venusta?

——— Κάλλος Ἀντ' ἀσπίδων ἁπασῶν Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων.

Πολλάκις ὠδίνουσι, καὶ ὐ θνήσκουσι γυναῖκες] Alibi lectum: Π. ὠ. καὶ ὐ τίκτουσι γυναῖκες. Haut sat scio an apud magnum Homeri Scholiasten.

——— Φοιτῆρες Ἔρωτες] γρ. Φοιτητῆρες.

Γοιμένων ἑκάτερθεν ——— γρ. Ποιμαίν.

——— Ἐπὶ προχοῇσιν Ἀναύρυ] Miratur Brodæus, nec iniuria, atq; Anaurum in Troade quæsitat, nec inuenit. Verùm vt Achelous peruagato loquendi more pro quouis fluuio, vnde illud Maronis:

Poculaq; inuentis Acheloïa miscuit vuis, Ouid. Fast. 5. *Donec eras mistus nullis Acheloe racemis*. Et Aristophanis in Cotalo;

Ἤμοιω ἄχελον βάρος,
Ἤπειρε γὸ τοίμ' οἶνος ὐ μιγεὶς πόμαι

Ἀχελῶι ——— Quo de pluria recondit Macrob. libr. 5. Saturn. c. 18. Vt Achelous: sic, inquam, Ἄναυρος pro quouis fluuio, vel aqua. Anacreon: Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων
Ξυλόχων τε, καὶ φαράγγων
Τροχάοντα τεῖρεν ὕδρος. Dionysius:

Ἄλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀναύρων

Ἤτοι

Ἠ' τοι βηρύλλου γλαυκὴ λίθον, ἢ ἀδάμαντα.

Vbi Eustathius : Ὅτι τοὺς χειμάῤῥους καὶ ἀναύρους λέγει διὰ τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀενάοις αὔρας ἀποπλεῖν. Habes & in Plutarchi Pericle ἐμβολαῖς ἀναύρων. Lucanus lib. 6. Anauri manifestat etymon:

Quiq; nec humentes nebulas, nec rore madentem
Aera, nec tenues ventos suspirat Anauros.

Anaurus & pro torrente hiberno ponitur Apollon. Argon. 1.

Χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν ἀναύρου.

Interpretem vide. Etymologus : Ἄναυρος ὁ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενος ποταμὸς παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὔρας· οἱ χείμαῤῥοι καὶ διώρυγες, καὶ ὀχετοί· διοχετεύσεις.

Ἄρτι μὲν Ἰδαίων ἐπέδραμεν ——— γρ. ὑπέδραμεν.

——— Ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων] Apollon. lib. 2.

——— Εἴπῃς ἕκαστα Πεμπάζει ——— Scholia: Πεμπάζειν τὸ ψηφίζειν, καὶ μετρεῖν σημαίνει, significat *decernere, discernere* seu *metiri*. Priore significantia Apollon. lib. δ. de Medea:

Ἔνθα δ' ἐπὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάζετο κούρη.

Posteriore Calaber. Septa gregibus disterminabat Paris; hæc tauris πεμπάζετο, ouibus illa διεμέτρει. Πεμπάζειν etiam est *Cogitationem animo suscipere*. Denique de hac vocula, eiusque virib. sic Eustath. Ilia. α. Πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε φασιν· ὅθεν καὶ πεμπάζειν κυρίως τὸ κατὰ πεντάδας ἀριθμεῖν· ἐξ οὗ ἀναπεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν, καὶ ἀναλογίζεσθαι.

Ἐκκρεμὲς ἠώρητο ——— Vult aduerbium Brodæus, nec refragor. Reponit δορὴ pro δόρυ, adsentior.

——— Βοὸς ἐλάτειρα καλαύροπι] Sic & Hen

Steph. codex. Correctiùs: Καλαύροψ; est enim κᾶλον αὖον ῥέπον. Dionysius scribit, Καλαυβεία: Plutarchus, Καλαβεία.

Καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ——— Fistulæ periphrasis, cuius formam tibi ex veteribus deformatam do. Tibull. lib. 2.

Fistula, cui semper decrescit arundinis ordo:
Nam calamus cera iungitur vsque minor.

Ouid. Metamorph. 8. vbi de alis Dædali:

——— *Nam ponit in ordine pennas*
A minima cœptas longam breuiore sequente
Vt cliuo creuisse putes. Sic rustica quondam
Fistula disparibus paullatim surgit auenis.

——— Τί γὰρ πολέων βασιλῆϊ] γρ. Πολέμων.
——— Ἐρατεινὴν παρθένοιτιν ὀπάσσω] γρ. Ἐρατεινῶ.
——— Αἴποτ' Ἀθήνην,

Ἧμος, ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα] Παμφαίνουσα, tota collucens armorum splendore: nam armatam prorupisse canit Nonnus Bessar. libr. 1. Stesichorus autem primus dixit è Iouis capite Palladem armatam prosiluisse. Lucianus in deorum dialogis facit Vulcanum accepto ab Ioue imperio, in eius cranium securim impegisse, & vi Palladem inde exegisse. Pindari Scholiastes (quid singulorũ verba referam?) in Od. 8. libr. 1. contra vulgi opinionem scribit ex aliorum sententia aut Mercurium, aut Palamaonem Ioui caput dissecuisse.

——— Ἔπλεεν

Ἐλήλατο τὸν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης] Brodæus, ἐλάσαι mallet. In altero quia tenebræ, dissipandæ, vt restituatur. *Veneri marinæ*, vt Horat. verbo vtar,

tar,

tar, (quam Ἀναδυομένην Græci dicunt, & Plinius *Anadyomenen*) mater, & altrix θάλασσα, quæ πθωνης nomine hîc appellari videtur. Appianus idcirco lib. γ. Cyneg. vocat Venerem Ποντογενείην, Proclus Θαλασσίγονον, Ouid. *Ortam mari*. Ac ne pluribus, aliter, & consimiliter alii. Quin & Ἀφροδίτης ab ea generatione nomenclatio est. Vide Ouid. in fabula Inûs lib. 4. Transform. ibi:

Spuma fui ———

Οὐρανὸν ὀρφναίῳ ἑλικῶν ἱζώσατο δεσμῷ] Brod. Ἑλικῇ reponit, probabiliter satis. Verum Οὐρανὸς ἑλικῆς non æque arridet: potius namque dicatur οὐρανὸς ἑλική. Nihil igitur emuto: ἑλικῶν ab ἕλιξ esse volo, vt dicatur cœlum cingi vinculo tenebricoso per multos ambitus: siquidem variæ tum parent in atris nubibus quasi zonæ, cum cœlum tempestatem minatur, aut conciet.

Ἠ' δ' ἄερ μυχθαλόεντος ἐπ' ἠέρος ὄμβρον αἰνῖσσα] Notha vox. Scribe ὑαλόεντος, è cœlo vitreo; tale namque ante horam tempestatis: vel accommodatiùs Αἰθαλόεντος ex aere fuliginoso.

Ἐκλύσθη δέ τι πόντος ἐρεσσομένων ἐρετάων] Ingeniosi viri est, & ad Homeri perscrutãda vestigia strennui reponere Ἠχλύθη. Reposuit Brodæus. Haut dum video tamen, cur mare potissimum obtenebrascat opera remigantium: ea namque causa potius canescat, qui spumarum ex remorum diuerberatione ortarum color est. Quare Κλύζεσθαι hîc interpretabor, *Vndarum more iactari*, *Fluctuare*, idque præ nimia, & repetita contentione remigum.

Τέφρεω Δαρδανίου ——— χ. δ.

Digitized by Google

Αἶψα δ' Θρηϊκίοιο μεταῤῥια Παγγαίοιο] Brodæus & Henr. Stephanus emendant: Μεταρσια. Adiectum hoc abire in naturam subsistentem haut probo. Potuit vox esse composita locum medium significans inter duo cacumina, vt μεταίχμιον. Potuit esse poetico ritu efformata, vt καταῤῥιον suprà: Insimul nota *Pangæum* montem, quo de Plinius libr. 21. cap. 4.

Φυλλίδος αὐτίκα λλοντα φιλήτορος ——— Φιλήτορος ab aliis rescribi minùs concoquo. Virum enim suum Demophoonta efflictim amauit Phyllis: vt Ouidius in epistolis, aliique prætermittantur, satis hoc expressim Coluthus ponit insequentibus.

Καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλήμενος εἶδε κελεύθε] Brod. Et Phyllidis cursum, quæ Demophoontem (vel vt alii tradunt Acamantem) ad locum vsque secuta est, qui à Græcis ἐννέα ὁδοὶ appellatur. Lycophronis Scholiastes: Ο' γὰρ Α'κάμας ὀλίγαις ναυσὶ προσίσχει Θραξὶ Βισάλταις, καὶ ἐρᾷ τούτε Φυλλὶς ἡ θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ βασιλέως, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐγγυᾷ ἐπὶ προικὶ τῇ βασιλείᾳ. Α'κάμας δ' βουλόμενος ἐλθεῖν εἰς τὴν πατρίδα πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος, καὶ τῶν ἐκείνοις ὀμόσας ἀποστρέψειν ἐξέρχεται· καὶ Φυλλὶς αὐτὸν προπέμπει ἄχει τῶν καλουμένων Ε'ννεα ὁδῶν. Herodotus in Polymnia: Ε'ννέα δὲ ὁδοὺς πυνθανόμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλέεσθαι. Consule Ianum Parrhasium in Claudianum, & Ouid. Metamorphosim.

Τῆς δ' βαθυκλήροιο διὰ χθονὸς Αἱμονιήων] Cur Hæmonia, seu Thessalia βαθύκληρος? An quia diues equis, diues bobus? De bobus Thessalicis iri potest ad

test ad Pausaniam Eliacis. De equis vulgaris est prædicatio: ἵππον Θεσσαλικὴν, Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα. Xerxis, vulgique opinione omnium Græcorum equarum optimæ sunt Thessalicæ, Herod. Polym. Lucan. in 6.

Thessalicus sonipes bellis feralibus omen.

Nonnus Thessalicum equum præmio proponit lib. λζ.

Δευτέρῳ αἰολόδειρον ἔθηκατο Θεσσαλὸν ἵππον.

An quod vario colore equus Thessalicus, idcirco currui ornamentum subiungit Theocritus Idyll. ιη?

Ἢ κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος.

Iterumq; apud Nonnum *equam Thessalicam* Hymenæus insidet. Vide Orosium libr. 3. cap. 12. vbi Philippum Macedonem narrat occupasse Thessaliam equitatus causa: licet Iustinus libr. 8. de eo dicat: *Auraria in Thessalia, argenti metalla in Thracia occupat.* Atque hæc potissima esto causa, ob quam Thessalia audit Calabro βαθύκληρος.

Μὴ πλοκάμων κωνέηθεν ἐπιβρείσαντες ἐθείρας

Ὁ ζύπερον αὐτόδοντος ἐπαυλιπέλοιεν ἀήτας] Brodæus κωνέηθεν exponit *sub pileo.* Κωνὶη passim *Galea* est: de pileo autorem desidero. Scio Hesychium scribere: Κωνέη, οἰκία: sed & mihi perdurum videtur (etsi dici queant *Venti emergere de domo sua*, consimiliter Maroni:

Vestras Eure domos ———) sic interpretari hic. Primùm coniicio literam serpentinam posterioris versus adiudicandam priori, scriben-

V

dumque Ἐθείραις & Ἄηται: tum loco voculæ κονί-ηθεν substituendum γαίηθεν, & ἐπαντέλλοιεν, vt venti è solo emergere, & aduersari dicantur comæ cincinnatæ Paridis amatorculi, cui immanem in modum galea disconueniat in hac animi deliberati æstu.

Bella gerant alii, tu Pari semper ama.

Nisi si pro ἐπαυλιπέλοιεν mauis, ἐπιπολεύοιεν ἐθείρας cæsariem ne venti turbent. Productæ præpositturæ in tali statione crebriuscula sunt exempla. Ipse autem Paris Homero est κέρας ἀγλαός.

Ἦν δὲ Καρνείοιο περιγνάμψας Ὑακίνθου] Hyacinthus videtur ab Apolline (*Carnio* sic denominatus familiaritatis lenocinio appellationem communicante. Cur sic Apollo dictus variis locis docet Pausanias, nec alii tacent.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησε ——— Instar Theocritei:

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην ———

Maroniani:

Vt vidi, vt perii ———

Ἀλλ' ὅτε δὴ ——— Iunge diuulsa, Ἄλλοτε, *quandoque*: sequitur enim: Πολλάκι δέ.

Ὡς οὐκ ἔστιν Ἔρως· βελέων δ' οὐκ εἶχε φαρέτρην] Non quiuis pharetratus est Cupido: contrà, quiuis Cupido, pharetratus: cui igitur pharetra non est, Cupido non est.

Anacreon:

Ἐσορῶ φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε, καὶ φαρέτρην

Et ve-

Et verò creberrimè pharetram addit.

——— Ἑ'ἐρατὸν γῆύος εἶπε, καὶ πάτρην] γρ. εἰπὲ, πάτρην τε.

Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων] Videtur ex Dionysio παρῳδηθὲν,

Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων.

Ἔκλυες εὐόδιον ——— Brod. Εὐωδίνος. Oppian. Cyneget. 3.

Ῥεῖης εὐωδῖνος ὑπὸ ζεύγλαισιν ἄγρισιν.

——— Ἐν Ἀργείοισι γυναῖκες] Lacænas intelligit ἀνδρείας,i ad Plutarchum.

Καὶ γὰρ ἀκιδνοτέροισιν ἀεξόμεναι μελέεσσιν,

Ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι ———

Etsi Lacænis membra sint debiliora, quàm viris: virorum tamen instar iis est. Forte haut vana fuerit coniectatio:

Καὶ γὰρ ἀρειοτέροισιν [quàm aliis fœminis] ἀ. μ.

Ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι ———

Apollinaris Psal. 9.

Καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀρειοτέροις ἐνέποισιν

——— Δοιὰς δὲ πύλας ὤϊξεν Ὀνείρων] Maro Æneid. 6.

Sunt geminæ somni portæ &c.

Πολλάκι δ' ἀμφιπύλους θαλάμων ἔκποθι λαβοῦσα] γρ. Ἔνποθι λαβ. Verborum series ita depostulat.

——— Ἴχνιος δὲ παραπλάζουσα κελεύθου] Παραπλάζουσα, *aberrans*. Ex vsu Poetarum aliorum fuerit, *In errorem inducens*. Nec dissimiliter pas-

Digitized by Google

ſiuo Homerus vtitur Odyſſ. libr. 1.

——Ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη.

Ἢ χρόα παρθενίοιο λοεσσαμένη ποταμοῖο

Ὤιχετο Θ' ἀνθάων ἴσαφ' Εὐρώταο παρ' ὄχθαις] γρ. poſteriori verſu: Ἀνθάων ποτ' Ε'. Fortè moratur lauans Eurotæ profluente patrio de more. Theocritus:

Χεισαμέναις ἄνδεσι παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.

Et Idyllio ſubiectiore de Europa:

Ἢ ὅτε φαιδρυνόοιτο χρόα προχοαῖσιν Ἀναύρου.

——Τί με φθέγξασθε χιμαῖρες] Expreſſum è Theocrito.

——Χθαμαλῆς ἐπὶ νῶτα κονίης] γρ. Χθαμαλῆς.

Ναϊάδες ζώουσι—— Naiades in aquis viuunt; ergo in fluuiis, aut mari Helenam mihi ſeruari fas. Niſi ſi malis Σώουσι, *Naiades ſeruant* in aquis Helenam.

Ἔργα παλαιοτέροιο κασιγνήτοιο δίωκεν] Athenagoras lib. de Reſurrectione mortuorum ſpecioſè reuelat, vt Somnus frater ſit Mortis: Παρ' ἣν αἰτίαν οἶμαί τινες ἀδελφὸν τοῦ θανάτου τὸν Ὕπνον ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν προγόνων, ἢ πατέρων φύντας γενεαλογοῦντες, ἀλλ' ὡς τῶν ὁμοίων παθῶν τοῖς τε θανοῦσι, καὶ τοῖς ὑπνοῦσιν ἐγγινομένων ἕνεκά γε τῆς ἠρεμίας, καὶ τοῦ μηδενὸς ἐπαισθάνεσθαι τῶν παρόντων, ἢ γινομένων, μᾶλλον δὲ μηδὲ τοῦ εἶναι, καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς. Græcorum Epigramm.

Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

Gorgi:s

Gorgias Leontinus apud Ælianum lib. 2. Var. cap. 35. ſemiſopitus ſeu morbo, ſeu ſenectute: Ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ, hoc eſt, θανάτῳ. Homerus, & Virgilius adiri queunt, dum ego hunc ſcribendi impetum requieſco.

FINIS.

suo Homerus vtitur Odyss. libr. 1.

——Ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη.

Ἢ χρόα παρθενίοιο λοεσσαμένη ποταμοῖο

Οἴχετο ἢ δήθυνεν ἐφ' Εὐρώταο παρ' ὄχθαις] γρ. posteriori versu: Δήθυνε ποτ' Ε'. Fortè moratur lauans Eurotæ profluente patrio de more. Theocritus:

Χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετροῖς.

Et Idyllio subiectiore de Europa:

Ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρόα προχοῇσιν Ἀναύρου.

——Τί μοι φθέγξασθε γυναῖκες] Expressum è Theocrito.

——Χθαμαλῆς ἐπὶ νῶτα κονίης] γρ. Χθαμαλῆς.

Ναϊάδες ζώουσι—— Naiades in aquis viuunt; ergo in fluuiis, aut mari Helenam mihi seruari fas. Nisi si malis Σώουσι, *Naiades seruant* in aquis Helenam.

Ἔργα παλαιοτέροιο κασιγνήτοιο διώκειν] Athenagoras lib. de Resurrectione mortuorum speciosè reuelat, vt Somnus frater sit Mortis: Παρ' ἣν αἰτίαν οἶμαί τινες ἀδελφὸν τοῦ θανάτου τὸν ὕπνον ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς ἐκ τῶν αὐτῶν προγόνων, ἢ πατέρων φύντας γενεαλογοῦντες, ἀλλ' ὡς τῶν ὁμοίων παθῶν τοῖς τε θανοῦσι, καὶ τοῖς ὑπνοῦσιν ἐγγινομένων ἕνεκά γε τῆς ἠρεμίας, καὶ τοῦ μηδενὸς ἐπαισθάνεσθαι τῶν παρόντων, ἢ γινομένων, μᾶλλον δὲ μηδὲ τοῦ εἶναι, καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς. Græcorum Epigramm.

Βαπτίζεται δ' ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

Gorgi

Digitized by Google

Gorgias Leontinus apud Ælianum lib. 2. Var. cap. 35. ſemiſopitus ſeu morbo, ſeu ſenectute: Ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τῷ ἀδελφῷ, hoc eſt, θανάτῳ. Homerus, & Virgilius adiri queunt, dum ego hunc ſcribendi impetum requieſco.

FINIS.

Digitized by Google

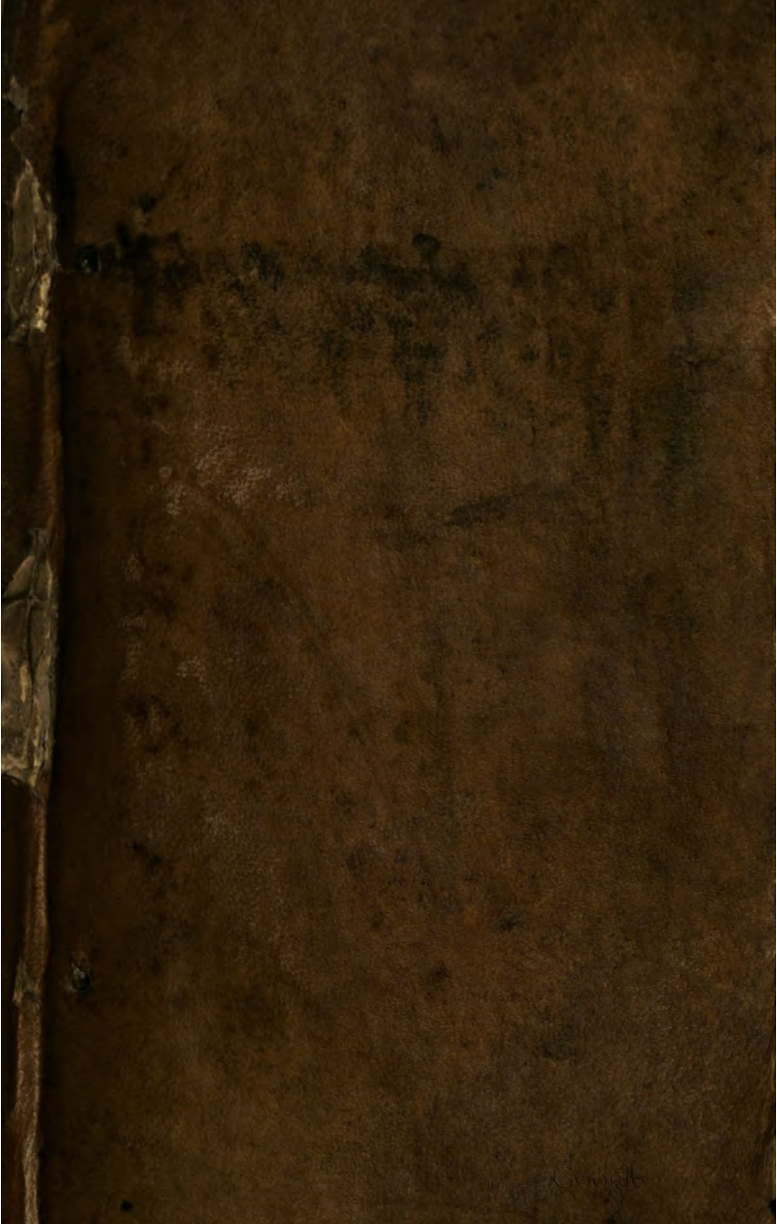
Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google